

EVA: 2006-2111-0020
Številka: 00713-29/2006/13
Ljubljana, 21.09.2006

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA
REPUBLIKE SLOVENIJE

L J U B L J A N A

Vlada Republike Slovenije je na 89. redni seji dne 21.9.2006 določila besedilo:

- PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJAH,

ki vam ga pošiljamo v prvo obravnavo na podlagi 114. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena poslovnika Vlade Republike Slovenije in na podlagi 235. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije določila, da bosta kot njena predstavnika na sejah Državnega zbora Republike Slovenije in njegovih delovnih teles sodelovala:

- mag. Andrej Vizjak, minister za gospodarstvo,
- mag. Matjaž Janša, generalni direktor Direktorata za elektronske komunikacije.

mag. Božo Predalič
GENERALNI SEKRETAR

PRILOGA: 1

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJAH

1. UVOD

1.1 OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ZAKONA

Zakon o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04 – ZVOP-1; v nadaljnjem besedilu: ZEKom) je bil sprejet 4. aprila 2004 in je začel veljati 1. maja 2004.

V pravni red Republike Slovenije je ZEKom prenesel tudi določbe petih direktiv Evropske unije, povezanih z trgom elektronskih komunikacij (v nadaljnjem besedilu: regulativni okvir), in sicer:

- direktiva 2002/21/ES (Okvirna direktiva), ki določa skupni regulativni okvir za zakonsko urejanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ter pripadajočih naprav,
- direktiva 2002/19/ES (Direktiva o dostopu), ki v okviru direktive 2002/21/ES usklajuje način, s katerim države članice urejajo dostop do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter njihovo medomrežno povezovanje,
- direktiva 2002/20/ES (Direktiva o odobritvi), ki vzpostavlja notranji trga elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev z uskladitvijo in poenostavitvijo predpisov in pogojev za odobritev ter tako omogoča zagotavljanje teh omrežij in storitev,
- direktiva 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi), ki v okviru direktive 2002/21/ES obravnava zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev za končne uporabnike, določa pravice končnih uporabnikov in ustrezne obveznosti podjetij pri zagotavljanju javno dostopnih elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ter opredeljuje univerzalno storitev,
- direktiva 2002/58/ES (Direktiva o zasebnost in elektronskih komunikacijah), ki usklajuje določbe držav članic, ki so potrebne za zagotovitev enakovredne ravni varstva temeljnih pravic in svoboščin ter zlasti pravice do zasebnosti v zvezi z obdelavo osebnih podatkov na področju elektronskih komunikacij in za zagotovitev prostega pretoka takih podatkov ter elektronske komunikacijske opreme in storitev v Skupnosti.

V skladu z določbami teh direktiv je uredil zlasti pogoje zagotavljanja elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma storitev, obseg in zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in oštevilčenja, pravice uporabnikov, zaščito tajnosti in zaupnosti elektronskih komunikacij, ter delovanje Agencije za pošto in elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: APEK), kot neodvisnega regulativnega organa v Republiki Sloveniji. Poleg tega je ZEKom določil še pogoje za omejitev lastninske pravice, ravnanje operaterjev v izrednih razmerah, delovanje Sveta za elektronske komunikacije Republike Slovenije in ureja druga vprašanja, ki niso povezana s direktivami regulativnega okvira.

Glavne rešitve, ki jih je prinesel ZEKom, so:

- Elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve se lahko zagotavlja v skladu s pogoji, ki so določeni v ZEKom in na njegovi osnovi sprejetimi podzakonskimi akti in če s tem ne ogroža javnega reda, javnega zdravja ter javne varnosti in obrambe države in ne da bi bilo predhodno treba pridobiti (upravno) dovoljenje. Le pred začetkom zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma storitev je treba obvestiti APEK;
- Plačila, ki so jih dolžni zavezanci plačevati neposredno APEK na podlagi obvestila ter odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in števil, so namenjena ločenemu kritju stroškov upravljanja in nadzora trga elektronskih komunikacij, radiofrekvenčnega spektra oziroma oštevilčenja, s tem pa se je povečala transparentnost plačil;
- Določen je spremenjen obseg univerzalne storitve, to je storitve predpisane kakovosti, ki mora biti na voljo vsem končnim uporabnikom po dostopni ceni, ne glede na uporabnikovo geografsko lokacijo. Med drugim so bili vanjo vključeni ukrepi, ki invalidnim osebam omogočajo uporabo telefonskih storitev, primerljivo z drugimi končnimi uporabniki. Natančneje je določen postopek izbora izvajalca univerzalne storitve (na splošno javni razpis), pravica izvajalca univerzalne storitve do povračila neto stroškov izvajanja univerzalne storitve in financiranje tega povračila (financirajo ga operaterji, ki delujejo na območju Republike Slovenije in imajo prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma storitev višji od 500 milijonov slovenskih tolarjev, višino posameznega prispevka pa določi APEK na podlagi njegovih prihodkov;
- Uvedena je vnaprejšnja (ex ante) regulacija razmer na trgu elektronskih komunikacij s pomočjo obveznosti, ki jih APEK naloži operaterjem s pomembno tržno močjo in jih izbere iz skupine z ZEKom predpisanih obveznosti ob upoštevanju načela sorazmernosti. Operaterji s pomembno tržno močjo so operaterji, za katere APEK na podlagi tržne analize ugotovi, da uživajo na tako imenovanemupoštevne trgu položaj, enakovreden prevladujočemu položaju, kar jim omogoča znatno mero samostojnosti nasproti konkurentom, uporabnikom in potrošnikom. Zaradi večje uskladitve regulacije trga ima Evropska komisija dolžnost, da pred objavo končnih rezultatov analiz upoštevni trgov, določitvijo operaterjev s pomembno tržno močjo in njihovih obveznosti, preveri postopke in ustreznost analiz in izbranih ukrepov. Regulacija, ki jo izvaja APEK (ex-ante regulacija), ne posega ali nadomešča pristojnosti, ki jih ima Urad za varstvo konkurence pri ugotavljanju zlorab prevladujočega položaja (ex-post regulacija) ter drugih pristojnosti, ki jih ima Urad na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence..
- Določene so tudi spremenjene pravice in obveznosti, povezane z odvzemom ali omejitvijo lastninske ali druge stvarne pravice na nepremičninah, kadar je to potrebno zaradi gradnje,

postavitve, obratovanje in vzdrževanje javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture. ZEKom se glede postopka in na načina navezuje na zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin, in zakon, ki ureja stvarne pravice. ZEKom pri pridobivanju služnosti ne razlikuje več med različnimi deli javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, ampak je to ZEKom dolžnost vsakega operaterja pred graditvijo, postavitvijo, vzdrževanjem ali obratovanjem javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture na tuji nepremičnini. Za ustanovitev služnosti mora zainteresirani operater lastniku nepremičnine predložiti predlog pogodbe. Če v zakonsko določenem roku ne pride do sklenitve pogodbe, odloča o ustanovitvi služnosti upravni organ (pristojen po zakonu, ki ureja razlastitev nepremičnin) po nujnem postopku.

- Velik poudarek je v ZEKom namenjen varstvu pravic uporabnikov elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev. Naložena je preglednost in objava informacij, določena je minimalna vsebina naročniških pogodb, zahteva se objava informacij o kakovosti storitev, dolžnost omogočiti tonsko izbiranje in identitete kličočega (tam, kjer je to tehnično mogoče in ekonomsko izvedljivo), dolžnost, da se vsem naročnikom javno dostopnih telefonskih storitev omogoči vpis v javno dostopen imenik, ki se zagotavlja v okviru univerzalne storitve, in dolžnost, da se vsakemu končnemu uporabniku zagotovi dostop do pomoči posredovalca klicev. Osnovna stopnja razčlenitve računa mora biti dostopna brezplačno in mora biti na razpolago vsem potrošnikom, ki imajo dostop do javnega telefonskega omrežja na fiksni lokaciji oziroma z njim povezanimi javno dostopnimi telefonskimi storitvami. Vsak uporabnik pa ima pravico do ugovora zoper odločitve ali ravnanje fizične ali pravne osebe, ki zagotavlja elektronsko komunikacijsko omrežje oziroma storitve, v zvezi z dostopom do storitev ali njihovim izvajanjem. ZEKom je tudi določa, kdaj se lahko omeji dostop do storitev, kdaj se lahko uporabnika odklopi oziroma se z naročnikom prekine naročniško pogodbo.
- ZEKom zagotavlja celovitost javnih komunikacijskih omrežij in elektronskih komunikacijskih storitev v vojnem ali izrednem stanju ali ob naravnih in drugih nesrečah ter omogoča delovanja prednostnih fiksnih telefonskih priključkov.
- Operaterji morajo zagotoviti varnost svojega omrežja oziroma svojih storitev. Pri tem morajo uporabniku zagotoviti zaupnost komunikacij, ki se nanašajo predvsem na vsebino komunikacij, podatke o prometu in lokacijske podatke o tej komunikaciji in na dejstva in okoliščine neuspešnih poskusov vzpostavljanja zvez. Zaupnost komunikacij mora biti varovana med in po njenem trajanju, informacije o njej pa morajo biti izbrisane brž ko je to mogoče. Vse oblike nadzora oziroma prestrežanja, kot so poslušanje, prisluškovanje, snemanje, shranjevanje in posredovanja komunikacij, so prepovedane, razen zakonitega nadzora komunikacij s strani pristojnih organov ali če je to potrebno za prenos sporočil (npr. faksimilna sporočila, elektronska pošta, elektronski predali, glasovna pošta, storitev SMS). Podatku o prometu mora operater izbrisati ali spremeniti v brezosebne, takoj ko niso več potrebni za prenos sporočil. Operater lahko obdeluje prometne podatke in lokacijske podatke, ki niso prometni podatki, le s soglasjem uporabnika, ki lahko to soglasje kadarkoli umakne. Naročnikom je treba zagotoviti zaščito pred vdiranjem v njihovo zasebnost z nenaročenimi sporočili prek neposrednega trženja, zlasti s pomočjo avtomatičnih klicnih naprav, telefaksov in sporočil po elektronski pošti, vključno s sporočili SMS.
- APEK ter inšpektorat, pristojen za nadzor elektronskih komunikacij, izvršujejo inšpekcijski nadzor, pri čemer so pristojnosti deljene med oba organa. Glede na to, da ima

v skladu z ZEKom APEK, kot neodvisni regulator, bistvene pristojnosti na področju elektronskih komunikacij, je tudi pooblaščen, da nadzoruje izvajanje in uporabo relevantnih predpisov (ZEKom in podzakonskih predpisov), predvsem pa vseh ukrepov, ki jih je na njihovi podlagi sprejela. Zoper odločbe APEK in inšpektorjev, izdane v postopku nadzora, je možna pritožba na ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije.

- Status neodvisnega regulatorja, to je APEK (prej Agencija za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto RS), se z ZEKom ni bistveno spremenil, razen samostojnega financiranja s prihodki od plačil neodvisno od državnega proračuna. APEK je zavezana k sodelovanju s pristojnimi organi drugih držav članic Evropske unije in Evropsko komisijo in posvetovanju predvsem glede ukrepov, ki jih želi uporabiti za izboljšanje delovanja trga elektronskih komunikacij.
- APEK rešuje spore med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, kadar je v zakonu tako določeno. Glede na potrebo po hitrem in učinkovitem reševanju sporov na področju elektronskih komunikacij pa ZEKom predvideva tudi uporabo alternativnih sredstev reševanja sporov izven sistema rednega sodstva. V ta namen vzpostavlja zakonsko podlago za posredovanje in arbitražo.

Druge določbe ZEKom, predvsem določbe glede radiofrekvenčnega spektra in oštevilčenja, so v glavnem povzete po Zakonu o telekomunikacijah (Uradni list RS, 31/01 in 110/02 – ZVOP-1).

V dveh letih od začetka uporabe ZEKom pa se je pokazala potreba po njegovi spremembi:

1. Pri natančnem pregledu prenosa direktiv regulativnega okvira so bile opažene nekatere nejasnosti oziroma pomanjkljivosti prenosa. V nadaljevanju so navedeni nekateri primeri:
 - Direktiva 2002/19/ES določa pravice in obveznosti operaterjev pri medomrežnem povezovanju oziroma dostopu. Pri tem izraz »operater« definira ozko, kot *»podjetje, ki zagotavlja ali je pooblaščen za zagotavljanje javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajoče naprave«*. To pomeni, da se ne nanaša na tisti pravne ali fizične osebe, ki zgolj izvajajo javne komunikacijske storitve, nimajo pa lastnega javnega komunikacijskega omrežja – na tako imenovane izvajalce storitev. V ZEKom je izraz »operater« definiran širše, kot *»fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javna komunikacijska omrežja oziroma izvaja javne komunikacijske storitve«*, kar pomeni, da nalaga obveznosti iz direktive 2002/19/ES tudi izvajalcem storitev.
 - V skladu z direktivo 2002/22/ES je izvajalec univerzalne storitve upravičen do nadomestila neto stroškov, ki jih ima z izvajanjem univerzalne storitve, kadar *»nacionalni regulativni organi ocenijo, da lahko zagotavljanje univerzalne storitve pomeni neupravičeno breme za podjetja (člen 12)«* in *»na podlagi izračuna neto stroškov ugotovijo, da je podjetje neupravičeno obremenjeno (člen 13)«*. ZEKom pa kriterija neupravičenega bremena izrecno ne vsebuje. Tako se ureditev lahko razume, je upravičen do povrnitve neto stroškov vsak izvajalec univerzalne storitve, ki dokaže, da mu njeno zagotavljanje povzroča neto stroške, brez ugotovitve o neupravičeni obremenitvi.
 - Direktive regulativnega okvira določajo pristojnosti nacionalnih regulativnih organov pri urejanju trga elektronskih komunikacij. Direktiva 2002/21/ES sicer dopušča, da

ima država člena več nacionalnih regulativnih organov, vendar z jasno ločenimi pristojnostmi, treba pa je zagotoviti tudi njihovo neodvisnost od operaterjev. Hkrati je v primerih, ko država (še) ohrani lastništvo ali nadzor operaterjev, treba zagotoviti tudi učinkovito strukturno ločitev izvajanja vseh regulativnih nalog od nalog, ki so povezane z lastništvom ali nadzorom države operaterjih. Ob tem mora država članica Komisiji tudi notificirati vse nacionalne regulativne organe skupaj z njihovimi pristojnostmi. ZEKom je sicer imel namen vzpostaviti en sam regulativni organ, to je APEK. Kljub temu je pri nekaterih določbah prišlo od prepletanja regulativnih pristojnosti z drugimi organi oziroma je delitev teh pristojnosti delno tudi nejasna. Tako vzbuja dvom regulativne funkcije pristojnost resornega ministrstva iz prvega odstavka 15. člena ZEKom, da predpiše kakovost univerzalne storitve v zvezi s členom 11(4) direktive 2002/22/ES. APEK in Inšpektorat RS za elektronske komunikacije, elektronsko podpisovanje in pošto si po ZEKom delita pristojnosti nadzora, vendar kaže, da Inšpektorat opravlja tudi del nadzora, ki sodi v pristojnost nacionalnega regulativnega organa (v zvezi s členom 10. direktive 2002/20/ES), hkrati pa tudi sama delitev pristojnosti med obema organoma ni dovolj jasna

- Direktiva 2002/21/ES dopušča, da se spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, rešujejo z uporabo alternativnih metod, na primer s posredovanjem (mediacijo). Če pa spor z uporabo alternativne metode ni rešen v štirih mesecih in če medtem ni bil sprožen postopek pred sodiščem, mora na prošnjo ene od strank odločiti nacionalni regulativni organ, če medtem spor ni bil predložen sodišču. ZEKom daje možnost, da se spori rešujejo s posredovanjem ali z arbitražo, vendar ne določa časovnega okvira teh postopkov in ne daje možnosti, da bi o sporu po določenem času odločila APEK ter ne omenja možnosti sodne poti.

2. Določbe ZEKom ne omogočajo uvajanja novih elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev:

- Države članice EU so si postavile cilj, da v nekaj letih izvedejo prehod z analogne na digitalno radiodifuzijo, s čimer se bo povečala učinkovitost uporabe radiofrekvenčnega spektra in olajšalo uresničevanje ciljev politik Evropske unije, kot so na primer razvoj notranjega trga, konkurence, inovacije in rast, ki se jih ne da doseči z razdrobljenim analognim spektrom. Kako je navedeno v Strategiji Republike Slovenije za prehod z analogne na digitalno radiodifuzijo, ki je bila izdana leta 2006, Slovenija načrtuje ukinitve oddajanja v analogni tehniki do leta 2012. Ta načrt je skladen s priporočili EU in s skrajnimi roki za zaključitev prizemne radiodifuzije v drugih državah članicah.

Pri analogni radiodifuziji je oseba, ki skrbi za distribucijo in oddajanje programa, hkrati tudi izdajatelj programa (vsebin). Zato se tej osebi v skladu z ZEKom podeli ena odločba, to je odločba o dodelitvi radijskih frekvenc, po dvostopenjskem postopku, v katerem se preveri izpolnjevanje pogojev glede uporabe radijske frekvence (APEK) in glede programskih vsebin (Svet za radiodifuzijo). Ena od značilnosti digitalne radiodifuzije pa je, da loči vlogo ponudnika/izdajatelja vsebin (priprava in produkcija programske vsebine) od operaterja multipleksa, ki upravljanja multipleks programov (pri digitalni radiodifuziji se lahko hkrati oddajajo programi več izdajateljev s pomočjo multipleksa programov) ter skrbi za distribucijo in oddajanja signala, zato bi bilo treba postopek dodeljevanja radiodifuznih radijskih frekvenc spremeniti tako, da bi omogočala to ločitev.

- APEK je sedaj pristojna le za dodeljevanje števil, ki se uporabljajo za vzpostavitev telefonske komunikacije z drugim uporabnikom ali izbrano storitvijo, zaradi razvoja novih elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev pa je nujno, da se ta pristojnost razširi še na kode, imena in naslove.
 - Zaradi čedalje večje konvergence komutiranih javnih telefonskih omrežij in omrežij IP se je pokazala potreba po preslikavi običajnih (telefonskih) števil v imena, primerna za uporabo v internetu. ZEKom bi bilo treba dopolniti z najosnovnejšimi določbami, ki bi omogočile pretvarjanje števil v ENUM-domene števil.
3. Uporaba ZEKom je pokazala, da bi bile nekatere njegove rešitve lahko boljše, na primer:
- odločba o dodelitvi radijskih frekvenc po zakonu preneha, če je njen imetnik ni uporabljal več kot eno leto, kar bi lahko pomenilo, da mora APEK meriti uporabo radijske frekvence 365 dni v letu in 24 ur na dan;
 - ZEKom določa, da se smejo omrežne priključne točke s prednostjo uporabiti le na podlagi sklepa Vlade RS. Bistvo dodelitve teh točk je določenim uporabnikom (ministrstva, službe za reševanje,...) pa je, da se jim zagotovi kolikor toliko nemoteno komuniciranje v kriznih razmerah (ko je verjetnost klicev največja – na primer do dve uri po nesreči) za čim boljšo organizacijo reševanja;
 - postopek posredovanje in arbitraže, tako kot je predviden v ZEKom, nikoli ni zaživel;
 - od 11 članov Sveta za elektronske komunikacije so 3 predstavniki operaterjev, kar povzroča diskriminacijo tistih operaterjev, katerih predstavniki niso imenovani v Svet.
4. In ne nazadnje so dopolnitve ZEKom potrebne tudi zato, ker je treba v slovenski pravni red prenesti medtem sprejeto Direktivo 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi direktive 2002/58/ES. Ta direktiva usklajuje določbe držav članic glede obveznosti operaterjev pri hrambi določenih podatkov, ki jih pridobivajo ali obdelujejo z namenom, da se zagotovi dostopnost teh podatkov za namen prepričevanja, preiskovanja, odkrivanja in pregona hudih kaznivih dejanj. Države članice morajo svoj pravni red uskladiti s to direktivo do 15. septembra 2007, s tem da lahko odložijo uporabo te direktive za hrambo komunikacijskih podatkov, ki se nanašajo na dostop do interneta, internetno telefonijo in internetno elektronsko pošto.

1.2 CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

Glavni cilj predloga zakona je odpraviti nejasnosti, ki so se pokazale pri izvajanju zakona ter primerneje urediti določena vprašanja, za katera se je pokazalo v praksi, da je to potrebno. Hkrati je cilj tudi natančnejša uskladitev ZEKom z direktivami regulativnega okvira, temu pa so bile podrejene tudi druge spremembe, ki naj bi izboljšale ZEKom in ga prilagodile tako, da bi dovoljeval urejanje novih elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev. S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša tudi nova medtem sprejeta Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali

obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES.

Glavne rešitve predloga zakona so:

1. Predlog zakona jasneje loči med različnimi subjekti, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja ali storitve, in jih s tem natančneje predpiše pravice in obveznosti. Izraza, ki najbolj ozko opredeljujeta posamezne subjekte, sta »operater omrežja« in »izvajalec storitev«, oba pa se nanašata na fizične ali pravne osebe, ki zagotavljajo javna komunikacijska omrežja oziroma storitve. Definicija »operaterja omrežja« je povzeta po definiciji iz direktive 2002/19/ES. Zagotavljanje javnih komunikacijskih omrežij je tako ločeno od izvajanja storitev na teh omrežjih, seveda pa se fizičnim ali pravnim osebam s tem ne preprečuje, da ne bi bili hkrati operaterji omrežja in izvajalci storitev. V primerih, ko se neka določba zakona nanaša hkrati na operaterje omrežja in na izvajalce storitev, predlog zakona uporablja splošnejši izraz »operater«. Najširši izraz, ki ga uporablja predlog zakona, pa je »fizične oziroma pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve«. Izraz zajema hkrati operaterje in tiste, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, ki niso javna oziroma javne.
2. Jasneje se določi, kateri organ nadzira posamezno poglavje ZEKom. Vsa področja nadzora za katere iz direktiv regulativnega okvirja izhajajo, da jih nadzirajo nacionalni regulativni organi, se prenesejo na APEK. Tako se predlaga na primer, da inšpektor, pristojen za elektronske komunikacije, ne nadzira več, ali se zagotavlja javnih komunikacijskih omrežjih ali storitev brez obvestila APEK oziroma ali se uporablja radijske frekvence ali elemente oštevilčenja brez ustreznih odločb.
3. Postopek ocenjevanja, ali naj se izvajalcu univerzalne storitve povrne neto stroške izvajanja univerzalne storitve, je usklajen z direktivo 2002/22/ES in uvaja merilo neupravičenega bremena. Neto stroški se izvajalcu povrnejo le, če APEK ugotovi, da ti stroški predstavljajo neupravičeno breme. Predlog zakona predlaga, da se vsi neto stroški krijejo iz prispevkov operaterjev in ne tako kot do sedaj, ko ukrepe za uporabnike-invalidne ne financira ministrstvo, pristojno za socialne zadeve. Kakovosti univerzalnih storitev na določa več minister s pravilnikom, ampak APEK s splošnim aktom.
4. Predlaga se, da Vlada RS lahko določi dodatne storitve, ki bi bile poleg univerzalne storitve dostopne na vsem ozemlju na določenem območju Republike Slovenije. Takšne storitve bi lahko bile na primer širokopasovne storitve ali dostop do interneta za izobraževalne organizacije. Če neka dodatna storitev ni na voljo javnosti na nekem območju Republike Slovenije ali se tam ne izvaja s predpisano kakovostjo, je za to območje izbran izvajalec dodatne storitve. Zagotavljanje dodatnih storitev se ne sme kriti iz prispevkov operaterjev (kar je prepoved, ki vsebinsko izhaja iz direktive 2002/22/ES).
5. Postopek izdaje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc je spremenjen tako, da omogoča dodelitev radijskih frekvenc za digitalno radiodifuzijo brez sodelovanja Sveta za radiodifuzijo.
6. Poglavje o oštevilčenju se v ZEKom nanaša le na telefonske številke ITU-T E.164, to je na tisti niz cifer, ki ga mora uporabnik izbrati, če želi vzpostaviti telefonsko komunikacijo z drugim uporabnikom ali izbrano storitvijo. Predlog zakona pa to poglavje razširi na številke in kode, imena in naslove, razen internetnih, ki so potrebni na primer za identifikacijo

mobilnega naročnika pri mednarodnem sledenju ali pri obračunavanju mednarodnih storitev, plačanih s telefonsko kartico. S tem se namreč skuša urediti njihovo dodeljevanje ter pravice in dolžnosti, ki izhajajo iz tega. Predlog zakona zato uvaja splošnejši izraz »elementi oštevilčenja«, izraz »številka« pa uporablja samo tam, kjer se določbe nanašajo izrecno na telefonske številke ITU-T E.164, na primer pri prenosljivosti številke.

7. Zaradi konvergence komutiranih javnih telefonskih omrežij in omrežij, ki temeljijo na internetnem protokolu (v nadaljnjem besedilu: omrežja IP), se s predlogom zakona želi urediti tudi pretvarjanje telefonskih števil ITU-T E.164 v format, primeren za omrežja IP. Predlog zakona predlaga, da se skrb za pretvorbo števil v ENUM domene števil poveri APEK, ki lahko ta način ter tehnične in druge zahteve uredi podrobneje s splošnim aktom.
8. Predlog zakona ureja tudi omejitev lastninske pravice pri graditvi elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso namenjena javnosti pri čemer pa gre le za možnost vzpostavitve služnostne pravice na nepremičninah v lasti oseb javnega prava. Graditev takšnih omrežij je v javno korist le, če je izvedena na nepremičninah v lasti oseb javnega prava. Samo v teh primerih se namreč lahko zahteva omejitev lastninske ali druge stvarne pravice (navedena možnost je v skladu z direktivo 2002/21/EC).
9. Predlog zakona zahteva od določenih operaterjev, da pripravijo lastne tehnične in organizacijske ukrepe, ki jim omogočijo, da so njihove dejavnosti pri katastrofalnem izpadu omrežja, v vojnem ali izrednem stanju ter ob naravnih in drugih nesrečah čimmanj motene. Te ukrepe, ki morajo predvsem omogočiti neprekinjen dostop do in uporabo števil za klic v sili, morajo ti operaterji uskladiti z organi, ki so nosilci varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja. Prednostno se mora zagotavljati delovanje tistih delov omrežja, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij nosilcev varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja. Za čim krajše izpade teh omrežij morajo operaterji po potrebi predvideti tudi nadomestne poti.
10. Predlog zakona odpravlja določbo, s katero vlada s sklepom odloči o uporabi funkcije prednosti in prekinitvi delovanje ostalih telefonskih priključkov.
11. Predlog zakona na novo določi, kaj se šteje za tveganje. To je zlasti vsako dejanje, storitev ali izdelek, ki posega v tajnost, zaupnost in varnost elektronskega komunikacijskega omrežja ali elektronske komunikacijske storitve, s tem ko spremeni dostopnost, vsebino, ceno ali kakovost storitve, in ki ga lahko operater sam ali skupaj z drugimi operaterji učinkovito onemogoči. Pri velikem tveganju za kršitev varnosti omrežja mora izvajalec storitev takoj, ko za to tveganje izve, z objavo na svojih spletnih straneh in na drug primeren način obvestiti naročnike o takem tveganju. Če tveganje presega obseg ukrepov, ki jih izvajalec storitve lahko sprejme, mora hkrati obvestiti naročnike o vseh možnih sredstvih za odpravo tveganja, vključno z navedbo verjetnih stroškov, ter jim omogočiti hiter in učinkovit dostop do zaščitnih ukrepov.
12. Predlog zakona v slovenski pravni red prenaša tudi direktivo 2006/24/ES, ki je namenjena hrambi podatkov. Predlog zakona določa kategorije podatkov, ki se hranijo. Operaterji morajo te podatke hraniti za namen pregona kaznivih dejanj ter namen zagotavljanja nacionalne varnosti in ustavne ureditve ter varnostnih, političnih in gospodarskih interesov države. Predpisani podatki se hranijo 24 mesecev. Operaterji morajo zagotoviti zavarovanje hranjenih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Predlog zakona ureja tudi dostop do hranjenih podatkov in njihovo posredovanje pristojnim organom, kar je možno le na podlagi prepisa odredbe, v katerem so navedeni vsi potrebni podatki o obsegu dostopa. V zvezi s stroški hrambe uvaja predlog zakona dve

rešitvi in sicer, da morajo operaterji zagotoviti vse potrebne tehnične in organizacijske ukrepe za hrambo podatkov v skladu z določili tega zakona na lastne stroške, vendar da lahko po drugi strani od pristojnih organov zahtevajo povrnitev dejanskih stroškov dostopa do shranjenih podatkov. Predlog zakona ureja tudi statistiko hrambe podatkov.

13. Glede na ZEKom so spremenjene določbe, ki urejajo reševanje sporov, ki med drugim ne vsebujejo več določb o možnosti ustanovitve posebnega organa za reševanje sporov s posredovanjem in arbitražo ter pravil postopka, ki naj bi jih ta organ uporabljal. Vse spore si sedaj APEK prizadeva rešiti s predhodno uvedbo posredovalnega postopka, ki ga sama vodi.. Osnovna pravila posredovalnega postopka so določena v predlogu zakona, APEK pa jih lahko še natančneje opredeli v splošnem aktu. Določeni so tudi časovni roki za poravnavo, sicer lahko APEK na zahtevo katere koli stranke, pa tudi na lastno pobudo, uvede postopek reševanja spora, če o tej zadevi ni bil sprožen sodni postopek. APEK izda odločbo v najkrajšem možnem času, vendar najpozneje v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in v dveh mesecih od uvedbe tega postopka v drugih sporih.
14. Nadzor izvajanja določb zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter splošnih aktov opravlja APEK. Izjema so primeri, ki spadajo v pristojnost inšpektorjev za graditev objektov ali inšpektorjev za elektronske komunikacije, elektronsko podpisovanje in pošto ali informacijskega pooblaščenca. S predlagano ureditvijo se opuščajo nekatere dosedanje pristojnosti inšpektorjev za elektronske komunikacije (dosedanji členi ZEKom 5(1), 53(1) ter 60), vendar gre v teh primerih za nadzor, ki po direktivah regulativnega okvira sodi v pristojnost nacionalnih regulativnih organov. APEK opravlja tudi nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov oziroma ukrepov, ki jih sprejema na podlagi tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter splošnih aktov. Predlog zakona določa, da se pri nadzoru na splošno uporablja postopek, ki je določen v zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, subsidiarno pa zakona, ki ureja splošni upravni postopek; informacijski pooblaščenec pa v postopku nadzora uporablja tudi določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Predlog zakona dodatno predpisuje postopek, ki ga APEK uporablja pri nadzoru fizičnih oziroma pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve. To postopek je usklajen z direktivo 2002/20/ES. Zoper odločbo APEK ali informacijskega pooblaščenca, izdano v postopku nadzora, je možna tožba v upravnem sporu, zoper odločbo inšpektorjev pa je možna pritožba na pristojno ministrstvo. Predlagana je tudi nova pristojnost APEK za nadzor izvajanja določb predpisov Evropske skupnosti s področja elektronskih komunikacij, ki imajo neposredni učinek v pravnem redu Republike Slovenije, če ti določajo nadzor in sankcioniranje na ravni držav članic. Predlog upošteva (sedaj tudi že dejansko predvideno) možnost izdaje takšnih predpisov s strani Evropske skupnosti ter vzpostavlja ustrezno pravno podlago za predvideno nazorno pristojnost nacionalnega regulativnega organa (APEK).

1.3 OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN

Predlog zakona je usmerjen v saniranje pomanjkljivosti, ki so se pokazale med izvajanjem Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04-ZVOP-1). Predlog zakona zato nima finančnih posledic za državni proračun.

1.4 OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona iz istega razloga, kot je naveden pri oceni finančnih posledic za državni proračun, tudi nima posledic za druga javna finančna sredstva.

1.5 PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST UREDITVE PRAVU EU

Predlog zakona natančneje usklajuje ZEKom z določbami 5 direktiv regulativnega okvira s področja elektronskih komunikacij.

V nadaljevanju je najprej na kratko povzeta vsebina direktiv regulativnega okvira, ki je bila podrobneje predstavljena v gradivu k ZEKom, in prikazan njihov prenos v pravni red Finske, Avstrije in Luksemburga.

1. Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju

Kot pove že njeno ime, ureja direktiva dostop do javnega komunikacijskega omrežja in medomrežno povezovanje med komunikacijskimi omrežji in povezanih zmogljivosti. S tem v zvezi določi pravice in obveznosti operaterjev omrežij, ki želijo skleniti medomrežno povezovanje oziroma pridobiti dostop do javnih elektronskih komunikacijskih omrežij ali povezanih zmogljivosti. Direktiva predpisuje tudi obveznosti v zvezi z medomrežnim povezovanjem in dostopom, ki jih sme nacionalni regulativni organ z odločbo naložiti operaterju omrežja s pomembno tržno močjo in se nanašajo na preglednosti, nediskriminacije, ločenih računovodskih evidenc, dostopa in uporabe posebnih omrežnih zmogljivosti ter cen in stroškovnega računovodstva.

2. Direktiva 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev

Namen direktive je poenotenje in poenostavitev postopkov za pridobitev pravice do zagotavljanja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev. Vsakdo lahko zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja in storitve brez pridobitve posebnega (upravnega) dovoljenja nacionalnega regulativnega organa, če izpolnjuje pogoje iz splošnega dovoljenja, ki izhajajo iz direktiv regulativnega okvirja (in posledično iz zakonodaje držav članic). Od podjetja se lahko zahteva le, da pred začetkom opravljanja te dejavnosti obvesti nacionalni regulativni organ. V takšnem obvestilu se lahko zahteva le podatke, ki so potrebni za identifikacijo podjetja, kratek opis omrežja ali storitve in predvideni datum začetka opravljanja dejavnosti. V primeru dodelitve pravic rabe radijskih frekvenc oziroma števil (ki so omejena naravna dobrina) pa je dopustna predhodna izdaja posebnega dovoljenja (upravne odločbe). Direktiva pri tem določa tudi splošne zahteve za dodelitev pravic uporabe radijskih frekvenc oziroma števil ter predpisuje osnovna pravila, ki jih je treba upoštevati ob podelitvi omejenega števila pravic do uporabe. Dajatve, ki jih morajo plačevati podjetja za splošno dovoljenje ali za pravico do uporabe, morajo biti objektivne, transparentne in proporcionalne. Služijo lahko le za pokritje vseh vrst administrativnih stroškov, ki so nastali z upravljanjem, nadzorom in izvrševanjem splošnih dovoljenj, pravic do uporabe in posebnih obveznosti. V skladu z direktivo morajo nacionalni regulativni organi preverjati izpolnjevanje obveznosti iz

splošnega dovoljenja in iz pravice do uporabe radijskih frekvenc in števil ter lahko ustrezno ukrepajo, če ugotovijo pomanjkljivosti.

3. Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve

Direktiva postavlja okvir za pravno urejanje izvajanja elektronskih komunikacijskih storitev in zagotavljanja elektronskih komunikacijskih omrežij, podrobnosti pa prepušča ostalim direktivam iz novega regulacijskega okvira. Obravnava nacionalne regulativne organe, ki izvršujejo regulativne naloge iz regulacijskih direktiv, opredeljuje njihove naloge in določa nekatere postopke, po katerih se morajo le-ti ravnati. Direktiva določa, kdaj ima nek operater pomembno tržno moč. Direktiva uvaja tudi postopek tržne analize upoštevnihi trgov in določa dejanja v primeru, če se na osnovi izvedene tržne analize pokaže, da je določen trg konkurenčen/nekonkurenčen. Direktiva predpisuje tudi postopek reševanja sporov med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja ali storitve. Spore rešujejo nacionalni regulativni organi tako, da izda zavezujočo odločitev v največ 4 mesecih, v izjemnih primerih pa je ta rok lahko tudi daljši. Možna je tudi uporaba alternativnih metod reševanja sporov (npr. posredovanje). Če se spor ne tak način ne reši v 4 mesecih in ni bil predložen sodišču, mora na zahtevo ene odloči nacionalni regulativni organ.

4. Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami

Direktiva opredeljuje obseg univerzalne storitve ter določa njeno kakovost in dostopnost, postopek določitve njenega izvajalca, njegove obveznosti in način ugotavljanja dodatnih stroškov, ki nastanejo z izvajanjem univerzalne storitve. V skladu z direktivo je izvajalec univerzalne storitve upravičen do kritja teh stroškov le, če le-te zanj predstavljajo neupravičeno breme. V takem primeru se stroški nadomestijo iz javnih sredstev, kot so sredstva vladnih proračunov ali državne loterije, ali iz sredstev, ki jih po posebnem porazdelitvenem mehanizmu prispevajo drugi ponudniki elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev. Direktiva določa tudi obveznosti, ki se lahko naložijo podjetjem s pomembno tržno močjo in se nanašajo na maloprodajne cene, izbiro/predizbiro operaterja in zagotavljanje zakupljenih vodov. Direktiva tudi opredeljuje nekatere pravice končnih uporabnikov, med drugim pravico od pogodbe in obveščenosti, pravico, da se njihovi podatki vpišejo v imenik, da brezplačno v stiski pokličejo na številke za klice v sili, da obdržijo svojo številko pri zamenjavi operaterja. Direktiva hkrati predvideva uvedbo transparentnih, enostavnih in poceni izvensodnih postopkov, v katerih so udeleženi potrošniki oziroma ,lahko tudi drugi končni uporabniki, kar pa ne vpliva na morebitno sodno pristojnost.

5. Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij

Direktiva usklajuje zahteve glede varstva osebnih podatkov na področju elektronskih komunikacij in na tem področju dopolnjuje splošnejšo direktivo o varstvu podatkov (direktiva 95/46/ES). Direktiva določa, da morajo vsi izvajalci javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev poskrbeti za varnost in tajnosti pri izvajanju teh storitev. Naročnike morajo obveščati ob vsakokratnih nevarnosti vdora v omrežje in jim, če je potrebno, predlagati možne ukrepe. Za zagotovitev zaupnosti komunikacij in z njimi povezanihi podatkov o prometu mora biti mogoč dostop do teh podatkov le ob privolitvi uporabnika javno dostopnih komunikacijskih storitev. S tem je povezana tudi prepoved obdelave podatkov o prometu in lokacijskih podatkov, ki niso hkrati podatki o prometu brez soglasja uporabnika, na katerega se nanašajo. Direktiva določa osnovna pravila neposrednega trženja z

uporabo elektronskih komunikacijskih storitev (na primer prek avtomatskih klicnih sistemov, faksimilnih naprav ali elektronske pošte). Direktiva opredeljuje tudi nekatera druga pravila, na primer pri prikazu identitete kličočega/klicanega, pri varovanju zasebnosti pri prejemanju razčlenjenih računov in pri preusmerjanju klicev.

Finska

Področja, ki jih pokrivajo direktive regulativnega okvira, so v glavnem vsebovana v Zakonu o komunikacijskem trgu. Direktiva 2002/58/ES pa je prenesena s posebnim zakonom.

Zakon loči med omrežnimi storitvami, ki jih izvajajo operaterji omrežij, ki zagotavljajo komunikacijsko omrežje ali druge zmogljivosti za prenos, oddajanje ali zagotavljanje sporočil, in komunikacijskimi storitvami, ki jih izvajajo operaterji, ki prenašajo sporočila po komunikacijskih omrežjih oziroma jih oddajajo ali zagotavljajo po množičnih komunikacijskih omrežjih. Kadar pa se zakon nanaša na obe vrsti storitev, govori o telekomunikacijah. Skladno z vrstami storitev so poimenovani tudi operaterji, namreč operater omrežja, operater storitev in telekomunikacijski operater.

Zakon določa, katere telekomunikacije se lahko izvajajo popolnoma prosto (to so telekomunikacije, ki niso namenjene javnosti, in javne telekomunikacije, ki so začasnega značaja in namenjene majhnemu krogu uporabnikov), katere se lahko začnejo izvajati po predhodnem obvestilu nacionalnega regulacijskega organa (to je FICORA) in za katere je potrebno pridobiti dovoljenje (to so omrežne storitve v digitalnih prizemnih množičnih komunikacijskih omrežjih, ki uporabljajo radijske frekvence, ali v mobilnih omrežjih za izvajanje javnih telekomunikacij). Določeni so pogoji za pridobitev dovoljenja in vsebina podeljenega dovoljenja, sam postopek podelitve dovoljenja pa je določen v Zakonu o radijskih komunikacijah (1015/2001). Dovoljenje ni prenosljivo. Vsi telekomunikacijski operaterji, ki izvajajo telekomunikacije, za katera je potrebno ali dovoljenje ali obvestilo, morajo FICORA plačati pristojbino za nadzor trga komunikacij.

Kljub temu, da zakon ne pozna izraza »univerzalna storitev«, določa, da mora biti na celotnem državnem ozemlju za razumno ceno zagotovljena priključitev na fiksno telefonsko omrežje in dostop do telefonskih storitev. Ti dve storitvi morajo na svojem območju delovanja pri zagotavljanju fiksnih telefonskih omrežij izvajati telekomunikacijski operaterji s pomembno tržno močjo. Če na določenem območju ni takšnega operaterja, ima tako obveznost telekomunikacijski operater, ki ima največ naročnikov.

Določbe glede določitve ustreznih trgov, izvedb tržnih analiz in določitve podjetij s pomembno tržno močjo so povzete po direktivi 2002/21/EC. Pri opredelitvi ustreznih trgov FICORA sodeluje z ministrstvom in da se mora v primerih, določenih v 7. členu direktive 2002/21/EC, posvetovati ne samo s Komisijo in drugimi državami članicami, ampak tudi z državami iz Evropskega ekonomskega prostora (EEA). Obveznosti, ki jih FICORA naloži telekomunikacijskim operaterjem s pomembno tržno močjo, zajemajo vse obveznosti, ki jih za taka podjetja predpisujeta direktivi 2002/19/EC in 2002/22/EC. Obveznosti glede dostopa in uporabe posebnih omrežnih zmogljivosti niso določene na splošno, tako kot so določene v 12. členu direktive 2002/19/EC, ampak so razdeljene na končno število specifičnih obveznosti, ki veljajo za določene telekomunikacijske operaterje ali njihove omrežne zmogljivosti (na primer obveznost dati v zakup del krajevnega omrežja in ustrezne zmogljivosti, dati v zakup antenske stolpe in kabelske kanale, dopustiti dostop do zmogljivosti pametne kartice (na primer kartica SIM), dopustiti dostop do elektronskega programskega vodnika,...obveznost mobilnega operaterja, da dovoli izvajalcem storitev

dostop do svojih omrežij ali uredi mednarodno sledenje z drugimi mobilnimi omrežji na območju EEA,...).

Pravico do uporabe številke dodeli za določen ali nedoločen čas FICORA z odločbo, in sicer telekomunikacijskim operaterjem in drugim osebam v rokih, ki so povzeti po 5. členu direktive 2002/20/EC. V odločbi lahko določi, da se mora številke začeti uporabljati v razumnem času ali da se mora številke uporabljati za določene storitve. Imetnik pravice do uporabe številke mora plačevati fiksno pristojbino, ki pokriva stroške upravljanja in nadzora številke. Njena višina je obratno sorazmerna z dolžino številke. Druge določbe v zvezi s pristojbinami določi s predpisom ministrstvo. FICORA lahko z odločbo razveljavi pravice do uporabe, če pristojbina ni plačana, če se številka uporablja za drugačne namene, kot je navedeno v odločbi o dodelitvi številke, če se številka ni začelo uporabljati v razumnem času, če je njena uporaba prekinjena ali če njen lastnik ni odpravil pomanjkljivosti v enomesečnem roku.

Dolžnost vseh telekomunikacijskih operaterjev telefonskih omrežij je, da brez odlašanja zagotovijo takšno prenosljivost številke, kot jo določa 30. člen direktive 2002/22/EC. Zakon določa, kdo nosi stroške, ki so povezani s prenosom številke.

Pravice uporabnikov in z njimi povezane pravice in obveznosti telekomunikacijskih operaterjev so večinoma povzete po direktivi 2002/22/EC. Vsi telekomunikacijski operaterji morajo pripraviti standardne pogoje priključitve na telefonsko omrežje in jih uporabljati pri sklepanju naročniških razmerij. Dolžni so objavljati standardne pogoje in podatke o cenah ter jih pošiljati potrošniškemu varuhu človekovih pravic in FICORA. Zakon med drugim določa minimalno razčlenitev računa za uporabo naročniškega telefonskega priključka.

Zakon natančno opredeljuje zahteve pri napeljavi telekomunikacijskih omrežij in gradnji spremljevalnih objektov. Če je izvedljivo, morajo telekomunikacijski operaterji graditi svoja omrežja ob hitrih cestah ali na javnih zemljiščih ob upoštevanju prostorskega načrtovanja in varstva okolja.

Nadzor skladnosti s predpisi izvaja FICORA. V primerih kršitev ravna tako, kot je določeno v 10. členu direktive 2002/20/EC. Zakon navaja, v katerem primeru se operaterja lahko kaznuje z denarno kaznijo in v katerem primeru se mu lahko prepove opravljanje dejavnosti.

FICORA začne postopek reševanja pritožbe na željo operaterja ali osebe, ki meni, da so kršene določbe predpisov, ali po uradni dolžnosti. FICORA mora rešiti zadevo na način in v rokih, določenih z 20. členom direktive 2002/21/EC. Spore med operaterji primarno rešuje v postopku mediacije (posredovanja). V primeru, da v štiri mesecih ne pride do rešitve, mora rešiti spor na način in v rokih, določenih z 20. členom direktive 2002/21/EC.

Na odločbo FICORA je mogoča pritožba na upravno sodišče. FICORA se lahko pritoži na odločbo upravnega sodišča, s katero je le-to spremenilo ali razveljavilo njeno odločbo. Zoper vse odločbe pa se je mogoče pritožiti na višje upravno sodišče.

Avstrija

Zakon, ki prenaša direktive regulacijskega okvira v avstrijski pravni red, je Zakon o telekomunikacijah, ki je bil objavljen 19. 8. 2003.

Po zakonu lahko vsakdo zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja in izvaja elektronske komunikacijske storitve, pred začetkom zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij ali storitev pa je treba obvestiti Urad za regulacijo. Obvestilo mora biti pisno, njegova vsebina pa je določena z zakonom.

Pri postavitvi infrastrukturnih zmogljivosti in komunikacijskih omrežij, ki bodo povezani z javnimi komunikacijskimi omrežji ali bodo namenjeni za izvajanje javnih komunikacijskih

storitev, je treba upoštevati tehnične predpise glede varnosti delovanja omrežja, vzdrževanja njegove celovitosti, medsebojnega obratovanja storitev in usklajenosti s specifikacijami vmesnika.

Izvajalci javnih komunikacijskih storitev morajo objavljati primerljive, ustrezne in ažurne podatke o kakovosti svojih storitev ter morajo z njimi pred objavo seznaniti tudi Urad za regulacijo.

Podjetja, ki izvajajo javne telefonske storitve, morajo poskrbeti za: izdajanje imenika naročnikov v natisnjeni obliki, kot imeniško pomoč po telefonu ali v obliki elektronskega medija podatkov ali v katerikoli drugi tehnični obliki, ki vsebuje najmanj glavne podatke o naročnikih; organizacijo imeniške službe; zagotavljanje dostopa do imeniških služb drugih podjetij; posredovanje podatkov iz imenika svojih naročnikov drugim izvajalcem javnih telekomunikacijskih storitev in založnikom celovitih imenikov na njihovo zahtevo najmanj enkrat na teden v elektronsko berljivi obliki po stroškovno usmerjenih cenah; zagotavljanje dostopa do dodatnih storitev; zagotavljanje tonskega izbiranja, identifikacije kličočega in prostega dostopa do števil za nujno pomoč; svojim naročnikom omogočiti takšno prenosljivost števil, kot jih določa direktiva 2002/22/EC.

Podjetja, ki zagotavljajo komunikacijska omrežja oziroma storitve, morajo sprejeti splošne pogoje poslovanja in cenovne pogoje. Pred začetkom izvajanja dejavnosti morajo z njimi seznaniti Urad za regulacijo in jih objaviti v ustrezni obliki. Spremembe splošnih pogojev morajo biti sporočene Uradu za regulacijo preden (najmanj dva meseca prej) začnejo veljati in morajo biti objavljene v ustrezni obliki. Naročnik mora biti seznanjen s spremembami najmanj mesec dni pred začetkom njihove veljavnosti. Naročnik lahko v mesecu dni od napovedi sprememb splošnih pogojev brez kazni odpove pogodbo. Naročniku mora biti poslano celotno besedilo o spremembah splošnih pogojev. Pogodba mora vsebovati vsaj tiste elemente, ki jih predpisuje 20. člen direktive 2002/22/EC.

Obseg univerzalne storitve vsebuje vse storitve, ki jih predvideva direktiva 2002/22/EC, razen storitev za uporabnike – invalide. Kakovost univerzalne storitve predpiše minister. Izvajalec univerzalne storitve mora letno objavljati podatke o kakovosti in jih sporočati Uradu za regulacijo. Urad za regulacijo ima pravico preveriti pravilnost in primerljivost podatkov ali jih posredovati v preveritev tretji osebi. Minister pa izvajalcu lahko odredi, da svojim naročnikom zagotovi zmogljivosti ali storitve, ki so navedene v 10. členu direktive 2002/22/EC. Med temi storitvami ni postopka pri neplačevanju računov, ker je ta postopek predpisan za vsa podjetja, ki izvajajo javne telefonske storitve. Izvajalca oz. izvajalce univerzalne storitve določi minister na osnovi javnega razpisa/po izpeljanem javnem razpisu. Javni razpis se mora izvajati najmanj vsakih deset let. Javni razpis pa se ne izvede, če le eno podjetje izpolnjuje zahteve za izvajanje univerzalnih storitev in sicer predvidoma do naslednjega javnega razpisa. Javni razpis se lahko nanaša na določeno geografsko območje ali na določeno storitev. V primeru, da javni razpis ne uspe, lahko minister pooblasti za izvajalca univerzalne storitve najbolj usposobljenega izvajalca, da izvaja univerzalno storitev v skladu s predpisi tega zakona in pogoji javnega razpisa. Izvajalec univerzalne storitve lahko zaprosi za povrnitev stroškov, ki jih ima z izvajanjem univerzalne storitve, razen, kadar ima več kot 80-odstotni tržni delež. Svojo zahtevo mora posredovati Uradu za regulacijo v letu dni po koncu poslovnega leta, v katerem je izvajal univerzalno storitev. Uradu za regulacijo mora prav tako poslati dokumente, na osnovi katerih Urad za regulacijo preveri upravičenost njegove zahteve. Urad za regulacijo mora, če je tako zahtevano, ustanoviti in upravljati sklad univerzalne storitve. Sklad mora služiti financiranju univerzalnih storitev. O aktivnostih in delovanju sklada mora biti objavljeno letno poročilo. Izvajalci telekomunikacijskih storitev z letnim prometom, ki presega 5,000.000 EUR, morajo prispevati za financiranje in upravljanje sklada

univerzalnih storitev sorazmerno svojemu tržnemu deležu (universal service charge). Prispevke določi in sporoči Urad za regulacijo. Izvajalci so dolžni plačati prispevke v treh mesecih.

Urad za regulacijo v skladu z direktivo 2002/21/EC določi ustrezne trge, izvede tržne analize in določi podjetja s pomembno tržno močjo, ki jim naloži obveznosti, povzete po direktivah 2002/19/EC in 2002/22/EC. Poglavje o zagotavljanju konkurence je v veliki meri namenjeno regulaciji delovanja podjetij s pomembno tržno močjo, vsebuje pa tudi določbo o obveznosti medomrežnega povezovanja. Vsako podjetje, ki zagotavlja javno komunikacijsko omrežje, je dolžno, na zahtevo, predložiti ponudbo za medomrežno povezovanje z drugim podjetjem, ki zagotavlja takšno omrežje. Podatke, ki jih izvajalec pridobi od drugih izvajalcev v postopku pogajanj o medomrežnem povezovanju, lahko uporablja le v namene, v katere jih je pridobil. Pri pogajanjih o medomrežnem povezovanju morata obe strani varovati izmenjane podatke kot to določa 4. člen direktive 2002/19/EC. Ponudbe in pogodbe o medomrežnem povezovanju morajo biti predložene Uradu za regulacijo. Če sporazum o obveznostih med izvajalcem javnih komunikacijskih omrežij in storitev, ki mu je Urad za regulacijo naložil določene obveznosti, in drugim izvajalcem javnih komunikacijskih omrežij in storitev, ni dosežen v šestih tednih od prejete zahteve, kljub pogajanjem, lahko zaprosita za posredovanje Urad za regulacijo.

S frekvenčnim spektrom upravlja minister. V ta namen sprejeme načrt razporeditve frekvenčnih pasov, načrt uporabe frekvenc in načrt dodelitve frekvenc. Za dodeljevanje frekvenc so pristojni naslednji organi: Communication Authority Austria je pristojen za dodeljevanje frekvenc za zagotavljanje radiodifuzije v smislu zaščite njene neodvisnosti; Urad za regulacijo je pristojen za dodeljevanje frekvenc za javna mobilna omrežja; za vse druge frekvence pa je pristojen Urad za telekomunikacije. Frekvence so lahko dodeljene le za določen čas. Dodelitev frekvence se lahko razveljavi, če se dodeljena frekvenca ne začne uporabljati v šestih mesecih od dodelitve ali če se začetek uporabljanja prekine. Urad za regulacijo z javnim razpisom dodeli frekvence tistemu uporabniku, ki ustreza splošnim pogojem in ki zagotavlja najučinkovitejšo uporabo frekvenc. To je lahko določeno z višino zneska, ki ga uporabnik ponudi za uporabo frekvenc. Dodelitev radijske frekvence lahko Urad za regulacijo pogojuje z izpolnitvijo pogojev, povzetih po direktivi 2002/20/EC. Prenos pravice do uporabe dodeljene frekvence je mogoč le z dovoljenjem Urada za regulacijo. Odstop se lahko odobri le pod pogojem, da pravice do uporabe frekvence ostanejo nespremenjene. Za zagotovitev učinkovite uporabe frekvenčnega spektra, mora imetnik dovoljenja plačati pristojbino za dodelitev in uporabo frekvence. Pristojbina za dodelitev je enkratna, pristojbina za uporabo pa je periodična. Dodelitev frekvenc preneha ob opustitvi, ob razveljavitvi, ob izteku časa, za katerega so bile dodeljene in ob prenehanju obstajanja uporabnika. Dodelitev se razveljavi, če uporabnik grobo in večkrat krši pogoje dodelitve oz. če dodeljenih frekvenc ne uporablja več kot eno leto.

Termin komunikacijski parametri pomeni celotnost vseh mogočih znakov, črk, števil in signalov, ki so neposredno namenjeni omrežni kontroli komunikacijskih povezav. Urad za regulacijo predpiše načrt komunikacijskih parametrov. Za implementacijo mednarodnih obveznosti in priporočil ter za zagotovitev zadostnega števila parametrov Urad za regulacijo lahko spremeni načrt. Stroške, ki jih takšna sprememba povzroči, plača uporabnik komunikacijskih parametrov. Urad za regulacijo na osnovi prošnje dodeli komunikacijske parametre uporabniku in podjetju, ki zagotavlja komunikacijska omrežja in izvaja komunikacijske storitve, v treh tednih. Dodelitev komunikacijskih parametrov se lahko pogojuje z izpolnitvijo pogojev, povzetih po direktivi 2002/20/EC. Ob soglasju Urada za regulacijo se lahko na osnovi zahteve imetnika dovoljenja pravica do uporabe prenese na

drugega uporabnika ali podjetje za zagotavljanje komunikacijskih omrežij in izvajanje komunikacijskih storitev. Za uporabo komunikacijskih parametrov je treba plačati pristojbino, katere višino določi minister. Dodelitev komunikacijskih parametrov preneha ob izteku časa, za katerega so bili dodeljeni, ob razveljavitvi dodelitve in če uporabnik preneha obstajati. Dodelitev se razveljavi, če uporabnik grobo in večkrat krši pogoje dodelitve.

Vsakdo ima pravico do uporabe javnih telekomunikacijskih storitev vključno z univerzalnimi storitvami v skladu z objavljenimi splošnimi pogoji poslovanja in cenami. Vsak naročnik je upravičen do vpisa predpisanih podatkov (ime, priimek, akademski naslov, naslov, telefonska številka ...) v telefonski imenik ter do pregleda, popravka in izbrisa teh podatkov.

Podjetje, ki zagotavlja komunikacijska omrežja in izvaja komunikacijske storitve, lahko v primeru neplačevanja računov naročniku prekine ali izklopi storitve, ki jih naročnik ne plačuje. O tem mora biti naročnik predhodno obveščen. V obvestilu mora biti naveden skrajni rok (to je najmanj dva tedna) za plačilo računa. V primeru, da naročnik dvomi o pravilnosti zneska zaračunanega za telekomunikacijske storitve, mora podjetje, ki zagotavlja komunikacijska omrežja in izvaja komunikacijske storitve, v odgovor na pisno prošnjo, pregledati dejavnike, na katerih temelji znesek ter v skladu z rezultatom pregleda pisno potrditi pravilnost računa ali račun ustrezno popraviti. Vse spore s področja varstva potrošnikov rešuje Urad za regulacijo.

Glede varovanja zaupnosti elektronskih komunikacij zakon sledi usmeritvam 5. člena direktive 2002/58/EC. Tajnost komunikacij velja za podatke o vsebini, podatke o prometu in lokacijske podatke. Tajnost komunikacij velja tudi za podatke o neuspešnih poskusih klicanja. Vsako podjetje, ki zagotavlja komunikacijska omrežja in izvaja komunikacijske storitve, in vsakdo, ki sodeluje pri njihovi dejavnosti, je dolžan varovati tajnost komunikacij. Prisluškovanje, snemanje, prestrezanje ter nadzor komunikacij in posredovanje tako pridobljenih podatkov tretjim osebam, je brez privolitve vseh vpletenih uporabnikov prepovedano. To pa se ne naša na snemanje in sledenje telefonskih klicev v sili in v primerih prestrezanja nadležnih, zlonamernih klicev. Vsa podjetja, ki izvajajo javne komunikacijske storitve, morajo poskrbeti za varnost svojih storitev. Naročnike morajo o vsakokratni nevarnosti vdora v omrežje obvestiti, in jim, če je potrebno, predlagati ukrepe. Osebni podatki, podatki o prometu, lokacijski podatki in podatki o vsebini se lahko zbirajo, obdelujejo in pošiljajo le z namenom izvajanja komunikacijskih storitev. Podatki, povezane z komunikacijami, se lahko obdelujejo zaradi izvajanja teh storitev, z namenom njihovega trženja ter izvajanja storitev z dodano vrednostjo pod pogoji in na način, ki so določeni v direktivi 2002/58/EC. Določbe glede identifikacije kličočega, avtomatskega preusmerjanja klicev in neposrednega trženja so v predlogu zakona povzete po direktivi 2002/58/EC.

Zakon ureja tudi pravico napeljave, pravico uporabe napeljav ali zmogljivosti pod zakonsko zaščito, pravico souporabe, pravico razpolaganja, pravico razlastitve.

V skladu z zakonom izvršuje administrativne naloge Urad za telekomunikacije, regulativne pa Urad za regulacijo. Urad za telekomunikacije sestavljajo minister, ki predstavlja vrhovno telekomunikacijsko oblast, pisarne za telekomunikacije, odgovorne za določene avstrijske dežele, in Urad za radijsko opremo in telekomunikacijsko terminalske opremo (Büro für Funkanlagen und Telekommunikationsendeinrichtungen), ki je podrejen vrhovni telekomunikacijski oblasti. Naloge Urada za regulacijo pa si delijo Regulacijski organ za radiodifuzijo in telekomunikacije (Rundfunk und Telekom Regulierungs – GmbH), Telecom Control Commission (Telekom-Control-Kommision) in Communication Authority Austria (KommAustria).

Ministru in Uradu za regulacijo svetuje Svet za telekomunikacije. Sestavlja ga deset članov, ki jih za šest let imenuje minister. Člani sveta so lahko le osebe, ki imajo ustrezne gospodarske, socialne, tehnične in pravne izkušnje.

Urad za regulacijo nadzira izvajanje zakona. Pri tem mora sodelovati z Uradom za telekomunikacije. Določbe glede preglednosti njegovih odločb, sodelovanja z ostalimi NRA in Komisijo, varovanja zaupnosti izmenjanih podatkov, obveznost posvetovanja in usklajevanja so povzete po direktivi 2002/21/EC.

Luksemburg

Zakoni, ki prenaša direktive regulacijskega okvira v luksemburški pravni red, so zakoni, ki urejajo elektronska komunikacijska omrežja in storitve, organizacijo upravljanja radijskih frekvenc in varstva oseb pri obdelavi osebnih podatkov na področju elektronskih komunikacij. Vsi ti zakoni so bili objavljeni 7. 6. 2005.

Po zakonu mora vsakdo podjetje, ki želi zagotavljati elektronska komunikacijska omrežja ali storitve, vsaj 20 dni pred začetkom zagotavljanja obvestiti Luksemburški inštitut za regulacijo (ILR). Z obvestilom dobi podjetje vse pravice, ki za to določa direktiva 2002/20/ES. Na podlagi obvestila se plačuje letna taksa, ki krije stroške ILR pri upravljanju področja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev in jih letno določi ILR.

ILR izvaja nadzor nad skladnostjo aktivnosti podjetja z zakonom in podzakonskimi akti ter odločbami, ki jih sprejme ILR. Pri tem časovni roki in postopki sledijo tistim, ki so določeni v členu 10 direktive 2002/20/ES.

Obseg univerzalne storitve ustreza obsegu, določenem v direktivi 2002/22/ES, ne vsebuje pa ukrepov za končne uporabnik-invalidi. Točno število telefonskih govorilnic, ki jih je treba zagotoviti kot univerzalno storitev, določi ILR na osnovi podatkov Službe za statistiko in ekonomske raziskave in pri tem uporabi kriterij števila prebivalcev. Zakonsko je tudi določeno, kje morajo biti postavljene telefonske govorilnice in katere informacije morajo biti na voljo njihovim uporabnikom. Zakon določa tudi, katere podatke vsebuje univerzalni imenik, in obveznosti izdajatelja univerzalnega imenika. Izvajalec univerzalne storitve je izbran s pomočjo javnega razpisa. Če javni razpis ne uspe, lahko ILR obveznost zagotavljanja univerzalne storitve naloži podjetju s pomembno tržno močjo. Izvajalec univerzalne storitve lahko zaprosi za povrnitev stroškov izvajanja univerzalne storitve, če ILR ugotovi, da mu le-to povzroča neupravičeno breme. Neto stroški zagotavljanja univerzalne storitve se krijejo iz sklada, s katerim upravlja ILR. V sklad prispevajo vsa podjetja, ki so obvestila ILR o nameravanem zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma storitev (v nadaljevanju: notificirano podjetje), glede na delež svojega prihodka v prihodku vseh podjetij. ILR sprejme načrt oštevilčenja in upravlja z njim. Določi tudi pravila, povezana z oštevilčenjem in njegovimi spremembami, uporabo in strukturo števil, dodelitvijo števil, prenosljivostjo števil, ter dajatve, povezane z uporabo števil.

Načrt frekvenc se sprejme z uredbo Velikega vojvode. Pravico do uporabe radijskih frekvenc podeli minister. Omejeno število radijskih frekvenc se podeli z javnim razpisom. Obveznosti, povezane z pravico do uporabe frekvenc, sledijo dovoljenim obveznostim iz direktive 2002/20/ES. Dajatve, povezane z uporabo frekvenc, se določijo z uredbo in krijejo stroške upravljanja frekvenc. Stroške, ki nastanejo imetniku pravice do uporabe frekvenc zaradi spremembe načrta frekvenc, nosi imetnik sam. Minister, pristojen za upravljanje frekvenc, v primeru škodljivega motenja sprejme ukrepe za njegovo odpravo, ki vključujejo nadzor in v skrajnem primeru prepoved nadaljnje uporabe opreme, ki povzroča škodljivo motenje.

Vsa notificirana podjetja imajo pravico, da dobijo služnost na zemljiščih, ki so v državni ali občinski lasti. Postopek sklenitve služnosti z lastniki cest in železnic se delno razlikuje od postopka sklenitve služnosti z drugimi lastniki. Organ, pristojen za upravljanje zemljišča v državni ali občinski lasti, lahko v času del, ki jih izvaja v korist obremenjenega zemljišča, spremeni napeljave ali načrt ureditve infrastrukture ali povezanih zmogljivosti, vendar mora vsaj 2 meseca pred začetkom del obvestiti podjetje. Razen v izjemnih primerih nosi stroške sprememb podjetje samo. Če želi notificirano podjetje pridobiti služnost na zemljišču, ki ni v državni ali občinski lasti, mora z njenim lastnikom skleniti pogodbo, v kateri se določi kraj in način izvajanja del.

Spore med notoficiranimi podjetji rešuje ILR v rokih, določenih v direktivi 2002/21/ES. Alternativne metode reševanja sporov niso predvidene.

Zakonske določbe, ki se nanašajo na medomrežno povezovanje in dostop, tržne analize, podjetja s pomembno tržno in njihove obveznosti, obdelavo osebnih podatkov na področju elektronskih komunikacij, skupno uporabo zmogljivosti, sodelovanja ILR s Evropsko komisijo in drugimi nacionalnimi regulativnimi organi so skoraj dobesedno povzete po ustreznih direktivah regulativnega okvira.

Ker je bila direktiva 2006/24/ES sprejeta šele 15. marca 2006, še nismo zasledili, kako jo nameravajo v svoj pravni red prenesti druge države članice, zato v nadaljevanju sledi predstavitev direktive.

Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES usklajuje ureditve držav članic EU, kolikor te od operaterjev zahtevajo hrambo prometnih podatkov elektronskih komunikacij za namene pregona kaznivih dejanj. Tako možnost sicer državam že zdaj ponuja veljavna sekundarna zakonodaja v okviru 15. člena Direktive 2002/58/ES, ki pa se je zaradi precejšnjih razlik po državah, izkazala za neustrezno. Če se strnemo osrednje rešitve Direktive, le-ta zahteva hrambo podatkov o prometu in lokacijskih podatkov telefonskih klicev drugih telefonskih storitev (SMS, EMS, MMS), ter podatkov o prometu za elektronsko pošto in internetno telefonijo (5. člen). Direktiva obveznost hrambe nalaga operaterjem elektronskih komunikacij, izključuje pa hrambo podatkov o vsebini elektronskih komunikacij (1. člen, 3. člen). Glede uporabe izrazov se navezuje na veljavni normativni okvir elektronskih komunikacij (2. člen). Pomembna novost v zvezi s tem je, da zahteva tudi hrambo neuspešnih klicev, ki so opredeljeni kot, tisti, pri katerih je povezava sicer uspešno vzpostavljena, vendar kličoči ni odgovoril ali je bil klic drugače zaključen, ne vključuje pa hrambe podatkov o neuspešnih povezavah (3. člen, drugi odstavek). Dostop do podatkov mora opredeliti nacionalna zakonodaja v skladu z veljavnimi standardi Evropskega sodišča za človekove pravice (4. člen.). Direktiva tudi izključuje hrambo podatkov o vsebini elektronskih komunikacij (1. člen). Direktiva v zvezi z rokom hrambe predvideva minimalno 6 in maksimalno 24 mesečni rok hrambe in v tem pogledu odločitev prepušča državam članicam (6. člen). Zaenkrat še ni podatkov o normativnih rešitvah v drugih državah članicah, vendar pa je predlagana maksimalna rešitev že sama kompromisna, saj so se pri pripravi direktive ponujali tudi daljši, 36 in 48 mesečni rok hrambe, saj take rešitve v nekaterih državah dejansko že veljajo. Razlog zanje je predvsem dejstvo, da se pri pregonu nekega kazniviga dejanja potreba po pridobitvi teh podatkov lahko pojavi šele takrat, ko je postopek že dalj časa

v teku ali pa so šele takrat izpolnjeni vsi pogoji za tak ukrep. Kratek rok pa v tem smislu pomeni nevarnost, da bodo podatki dejansko takrat že izbrisani. Rešitev je bila sprejeta v luči dejstva, da lahko države, kjer že veljajo daljši roki hrambe, le-te na neposredno na podlagi 96. člena Pogodbe o Evropski skupnosti, te tudi naprej uporabljajo. Opozoriti velja, da je mogoče v posameznem primeru odrediti tudi daljši rok hrambe, če to utemeljujejo posebne okoliščine (12. člen). V zvezi z zagotavljanjem varnosti in nadzora hranjenih podatkov se Direktiva navezuje na veljavne normativne rešitve sekundarne zakonodaje Skupnosti, predvsem na Direktivo 95/46/ES o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov in Direktivo 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (7. člen). Osrednje zahteve so, da so hranjeni podatki enake kakovosti in zanje veljajo enaka določila o varnosti in zaščiti kot za podatke na omrežju, da se v zvezi s podatki se sprejmejo primerni tehnični in organizacijski ukrepi, s katerimi se jih zaščiti pred nenamernim ali nezakinitim uničenjem, izgubo ali spremembami in nepooblaščenimi ali nezakinitimi oblikami hrambe, obdelave dostopa ali razkrivanja ter da so dostopni samo posebej pooblaščenemu osebu, in da se ob koncu obdobja hranjenja uničijo vsi podatki, razen tistih, do katerih se je dostopalo. Ker gre za harmonizirano področje, v zvezi z navedenim, bistveno drugačne rešitve v drugih državah niti niso mogoče. Hranjene podatke morajo operaterji posredovati nemudoma, ko so zato izpolnjeni zakonski pogoji (8. člen). Določba je pomembna, ker je namen ukrepa tudi predvsem preprečevanje kaznivih dejanj z mednarodno dimenzijo. Glede na to, da predstavljajo hranjeni podatki osebne podatke, njihov register pa evidenco osebnih podatkov, je razumljiva tudi rešitve direktive, ki za nadzor nad hrambo predvideva nadzor neodvisnih nadzornikov za osebne podatke v skladu z nacionalno zakonodajo (9. člen). 10. člen Direktive od držav zahteva vodenje statistike in njeno letno posredovanje Komisiji, ki mora na podlagi 14. člena tudi poročati o uporabi Direktive. 13. člen zahteva od držav članic ustrezno sankcioniranje določb Direktive. Ureditve povrnitve stroškov hrambe Direktiva ne omenja in jih prepušča nacionalni zakonodaji. Tak pristop temelji na zelo različnih ureditvah, ki veljajo v državah članicah in obsegajo režime od popolne do nikakršne povrnitve stroškov hrambe; možne pa so seveda tudi vse mešane rešitve, ki jih utemeljuje specifika ukrepa. Glede navedenih že zdaj veljajo v državah določene rešitve, ki so utemeljene tradicionalno in pričakovati je, da se bodo uveljavile tudi v primeru implementacije te Direktive. Opozoriti velja tudi na rok prenosa direktive, ki je splošno določen na 18 mesecev od njene uveljavitve (15. člen) in torej določen na 15.9.2007, države pa so lahko z izjavo k Direktivi navedeni rok podaljšale za nadaljnjih 18 mesecev za hrambo podatkov o elektronski pošti in internetni telefoniji. To možnost je poleg 15 drugih držav članic izkoristila tudi Slovenija.

1.6 OCENA DRUGIH POSLEDIC ZAKONA

Zakon nima drugih posledic.

2. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04 – ZVOP-1) se v 2. členu doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (UL L št. 108 z dne 24. aprila 2002, str. 7), Direktiva 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (UL L št. 108 z dne 24. aprila 2002, str. 21), Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 108 z dne 24. aprila 2002, str. 33), Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (UL L št. 108 z dne 24. aprila 2002, str. 51), Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (UL L št. 201 z dne 31. julija 2002, str. 37), Direktiva Komisije 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 249 z dne 17. septembra 2002, str. 21) in Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L št. 105 z dne 13. aprila 2006, str. 54).«.

2. člen

V 3. členu se v 1. točki beseda »usmerjalno« nadomesti z besedo »usmerjevalno«.

Za 4. točko se dodajo nove 4. a, 4. b in 4. c točka, ki se glasijo:

»4. a Elementi oštevilčenja so številke in kode, imena in naslovi, razen internetnih, ki so potrebni za vzpostavljanje komunikacij med omrežnimi priključnimi točkami, razen tistih, ki se uporabljajo izključno znotraj posameznega javnega komunikacijskega omrežja.

4. b ENUM je standard, ki uporablja sistem domenskih imen (DNS) za zapis številke v spletne naslove (URL).

4. c ENUM-domena številke je spletni naslov številke, določen z ENUM.«.

Za 5. točko se doda nova 5. a točka, ki se glasi:

»5. a ID celice pomeni identiteto celice, iz katere izvira klic mobilne telefonije ali v kateri se konča.«.

Za 6. točko se doda nova 6. a točka, ki se glasi:

»6. a Izvajalec storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja javno komunikacijsko storitev ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem izvajanju javne komunikacijske storitve.«.

Za 11. točko se doda nova 11. a točka, ki se glasi:

»11. a Kabelska kanalizacija je horizontalni gradbeni inženirski objekt, sestavljen iz kanalov, cevi in podobnega, ki omogoča postavitve in vzdrževanje telekomunikacijskih vodov.«.

Za 20. točko se doda nova 20. a točka, ki se glasi:

»20. a Neuspešni klic pomeni komunikacijo, pri kateri je bila povezava uspešno vzpostavljena, a ni bilo odgovora oziroma je bil klic kako drugače zaključen v omrežju.«.

Besedilo 21. točke se spremeni tako, da se glasi:

»21. Objekt kot del pripadajoče elektronske komunikacijske infrastrukture pomeni stavbo ali del stavbe ali samostojne prostore v njej, kjer je nameščena elektronska komunikacijska oprema, pa tudi gradbene inženirske objekte, kot so na primer kabelska kanalizacija, antenski stolp in antena, ki so podrobneje določeni s predpisom iz petega odstavka 7. člena tega zakona.«.

Za 21. točko se doda nova 21. a točka, ki se glasi:

»21. a Odprta komunikacijska omrežja so javna komunikacijska omrežja, do katerih pod enakimi pogoji lahko dostopajo vsi operaterji.«.

Besedilo 23. točke se spremeni tako, da se glasi:

»23. Operater je operater omrežja oziroma izvajalec storitve.«.

Za 23. točko se doda nova 23. a točka, ki se glasi:

»23. a Operater omrežja je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javno komunikacijsko omrežje ali pripadajoče zmogljivosti ali je obvestil pristojni regulativni organ o nameravanem zagotavljanju javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajočih zmogljivosti.«.

V 24. točki se beseda »povezanih« nadomesti z besedo »pripadajočih«.

V 26. točki se beseda »Povezane« nadomesti z besedo »Pripadajoče«.

Za 31. točko se doda nova 31. a točka, ki se glasi:

»31. a Radiofrekvenčno zaščitno razmerje je najmanjša vrednost razmerja zelenega in neželenega signala na vhodu v sprejemnik pod določenimi pogoji, tako da je določena kakovost sprejema zelenega signala dosežena na izhodu iz sprejemnika.«.

Za 34. točko se doda nova 34. a točka, ki se glasi:

»34. a Soglasje je osebna privolitev v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.«.

V 36. točki se beseda »kakršnakoli« nadomesti z besedo »vsaka«, besedilo »ki niso hkrati podatki« pa z besedama »razen podatkov«.

Za 41. točko se doda nova 41. a točka, ki se glasi:

»41. a Telekomunikacijski vod je celotna podzemna ali nadzemna povezava med dvema ali več točkami, po katerih je možna enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija.«.

Za 42. točko se doda nova 42. a točka, ki se glasi:

»42. a Uporabniško ime je enolični identifikator, dodeljen osebam, ko se prijavijo ali registrirajo za storitev internetnega dostopa ali storitev internetne komunikacije.«.

3. člen

V 4. členu se črta drugi odstavek.

4. člen

V prvem odstavku 5. člena se besedilo »začetkom, spremembo ali prenehanjem« nadomesti z besedilom »začetkom ali spremembo«, beseda »izvajanjem« se nadomesti z besedo »izvajanja«, drugi stavek pa se črta.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Operater ima po obvestilu agencije pravico, da se z drugimi operaterji pogaja o medomrežnem povezovanju in, če je to primerno, od njih pridobi operaterski dostop ali medomrežno povezavo skladno z 9. členom tega zakona, in pravico, da je določen za izvajalca univerzalne storitve skladno s 13. členom tega zakona. Merila in postopki za naložitev posamičnih obveznosti operaterjem izhajajo iz III. in IV. poglavja ter iz 9. in 13. člena tega zakona.«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedilo 4. točke spremeni tako, da se glasi:

»4. predvideni datum začetka ali spremembe zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev.«.

Dosedanji tretji odstavek se črta.

V četrtem odstavku se beseda »drugega« nadomesti z besedo »prejšnjega«, na koncu pa se doda nov stavek, ki se glasi:

»Za spremembo podatkov iz 4. točke prejšnjega odstavka tega člena se šteje, če se zagotavljanje javnih komunikacijskih omrežij oziroma storitev na predvideni datum ne začne dejansko opravljati.«.

V petem, šestem in sedmem odstavku se besedilo »in dokazila iz drugega in tretjega odstavka« v različnih sklonih nadomesti z besedilom »iz tretjega odstavka«.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Operater je najmanj 90 dni pred predvidenim prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev dolžan o tem obvestiti agencijo v pisni obliki. Operater mora v tem obvestilu opisati tudi način zagotavljanja trajne hrambe podatkov o registraciji zakonitega prestrezanja in hranjenih podatkov o prometu elektronskih komunikacij za celotno obdobje, za katerega je treba zagotoviti hrambo v skladu s tem zakonom, zlasti pa navesti, kje bo tako hranjeno gradivo dostopno. V zvezi z načinom in pogoji hrambe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in zakona, ki ureja varstvo dokumentarnega gradiva.«.

5. člen

V prvem odstavku 7. člena se na koncu doda nov stavek, ki se glasi:

»Elektronska komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura morajo biti, kjer dejanske in tehnične možnosti to dopuščajo, grajeni tako, da kar najbolj omogočajo skupno uporabo obstoječih objektov.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Gradnja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture je v javno korist. Šteje se, da je v javno korist tudi graditev drugih elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičninah v lasti oseb javnega prava, nad temi nepremičninami ali pod njimi.«.

V tretjem odstavku se:

- v 2. točki za besedo »ojačitev« dodata besedi »in zamenjava«, za besedo »zvišanje« pa besedi »ali znižanje«,
- v 3. točki za besedo »razširitev« dodata besedi »ali dograditev«,
- v 4. točki beseda »mikrovalovni« nadomesti z besedo »brezžični«.

V šestem odstavku se pika na koncu prvega stavka nadomesti z vejico in doda besedilo »pristojnim za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor).«, v drugem stavku pa se besedilo »tretjega odstavka 141.« nadomesti s številko »142.«.

Za šestim odstavkom se dodata nova sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Za potrebe prostorskega načrtovanja se kabelska kanalizacija šteje za gospodarsko javno infrastrukturo. Tako zgrajena kabelska kanalizacija mora biti na voljo vsem zainteresiranim operaterjem omrežij pod enakimi pogoji.

(8) Lokalne skupnosti v okviru svojih pristojnosti pospešujejo gradnjo javnih komunikacijskih omrežij. Pri tem zlasti sklepajo služnostne in druge pogodbe z operaterji na svoji infrastrukturi, obveščajo operaterje o nameravanih bodočih posegih v svojo obstoječo infrastrukturo ter lahko načrtujejo gradnjo odprtih komunikacijskih omrežij.«.

6. člen

V 8. členu se prvi, drugi in tretji odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Agencija vzpodbuja pogodbeno urejanje skupne uporabe lastnine in zmogljivosti, kakršne so kabelska kanalizacija, antenski drogovi ali stolpi, stavbe in prostori na skupni lokaciji, kadar je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja, pridobila pravico do postavitve teh zmogljivosti na nepremičnini v javni ali zasebni lasti, nad to nepremičnino ali pod njo ali kadar lahko izkoristi postopek razlastitve ali ustanovitve služnosti za to nepremičnino.

(2) Kadar so operaterji omrežij prikrajšani za dostop do uporabnih alternativ zaradi varstva okolja ali javnega zdravja, zaradi javne varnosti ali prostorskih ureditev in se sami ne dogovorijo o skupni uporabi iz prejšnjega odstavka tega člena, na zahtevo ene izmed strank o zadevi odloči agencija po postopku iz 129. člena tega zakona. V tem primeru lahko agencija operaterju omrežja odredi, da drugemu operaterju omrežja omogoči skupno uporabo zadevnih

zmogljivosti oziroma lastnine, vključno s fizično skupno lokacijo. Pri tem lahko določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmogljivosti oziroma lastnine.

(3) Operater omrežja mora izvrševati pravico skupne uporabe zadevnih zmogljivosti oziroma lastnine tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika nepremičnine in posega v nepremičnino, ki se nanaša na skupno uporabo zadevnih zmogljivosti oziroma lastnine. Operater omrežja mora pri tem zagotavljati varstvo okolja ter varovati kakovost naravnega in bivalnega okolja v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja in urejanje prostora.«.

Četrty odstavek se črta.

Dosedanji peti odstavek postane četrty odstavek.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane peti odstavek, se za besedo »operater« doda beseda »omrežja«.

7. člen

V 9. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij imajo pravico in, kadar tako zahtevajo drugi operaterji javnih komunikacijskih omrežij, dolžnost, da se medsebojno pogajajo o medomrežnem povezovanju za zagotovitev javne komunikacijske storitve. Operaterji javnih komunikacijskih omrežij nudijo drugim operaterjem operatorski dostop oziroma medomrežno povezovanje pod pogoji, ki ne smejo biti v nasprotju z določbami tega zakona.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrty odstavek, ki se glasi:

»(4) Agencija skladno s cilji iz 120. člena tega zakona vzpodbuja in, kjer je to primerno, z odločbo zagotovi ustrezen operatorski dostop in medomrežno povezovanje ter vzajemno delovanje storitev na način, ki pospešuje učinkovitost, trajnostno konkurenco in prinaša končnim uporabnikom največje možne koristi. Na podlagi tega člena lahko agencija, kjer oceni, da je to utemeljeno, operaterjem, ki nadzorujejo dostop do končnih uporabnikov, naloži obveznosti v obsegu, ki je potreben za zagotovitev povezljivosti med obema koncema, vključno z obveznostjo medomrežnega povezovanja njihovih omrežij, če to še ni bilo storjeno. Navedeno ne posega v obveznosti, ki jih lahko naloži operaterjem s pomembno tržno močjo skladno s tem zakonom.«.

Dosedanji četrty odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Če ne pride do dogovora iz drugega odstavka tega člena, je agencija izključno pristojna, da odloči na zahtevo ene izmed strank oziroma v utemeljenih primerih po uradni dolžnosti z odločbo, ob smiselni uporabi postopka iz 129. člena tega zakona. Agencija z odločbo uredi le tista vprašanja medomrežnega povezovanja oziroma operatorskega dostopa, glede katerih ni mogoče doseči soglasja med strankami in ki niso v nasprotju s tem zakonom. Obveznosti in pogoji v odločbi morajo biti objektivni, pregledni, sorazmerni in nediskriminacijski. Odločba mora biti izdana v skladu s postopki iz 95. in 125. člena tega zakona.«.

Doda se nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Operater, ki v Republiki Sloveniji ne izvaja storitev ali upravlja omrežja, ni dolžen obvestiti agencije v skladu s 5. členom tega zakona, da lahko zaprosi za operatorski dostop ali medomrežno povezovanje.«.

8. člen

Za prvim odstavkom 10. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ločene računovodske evidence iz prejšnjega odstavka se vodijo tako, da se opredelijo vsi elementi odhodkov in prihodkov v zvezi z aktivnostmi, povezanimi z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij, skupaj z osnovo za njihov izračun in uporabljenimi podrobnimi postopki razporeditve, vključno z razčlenitvijo osnovnih sredstev in strukturnih stroškov po postavkah.«.

9. člen

Za 10. členom se doda nov 10. a člen, ki se glasi:

»10. a člen
(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in obveznosti, ki jih na njegovi podlagi naloži operaterjem, razen določb 7. člena tega zakona.«.

10. člen

V 11. členu se črta četrti odstavek.

11. člen

V tretjem odstavku 12. člena se beseda »operater« nadomesti z besedo »izvajalec«.

V četrtem odstavku se beseda »operaterjev« nadomesti z besedo »izvajalcev«.

Za četrnim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Izvajalec univerzalne storitve iz prejšnjega odstavka ne sme izvajalcem javno dostopne telefonske storitve zaračunavati za objavo njihovih podatkov v univerzalnem imeniku oziroma za uporabo teh podatkov v univerzalni imeniški službi.«.

12. člen

Za prvim odstavkom 13. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko agencija odloči, da ne bo izbrala izvajalca storitve iz 3. točke drugega odstavka 11. člena tega zakona za celotno ozemlje Republike Slovenije ali njegov del, če na podlagi posvetovanja z zainteresirano javnostjo ugotovi, da so na tem območju v zadostni meri na voljo ta storitev ali primerljive storitve.«.

Dosedanji drugi do peti odstavek postanejo tretji do šesti odstavek.

13. člen

V 14. členu se črta tretji odstavek.

Dosedanji četrti do šesti odstavek postanejo tretji do peti odstavek.

14. člen

V prvem odstavku 15. člena se beseda »Minister« nadomesti z besedilom »Agencija s splošnim aktom«.

15. člen

Prvi odstavek 16. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Izvajalec univerzalne storitve lahko zaprosi za nadomestilo neto stroškov izvajanja univerzalne storitve iz drugega odstavka 11. člena oziroma četrtega odstavka 14. člena tega zakona.«.

Tretji odstavek se črta.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedilo »oceno neto stroškov ter« črta, besedilo »služile za oceno« pa nadomesti z besedilom »podlaga za izračun«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane četrti odstavek, se besedi »in potrdi« nadomestita z besedama »ali preveri«.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane peti odstavek, se besedilo prvega stavka nadomesti z naslednjim besedilom:

»Agencija presodi, ali je izvajanje univerzalne storitve lahko neupravičeno breme za izvajalca univerzalne storitve. V tem primeru izračuna neto stroške zagotavljanja univerzalne storitve.«. V dosedanjem drugem stavku se beseda »preverjanju« nadomesti z besedo »izračunu«.

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane šesti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Če agencija na podlagi izračuna neto stroškov izvajanja univerzalne storitve ugotovi, da res predstavlja neupravičeno breme, z odločbo določi višino nadomestila, ki ne sme presegati izračunanih neto stroškov.«.

16. člen

V 17. členu se črta sedmi odstavek.

17. člen

18. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in obveznosti, ki jih na njegovi podlagi naloži izvajalcu univerzalne storitve in operaterjem.«.

18. člen

Za 18. členom se doda novo poglavje »III. a DODATNE OBVEZNE STORITVE« ter nova 18. a in 18. b člen, ki se glasita:

»18. a člen (dodatne obvezne storitve)

- (1) Vlada lahko z uredbo določi dodatne storitve, ki so poleg storitev iz drugega odstavka 11. člena tega zakona javno dostopne na vsem ozemlju Republike Slovenije, in njihovo kakovost, kadar je to v skladu z razvojem elektronskih komunikacij ali strategijo razvoja države kot celote.
- (2) Če neka dodatna storitev ni javno dostopna na določenem območju Republike Slovenije ali se tam ne izvaja s predpisano kakovostjo, je za to območje izbran izvajalec dodatne storitve.
- (3) Izvajalca dodatne storitve določi agencija z odločbo na podlagi javnega razpisa ob smiselni uporabi določb V. poglavja tega zakona ter ob upoštevanju načel učinkovitosti, objektivnosti in preglednosti. Predmet javnega razpisa je izvajanje dodatne storitve na nekem območju Republike Slovenije. Pri izboru se kot merila upoštevajo zlasti sposobnost izvajanja dodatne storitve in stroški tega izvajanja.
- (4) Izbrani izvajalec dodatne storitve je le-to dolžan izvajati stroškovno učinkovito in pod enakimi pogoji za vse uporabnike.
- (5) Vlada lahko z uredbo določi način, obseg in vire morebitnega financiranja dodatnih storitev. Za financiranje dodatnih storitev se ne uporablja 17. člen tega zakona niti kak drug kompenzacijski mehanizem, ki bi vključeval prispevke operaterjev v Republiki Sloveniji.

18. b člen (nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in obveznosti, ki jih na njegovi podlagi naloži izvajalcu dodatne storitve.«.

19. člen

V petem odstavku 19. člena se za 11. točko doda nova 12. točka, ki se glasi:

»12. podobne strukture stroškov;«.

Dosedanja 12. točka postane 13. točka.

20. člen

V tretjem odstavku 20. člena se besedi »ustrezno odločbo« nadomesti z besedilom »ustrezen splošni akt«.

V četrtem odstavku se beseda »odločbo« nadomesti z besedama »splošni akt«.

21. člen

V prvem odstavku 21. člena se besedi »enega leta« nadomestita z besedama »dveh let«.

22. člen

Na koncu četrtega odstavka 22. člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »prejšnjo odločbo pa razveljavi.«.

V petem odstavku se beseda »odločbo« nadomesti z besedama »ustreznimi odločbami«, na koncu odstavka pa se doda nov stavek, ki se glasi:

»V tem primeru v odločbi določi tudi primeren odločilni rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni, in odločbo javno objavi v obliki, ki upošteva prepoved objave poslovnih skrivnosti strank.«.

23. člen

V prvem odstavku 23. člena se za besedo »operaterju« doda beseda »omrežja«.

V drugem odstavku se v prvem stavku za besedama »Od operaterja« doda beseda »omrežja«, v tretjem stavku se za besedo »operater« doda beseda »omrežja«, četrti stavek pa se spremeni tako, da se glasi:

»Če vzorčna ponudba ne vsebuje obveznosti, določenih v odločbi iz drugega odstavka prejšnjega člena, ali če ne ustreza določbam tega zakona, jo sme agencija z odločbo ustrezno spremeniti.«.

24. člen

V prvem odstavku 24. člena se za besedo »operaterju« doda beseda »omrežja«.

V drugem odstavku se v 1. točki beseda »uporablja« nadomesti z besedo »zagotavlja«.

25. člen

V prvem odstavku 25. člena se za besedo »operaterju« doda beseda »omrežja«.

V tretjem odstavku se za besedo »Operater« doda beseda »omrežja«.

26. člen

V prvem odstavku 26. člena se za besedo »operaterju« doda beseda »omrežja«, beseda »povezanih« pa se nadomesti z besedo »pripadajočih«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku za besedo »operaterja« doda beseda »omrežja«, v 6. točki pa se beseda »kolokacija« nadomesti z besedama »skupno lokacijo«.

V tretjem odstavku se v 3. točki besedilo »operaterja iz prvega odstavka tega člena« nadomesti z besedama »lastnika zmogljivosti«.

27. člen

V prvem, drugem, tretjem in petem odstavku 27. člena se za besedo »operater« v različnih sklonih doda beseda »omrežja«.

V četrtem odstavku se za besedo »operaterjih« doda beseda »omrežij«.

28. člen

V drugem odstavku 28. člena se v 3. točki beseda »prenizkih« nadomesti z besedo »roparskih«.

29. člen

V 30. členu se v naslovu beseda »operaterja« nadomesti z besedo »izvajalcev«.

V prvem odstavku se v napovednem stavku beseda »operaterjev« nadomesti z besedo »izvajalcev«, v 1. in 2. točki pa se beseda »operaterja« nadomesti z besedo »izvajalca«.

30. člen

V prvem odstavku 35. člena se črta drugi stavek.

31. člen

V drugem odstavku 36. člena se besedilo »kadar gre za radiodifuzijo, in v primerih, kadar« nadomesti z besedama »kadar se«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo se vedno izda na podlagi javnega razpisa brez izvedbe postopka iz 38. člena.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena izda agencija odločbo o dodelitvi radijske frekvence za radiodifuzijo iz drugega in tretjega odstavka 50. člena tega zakona brez izvedbe postopka javnega razpisa.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

32. člen

V prvem odstavku 37. člena se v napovednem stavku za besedo »mora« doda besedilo »poleg sestavin, določenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek,«.

V tretjem odstavku se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. vlagatelj nima poravnanih vseh zapadlih obveznosti do agencije,«.

33. člen

V prvem odstavku 38. člena se črtata zadnja dva stavka.

Za prvim odstavkom se dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora agencija objaviti javni poziv vsaj enkrat v obdobju treh let.

(3) Agencija v javnem pozivu določi rok za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni, in vprašanja, o katerih želi pridobiti mnenje zainteresirane javnosti. Glede morebitnih predlogov zainteresirane javnosti o višini plačila za radijske frekvence mora agencija ohraniti stopnjo njihove zaupnosti.«.

Dosedanji drugi odstavek postane četrti odstavek.

34. člen

V prvem odstavku 39. člena se besedilo »splošnega upravnega postopka« nadomesti z besedilom »zakona, ki ureja splošni upravni postopek«.

35. člen

V petem odstavku 40. člena se črta besedilo »in ga po njegovi objavi ne sme spreminjati ali dopolnjevati«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Agencija lahko spremeni sklep iz prejšnjega odstavka najpozneje sedem dni pred iztekom roka, ki je določen za oddajo ponudb. O vsaki spremembi morajo biti enakopravno in pregledno obveščeni vsi zainteresirani ponudniki.«.

36. člen

V prvem odstavku 41. člena se črta besedilo »in ne daljši od 90 dni«.

37. člen

Na koncu četrtega odstavka 43. člena se doda nov stavek, ki se glasi:

»Nepravilno označene ponudbe mora razpisna komisija zapečatene poslati nazaj pošiljatelju.«.

38. člen

Naslov in besedilo 45. člena se spremenita tako, da se glasita:

»45. člen
(uporaba določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek)

Agencija po sprejemu poročila komisije o oceni ponudb oziroma obrazloženega predloga Sveta za radiodifuzijo, če je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, nadaljuje z odločanjem po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, pri čemer imajo položaj stranke vsi ponudniki, ki so v roku, določenem v javnem razpisu, predložili pravilno označene ponudbe.«.

39. člen

Za 45. členom se doda nov 45. a člen, ki se glasi:

»45. a člen
(omejitev dokazovanja)

V upravnem postopku, začetem po javnem razpisu, ni dopustno predlagati ali izvajati dokazov, ki bi morali biti sestavni del popolne in ustrezne ponudbe ali ki bi kakor koli spreminjali ponudbo.«.

40. člen

Naslov 46. člena se spremeni tako, da se glasi: »izbira ponudnikov«.

Drugi odstavek se črta.

41. člen

V 48. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Kadar je odločba o dodelitvi radijskih frekvenc izdana na podlagi javnega razpisa, mora vsebovati vsaj pogoje, ki se nanašajo na 5. in 7. točko 49. člena tega zakona.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

Dosedanji tretji odstavek, ki postane četrti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Spremembo podatkov iz 1. točke prvega odstavka tega člena in spremembo imena programa iz prejšnjega odstavka mora imetnik pravice uporabe radijskih frekvenc sporočiti agenciji v 30 dneh od njihovega nastanka.«.

42. člen

Naslov 52. člena se spremeni tako, da se glasi: »prenos pravice do uporabe radijskih frekvenc«.

Za prvim odstavkom se dodata nov drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Namen uporabe radijskih frekvenc, ki je usklajena na podlagi predpisov Evropske skupnosti, se s prenosom pravice do uporabe radijskih frekvenc ne sme spremeniti.

(3) Pogoji iz 49. člena tega zakona, ki jih vsebuje odločba o dodelitvi radijskih frekvenc, izdana na podlagi javnega razpisa, se s prenosom pravice do uporabe radijskih frekvenc praviloma ne smejo spremeniti.«.

43. člen

V prvem odstavku 53. člena se v 4. točki na koncu doda besedilo »ali ni doseženo radiofrekvenčno zaščitno razmerje«, v 5. točki pa se pika na koncu nadomesti s podpičjem in doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. se spremeni ime imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali ime programa.«.

Za petim odstavkom se dodata nov šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Imetnik spremenjene ali razveljavljene odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije iz prejšnjega odstavka ima pravico do dodelitve dodatnih radijskih frekvenc na območju pokrivanja iz odločbe, ki se spreminja, če na enakovrednih radijskih frekvencah ni mogoče opravljati storitev pričakovane kakovosti. Dodatne radijske frekvence se dodelijo z odločbo po upravnem postopku brez javnega razpisa.

(7) Imetnik odločbe iz prejšnjega odstavka za dodatne radijske frekvence ni zavezanec za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih radijskih frekvenc.«.

Dosedanji šesti odstavek postane osmi odstavek.

44. člen

V prvem odstavku 54. člena se drugi stavek črta.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Agencija mora po uradni dolžnosti začeti postopek razveljavitve odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za radiodifuzijo, če to predlaga Svet za radiodifuzijo.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se:

– 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. imetnik ni začel uporabljati radijske frekvence v enem letu po izdaji odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali se dodeljena radijska frekvenca v enoletnem obdobju med najmanj šestimi naključnimi preverjanji, ki so trajala najmanj dva dni skupaj, ni uporabljala, razen če z odločbo ni drugače določeno ali če imetnik s pisnimi dokazi ne dokaže nasprotnega;«,

– 4. točka črta,

– dosedanja 5. točka postane 4. točka.

Za novim četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Agencija lahko razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po uradni dolžnosti tudi:

1. če plačilo za uporabo radijskih frekvenc oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub opozorilu ni bil plačan ali

2. v primeru drugih nepravilnosti pri izpolnjevanju pogojev za uporabo radijskih frekvenc, ki so navedeni v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, na primer glede njihove učinkovite uporabe, če te nepravilnosti niso bile odpravljene z milejšimi ukrepi v postopku nadzora.«.

45. člen

V prvem odstavku 55. člena se 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. z razveljavitvijo dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti, ki je bilo izdano po postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja medije.«.

46. člen

Za 56. členom se doda nov 56. a člen, ki se glasi:

»56. a člen (radijske frekvence za digitalno radiodifuzijo)

Za radijske frekvence, ki so predvidene za opravljanje digitalne radiodifuzije, se ne uporabljajo določbe 1. točke četrtega odstavka 34. člena, tretjega odstavka 36. člena, drugega in tretjega odstavka 40. člena, tretjega odstavka 44. člena ter drugega odstavka 54. člena tega zakona.«.

47. člen

Naslov in besedilo 57. člena se spremeni tako, da se glasi:

»57. člen (nadzor in gradnja nadzorno-merilnega sistema)

- (1) Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in izpolnjevanje odločb, ki jih izda na njegovi podlagi.
- (2) Za potrebe upravljanja in nadzora radiofrekvenčnega spektra agencija postavlja in gradi nadzorno-merilni sistem Republike Slovenije.
- (3) Graditev iz prejšnjega odstavka je v javno korist.«.

48. člen

Prvi odstavek 58. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Agencija na podlagi javnega pooblastila upravlja množico vseh elementov oštevilčenja v Republiki Sloveniji s ciljem zagotavljanja njihovega učinkovitega strukturiranja in uporabe ter poštenega in nediskriminacijskega zadovoljevanja potreb operaterjev in drugih fizičnih in pravnih oseb, ki so upravičene pridobiti odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja po tem zakonu.«.

V drugem odstavku se besedi »s številkami« nadomestita z besedilom »z elementi oštevilčenja«.

49. člen

Prvi in drugi odstavek 59. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Načrt oštevilčenja sprejme s splošnim aktom agencija.

(2) Načrt oštevilčenja določa vrsto, dolžino in zgradbo ter namen in način uporabe elementov oštevilčenja, vključno s številkami za klice v sili in številkami, katerih uporaba je usklajena na podlagi predpisov Evropske skupnosti, omogočati pa mora tudi prenosljivost števil in uvajanje novih elektronskih komunikacijskih storitev.«.

50. člen

Naslov in besedilo 60. člena se spremenita tako, da se glasita:

»60. člen
(uporaba elementov oštevilčenja)

Operater in fizične ali pravne osebe iz prvega odstavka 62. člena tega zakona lahko uporabljajo elemente oštevilčenja le na podlagi odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja, s katero agencija podeli pravico do njihove uporabe.«.

51. člen

V naslovu 61. člena se beseda »števil« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«.

V prvem odstavku se beseda »števil« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«, na koncu pa se dodata nova dva stavka, ki se glasita:

»Pri dodelitvi elementov oštevilčenja, ki jih upravlja Mednarodna telekomunikacijska zveza (ITU), agencija upošteva tudi postopke, določene v ustreznih priporočilih te zveze. Pri dodelitvi števil, katerih uporaba je usklajena na podlagi predpisov Evropske skupnosti, agencija upošteva tudi postopke, določene v predpisih in priporočilih Evropske skupnosti.«.

V drugem in četrtem odstavku se beseda »številke« v različnih sklonih nadomesti z besedama »elementi oštevilčenja« v ustreznem sklonu.

52. člen

V naslovu 62. člena se beseda »števil« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«.

V prvem odstavku se beseda »številke« v različnih sklonih nadomesti z besedama »elementi oštevilčenja« v ustreznem sklonu, za besedo »zakonodaje« pa se doda besedilo »ali predpisov Evropske skupnosti«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku ter v 3., 4. in 6. točki beseda »števil« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«.

V petem odstavku se beseda »števil« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«.

V šestem odstavku se v napovednem stavku ter v 1., 3. in 4. točki beseda »številke« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«, 2. točka pa se spremeni tako, da se glasi:

»2. vlagatelj nima poravnanih vseh zapadlih obveznosti do agencije;«.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Operater lahko dodeljene številke v skladu z odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja in veljavno zakonodajo dodeli končnim uporabnikom svojih storitev. Na podlagi pravnega posla pa jih lahko odplačno dodeljuje v uporabo tudi izvajalcem storitev, pri čemer lahko zaračuna le dejanske stroške. Operater ne sme delati razlik med izvajalci storitev glede blokov številke, ki se uporabljajo za dostop do njihovih storitev. Vse podatke o takih pravnih poslih mora poslati agenciji.«.

53. člen

V naslovu in besedilu 63. člena se beseda »številke« v različnih sklonih nadomesti z besedama »elementi oštevilčenja« v ustreznem sklonu.

54. člen

V 64. členu se v naslovu beseda »številke« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«.

V 1. točki se besedilo »dodeljeno številko ali številke« nadomesti z besedilom »dodeljeni element ali elemente oštevilčenja«.

V 2., 5., 7., 8. in 9. točki se beseda »številke« v različnih sklonih nadomesti z besedama »elementi oštevilčenja« v ustreznem sklonu.

6. točka se spremeni tako, da se glasi:

»6. prenos pravice uporabe elementov oštevilčenja in pogoje tega prenosa,«.

55. člen

V naslovu in besedilu 65. člena se beseda »številke« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«.

56. člen

66. člen se spremeni tako, da se glasi:

»66. člen

(prenos pravice uporabe elementov oštevilčenja)

- (1) Imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja lahko svojo pravico do uporabe teh elementov oštevilčenja s pravnim poslom prenese na drugo fizično ali pravno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, vendar le s predhodnim soglasjem agencije, ki preveri, ali ta druga fizična ali pravna oseba izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, podzakonskimi predpisi ali aktom agencije.

- (2) Namen uporabe števil, ki je usklajena na podlagi predpisov Evropske skupnosti, se s prenosom pravice iz prejšnjega odstavka ne sme spremeniti.«.

57. člen

V naslovu in besedilu 67. člena se beseda »števil« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«.

58. člen

V 68. členu se v naslovu beseda »števil« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«.

V prvem odstavku se:

- v napovednem stavku ter 1. in 2. točki beseda »števil« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«,
- 3. točka spremeni tako, da se glasi:
 - »3. se dodeljeni elementi oštevilčenja v treh letih po izdaji odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja niso začeli uporabljati ali se ne uporabljajo več kakor eno leto.«,
- 4. točka črta.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Agencija lahko razveljavi odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja po uradni dolžnosti tudi:

1. če plačilo za uporabo elementov oštevilčenja oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub opozorilu ni bil poravnán ali
2. v primeru drugih nepravilnosti pri izpolnjevanju pogojev za uporabo elementov oštevilčenja, ki so navedeni v odločbi o dodelitvi elementov oštevilčenja, na primer glede prenosljivosti števil, če te nepravilnosti niso bile odpravljene z milejšimi ukrepi v postopku nadzora.«.

59. člen

V naslovu 69. člena in v prvem odstavku se beseda »števil« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«.

Drugi odstavek se črta.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane drugi odstavek, se besedilo »prvega odstavka tega člena ter v primerih iz« črta.

60. člen

V naslovu 70. člena se beseda »števil« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«.

V prvem odstavku se v prvem stavku beseda »številka« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«, v drugem stavku pa se besedi »prostora številka« nadomestita z besedama »elementov oštevilčenja«.

V drugem odstavku se beseda »številka« nadomesti z besedama »elementov oštevilčenja«.

Na koncu četrtega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi:

»Agencija pri tem upošteva podatke, ki jih v skladu z osmim odstavkom 71. člena posreduje operater.«.

V petem odstavku se beseda »številke« v različnih sklonih nadomesti z besedama »elementi oštevilčenja« v ustreznem sklonu.

61. člen

V prvem odstavku 71. člena se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Vsi operaterji javnih telefonskih omrežij oziroma izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev morajo naročnikom javno dostopnih telefonskih storitev, vključno z mobilnimi storitvami, omogočiti, da lahko ohranijo svojo številko ali številke pri zamenjavi izvajalca v naslednjih primerih:«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Agencija operaterju ne sme določiti maloprodajnih cen za prenos številke na način, ki bi izkrivljaj konkurenco, na primer z določitvijo posebnih ali skupnih maloprodajnih cen.«.

Dosedanji šesti in sedmi odstavek postaneta sedmi in osmi odstavek.

62. člen

V prvem odstavku 72. člena se za besedo »oziroma« doda beseda »izvajalec«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Operaterji javnih telefonskih omrežij morajo ob vsakem klicu na enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili »112« in številko policije »113« organu, ki ga obravnava, takoj in brezplačno posredovati informacije o številki. Za številko za klice v sili »112« mora operater skupaj z informacijo o številki klicočega brezplačno posredovati tudi informacije o lokaciji klicočega. Za številko policije »113« pa mora podatke o lokaciji klicočega posredovati na zahtevo takoj in brezplačno. Operater posreduje vse podatke v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Operater nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.«.

63. člen

Za 72. členom se doda nov 72. a člen, ki se glasi:

»72. a člen
(evropski telefonski številski prostor)

Operater javnega telefonskega omrežja mora obravnavati vse klice v evropski telefonski številski prostor, kar pa ne posega v njegovo pravico do povračila stroškov prenosa klicev v lastnem omrežju.«.

64. člen

V prvem in drugem odstavku 73. člena se za besedo »oziroma« doda beseda »izvajalec«.

65. člen

Za 73. členom se doda nov 73. a člen, ki se glasi:

»73. a člen

(ENUM-domene števil)

- (1) Agencija upravlja pretvorbo števil v ENUM-domene števil.
- (2) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način pretvorbe števil v ENUM-domene števil in način upravljanja podatkovnih zbirk ter določi tehnične in druge zahteve, ki so povezane s pretvorbo števil in so potrebne za izvrševanje tega člena.«.

66. člen

Besedilo 74. člena se spremeni tako, da se glasi:

»74. člen (nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in izpolnjevanje odločb, ki jih izda na njegovi podlagi.«.

67. člen

Naslov 75. člena se spremeni tako, da se glasi: »odvzem ali omejitev lastninske ali druge stvarne pravice v primerih graditve javnih komunikacijskih omrežij«.

V drugem odstavku se beseda »zasebno« nadomesti z besedo »tuj«.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Operater omrežja, ki želi na tuji nepremičnini, nad ali pod njo izvesti dela iz prvega odstavka tega člena, lahko v postopku razlastitve nastopa kot razlastitveni upravičenec ali v postopku ustanovitve služnosti kot služnostni upravičenec.«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se besedilo »o zadevah iz tega poglavja tega zakona« nadomesti z besedilom »v postopku razlastitve oziroma ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja«.

68. člen

76. člen se spremeni tako, da se glasi:

»76. člen

(ustanovitev služnosti na nepremičninah v lasti oseb javnega prava ob zgraditvi elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso namenjena javnosti)

- (1) Graditev, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, ki niso namenjeni javnosti, na nepremičninah v lasti oseb javnega prava v skladu s predpisi je v javno korist.
- (2) Elektronsko komunikacijsko omrežje iz prejšnjega odstavka je treba načrtovati tako, da so posegi v lastnino oseb javnega prava čim manjši.
- (3) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah v lasti oseb javnega prava se v javno korist lahko obremeni s služnostjo v korist fizične ali pravne osebe, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja, ki niso namenjena javnosti, kadar je to potrebno zaradi graditve, postavitve, obratovanja in vzdrževanja tega omrežja ter pripadajoče infrastrukture.
- (4) V primerih iz prejšnjega odstavka se lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah v lasti oseb javnega prava obremeni s služnostjo po postopku in na način, ki ga določa zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, in zakon, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon ne določa drugače.
- (5) Fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronsko komunikacijsko omrežje, ki ni namenjeno javnosti, in želi na nepremičnini, ki je v lasti oseb javnega prava, nad to nepremičnino ali pod njo izvesti dela iz prvega odstavka tega člena, lahko v postopku ustanovitve služnosti nastopa kot služnostni upravičenec.«.

69. člen

V prvem odstavku 77. člena se besedilo »operaterja iz prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »služnostnega upravičenca iz 75. in 76. člena«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Upravičenja iz prejšnjega odstavka mora upravičenec izvrševati tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika oziroma lastnico (v nadaljnjem besedilu: lastnika) nepremičnine in obremenjuje služeče zemljišče. Če lastniku nepremičnine pri izvrševanju teh upravičenj nastane materialna škoda, jo je povzročitelj dolžan povrniti.«.

70. člen

V prvem odstavku 78. člena se besedi »zainteresirani operater« nadomestita z besedama »služnostni upravičenec«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Obvezna sestavina predlagane pogodbe sta določili o dopustnosti skupne uporabe zgrajenih zmogljivosti služnostnega upravičenca s strani le-tega ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, skladno z določbami tega zakona in o višini denarnega nadomestila za služnost, ki mora biti enaka plačilu za enakovredno služnost, ki bi jo bilo mogoče doseči v običajnem poslovnem prometu glede na vrsto in obseg

pravice ter lastnosti nepremičnine, brez upoštevanja neobičajnih ali osebnih okoliščin. Denarno nadomestilo obsega zmanjšanje vrednosti služee nepremičnine ali dejansko škodo in izgubljeni dobiček, vključno zaradi omejitev, ki za investitorja izhajajo iz prvega do tretjega odstavka 83. člena tega zakona ob predstavitvi javnih komunikacijskih omrežij.«.

V tretjem odstavku se besedi »zainteresirani operater« nadomestita z besedama »služnostni upravičenec«, besedilo »četrtim odstavkom 75. člena« se nadomesti z besedilom »75. ali 76. členom«, besedilo »po nujnem postopku« pa se črta.

71. člen

V prvem odstavku 79. člena se v 2. točki beseda »zasebno« nadomesti z besedo »tuj«.

72. člen

V drugem odstavku 82. člena se za besedo »operater« doda beseda »omrežja«.

73. člen

V tretjem odstavku 83. člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »če investitor gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav ter operater, ki je lastnik javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, ki jo je treba predstaviti in zaščititi, s pogodbo ne določita drugače.«.

V četrtem odstavku se črta zadnji stavek.

74. člen

Za 83. členom se doda nov 83. a člen, ki se glasi:

»83. a člen
(nadzor)

Nadzor nad določbami tega poglavja, če ne gre za upravno odločanje, izvaja inšpektor ter pri tem sodeluje z inšpektorjem, pristojnim za prostorske in gradbene zadeve.«.

75. člen

V prvem odstavku 86. člena se v prvem stavku besedilo »operaterjev javnih komunikacijskih« nadomesti z besedo »izvajalcev«, v drugem stavku pa se beseda »Operater« nadomesti z besedama »Izvajalec storitve«.

76. člen

V drugem odstavku 88. člena se besedilo »tretjega odstavka 141.« nadomesti s številko »142.«.

77. člen

V šestem odstavku 91. člena se na koncu doda nov stavek, ki se glasi:

»Navedeno ne posega v možnost drugih uporabnikov in naročnikov, da posamične storitve plačujejo posebej, kjer je to tehnično mogoče, in v tem primeru niso vključene v razčlenjeni račun.«.

78. člen

V naslovu 92. člena se beseda »pritožbe« nadomesti z besedo »spor«.

Četrty odstavky se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če operater v 15 dneh po prejemu ugovora temu ne ugodí oziroma o njem ne odloči, lahko končni uporabnik v 15 dneh po prejemu neugodne rešitve svojega ugovora oziroma po preteku 15-dnevnega roka od njegove vložitve vloži predlog za rešitev spora na agencijo, ki ga obravnava po postopku iz 129. člena tega zakona. Končni uporabniki, ki so potrošniki, so pri tem oproščeni plačila upravnih taks.«.

V petem odstavku se pika na koncu nadomesti z vejico in doda besedilo »pri čemer so oproščene plačila upravnih taks.«.

79. člen

V prvem odstavku 93. člena se črta besedilo »javno dostopnih telefonskih storitev«.

80. člen

V prvem odstavku 94. člena se v prvem stavku črta besedilo »javno dostopnih telefonskih storitev«.

V četrtem odstavku se beseda »pritožbo« nadomesti z besedama »sproži spor«, za besedo »operater« pa se doda besedilo »do končne rešitve spora oziroma«.

81. člen

Za 95. členom se doda nov 95. a člen, ki se glasi:

»95. a člen
(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja, razen določb 88. člena tega zakona.«.

82. člen

96. člen se spremeni tako, da se glasi:

»96. člen
(izvajanje storitev)

- (1) Operaterji, ki zagotavljajo dostop do javnega telefonskega omrežja in javnih telefonskih storitev, morajo sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, ki omogočajo, da so njihove dejavnosti v primeru katastrofalnega izpada omrežja, v vojnem ali izrednem stanju ter ob naravnih in drugih nesrečah čim manj motene. Te ukrepe morajo uskladiti z organi, ki so nosilci varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja. Operaterji morajo te ukrepe izvajati ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti.
- (2) Z ukrepi iz prejšnjega odstavka mora biti zagotovljeno, da se v najkrajšem času zagotovi celovitost javnega telefonskega omrežja ter razpoložljivost javnega telefonskega omrežja in javno dostopnih telefonskih storitev. S temi ukrepi se mora omogočiti tudi neprekinjen dostop do in uporaba številke za klic v sili, predvsem do enotne evropske telefonske številke za klice v sili »112« in številke policije »113«, in sicer tudi v primeru delnih izpadov javnega telefonskega omrežja.
- (3) Operaterji morajo prednostno zagotavljati delovanje tistih delov omrežja, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij nosilcev varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja. Za čim krajše izpade teh omrežij morajo operaterji po potrebi predvideti tudi nadomestne poti.
- (4) Minister lahko izda navodila o tem, kaj morajo obsegati ukrepi iz prvega odstavka tega člena.«.

83. člen

97. člen se spremeni tako, da se glasi:

»97. člen
(ukrepi v primeru izrednih stanj)

- (1) Operaterji, ki zagotavljajo javno telefonsko omrežje, morajo svoje omrežje prilagoditi tako, da omogoča dodelitev prednosti komunikacijam z določenih omrežnih priključnih točk pred komunikacijami s preostalimi omrežnimi priključnimi točkami (v nadaljnjem besedilu: funkcija prednosti). V vojnem ali izrednem stanju ter ob naravnih in drugih nesrečah lahko operaterji omogočijo delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo tudi tako, da omejijo ali prekinijo delovanje preostalih telefonskih priključkov.
- (2) Vlada z uredbo določi skupine uporabnikov, ki imajo pravico do omrežnih priključnih točk s prednostjo v skladu s prejšnjim odstavkom.
- (3) Vlada lahko s sklepom določi tudi druge ukrepe in omejitve ali prekinitve delovanja, povezane z zagotavljanjem javnih komunikacijskih omrežij ali storitev v vojnem ali izrednem stanju ter ob naravnih in drugih nesrečah.
- (4) Sklepi vlade, izdani na podlagi tega člena, morajo biti določeni v takšnem obsegu in veljavni toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za odpravo izrednih okoliščin iz prvega odstavka tega člena.
- (5) Komunikacija, ki ji je dodeljena funkcija prednosti v javnem telefonskem omrežju določenega operaterja, to prednost ohrani tudi v javnih telefonskih omrežjih drugih operaterjev.«.

84. člen

Naslov X. poglavja se spremeni tako, da se glasi: »ZAŠČITA TAJNOSTI, ZAUPNOSTI IN VARNOSTI ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ TER HRAMBA PODATKOV O PROMETU ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ«.

85. člen

V 101. členu se naslov spremeni tako, da se glasi: »pojem uporabnika in telefonske storitve«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Telefonska storitev pomeni za potrebe tega poglavja klice, vključno z govornimi klici, govorno pošto, konferenčnimi ali podatkovnimi klici, dopolnilne storitve, vključno s preusmeritvijo in predajo klica, pošiljanje sporočil in multimedijske storitve, vključno s storitvijo kratkih sporočil, nadgrajene medijske storitve in multimedijske storitve.«.

86. člen

V prvem odstavku 102. člena se beseda »Operaterji« nadomesti z besedilom »Izvajalci javnih komunikacijskih storitev«.

Na koncu drugega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi:

»Tveganje predstavlja zlasti vsako dejanje, storitev ali izdelek, ki posega v tajnost, zaupnost in varnost elektronskega komunikacijskega omrežja ali elektronske komunikacijske storitve, s tem ko spremeni dostopnost, vsebino, ceno ali kakovost storitve, in ki ga lahko operater sam ali skupaj z drugimi operaterji učinkovito onemogoči.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Pri posebnem tveganju za varnost omrežja mora izvajalec javnih komunikacijskih storitev takoj, ko za to tveganje izve, z objavo na svojih spletnih straneh in na drug primeren način obvestiti naročnike o takem tveganju. Če tveganje presega obseg ukrepov, ki jih izvajalec storitve lahko sprejme, mora hkrati obvestiti naročnike o vseh možnih sredstvih za odpravo tveganja, vključno z navedbo verjetnih stroškov, ter jim omogočiti hiter in učinkovit dostop do zaščitnih ukrepov.«.

87. člen

V prvem odstavku 103. člena se v 3. točki besedilo »neuspešnih poskusov vzpostavljanja zvez« nadomesti z besedilom »v zvezi s prekinitvijo povezave ali s tem, da povezava ni bila vzpostavljena«.

V petem odstavku se za številko »107.« doda besedilo »do 107.e«.

88. člen

Prvi odstavek 104. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Podatki o prometu, ki se nanašajo na naročnike in uporabnike ter jih je operater obdelal in shranil, morajo biti izbrisani ali spremenjeni tako, da se ne dajo povezati z določeno ali

določljivo osebo, takoj ko niso več potrebni za prenos sporočil, razen če ta zakon določa obveznost njihove hrambe.«.

V tretjem odstavku se besedilo »Operater, ki izvaja javne komunikacijske storitve,« nadomesti z besedama »Izvajalec storitve«.

V četrtem odstavku se beseda »Operater« nadomesti z besedama »Izvajalec storitve«.

89. člen

V prvem odstavku 105. člena se beseda »operater« nadomesti z besedama »izvajalec storitve«.

V drugem odstavku se za besedo »operaterji« doda beseda »brezplačno«.

V tretjem, četrtem in petem odstavku se beseda »operater« nadomesti z besedama »izvajalec storitve«.

V devetem odstavku se besedilo »Operater, ki izvaja javne komunikacijske storitve,« nadomesti z besedama »Izvajalec storitve«.

90. člen

V prvem odstavku 106. člena se besedi »brezosebni obliki« nadomestita z besedilom »takšni obliki, da se ne dajo povezati z določeno ali določljivo osebo,«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Pri klicih na enotno evropsko številko za klice v sili »112« in številko policije »113« mora operater v skladu z drugim odstavkom 72. člena tega zakona pristojnim organom posredovati lokacijske podatke iz prvega odstavka tega člena tudi v primerih, ko je uporabnik ali naročnik začasno zavrnil obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena ali ni izdal soglasja za njihovo obdelavo.«.

Doda se nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo za lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu, za katere ta zakon določa obveznost hrambe.«.

91. člen

V petem odstavku 107. člena se besedilo »kot uradno tajnost« nadomesti z besedilom »v skladu z oznako stopnje tajnosti odredbe oziroma kot tajni podatek stopnje tajnosti »ZAUPNO«, v skladu s predpisi o varovanju tajnih podatkov, ter jih trajno hraniti.

92. člen

Za 107. členom se dodajo novi 107. a do 107. e člen, ki se glasijo:

»107. a člen

(splošne določbe o podatkih, ki se hranijo)

- (1) Operater mora za namene pridobivanja podatkov o prometu v elektronskem komunikacijskem omrežju, ki jih določa zakon, ki ureja kazenski postopek, za namene zagotavljanja nacionalne varnosti in ustavne ureditve ter varnostnih, političnih in gospodarskih interesov države, kot jih določa zakon, ki ureja Slovensko obveščevalno – varnostno agencijo, in za namene obrambe države, kot jih določa zakon, ki ureja obrambo države, hraniti podatke iz 107.b člena tega zakona, če jih ustvari ali obdela pri zagotavljanju z njimi povezanih javnih komunikacijskih storitev.
- (2) Obveznost iz prejšnjega odstavka vključuje hranjenje podatkov o neuspešnih klicih, kjer jih operater ustvari ali obdela ter hrani ali beleži pri zagotavljanju z njimi povezanih javnih komunikacijskih storitev, ne vključuje pa hrambe podatkov o povezavah, ki niso bile uspešno vzpostavljene, in vsebine komunikacij.
- (3) Operaterji lahko hrambo podatkov iz 107. b člena zagotavljajo tudi skupaj. Agencija lahko operaterju z odločbo naloži, da mora zagotavljati hrambo tudi za druge operaterje, če je to glede na medsebojni poslovni odnos operaterjev primerno in potrebno. Z odločbo odloči tudi o upravičenih stroških operaterja, ki je s hrambo obremenjen.
- (4) Operaterji zagotavljajo hrambo podatkov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena v skladu z določbami tega zakona za obdobje 24 mesecev od dneva komunikacije.
- (5) Pristojni organ, ki odloča o dostopu do podatkov iz prvega odstavka tega člena, lahko na predlog predlagatelja odredbe za dostop do podatkov podaljša rok hrambe za omejen čas, če to opravičujejo posebne okoliščine kazenskega pregona, ki jih določa zakon, ki ureja kazenski postopek, zagotavljanja nacionalne varnosti in ustavne ureditve ter varnostnih, političnih in gospodarskih interesov države, kot jih določa zakon, ki ureja Slovensko obveščevalno varnostno agencijo, ter obrambe države, kot jih določa zakon, ki ureja obrambo države. O tem pristojni organ, ki odloča o dostopu do podatkov, obvesti ministrstvo in informacijskega pooblaščenca. Ministrstvo o podaljšanju hrambe uradno obvesti Komisijo in druge države članice Evropske unije ter navede razloge za podaljšanje. Izvajanje ukrepa se prekine takoj, ko prenehajo posebne okoliščine ali ko pristojni organ, ki je odločil o podaljšanju, prejme obvestilo Komisije o nedopustnosti ukrepa.
- (6) Operaterji morajo ob koncu obdobja hranjenja uničiti vse podatke, ki so jih hranili v skladu z določbami tega zakona, razen tistih, za katere je bila izdana odredba za dostop in so bili posredovani pristojnemu organu.

107.b člen

(kategorije podatkov, ki se hranijo)

Podatki, ki se hranijo (v nadaljnjem besedilu: hranjeni podatki), so:

1. podatki, potrebni za odkritje in prepoznanje vira komunikacije, ki obsegajo:
 - pri telefonskih storitvah v fiksni in mobilni omrežji telefonsko številko kličočega ter ime in naslov naročnika ali registriranega uporabnika;
 - pri dostopu do interneta, elektronske pošte in uporabi internetne telefonije uporabniško ime in telefonsko številko, dodeljeno za vsako komunikacijo, s katero se vstopa v javno telefonsko omrežje, ime in naslov naročnika ali registriranega uporabnika, ki mu je bil v času komunikacije dodeljen naslov internetnega protokola, uporabniško ime ali telefonska številka;
2. podatki, potrebni za prepoznanje cilja komunikacije, ki obsegajo:
 - pri telefonskih storitvah v fiksni in mobilni omrežji klicano telefonsko številko in v primerih, ki vključujejo dodatne storitve, kot je preusmeritev ali

- predaja klica, številko ali številke, na katere je klic preusmerjen, ime in naslov naročnika ali registriranega uporabnika;
- pri dostopu do elektronske pošte in uporabi internetne telefonije uporabniško ime ali telefonsko številko prejemnika klica prek internetne telefonije, ime in naslov naročnika ali registriranega uporabnika in uporabniško ime namembnega prejemnika komunikacije;
3. podatki, potrebni za ugotovitev datuma, časa in trajanja komunikacije, ki obsegajo:
- pri telefonskih storitvah v fiksnem in mobilnem omrežju datum ter čas začetka in trajanje ali čas konca komunikacije;
 - pri dostopu do interneta, elektronske pošte in uporabi internetne telefonije datum in čas prijave na internet in odjave z njega, pri čemer se upošteva določen časovni pas, skupaj z naslovom statičnega ali dinamičnega internetnega protokola, ki ga je ponudnik dostopa do interneta dodelil komunikaciji, in uporabniško ime naročnika ali registriranega uporabnika ter datum in čas prijave in odjave z internetnih storitev elektronske pošte ali internetne telefonije glede na določen časovni pas;
4. podatki, potrebni za ugotovitev vrste komunikacije, ki obsegajo:
- pri telefonskih storitvah v fiksnem in mobilnem omrežju vrsto uporabljene telefonske storitve;
 - pri dostopu do elektronske pošte in uporabi internetne telefonije vrsto uporabljene storitve;
5. podatki, potrebni za razpoznavo komunikacijske opreme uporabnikov, ki obsegajo:
- pri telefonskih storitvah v fiksnem omrežju kličočo in klicano telefonsko številko;
 - pri telefonskih storitvah v mobilnem omrežju kličočo in klicano telefonsko številko, mednarodno identiteto mobilnega naročnika kličoče in klicane stranke, mednarodno identiteto mobilnega terminala kličoče in klicane stranke, v primeru predplačniških anonimnih storitev pa datum in čas začetka uporabe storitve ter ID celice, kjer je bila storitev izvedena;
 - pri dostopu do interneta, elektronske pošte in uporabi internetne telefonije kličočo telefonsko številko za klicni dostop, digitalni naročniški vod ali drugo končno točko začetnika komunikacije, ID celice na začetku komunikacije, oziroma podatke, ki določajo zemljepisno lego med obdobjem, za katerega se hranijo podatki o komunikaciji.

107. c člen
(zavarovanje hranjenih podatkov)

- (1) Operaterji zagotovijo zavarovanje hranjenih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. V zvezi s tem vsak zase ali skupaj sprejmejo primerne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi hranjene podatke zaščitijo pred uničenjem, izgubo ali spremembo in nepooblaščenimi ali nezakonitimi oblikami hrambe, obdelave, dostopa ali razkritja.
- (2) Operaterji lahko hranjene podatke obdelujejo le v obsegu, ki je nujen za zagotavljanje hrambe.
- (3) Hranjeni podatki morajo biti enake kakovosti kot podatki v omrežju. Za hranjene podatke veljajo določila tega zakona o varstvu in zaščiti podatkov v omrežju.

107. č člen

(odredba za dostop do podatkov in posredovanje podatkov)

- (1) Operater je dolžan posredovati hranjene podatke takoj, ko prejme prepis tistega dela izreka odredbe pristojnega organa, v katerem je navedba vseh potrebnih podatkov o obsegu dostopa.
- (2) Prepis odredbe iz prejšnjega odstavka opravi organ, ki je odredbo izdal.
- (3) Operater je dolžan po prejemu odredbi posredovati hranjene podatke pristojnemu organu v obsegu, kot je določeno v prepisu izreka odredbe.
- (4) Operaterji morajo skupaj s pristojnimi organi, ki lahko zahtevajo dostop do shranjenih podatkov, zagotoviti neizbrisno registracijo posredovanja ter pri tem pridobljene in izročene podatke varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti odredbe, oziroma kot tajni podatek stopnje tajnosti »ZAUPNO«, v skladu s predpisi o varovanju tajnih podatkov, ter jih trajno hraniti.
- (5) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, ministrom, pristojnim za obrambo, in direktorjem Slovenske obveščevalno-varnostne agencije podrobneje predpiše način posredovanja hranjenih podatkov.

107. d člen

(stroški hrambe)

Operaterji so dolžni zagotoviti vse potrebne tehnične in organizacijske ukrepe za hrambo podatkov v skladu z določili tega zakona na lastne stroške.

107. e člen

(podatki o odredbah o dostopu do podatkov in posredovanja podatkov)

- (1) Sodišče, ki je odredilo dostop do podatkov, vodi zbirne podatke o odredbah o dostopu do podatkov in posredovanja podatkov, hranjenih na podlagi 107.č člena tega zakona, ki obsegajo:
 1. število zadev, v katerih je bil odrejen dostop do hranjenih podatkov,
 2. navedbo dneva, ko so bili podatki shranjeni, dneva, ko je pristojni organ izdal odredbo o dostopu do podatkov in dneva posredovanja podatkov in
 3. število zadev, v katerih odredbe za dostop do podatkov ni bilo mogoče izvršiti.
- (2) Pristojno sodišče posreduje zbirne podatke iz prejšnjega odstavka za tekoče leto ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, najkasneje do 31. januarja naslednje leto.
- (3) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, na podlagi prejetih zbirnih podatkov vseh sodišč najkasneje do 31. marca vsako leto pripravi skupno poročilo o dostopu do hranjenih podatkov za preteklo leto in jih posreduje ministrstvu, katero jih nemudoma posreduje Komisiji.«.

93. člen

V prvem odstavku 109. člena se besedilo » , če naročnik predhodno soglaša s tem« nadomesti z besedilom »na podlagi naročnikovega predhodnega soglasja«.

94. člen

Prvi odstavek 110. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Operaterji lahko zbirajo o svojih naročnikih naslednje podatke:

1. priimek in ime oziroma firmo naročnika in njeno organizacijsko obliko;
2. dejavnost naročnika na njegovo željo;
3. naslov naročnika;
4. naročniško številko oziroma tudi druge elemente oštevilčenja, ki se uporabljajo za vzpostavitev zveze do naročnika;
5. na željo naročnika akademski, znanstveni ali strokovni naziv naročnika ali njegov internetni naslov;
6. na podlagi plačila še dodatne podatke, če to želi naročnik in se s tem ne poseže v pravice tretjih oseb;
7. davčno številko za fizično osebo ter davčno in matično številko za pravno osebo.«.

95. člen

V drugem odstavku 111. člena se številka »5.« nadomesti s številko »6.«.

96. člen

112. člen se spremeni tako, da se glasi:

»112. člen (nadzor)

- (1) Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja o zaščiti tajnosti, zaupnosti in varnosti elektronskih komunikacij, razen določb o hrambi prometnih in lokacijskih podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javnih komunikacijskih omrežij ali storitev v skladu s 107. a do 107. e členom tega zakona.
- (2) Inšpekcijski nadzor nad hrambo prometnih in lokacijskih podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javnih komunikacijskih omrežij ali storitev v skladu s 107. a do 107. e členom tega zakona, izvaja informacijski pooblaščenec.«.

97. člen

V četrtem odstavku 113. člena se za besedo »delovanje« doda besedilo »digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in«.

V petem odstavku se besedilo »v okviru svojih pooblastil« črta.

98. člen

V prvem odstavku 114. člena se za besedo »radia« doda vejica in besedilo »ki obratujejo na trgu Skupnosti«, za besedo »zmožnosti« pa se doda besedilo »za stroškovno učinkovit prenos krmilnih funkcij«.

V petem odstavku se besedilo »v okviru svojih pooblastil« črta.

99. člen

Tretji odstavek 116. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Direktor in njegovi namestniki, njihov zakonec, zunajzakonski partner ali partnerica ali partner (v nadaljnjem besedilu: partner), v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo biti člani nadzornega sveta ali upravnega odbora gospodarske družbe, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, in ne smejo imeti lastninskih deležev v gospodarskih družbah, ki opravljajo dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v gospodarskih družbah, ki imajo lastninski delež v takih gospodarskih družbah.«.

100. člen

V tretjem odstavku 117. člena se za besedo »akte« doda besedilo »in priporočila o vseh vprašanjih s področja svojih pristojnosti«.

101. člen

V 118. členu se v tretjem odstavku doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Upravno izvršbo denarnih obveznosti opravi davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Kadar agencija opravlja izvršbo odločb, ki vsebujejo obveznosti iz 23. do 30. člena tega zakona, ali odločb, izdanih v postopku nadzora nad takimi odločbami, lahko izreče prvo in vsako poznejšo kazen iz tretjega odstavka 298. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99, 70/00, 52/02, 73/04 in 119/05) do višine 10 milijonov tolarjev, pri čemer agencija pri določitvi višine denarne kazni upošteva premoženjsko korist, ki bi jo operater ali z njim povezana družba utegnila pridobiti z neizvršitvijo odločbe.«.

102. člen

V četrtem odstavku 120. člena se v napovednem stavku beseda »povezanih« nadomesti z besedo »pripadajočih«.

V petem odstavku se v 1. točki beseda »povezanih« nadomesti z besedo »pripadajočih«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Agencija mora pri opravljanju svojih nalog upoštevati priporočila Komisije, izdana za uskladitev uporabe določb direktiv iz drugega odstavka 2. člena tega zakona. Če se agencija odloči, da ne bo upoštevala priporočila, o tem obvesti Komisijo in navede razloge za svoje stališče.«.

103. člen

V tretjem odstavku 121. člena se:

- v 2. točki za besedo »operaterjev« doda beseda »omrežij«,
- za 3. točko dodata novi 4. in 5. točka, ki se glasita:
 »4. odločbah o pravicah uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja;
 5. prenosu pravice do uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja.«.

104. člen

V petem odstavku 127. člena se v napovednem stavku ter 3., 4. in 5. točki beseda »številke« v različnih sklonih nadomesti z besedama »elementi oštevilčenja« v ustreznem sklonu.

V sedmem odstavku se besedili »v obliki arhiva pa še pet let po tem« in »v obliki arhiva pa še pet let po prenehanju pravice« nadomestita z besedilom »nato pa jih hrani trajno«.

105. člen

129. člen se spremeni tako, da se glasi:

»129. člen (reševanje sporov)

- (1) Agencija rešuje spore med subjekti na trgu elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji, kakršni so spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, ter spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in uporabniki v zvezi z obveznostmi, ki izhajajo iz tega zakona, na njegovi podlagi izdanih predpisov in splošnih aktov, kar pa ne posega v morebitno sodno pristojnost.
- (2) Agencija si prizadeva rešiti spor najprej z uvedbo posredovalnega postopka iz 130. člena tega zakona.
- (3) Če posredovanje agencije ne pripelje do poravnave oziroma sporazuma med strankami najpozneje v štirih mesecih od uvedbe posredovalnega postopka v sporu med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in v dveh mesecih v drugih sporih, ter o isti zadevi ni bil sprožen sodni postopek, agencija na zahtevo katere koli stranke ali v primeru 9. člena tega zakona tudi po uradni dolžnosti uvede postopek reševanja spora po tem členu.
- (4) V postopku reševanja sporov s strani agencije se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, kadar s tem zakonom ni drugače določeno.
- (5) Če katerakoli stranka med postopkom reševanja spora pred agencijo o isti zadevi začne pravdo pred pristojnim sodiščem, se postopek reševanja spora pred agencijo ustavi.
- (6) Agencija izda odločbo v najkrajšem možnem času, vendar najpozneje v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in v dveh mesecih od uvedbe tega postopka v drugih sporih.
- (7) Agencija mora odločiti na podlagi zakona, podzakonskih predpisov in splošnih aktov ter skladno s cilji, ki jih na podlagi 120. člena tega zakona zasleduje na trgu, zlasti glede zagotavljanja učinkovite konkurence in zaščite interesov uporabnikov. V postopku reševanja sporov morajo stranke polno sodelovati z agencijo. Fizične in pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, so v skladu s 126.

členom tega zakona dolžne agenciji na njeno pisno zahtevo dati na voljo vse potrebne informacije, s katerimi razpolagajo.

- (8) Agencija mora odločbo, ki se nanaša na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, javno objaviti v obliki, ki upošteva prepoved objave poslovnih skrivnosti strank. Agencija na svojih spletnih straneh objavlja tudi podatke oziroma informacije o drugih sporih, ki jih obravnava.
- (9) V sporu med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, ki nastane v različnih državah članicah Evropske unije in za katerega so poleg agencije pristojni še eden ali več drugih regulativnih organov, mora agencija uskladiti prizadevanja za njegovo rešitev skupaj z njimi in skladno s cilji, ki jih pristojni organi na trgu zasledujejo. Če je bil spor predložen v reševanje agenciji in po uskladitvi z drugimi pristojnimi organi urejanja, se smiselno uporabljajo določbe prejšnjih odstavkov tega člena.«.

106. člen

130. člen se spremeni tako, da se glasi:

»130. člen (posredovanje)

- (1) Agencija po preučitvi predloga za rešitev spora uvede posredovalni postopek, katerega namen je, da se stranki medsebojno poravnata.
- (2) Agencija v osmih dneh od prejema predloga za rešitev spora s strani ene od sprtih strani ali v primeru 9. člena tudi po uradni dolžnosti pisno obvesti sprti strani o uvedbi posredovalnega postopka in pogojih za reševanje spora z zavezujočo odločbo agencije iz tretjega odstavka prejšnjega člena.
- (3) Agencija ima v posredovalnem postopku vlogo posrednika in vodi celoten postopek tako, da upošteva načela nepristranskosti, enakosti, pravičnosti in zaupnosti ter cilje, ki jih zasleduje skladno s 120. členom tega zakona.
- (4) Posredovalni postopek je zaupne narave, kar je dolžan spoštovati vsakdo, kdor v njem kakor koli sodeluje.
- (5) Agencija lahko v posredovalnem postopku razpiše posredovalni narok, na katerem uradna oseba, ki vodi posredovalni postopek, odprto razpravlja o dejanskih in pravnih vidikih spora, opredeli sporna in bistvena vprašanja ter preuči možnost za njegovo mirno rešitev. Če se stranke niti na njem ne uspejo poravnati, se šteje, da posredovalni postopek ni uspel, in agencija pod pogoji iz tretjega odstavka prejšnjega člena takoj začne postopek reševanja spora z ustno obravnavo skladno z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.
- (6) Agencija lahko pravila posredovanja natančneje opredeli v splošnem aktu.«.

107. člen

Črta se 131. do vključno 140. člen.

108. člen

141. člen se spremeni tako, da se glasi:

»141. člen

(pristojnost za nadzor)

- (1) Agencija nadzira izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter splošnih aktov, razen v primerih, ki izrecno spadajo v pristojnost inšpektorjev na podlagi šestega odstavka 7. člena, 83. a člena, drugega odstavka 88. člena in 100. člena tega zakona ali v pristojnost informacijskega pooblaščenca na podlagi drugega odstavka 112. člena tega zakona. Agencija opravlja tudi nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov oziroma ukrepov, ki jih sprejema na podlagi tega zakona ter na njegovi podlagi sprejetih predpisov in splošnih aktov.
- (2) Agencija nadzira tudi izvajanje določb predpisov Evropske skupnosti s področja elektronskih komunikacij, ki imajo neposredni učinek v pravnem redu Republike Slovenije, če določajo nadzor in sankcioniranje na ravni držav članic.«.

109. člen

142. člen se spremeni tako, da se glasi:

»142. člen
(sodelovanje med organi nadzora)

Agencija, pristojni inšpektorji in informacijski pooblaščenec so dolžni sodelovati in se obveščati o izvedenih ukrepih nadzora, drug drugemu zagotavljati podatke, potrebne za izvajanje nadzora, in medsebojno strokovno sodelovati. Agencija lahko opravlja tudi posamezna strokovna dela iz pristojnosti in na zahtevo inšpektorja.«.

110. člen

143. člen se spremeni tako, da se glasi:

»143. člen
(postopek nadzora)

- (1) V postopku nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, če s tem zakonom ni drugače določeno.
- (2) Če izvaja nadzor informacijski pooblaščenec, se v postopku nadzora uporabljajo tudi določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.«.

111. člen

144. člen se spremeni tako, da se glasi:

»144. člen
(postopek nadzora fizičnih oziroma pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve)

- (1) Če agencija pri nadzoru fizičnih oziroma pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, ugotovi nepravilnosti pri izvajanju določb tega zakona ter na njegovi podlagi izdanih predpisov, splošnih aktov in posamičnih aktov oziroma ukrepov, ki jih sama sprejema, te osebe o tem pisno obvesti in jim da primerno

možnost, da se o zadevi izrečejo ali nepravilnosti tudi same odpravijo v roku, ki ga določi agencija. Postavljeni rok je lahko krajši od 30 dni, če gre za ponavljajoče se kršitve ali če se zadevna fizična ali pravna oseba s tem strinja.

- (2) Če fizična oziroma pravna oseba ne odpravi nepravilnosti v postavljenem roku iz prejšnjega odstavka, agencija kot organ nadzora z odločbo sprejme primerne in sorazmerne ukrepe za zagotovitev odprave nepravilnosti in osebo kaznuje.
- (3) Odločba, izdana v postopku nadzora, ki vsebuje ukrepe za odpravo nepravilnosti z razlogi zanje, mora biti odposlana osebi iz prejšnjega odstavka v sedmih dneh po izdaji, vsebovati pa mora tudi razumen rok za izpolnitev naloženih ukrepov.
- (4) V primeru kršitev 23. člena in 1. in 2. točke prvega odstavka 126. člena tega zakona se ne uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka tega člena.
- (5) Če ukrepi iz drugega odstavka tega člena v določenem roku niso bili izpolnjeni, lahko agencija ob resnih in ponavljajočih se kršitvah osebi iz prvega odstavka tega člena z odločbo prepove nadaljnje zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali pa začasno ali trajno odvzame pravico uporabe radijskih frekvenc ali elementov oštevilčenja.
- (6) Ne glede na določbe prvega, drugega in petega odstavka tega člena lahko agencija, če ima dokaze o kršitvi, ki pomeni takojšnjo in resno grožnjo za javni red, javno varnost ali življenje in zdravje ljudi ali bo povzročila resne gospodarske ali obratovalne težave drugim izvajalcem ali uporabnikom elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev, sprejme nujne začasne ukrepe za odpravo tega stanja pred sprejetjem končne odločbe in ne da bi prej določila rok za odpravo nepravilnosti ali dala možnost izreči se o zadevi. V tem primeru dobi zadevna fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, možnost, da se o zadevi izreče in predlaga rešitev, šele po sprejetju nujnih začasnih ukrepov.«.

112. člen

146. člen se spremeni tako, da se glasi:

»146. člen (pravna sredstva)

- (1) Odločba agencije in informacijskega pooblaščenca, izdana v postopku nadzora na podlagi tega zakona, je v upravnem postopku dokončna. Zoper odločbo se lahko vloži tožba v upravnem sporu.
- (2) Zoper odločbo, izdano v postopku nadzora po tem zakonu s strani pristojnih inšpektorjev, je v 15 dneh od njene vročitve dovoljena pritožba na pristojno ministrstvo. Pritožba ne zadrži njene izvršitve.
- (3) Tožba v upravnem sporu zoper dokončno odločbo, izdano v postopku nadzora po tem zakonu, se vloži na sedežu Upravnega sodišča Republike Slovenije.
- (4) Sodišče prve stopnje in pritožbeno sodišče o tožbah v upravnem sporu po tem zakonu odločata prednostno.«.

113. člen

V prvem odstavku 147. člena se za besedo »Agencija« doda vejica in besedi »informacijski pooblaščenec«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Prekrškovni organ lahko za prekrške iz tega zakona izreče globo v znesku, višjem od najnižje predpisane mere za posamezni prekršek.«.

114. člen

V prvem odstavku 148. člena se besedilo »trga elektronskih komunikacij« nadomesti z besedilom »razvoja elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji«.

Četrty odstavek se črta.

Dosedanji peti odstavek, ki postane četrty odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Člani sveta ne smejo biti:

1. člani oziroma članice vodstev političnih strank,
2. poslanci oziroma poslanke v državnem zboru,
3. državni funkcionarji oziroma funkcionarke ali funkcionarji oziroma funkcionarke samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji),
4. javni uslužbenci v državnih organih,
5. osebe, ki so zaposlene pri operaterju oziroma so člani nadzornega sveta ali upravnega odbora gospodarske družbe, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, oziroma imajo lastninske deleže v gospodarskih družbah, ki opravljajo dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v gospodarskih družbah, ki imajo lastninski delež v takih gospodarskih družbah,
6. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ali partner v skladu za zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član nadzornega sveta ali upravnega odbora gospodarske družbe, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, oziroma ima lastninske deleže v gospodarski družbi, ki opravlja dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v gospodarski družbi, ki ima lastninski delež v taki gospodarski družbi.«.

Dosedanji šesti odstavek postane peti odstavek.

115. člen

V prvem odstavku 151. člena:

- se v napovednem stavku besedilo »od 5,000.000 do 10,000.000« nadomesti s besedilom »od 7,000.000 do 20,000.000«,
- se črta 1. točka,
- se v 3. točki beseda »drugi« nadomesti z besedo »tretji«,
- se 13. točka spremeni tako, da se glasi:
 - »13. uporablja elemente oštevilčenja brez veljavne odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja (60. člen);«,
- se za 13. točko doda nova 13. a točka, ki se glasi:

»13. a v okviru tehničnih zmožnosti pristojnim organom ne posreduje informacij o številki in lokaciji kličočega (drugi odstavek 72. člena);«,

– se 16. točka spremeni tako, da se glasi:

»16. ne zagotovi hrambe za druge operaterje, če ji je naložena z odločbo (tretji odstavek 107. a člena);«,

– se dosedanje 17., 18. in 19. točka črtajo,

– se v 20. točki za besedo »agencije« doda vejica in besedi »informacijskega pooblaščenca«.

V drugem odstavku se številka »250.000« nadomesti s številko »500.000«.

116. člen

V prvem odstavku 152. člena:

– se v napovednem stavku besedilo »od 2,000.000 do 10,000.000« nadomesti s besedilom »od 5,000.000 do 20,000.000«,

– se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. pisno ne obvesti agencije pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (prvi in osmi odstavek 5. člena);«,

– se v 2. točki beseda »četrti« nadomesti z besedo »drugi«,

– se za 2. točko doda nova 2. a točka, ki se glasi:

»2. a ne uresničuje pravice skupne uporabe v skladu s tretjim odstavkom 8. člena;«,

– se v 5. točki beseda »četrti« nadomesti z besedo »peti«,

– se v 6. točki beseda »operaterjev« nadomesti z besedo »izvajalcev«,

– se v 8. točki beseda »petim« nadomesti z besedo »četrtem«,

– se v 9. točki besedilo »četrti in šesti« nadomesti z besedilom »tretji in peti«,

– se za 13. točko doda nova 13. a točka, ki se glasi:

»13. a ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc (48. in 49. člen);«,

– se v 15. točki besedilo »preprodajalcem svojih storitev« nadomesti z besedama »izvajalcem storitev«,

– se 16. točka spremeni, tako da se glasi:

»16. imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh elementov oštevilčenja (prvi odstavek 66. člena);«,

– se v 29. točki besedi »načrta ukrepov« nadomesti z besedilom »ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov«, besedi »te ukrepe« pa z besedama »teh ukrepov«,

– se črta 32. točka,

– se 33. točka spremeni tako, da se glasi:

- »33. v vojnem in izrednem stanju ter ob naravnih in drugih nesrečah ne izvede drugih ukrepov oziroma omejitev ali prekinitev delovanja skladno s sklepom vlade (tretji odstavek 97. člena);«,
- se 37. točka spremeni tako, da se glasi:

»37. ne opozori uporabnikov na posebna tveganja za varnost omrežja ali storitev takoj, ko za tveganje izve ali jih ne obvesti o vseh možnih sredstvih za odpravo tveganja in verjetnih stroških ali uporabnikom ne omogoči hitrega in učinkovitega dostopa do zaščitnih ukrepov (tretji odstavek 102. člena);«,
 - se za 48. točko dodajo nove 48. a do 48. k točka, ki se glasijo:

»48. a ne zagotovi na svoje stroške ustrezne opreme in primernih vmesnikov (prvi odstavek 107. člena);

48. b ne začne zakonitega prestrezanja komunikacij po prejemu prepisa izreka odredbe (drugi odstavek 107. člena);

48. c ne izvaja zakonitega prestrezanja na način, v obsegu in trajanju, kot je določeno v prepisu izreka odredbe (četrti odstavek 107. člena);

48. č ne zagotovi neizbrisne registracije prestrezanja ali podatkov ne varuje v skladu z oznako stopnje tajnosti, oziroma kot tajni podatek stopnje tajnosti »ZAUPNO« (peti odstavek 107. člena);

48. d hrani podatke za krajši čas, kot ga določa zakon (četrti odstavek 107.a člena);

48. e hranjenih podatkov ne uniči po koncu obdobja hranjenja ali uniči tiste podatke, do katerih je bil odrejen dostop (šesti odstavek 107.a člena);

48. f ne zagotavlja hrambe podatkov v obsegu kot ga določa zakon (107.b člen);

48. g ne zavaruje hranjenih podatkov (prvi odstavek 107.c člena);

48. h hranjene podatke pregleda, obdeluje ali drugače uporablja v nasprotju z zakonom (drugi odstavek 107.c člena);

48. i ne zagotavlja enake kakovosti, varnosti ali zaščite hranjenih podatkov, kot za podatke v omrežju (tretji odstavek 107.c člena);

48. j ne posreduje hranjenih podatkov na način in v obsegu, kot je določeno v prepisu izreka odredbe (prvi in tretji odstavek 107.č člena);

48. k ne zagotovi neizbrisne registracije posredovanja hranjenih podatkov ali podatkov ne varuje v skladu z oznako stopnje tajnosti, oziroma kot tajni podatek stopnje tajnosti »ZAUPNO« (četrti odstavek 107.č člena);«,
 - se v 53. točki za besedo »delovanje« doda besedilo digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in«,
 - se za 58. točko doda nova 59. točka, ki se glasi:

»59. agenciji ne posreduje zahtevanih podatkov v skladu s 126. členom.«.

V drugem odstavku se besedilo »50.000 do 300.000« nadomesti s besedilom »500.000 do 1,000.000«.

117. člen

V prvem odstavku 153. člena se v napovednem stavku besedilo »500.000 do 10,000.000« nadomesti z besedilom »2,000.000 do 5,000.000«, 1., 5. in 21. točka pa se črtajo.

V drugem odstavku se besedilo »50.000 do 200.000« nadomesti z besedilom »200.000 do 500.000«.

118. člen

V prvem odstavku 154. člena:

- se v napovednem stavku besedilo »350.000 do 500.000« nadomesti z besedilom »500.000 do 2.000.000«,
- se za 1. točko doda nova 1. a točka, ki se glasi:
»1. a v zakonsko določenem roku agenciji ne predloži podatkov o višini letnega prihodka, ki ga ima iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (tretji odstavek 6. člena);«,
- se 3. točka črta,
- se v 4. točki beseda »tretji« nadomesti z besedo »četrti«,
- se 5. in 6. točka črtata.

V drugem odstavku se besedilo »30.000 do 100.000« nadomesti z besedilom »100.000 do 500.000«.

119. člen

155. člen se spremeni tako, da se glasi:

»155. člen
(prekrški)

- (1) Z globo od 200.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 151., 152. ali 153. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 100.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 154. člena tega zakona.«.

120. člen

V 164. členu se dodata nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) V primerih obstoječih elektronskih komunikacijskih omrežij v javnih cestah se je operater dolžan ravnati v skladu s pogoji uporabe omrežja, kot jih določa soglasje za njegovo postavitev, dano na podlagi zakona, ki ureja javne ceste.

(4) Če je zaradi gradnje javne ceste in z njo povezanih objektov potrebno izvesti prestavitev in zaščito omrežja iz prejšnjega odstavka, mora operater predložiti soglasje iz prejšnjega odstavka, sicer ga bremenijo vsi stroški prestavitve in zaščite tega omrežja.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

121. člen

Agencija v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona izda oziroma uskladi splošne akte, ki so po tem zakonu v njeni pristojnosti.

Do izdaje splošnega akta iz 14. člena tega zakona ostane v veljavi Pravilnik o kakovosti univerzalne storitve (Uradni list RS, št. 110/04).

Do izdaje splošnega akta, ki določa načrt oštevilčenja, ostane v veljavi Pravilnik o načrtu oštevilčenja (Uradni list RS, št. 57/05).

Odločbe o uporabi števil, izdane na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04 – ZVOP-1), se štejejo kot odločbe o uporabi elementov oštevilčenja po tem zakonu.

Operaterji morajo v enem letu od uveljavitve tega zakona zagotoviti, da se funkcija prednosti prenaša med omrežji.

Določbe 92. člena tega zakona, ki se nanašajo na hrambo podatkov pri telefonskih storitvah, se začnejo uporabljati 15. septembra 2007, določbe, ki se nanašajo na hrambo podatkov o dostopu do interneta, elektronski pošti in internetni telefoniji, pa 15. marca 2009.

122. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Čeprav je bilo z Zakonom o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04 – ZVOP-1; v nadaljnjem besedilu: ZEKom) v pravni red Republike Slovenije prenesenih pet direktiv Evropske unije, povezanih z trgom elektronskih komunikacij, ZEKom ni vseboval ustrezne določbe o prenosu, kar ni v skladu z zahtevami teh direktiv in z Navodili za pripravo nacionalnih predpisov, s katerimi se izvajajo odločbe in sklepi Evropske unije ter prenašajo določbe direktiv Evropske unije v pravni red Republike Slovenije.

Direktive, ki so bila z ZEKom prenesene v slovenski pravni red so:

- direktiva 2002/21/ES (Okvirna direktiva), ki določa skupni regulativni okvir za zakonsko urejanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ter pripadajočih naprav,
- direktiva 2002/19/ES (Direktiva o dostopu), ki v okviru direktive 2002/21/ES usklajuje način, s katerim države članice urejajo dostop do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter njihovo medomrežno povezovanje,
- direktiva 2002/20/ES (Direktiva o odobritvi), ki vzpostavlja notranji trga elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev z uskladitvijo in poenostavitvijo predpisov in pogojev za odobritev ter tako omogoča zagotavljanje teh omrežij in storitev,
- direktiva 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi), ki v okviru direktive 2002/21/ES obravnava zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev za končne uporabnike, določa pravice končnih uporabnikov in ustrezne obveznosti podjetij pri zagotavljanju javno dostopnih elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ter opredeljuje univerzalno storitev,
- direktiva 2002/58/ES (Direktiva o zasebnost in elektronskih komunikacijah), ki usklajuje določbe držav članic, ki so potrebne za zagotovitev enakovredne ravni varstva temeljnih pravic in svoboščin ter zlasti pravice do zasebnosti v zvezi z obdelavo osebnih podatkov na področju elektronskih komunikacij in za zagotovitev prostega pretoka takih podatkov ter elektronske komunikacijske opreme in storitev v Skupnosti,
- direktiva Komisije 2002/77/ES o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve.

S tem predlogom zakona bo v slovenski pravni red prenesena tudi direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi direktive 2002/58/ES. Ta direktiva usklajuje določbe držav članic glede obveznosti operaterjev pri hrambi določenih podatkov, ki jih pridobivajo ali obdelujejo z namenom, da se zagotovi dostopnost teh podatkov za namen preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja in pregona hudih kaznivih dejanj. Države članice morajo svoj pravni red uskladiti s to direktivo do 15. septembra 2007, s tem da lahko odložijo uporabo te direktive za hrambo komunikacijskih podatkov, ki se nanašajo na dostop do interneta, internetno telefonijo in internetno elektronsko pošto.

K 2. členu

Predlog zakona jasneje loči med različnimi subjekti, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja ali storitve, in jih s tem natančneje predpiše pravice in obveznosti. Izraza, ki najbolj ozko opredeljujeta posamezne subjekte, sta »operater omrežja« in »izvajalec storitev«, oba pa se nanašata na fizične ali pravne osebe, ki zagotavljajo javna komunikacijska omrežja oziroma storitve. Omeniti je treba še, da se določi, na katerega operaterja omrežja ali izvajalca storitev se nanaša določba zakona, na primer na izvajalca javno dostopnih telefonskih storitev. Definicija »operaterja omrežja« je povzeta po definiciji iz direktive 2002/19/ES. Zagotavljanje javnih komunikacijskih omrežij je tako ločeno od izvajanja storitev na teh omrežjih, kar je v skladu z direktivami, na katerih temelji ZEKom, ki operaterjem omrežja in izvajalcem storitev ponekod določajo različne pravice in obveznosti. Seveda pa se fizičnim ali pravnim osebam s tem ne preprečuje, da ne bi bili hkrati operaterji omrežja in izvajalci storitev. V primerih, ko se neka določba zakona nanaša hkrati na operaterje omrežja in na izvajalce storitev, predlog zakona uporablja splošnejši izraz »operater«. Najširši izraz, ki ga uporablja predlog zakona, pa je »fizične oziroma pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve«. Izraz zajema hkrati operaterje in tiste, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, ki niso javna oziroma javne.

Poglavje o oštevilčenju (VI. poglavje) se v ZEKom nanaša le na telefonske številke ITU-T E.164, to je na tisti niz cifer, ki ga mora uporabnik izbrati, če želi vzpostaviti telefonsko komunikacijo z drugim uporabnikom ali izbrano storitvijo. Predlog tega zakona pa to poglavje razširi na številke in kode, imena in naslove, razen internetnih, , ki so potrebni na primer za identifikacijo mobilnega naročnika pri mednarodnem sledenju ali pri obračunavanju mednarodnih storitev, plačanih s telefonsko kartico. S tem se namreč skuša urediti njihovo dodeljevanje ter pravice in dolžnosti, ki izhajajo iz tega. Predlog zakona zato uvaja splošnejši izraz »elementi oštevilčenja«, izraz »številka« pa uporablja samo tam, kjer se določbe nanašajo izrecno na telefonske številke ITU-T E.164, na primer pri prenosljivosti števil.

Zaradi konvergence komutiranih javnih telefonskih omrežij in omrežij, ki temeljijo na internetnem protokolu (v nadaljnjem besedilu: omrežja IP), se s predlogom zakona želi urediti tudi pretvarjanje telefonskih števil ITU-T E.164 v format, primeren za omrežja IP. Zato predlog zakona uvaja nova pojma »ENUM domene števil«, ki je spletni naslov številke, določen z ENUM ter se hkrati pojasnjuje pojem »ENUM« kot standard, ki uporablja sistem domenskih imen (DNS) za zapis števil.

Direktiva 2006/24/ES opredeljuje nekatere pojme, ki niso definirani v sicer veljavnem pravnem okviru na področju elektronskih komunikacij, zaradi česar je treba ustrezno ureditev prevzeti tudi v okviru sprememb ZEKom-A. Posledično so v skladu z direktivo 2006/24/ES dodatno opredeljeni pojmi »uporabniško ime«, »ID celice« in »neuspešni klic«.

Zaradi večje jasnosti se predlaga tudi dodatna pojasnitev izraza soglasje, ki je osebna privolitev skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Direktiva 2002/58/ES se namreč glede definicij, ki jih sama posebej ne pojasnjuje, sklicuje tudi na direktivo 95/46/ES, ki pojasnjuje pojem soglasja in je bila prenesena z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

Predlaga se tudi poenotenje izrazov »pripadajoče zmogljivosti« in »povezane zmogljivosti«, ker je njun pomen enak. Zaradi večje jasnosti je dodana tudi razlaga pojma »radiofrekvenčnega zaščitnega razmerja«, iz spremenjene 4. točke 53. člena ZEKom.

Izraza »kabelska kanalizacija« in »telekomunikacijski vod«, je sicer že uvedel Pravilnik o katastru javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št.

56/05), ki je bil sprejet na podlagi osmega odstavka 152. člena ZUreP-1 in za izvrševanje četrtega odstavka 83. člena ZEKom. Izraz kabelska kanalizacija je potrebno pojasniti tudi v predlogu zakona (saj ga ZEKom še ne pozna), ker se ga v nadaljevanju uporablja v novo predlaganih spremembah 5. člena (gre za 7. člen ZEKom), izraz telekomunikacijski vod, pa kot v navedenem pravilniku prvo navedeni termin dodatno pojasnjuje. Izraz »odprta komunikacijska omrežja« je nov in je potreben zaradi pojasnitve določbe osmega odstavka spremenjenega 7. člena ZEKom (5. člena predloga zakona) v zvezi s pospeševanjem gradnje javnih komunikacijskih omrežij s strani lokalnih skupnosti. (glej tudi obrazložitev k navedenemu členu).

K 3. členu

Predlog zakona predlaga črtanje drugega odstavka 4. člena ZEKom.. Glej tudi obrazložitev k 9. členu (novi 10. a člen) tega zakona, ki ureja nadzor II. poglavja ZEKom ter k spremenjenemu 141. členu ZEKom, ki v celoti jasno ureja prisojnosti različnih organov za nadzor. Črtana določba drugega odstavka 4. člena postane tako v celoti nepotrebna, ureditev pa doprinese k večji jasnosti.

K 4. členu

Predlog zakona loči med obvestilom, ki je potrebno v primeru »začetka ali spremembe« od obvestila v primeru »prenehanja«.

S predlaganim črtanjem drugega stavka prvega odstavka 5. člena ZEKom se zmanjšujejo nadzorne pristojnosti inšpektorja, pristojnega za elektronske komunikacije, v korist agencije, saj je nadzor v tem delu del nalog, ki jih imajo neodvisni regulativni organi. Glej tudi obrazložitev k 108. členu (spremenjeni 141. člen). Hkrati so se pri interpretaciji dosedanjega prvega odstavka 5. člena ZEKom pojavljala tudi vprašanja obsega pristojnosti inšpektorja glede na dosedanje pristojnosti nadzora agencije. Predlagana ureditev, po kateri je nadzor nad celotno določbo 5. člena ZEKom sedaj v pristojnosti agencije, tako prispeva tudi k večji jasnosti.

Nov predlagani drugi odstavek je potreben zaradi boljše uskladitve z direktivami, ki se prenašajo, te namreč zahtevajo, da so minimalne pravice operaterjev razvidne iz splošne avtorizacije. Namen je, da se operaterji vnaprej in na enem mestu kratko seznanijo z minimalnimi pravicami, ki jih imajo ter kriteriji in postopki za naložitev določenih posamičnih obveznosti (glej določbi člena 6(2) direktive 2002/20/ES ter člena 4(2) direktive 2002/21/ES).

S predlaganim črtanjem dela 4. točke dosedanjega drugega odstavka in dosedanjega tretjega odstavka 5. člena ZEKom se želi zakon natančneje uskladiti z določbami direktive 2002/20/ES. Ta namreč v členu 3(3) omeji vsebino obvestilo le na *»izjavo, ki jo da pravna ali fizična oseba nacionalnemu regulativnemu organu o tem, da namerava začeti z zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev, in predložitev minimalnih informacij, ki so potrebne, da lahko nacionalni regulativni organ vodi evidenco ali seznam ponudnikov elektronskih komunikacijskih omrežij in storite«*. Minimalne informacije pa lahko obsegajo le tiste informacije, *»ki so potrebne za identifikacijo ponudnika, to so na primer matične številke podjetij, kontaktne osebe ponudnika, naslov ponudnika, kratek opis omrežja ali storitve in predvideni datum začetka opravljanja dejavnosti«*. V skladu z omenjenimi določbami ZEKom, katerih črtanje se predlaga, pa je fizična ali pravna oseba dolžna predložiti tudi podatke in

dokazila, ki niso nujno potrebni pri identifikaciji operaterjev oziroma vodenju v registra operaterjev, na primer opis značilnih fizičnih in okoljskih lastnosti omrežij in naprav.

Posebej je opredeljena dolžnost vsakega operaterja, da pisno obvesti agencijo o datumu prenehanja zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev, in sicer najmanj 90 dni pred predvidenim prenehanjem. Ureditev je namenjena pravočasni seznanjenosti agencije zaradi morebitnega ukrepanja v zvezi z zaščito javnega dobra in interesov uporabnikov. Ministrstvo za pravosodje je opozorilo, da je dosedaj obstajala zakonska praznina glede hranjenja podatkov o registraciji zakonitega prestrezanja ter posredovanja hranjenih podatkov v primeru prenehanja operaterja (predvsem, kdo v takem primeru hrani te podatke). Smiselno je, da omenjeno obvestilo vključuje tudi navedbo o tem kako bo zagotovil hrambo podatkov, ki jih je v skladu z zakonom dolžan hraniti za namene, ki jih določa področna zakonodaja. Glede samega načina hrambe zakon sicer ne vsebuje posebnih določil, vendar pa mora operater upoštevati ustrezne določbe Zakona o varstvu osebnih podatkov in Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih. Predlagani režim se torej uporabljal tako v primeru prenehanja opravljanja operatorske dejavnosti, ko pravna oseba sicer ne preneha, kot tudi v primeru njenega prenehanja.

K 5. členu

Določbo o tem, da se morajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura graditi na tak način, da se omogoči čim večjo skupno uporabo obstoječih objektov komunikacijskega omrežja, je v nekoliko spremenjeni obliki vseboval prvi odstavek 8. člena ZEKom. Črtanje navajanje razloga ureditve, namreč »zaradi racionalne rabe prostora«, je bilo potrebno zaradi uskladitve s spremenjenim drugim odstavkom 8. člena ZEKomter členom 12(2) direktive 2002/21/ES (glej tudi obrazložitev k 6. členu(spremenjeni 8. člen)) Gre za programsko določbo, ki bolj spada v člen, ki se nanaša na graditev omrežij.

Zaradi poenostavitve in hitrosti postopkov pridobivanja ustrezne dokumentacije za graditev elektronske komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture skladno s predpisi o urejanju prostora, graditvi objektov in varstva okolja, je treba črtati del določbe drugega odstavka 7. člena ZEKom, po kateri je celotna gradnja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoča infrastruktura uvrščena v prostorsko ureditev državnega pomena. S tem bo veljala ureditev, kot jo določa Uredba o vrstah prostorskih ureditev državnega pomena (Uradni list RS, št. 54/03 in 68/05). Navedena uredba namreč v 5. členu določa prostorsko ureditev telekomunikacijske infrastrukture, ki je državnega pomena, to ureditev pa je kasnejši ZEKom kot hierarhično višji akt, z drugačno ureditvijo izključil. Za navedeno področje se sicer predvideva tudi čimprejšnji sprejem Sprememb in dopolnitev navedene uredbe. Samo (podrobno) načrtovanje na državni ravni za prav vsa omrežja in objekte (kolikor so ti del pripadajoče infrastrukture) javnih komunikacijskih omrežij ni nujno potrebno z vidika interesov države, je pa zamudnejše. Poleg tega takšna obstoječa ureditev po ZEKom jemlje potrebno iniciativo lokalnim skupnostim (zaenkrat gre le za občine), da lahko za potrebe gradnje nekaterih elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture tudi same (seveda skladno s strateškim prostorskim aktom, ki vsebuje usmeritve prostorskega razvoja, sprejetim na državnem nivoju) načrtujejo javna komunikacijska omrežja. S tem se olajša tudi skladnejše in enotno načrtovanje ter graditev vse infrastrukture na lokalnem nivoju. Prenos dela pristojnosti prostorskega načrtovanja iz države na lokalne skupnosti, bo po mnenju predlagatelja olajšal tudi črpanje evropskih sredstev oziroma izvedbo regionalnih razvojnih programov. Navedeno je tudi v povezavi z novim Zakonom o prostorskem načrtovanju, ki se

prav tako pripravlja (in bo nadomestil del obstoječega ZUreP-1) in bo omogočil tudi prostorsko načrtovanje na regionalnem nivoju.

Dopolnitev drugega odstavka 7. člena ZEKom z določbo, po kateri je v javno korist tudi graditev drugih elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture na, nad ali pod nepremičninami v lasti oseb javnega prava (torej ne samo javnih), je glede na sistemsko ureditev Zakona o urejanju prostora potreben pogoj za bolj jasen prenos in uskladitev z določbami člena 11 direktive 2002/21/ES (druga alineja prvega odstavka), ki se v nadaljevanju odraža v spremembah VII. poglavja (Razlastitev in omejitev lastninske pravice), pri spremenjenem 76. členu ZEKom (služnostna pravica na nepremičninah v lasti oseb javnega prava v primeru graditve elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso namenjena javnosti). Glej tudi obrazložitev k 68. členu (spremenjeni 76. člen).

Nekatere manjše dodatne spremembe v tretjem odstavku 7. člena ZEKom so bile potrebne zaradi večje jasnosti ureditve, kar bo olajšalo izvajanje člena, glede na prejete pripombe operaterjev o težavah v praksi.

V povezavi z novo pristojnostjo lokalnih skupnosti za prostorsko načrtovanje je tudi novi sedmi odstavek 7. člena, ki dodatno omogoča stavbno opremljanje zemljišč s kabelsko kanalizacijo istočasno z graditvijo druge infrastrukture. Ni predpisano, da gre za gospodarsko javno službo, kar omogoča, da se graditelja in upravljavca kabelske kanalizacije lahko izbere na primer tudi preko razpisa (praviloma bo šlo za operaterja).

Novi osmi odstavek v odsotnosti ustreznih smernic na državnem nivoju, podaja osnovno usmeritev za lokalne skupnosti pri prostorskem načrtovanju, ki je pospeševanje graditve javnih komunikacijskih omrežij (v okviru možnega). Navedeni so primeri takšnega delovanja lokalnih skupnosti. Lokalne skupnosti tako npr. sklepajo služnostne in druge pogodbe (npr. zakupne, najemne) z operaterji omrežij tudi na svoji infrastrukturi ter jih obveščajo o nameravnih posegih v svojo infrastrukturo (na katerikoli primeren način). Določba spodbuja in omogoča tudi načrtovanje odprtih omrežij s strani lokalnih skupnosti (kar lahko pride v poštev tudi v primeru črpanju evropskih sredstev). Vse navedeno lahko racionalizira posege v prostor, zmanjšuje digitalno ločnico, pospešuje razvoj elektronskih komunikacij, kakor tudi povečuje konkurenco.

K 6. členu

Spremembe so potrebne zaradi večje jasnosti ureditve ter boljše uskladitve z direktivo 2002/21/ES. Izraz »zaradi racionalne rabe prostora« je bil tako črtan tudi v predlaganem drugemu odstavku 8. člena ZEKom, ker je presegal zahteve te direktive. Poudarjena je tudi posredovalna vloga agencije, ki najprej vzpodbuja pogodbeno urejanje skupne uporabe lastnine in zmogljivosti, kadar je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja, pridobila pravico do postavitve teh zmogljivosti na, nad ali pod nepremičnino v javni ali zasebni lasti ali kadar lahko izkoristi postopek razlastitve ali ustanovitve služnosti za to nepremičnino. Še naprej je omogočeno, da agencija v določenih primerih skupno rabo tudi odredi po predpisanem postopku. Operater omrežja mora izvrševati pravico skupne uporabe zadevnih zmogljivosti oziroma lastnine tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika nepremičnine in posega v nepremičnino, ki se nanaša na skupno uporabo zadevnih zmogljivosti oziroma lastnine. Operater omrežja mora pri tem zagotavljati varstvo okolja in varovati kakovosti naravnega in bivalnega okolja v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja ter urejanje prostora.

K 7. členu

Navedeno določbo je bilo treba spremeniti zaradi večje jasnosti ter boljše uskladitve z ustreznimi določbami direktive 2002/19/ES. Gre za določbe 3(1), 4(1), 5(1), 9(1) in 9(2) navedene direktive. Skladno z direktivo je le v primeru medomrežnega povezovanja določena dolžnost pogajanj med operaterji javnih komunikacijskih omrežij, v primeru operatorskega dostopa namreč takšne izrecne dolžnosti skladno z direktivo ni. Kljub temu ostaja možnosti pogajanj tudi glede operatorskega dostopa, saj zakonsko ni prepovedana. Direktiva namreč nalaga tudi, da ne sme biti omejitev, ki bi podjetjem preprečila pogajanja o tehničnih in komercialnih pogojih tako v primeru operatorskega dostopa kot omrežnega povezovanja (skladno s pravom Skupnosti). Agencija vzpodbuja in, kjer je to primerno, tudi z odločbo zagotovi ustrezen operatorski dostop in medomrežno povezovanje ter vzajemno delovanje storitev skladno s cilji, ki jih zasleduje, kar pa ne posega v obveznosti, ki jih lahko naloži operaterjem s pomembno tržno močjo. Operater, ki v Republiki Sloveniji ne izvaja storitev ali upravlja z omrežjem, ni dolžan obvestiti agencije v skladu s 5. členom ZEKom, da lahko zaprosi za operatorski dostop ali medomrežno povezovanje (določba člena 3(1) direktive 2002/19/ES). Ker gre za izjemno pomembno področje zagotavljanja konkurence, ima agencija skladno z direktivo tudi možnosti, da v primeru, da ne pride do pogodbene rešitve v upravičenih primerih odloči po uradni dolžnosti in ne samo na predlog strank.

K 8. členu

Sprememba 10. člena ZEKom je potrebna zaradi natančnejše uskladitve s členom 13(1)(a) direktive 2002/21/ES o tem, kako naj operaterji s posebnimi ali izključnimi pravicami za izzivanje druge gospodarske dejavnosti vodijo ločene računovodske evidence. Direktiva poleg tega, kar že določa ZEKom, zahteva, da morajo biti v ločenih računovodskih evidencah opredeljeni *»vsi elementi odhodkov in prihodkov v zvezi z njihovimi dejavnostmi, povezanimi z zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev omrežij, z osnovo za njihov izračun in uporabljenimi podrobnimi postopki razporeditve, vključno z razčlenitvijo osnovnih sredstev in strukturnih stroškov po postavkah«*.

K 9. členu

Določba o nadzoru tega poglavja se ob črtanju drugega odstavka 4. člena zaradi večje jasnosti dodaja posebej. Glej tudi obrazložitev k 108. členu (spremenjeni 141. člen).

K 10. členu

Ker se trgi komunikacij razvijajo tako glede uporabljenih storitev kot tehničnih sredstev, bi se lahko spreminjal tudi obseg univerzalne storitve, ki je določen z direktivo 2002/22/ES. Člen 15 direktive 2002/22/ES pooblašča Evropsko komisijo, da izvede pregled z vidika socialnega, ekonomskega in tehnološkega razvoja. Takšen podroben pregled različnih vidikov je potreben, ker vsaka sprememba obsega univerzalne storitve avtomatično pomeni, da se lahko vsak dodatni neto strošek lahko financira z metodami, ki jih dovoljuje ta direktiva (prenesen s 17. členom ZEKom).

Četrti odstavek 11. člena ZEKom pa, ne glede na to, da že tretji odstavek istega člena omogoča spremembo nabora univerzalne storitve zaradi uskladitve s spremembami v zakonodaji Evropske skupnosti, dodatno določa, da lahko Vlada RS poveča obseg univerzalne storitve, *»če je to v skladu z razvojem elektronskih komunikacij«*. Ker pri tem ne določa načina financiranja teh dodatnih storitev, bi lahko zgodilo, da bi morali te stroški kriti operaterji v skladu s 17. členom ZEKom. To pa bi bilo v nasprotju z direktivo 2002/22/ES, ki v uvodni izjavi 25 določa, da državam članicam *»ni dovoljeno akterjem na trgu naložiti finančnih prispevkov za ukrepe, ki niso del obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve«*, kakor je določena na nivoju Skupnosti, in da *»se lahko prosto odločijo, ali bodo uvedle posebne ukrepe (zunaj okvira obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve) in jih financirale v skladu s pravom Skupnosti, vendar ne s prispevki akterjev na trgu«*.

Zato se predlaga črtanje tega odstavka 11. člena ZEKom in oblikovanje samostojnega člena, ki bo dovoljeval Republiki Sloveniji, da določi dodatne »obvezne« storitve in uredil mehanizme njihovega financiranja. Glej še obrazložitev k 18. členu (novi 18. a členu).

K 11. členu

Iz tretjega odstavka 12. člena ZEKom izhaja, da je operater javno dostopnih telefonskih storitev dolžan izvajalcu univerzalne storitve, ki zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo, posredovati ustrezne podatke. V skladu z dosedanja prakso je moral nato za njihovo objavo v univerzalnem imeniku oziroma za uporabo v univerzalni imeniški službi še plačati. Predlog zakona prepoveduje izvajalcu univerzalne storitve, da izvajalcem javno dostopnih telefonskih storitev, ki so posredovali podatke, zaračuna objavo teh podatkov v univerzalnem imeniku oziroma uporabo v univerzalni imeniški službi.

Glej še obrazložitev k 2. členu.

K 12. členu

Nov drugi odstavek v 13. člen ZEKom prenaša določbo člena 6(2) direktive 2002/22/ES, ki obvezuje državo članico, da zagotovi, da lahko njen nacionalni regulativni organ na podlagi posvetovanja z zainteresiranimi strankami odloči, da ne bo naložil obveznosti zagotavljanja javnih telefonskih govorilnic, če je prepričan, da so te zmogljivosti oziroma primerljive storitve na voljo v zadostni meri.

K 13. členu

Tretji odstavek 14. člena ZEKom se črta zaradi uskladitve z drugim odstavkom člena 9 direktive 2002/22/ES, ki določa diskrecijo države članice, da se odloči, ali bo zahtevala od posameznega izvajalca univerzalne storitve, da ponudi cenovne opcije ali pakete za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma posebnimi potrebami, ki se razlikujejo od tistih, ki jih sicer zagotavlja pod normalnimi komercialnimi pogoji. Ta določba direktive je že prenesena z dosedanjim četrtem odstavkom 14. člena ZEKom. Direktiva namreč ne omogoča izvajalcu univerzalne storitve, da se sam odloči, ali bo ponudil navedene opcije oziroma pakete.

K 14. členu

Člen 11(4) direktive 2002/22/ES določa, da lahko nacionalni regulativni organi določijo izvajalcem univerzalne storitve vsaj za zagotavljanje dostopa na fiksni lokaciji ciljne

parametre kakovosti. Po sedaj veljavni ureditvi, ko je kakovost določil minister s pravilnikom, je torej imelo ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije, na tem področju funkcijo regulativnega organa. Sprememba je bila potrebna, saj se je želelo vse regulativne funkcije prenesti na Agencijo za pošto in elektronske komunikacije (v nadaljevanju: APEK).

K 15. členu

Predlog zakona prinaša spremenjeno strukturo 16. člena ZEKom s ciljem natančnejše uskladitve z določbami člena 12 direktive 2002/22/ES.

Dodan je tudi kriterij neupravičenega bremena ki ga za nadomestilo neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve določa direktiva 2002/22/ES (v členih 12 in 13 predvideva izračun neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve in nadomestilo teh stroškov, kadar nacionalni regulativni organi ugotovijo, da zagotavljanje univerzalne storitve za podjetja pomeni neupravičeno breme). Šele po predhodni presoji s strani APEK, da izvajanje univerzalne storitve lahko pomeni neupravičeno breme za izvajalca univerzalne storitve, APEK izračuna neto stroške univerzalne storitve. Če na podlagi takšnega izračuna ugotovi, da gre za neupravičeno breme, z odločbo določi višino nadomestila, ki ne sme presegati višino nadomestila.

Črtanje tretjega odstavka 16. člena ZEKom je potrebno zaradi uskladitve s črtanjem sedmega odstavka 17. člena ZEKom (16. člen tega predloga zakona). Ker zakon ne pozna več ločenega financiranja neto stroškov dela univerzalne storitve iz 4. točke drugega odstavka 11. člena ZEKom (zagotavljanje ukrepov za končne uporabnike- invalide) preko ministrstva, pristojnega za socialne zadeve, tudi ni več potrebno ločeno evidentiranje in vodenje teh stroškov s strani izvajalca univerzalne storitve (glej tudi obrazložitev k 16. členu spremembe zakona).

K 16. členu

S črtanjem določbe sedmega odstavka 17. člena ZEKom predlog zakona ukinja ločeno financiranje neto stroškov dela univerzalne storitve iz 4. točke drugega odstavka 11. člena ZEKom (zagotavljanje ukrepov za končne uporabnike- invalide) preko ministrstva, pristojnega za socialne zadeve. Predlog zakona s tem za vse dele univerzalne storitve pod enakimi pogoji določa enake možnosti nadomestila neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve iz prispevkov operaterjev skladno s prvim odstavkom 17. člena ZEKom. Določba člena 13 direktive 2002/22/EC prepušča državam članicam pravico izbiri dveh, v direktivi predpisanih možnosti financirajo morebitnih neto stroškov izvajanja univerzalne storitve, če nacionalni regulativni organ predhodno ugotovi, da ti predstavljajo neupravičeno breme (in je izvajalec to zahteval). Države članice se lahko odločijo za povračila teh stroškov iz javnih sredstev in/ali prek prispevkov operaterjev. V tem delu gre torej za presojo nacionalnega zakonodajalca o primernosti ureditve. Ob tem tudi primerjalna ureditev kaže, da se je večina držav odločila za možnost delitve stroškov med operaterje. Ob tem so se le Češka, Madžarska, Avstrija in Slovenija (doslej) odločile za delno financiranje iz javnih sredstev, le Švedska pa se je odločila za financiranje univerzalne storitve izključno iz javnih sredstev. Spremenjena ureditev tako ne predvideva več možne obremenitve proračuna zaradi izvajanja dela univerzalne storitve. Glede na omejitve, ki jih prinaša izrecna zahteva, da morajo vsi neto stroški predstavljati neupravičeno breme za izvajalca univerzalne storitve, da bi se mehanizem povrnitve sploh uporabil (skladno z zahtevo direktive), ureditev v celoti tudi ne povečuje

bistveno obveznosti operaterjev. Ker je možnost takšne ureditve predvidena že z direktivo, je torej že evropski zakonodajalec ocenil, da takšne obveznosti za operaterje niso nesorazmerne.

K 17. členu

Predlagana sprememba je redakcijske narave.

K 18. členu

Novi 18.a člen prenaša določbo člena 32 direktive 2002/22/ES, ki dopušča, da se *»države članice lahko odločijo, da poleg storitev obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve dajo na svojem ozemlju javnosti na voljo še dodatne storitve, vendar se v takih primerih ne odredi nikakršen kompenzacijski mehanizem, ki bi vključeval določena podjetja«*.

Predlagana dopolnitev predvideva izvajanje dodatne storitve na določenem območju Republike Slovenije na stroškovno učinkovit način. Agencija določi izvajalca dodatne storitve z odločbo na podlagi smiselne uporabe določb javnega razpisa, ki je določen v poglavju o radiofrekvenčnem spektru. Način financiranja določi vlada z uredbo, pri čemer upošteva, da se dodatna storitev ne sme financirati na podlagi kompenzacijskega mehanizma, ki bi vključeval prispevke operaterjev.

Glej tudi obrazložitev k 10. členu (spremenjeni 11. člen ZEKom).

Predlagana dopolnitev v novem 18.b členu pooblašča agencijo za nadzor nad izvajanjem določb III. a poglavja in obveznosti, ki jih na njegovi podlagi naloži izvajalcu dodatne storitve.

K 19. členu

Z dopolnitvijo, ki jo uvaja predlog zakona, se peti odstavek 19. člena ZEKom še bolj uskladi z določbami Priloge II direktive 2002/21/ES.

K 20. členu

Direktiva 2002/21/ES, ki okvirno določa postopek določitve upoštevnihi trgov, ne predpisuje, kako naj nacionalni regulatorni organi določijo upoštevne trge. Pomembno je le, da vsebinsko sledijo določbam direktive, priporočilu Evropske komisije o nacionalnih produktnih in storitvenih trgih in smernicah Evropske komisije za določitev operaterjev s pomembno tržno močjo. Pomembno je tudi, da direktiva ne govori o možnosti kakršnegakoli konkretnega pravnega sredstva na nacionalne pritožbene organe že v fazi določitve trgov s strani nacionalnih regulativnih organov. Skladno z navedenim je po prvem odstavku 20. člena ZEKom upoštevne trge določila APEK s splošnim aktom. V tretjem odstavku istega člena ZEKom, ki se spreminja, pa z odločbo, izdano po pravilih zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Odločba je konkreten posamični akt, ki dopušča možnost uporabe posebnega pravnega sredstva. Ker kot taka ni primerna za določitev upoštevnihi trgov, ki morajo biti v vseh primerih določeni vnaprej za vse in brez možnosti pritožbe s strani zainteresiranihi fizičnih in pravnih oseb zoper takšno določitev, se v predlogu zakona odločba APEK nadomesti s splošnim aktom APEK.

K 21. členu

ZEKom predpisuje, da časovni intervali med analizami trgov ne smejo biti daljši od enega leta. V praksi pa se je pokazalo, da je ta interval prekratek glede na število upoštevni trgov, ki jih mora analizirati APEK (19 upoštevni trgov), in glede na dolgotrajnost notifikacijskega postopka iz člena 7 direktive 2002/21/ES, ki je v slovenski pravni red prenesen s 125. členom ZEKom. Tako kratek rok tudi ne dopušča APEK, da bi prilagajala frekvenco tržnih analiz posameznega trga glede na dinamiko razvoja konkurence na tem upoštevni trgu. Primerjalni pregled je pokazal, da nekatere države članice prepuščajo nacionalnim regulativnim organom odločitev o tem, kdaj bodo ponovno analizirali nek upoštevni trg (na primer Luxemburg), ali pa od njih zahtevajo le, da se tržne analize ponavljajo v rednih časovnih intervalih (na primer Danska, Finska). Druge države spet z zakonom predpisujejo najdaljše trajanje takšnega intervala (na primer Španija, Estonija, Francija, Češka), vendar nobena ne zahteva, da se tržne analize ponavljajo vsako leto, po navadi se zahteva ena ponovitev na 2 do 3 leta.

K 22. členu

Z dopolnitvijo, ki jo uvaja predlog zakona, se peti odstavek 22. člena ZEKom bolj natančno uskladi z določbami člena 16(3) direktive 2002/21/ES. Ta člen namreč med drugim določa, da morajo biti pri preklicu obveznosti stranke, ki jih zadeva ta preklic, o tem prej obveščene v primernem roku. Določba direktive je med drugim namenjena zaščiti vseh prizadetih, ki imajo svoje poslovne modele zgrajena na osnovi obveznosti podjetja s pomembno tržno močjo. Prizadeta javnost je sicer že preko mehanizma javnega posvetovanja seznanjena z dogajanjem v vezi s tržnimi analizami, vendar se navedena določba direktive v bistvu loči od osnovne funkcije javnega posvetovanja v postopku tržnih analiz APEK, zato je predlagana sprememba potrebna z vidika jasnosti prenosa. Stranke so o tem vnaprej seznanjene z vročitvijo odločbe, ki vsebuje primeren odložen rok, prizadeta javnost pa z javno objavo te odločbe.

K 23. členu

S predlaganimi dopolnitvami je točneje določeno, na katere subjekte se nanašajo določbe 23. člena ZEKom, ki v slovenski pravni red prenaša člen 9 direktive 2002/19/ES. Glej še prvi odstavek obrazložitve k 2. členu.

Predlagana sprememba omogoča agenciji, da z odločbo sama spremeni vzorčno ponudbo, če slednja ne vsebuje obveznosti, določenih v odločbi iz drugega odstavka 22. člena ali če ne ustreza določbam tega zakona. Po določbah ZEKom je namreč lahko zgolj zahtevala njeno spremembo.

K 24. členu

S predlaganimi dopolnitvami je točneje določeno, na katere subjekte se nanašajo določbe 24. člena ZEKom, ki v slovenski pravni red prenaša člen 10 direktive 2002/19/ES. Glej še prvi odstavek obrazložitve k 2. členu.

K 25. členu

S predlaganimi dopolnitvami je točneje določeno, na katere subjekte se nanašajo določbe 25. člena ZEKom, ki v slovenski pravni red prenaša člen 11 direktive 2002/19/ES. Glej še prvi odstavek obrazložitve k 2. členu.

K 26. členu

S predlaganimi dopolnitvami je točneje določeno, na katere subjekte se nanašajo določbe 26. člena ZEKom, ki v slovenski pravni red prenaša člen 12 direktive 2002/19/ES. Glej še prvi odstavek obrazložitve k 2. členu.

V drugem odstavku se termin »kolokacija« nadomesti s terminom »skupna lokacija«.

K 27. členu

S predlaganimi dopolnitvami je točneje določeno, na katere subjekte se nanašajo določbe 27. člena ZEKom, ki v slovenski pravni red prenaša člen 13 direktive 2002/19/ES. Glej še prvi odstavek obrazložitve k 2. členu.

K 28. členu

Predlagana sprememba je potrebna zaradi uskladitve uporabljenega izraza z namenom direktive 2002/22/ES.

Določbe drugega odstavka 28. člena ZEKom se nanašajo na implementacijo 2. točke člena 17 direktive 2002/22/ES, ki med drugim določa, da lahko obveznosti, ki jih lahko nacionalni regulativni organ naloži operaterjem s pomembno tržno močjo pri morebitni regulaciji maloprodajnih storitev, vključujejo tudi zahteve, da se, kot se glasi uradni slovenski prevod, »ne omejuje konkurence z določitvijo oderuških cen«. Ne izraz »oderuške cene«, ki je uporabljen v uradnem slovenskem prevodu, ne izraz »prenizke cene« uporabljen v ZEKomu, pa ne ustrezata popolnoma namenu direktive 2002/22/ES. V angleškem jeziku se na tem mestu namreč uporablja izraz »predatory prices«, kar v ekonomski teoriji pomeni ustaljen način boja za vodilna podjetja proti konkurenci z namernim znižanjem cen na nenormalno nizek nivo (pod nivo celotnih stroškov na enoto oziroma pod nivo variabilnih stroškov na enoto). Zato predlagana sprememba nadomešča izraz »prenizke cene« z izrazom »roparske cene«, ki strokovno ustreza angleškemu terminu.

K 29. členu

S predlaganimi dopolnitvami je točneje določeno, na katere subjekte se nanašajo določbe 30. člena ZEKom, ki v slovenski pravni red prenaša člen 19 direktive 2002/22/ES. Glej še prvi odstavek obrazložitve k 2. členu.

K 30. členu

S predlagano spremembo prvega odstavka 35. člena ZEKom se zmanjšuje pristojnosti inšpektorja v korist APEK, saj gre pri nadzoru pogojev uporabe pravice rabe radiofrekvenčnega spektra v vseh primerih skladno s členom 10 direktive 2002/20/ES za pristojnost, ki jo imajo nacionalni regulativni organi.

K 31. členu

Besedilo drugega in tretjega odstavka 36. člena ZEKom se ustrezno spremeni zaradi predvidene digitalizacije radiodifuzije ter možnosti dodeljevanja frekvenc za opravljanje digitalne radiodifuzije, ki se postopkovno razlikuje od postopka za dodeljevanje radijskih frekvenc za analogno radiodifuzijo. Glej še obrazložitev k 46. členu (novi 56. a člen).

Četrty odstavek omogoča izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranje in drugih preizkusov radijske opreme ter odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za prireditve, na podlagi upravnega postopka brez izvedbe javnega razpisa tudi v primeru, ko se radijske frekvence podeljujejo za opravljanje radiodifuzije. Na podlagi ZEKom to do sedaj ni bilo mogoče.

K 32. členu

Predlagana sprememba prvega odstavka 37. člena ZEKom usklajuje vsebino vloge tudi z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

Predlagana sprememba 1. točke tretjega odstavka 37. člena ZEKom omejuje razloge, zaradi katerih agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc. Ureditev po ZEKom, v skladu s katero je APEK zavrnila izdajo odločbe, če je bila vlagatelju v zadnjih petih letih razveljavljena odločba o dodelitvi radijskih frekvenc po uradni dolžnosti zaradi razlogov iz 1., 3. in 4. točke tretjega odstavka 54. člena ZEKom (če je vloga za odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc vsebovala neresnične podatke; imetnik ni odpravil pomanjkljivosti v roku, določenem z odločbo APEK, s katero je bila odrejena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti; plačilo za uporabo radijskih frekvenc oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub opozorilu ni bil plačan), je v določeni meri omejevala konkurenco. V okviru navedenih razlogov je zavrnitev izdaje odločbe po predlaganih spremembah mogoča le, če vlagatelj nima poravnanih vseh zapadlih obveznosti do APEK.

K 33. členu

Predlagana dopolnitev je potrebna zaradi natančnejše uskladitve s členom 7(1)e direktive 2002/20/ES, ki določa, da je država članica, kadar ocenjuje, ali naj omeji pravice uporabe, ki se podelijo za radijske frekvence, obvezana pregledati omejitev v primernih časovnih presledkih ali na utemeljeno zahtevo prizadetih podjetij. Predlagana ureditev sedaj vsebuje obe možnosti, s tem ko je določen tudi primeren rok treh let, v katerem mora APEK objaviti javni poziv.

K 34. členu

Predlagana sprememba je redakcijske narave.

K 35. členu

Ureditev v skladu s petim odstavkom 40. člena ZEKom, na podlagi katere po objavi v Uradnem listu RS ni bilo mogoče spreminjati ali dopolnjevati sklepa o uvedbi javnega

razpisa, je povzročila neuspešnost razpisa ob najmanjši napaki sklepa. S predlagano spremembo je smiselno povzeta ureditev iz Zakonu o javnem naročanju, ki ureja možnost spremembe razpisne dokumentacije do roka za oddajo ponudb.

K 36. členu

Predlagana sprememba omogoča APEK, da v primeru zapletenih javnih razpisov določi rok za predložitev ponudb, ki je daljši od 90 dni.

K 37. členu

V četrtem odstavku 43. člena ZEKom se dodatno določi, da mora razpisna komisija nepravilno označene ponudbe zapečatenе poslati nazaj pošiljatelju, saj v ZEKom ni določeno, kaj se zgodi s takšnimi ponodbami.

K 38. členu

Prva od predlaganih sprememb usklajuje terminologijo, ki jo uporablja ZEKom pri sklicevanju na zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

Predlagana sprememba tudi drugače ureja, kdo ima položaj stranke v upravnem postopku, začetem po opravljenem postopku javnega razpisa. Iz 45. člena ZEKom namreč ni bilo jasno razvidno, kaj se zgodi s ponudniki, ki so dostavili pravilno označene ponudbe v roku, za katere komisija ugotovi, da niso formalno popolne ponudbe, torej ne vsebujejo pa vseh dokumentov, ki jih zahteva razpisna dokumentacija. Na podlagi spremembe imajo položaj stranke vsi ponudniki, ki so v roku, določenem v javnem razpisu, predložili pravilno označene ponudbe. Nepravočasne in nepravilno označene ponudbe se v skladu s spremenjenima 41. in 43. členom ZEKom zapečatenе vrnejo pošiljatelju.

K 39. členu

Predlog zakona dodaja nov člen o omejitvi dokazovanja v upravnem postopku, začetem po javnem razpisu. V tem postopku ni dopustno predlagati ali izvajati dokazov, ki bi morali biti sestavni del popolne in ustrezne ponudbe ali ki bi kakor koli spreminjali ponudbo.

K 40. členu

Sprememba naslova 46. člena ZEKom je potrebna zaradi uskladitve z vsebino tega člena.

V skladu s predlaganim črtanjem drugega odstavka APEK pri izbiri ponudnika, kadar so predmet javnega razpisa radijske frekvence za opravljanje radiodifuzije, lahko izbere tudi ponudnika, ki ga ni predlagal Svet za radiodifuzijo. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o medijih namreč določa, da Svet za radiodifuzijo daje APEK obrazložen predlog izbire ponudnikov na javnih razpisih za dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, za katerega pa ni določeno, da je obvezujoč.

K 41. členu

Nanovo dodani drugi odstavek k 48. členu ZEKom predpisuje minimalne pogoje za uporabo radijskih frekvenc, ki jih mora vsebovati odločba o dodelitvi radijskih frekvenc, izdana na podlagi javnega razpisa. Imetniki so na javnem razpisu izbrani na podlagi svojih ponudb, ki so bile ocenjene kot najugodnejše. Najboljšega ponudnika se ne izbira zgolj na podlagi vrednosti, ki jo je pripravljen plačati, ampak tudi na podlagi drugih meril, povezanih z uporabo radijskih frekvenc, na primer hitrost pokrivanja ozemlja s signalom, kjer ponudnik sam ponudi roke, vrednosti,... Ponudnik, ki je bil izbran na podlagi takšnih ponudb, se mora obvezati, da jih bo izpolnil, zato morajo biti navedene v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc. V takšnih primerih mora biti nujno določeno, ali je radijska frekvenca prenosljiva, in kakšni so pogoji prenosa. Glej še obrazložitev k 42. členu.

Spremenjen tretji odstavek pa dodatno obvezuje imetnika pravice uporabe radijskih frekvenc, da mora APEK sporočiti spremembo imena programa iz odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije v 30 dneh od spremembe. APEK se je namreč srečala s težavo, ko so imetniki odločb o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, to je izdajatelji medijev, v razvidu medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo, spremenili ime medija, o tem pa niso obvestili APEK. Posledica je, da imajo izdajatelji pravnomočne odločbe Ministrstva za kulturo, da je ime spremenjeno, hkrati pa imajo pravnomočne odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, v kateri je vpisano staro ime programa, skladno s katerimi morajo delati, sicer so lahko sankcionirani za prekršek. Glej tudi obrazložitev k 43. členu (spremenjeni 53. člen).

K 42. členu

Dopolnitev 52. člena ZEKom je potrebna zaradi natančnejše uskladitve s členom 9(4) direktive 2002/21/ES, ki določa, da *»če je uporaba radijskih frekvenc usklajena zaradi uporabe Odločbe št. 676/2002/ES (Odločba o radijskem spektru) ali drugih ukrepov Skupnosti, tak prenos ne sme povzročiti spremembe uporabe te radijske frekvence.«*

Novi tretji odstavek določa, da se s prenosom praviloma ne smejo spremeniti obveznosti, ki jih je imetnik radijske frekvence prevzel z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc. S tem se želi izogniti primerom, ko bi določen imetnik dobil radijsko frekvenco na podlagi javnega razpisa na primer, ker bi ponudil pokritost določenega (podeželskega) območja v določenem času, potem pa bi jo s pravnim poslom prenesel na drugo fizično ali pravno osebo, ki ne bi prevzela ali ne bi želela prevzeti te njegove obveznosti in bi pokrival le rentabilnejša mestna območja. APEK pa lahko na podlagi drugega odstavka 53. člena ZEKom določi prilagoditve, ki so potrebne zaradi zamenjave imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

K 43. členu

Prvi odstavek 53. člena ZEKom je dopolnjen tako, da ima APEK možnost, da spremeni odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc tudi, če je določena radijska frekvenca motena zaradi neustreznega razmerja med zelenim in neželenim signalom, čeprav do škodljivega motenja ne pride, pa tudi, če se je spremenilo ime imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali ime programa.

Nov šesti in sedmi odstavek omogočata dodelitev dodatnih radijskih frekvenc znotraj območja pokrivanja iz odločbe, ki se spreminja. APEK se je v praksi namreč pogosto srečala s problemom, ko bi morala odpraviti motnjo ali zaradi drugih razlogov podeliti imetniku odločbe dodatno frekvenco, vendar tega na podlagi obstoječe zakonodaje ni mogla storiti. Gre

za primere, ko škodljivo motenje izvira od subjekta, ki ni pod jurisdikcijo Republike Slovenije, ali ko zaradi prezasičenega radiofrekvenčnega spektra APEK ne more podeliti druge enakovredne frekvence. Nova določba bo APEK omogočila, da bo lahko izdala novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, s katero bo poleg izvirne oziroma druge enakovredne frekvence podelila tudi dodatno frekvenco, ki bo omogočila učinkovito odpravo motnje ali zagotovila, da bo imetnik odločbe zaradi spremembe odločbe obdržal kar čim bolj enakovredno območje pokrivanja. Dodatne radijske frekvence se bodo dodelile z odločbo po upravnem postopku brez javnega razpisa, imetnik odločbe pa ne bo zavezanec za letno plačilo APEK za uporabo dodeljenih dodatnih radijskih frekvenc.

K 44. členu

Predlagana sprememba prvega odstavka 54. člena ZEKom je redakcijske narave, saj je črtano besedilo izloženo v nov drugi odstavek.

Predlog zakona določa nov razlog za razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc po uradni dolžnosti (imetnik ni začel uporabljati radijske frekvence v enem letu po izdaji odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali se dodeljena radijska frekvenca pri najmanj šestih naključnih preverjanjih, ki so trajala najmanj dva dni skupaj, v obdobju enega leta sploh ni uporabljala nepretrgoma najmanj dva dneva, razen, če je z določbo drugače določeno ali če imetnik z listinskimi dokazi ne dokaže nasprotnega). Ta razlog je bil po dosedanji ureditvi razlog za prenehanje odločbe na podlagi samega zakona (glej 55. člen ZEKom). V primerjavi z veljavno ureditvijo je spremenjena dikcija določbe, saj je APEK doslej morala dokazovati, da imetnik odločbe dodeljene radijske frekvence ni uporabljal več kot eno leto, kar ni bilo ekonomično, saj je zahtevalo 24 urni nadzor 365 dni na leto.

Predlog zakona ukinja dva razloga za obligatorno razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc (neplačano plačilo za uporabo radijskih frekvenc oziroma za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, neodpravljanje ugotovljenih pomanjkljivosti). Namesto tega daje APEK zgolj možnost, da razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po uradni dolžnosti, če plačilo za uporabo radijskih frekvenc oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub opozorilu ni bil plačan ali v primeru drugih nepravilnosti pri izpolnjevanju pogojev za uporabo radijskih frekvenc, na primer glede učinkovite uporabe dodeljenih radijskih frekvenc, če te nepravilnosti niso bile odpravljene z milejšimi ukrepi v postopku nadzora.

K 45. členu

Zaradi uskladitve z novelo Zakona o medijih predlog zakona določa nov razlog za prenehanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi samega zakona, in sicer razveljavitev dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti, ki je bilo izdano po postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja medije.

Glej tudi obrazložitev k 44. členu (spremenjeni 54. člen ZEKom).

K 46. členu

Države članice EU so si postavile cilj, da v nekaj letih izvedejo prehod z analogne na digitalno radiodifuzijo, s čimer se bo povečala učinkovitost uporabe radiofrekvenčnega

spektra in olajšalo uresničevanje ciljev politik Evropske unije, kot so na primer razvoj notranjega trga, konkurence, inovacije in rast, ki se jih ne da doseči z razdrobljenim analognim spektrom. Kako je navedeno v Strategiji Republike Slovenije za prehod z analogne na digitalno radiodifuzijo, ki je bila izdana leta 2006, Slovenija načrtuje ukinitve oddajanja v analogni tehniki do leta 2012. Ta načrt je skladen s priporočili EU in s skrajnimi roki za zaključitev prizemne radiodifuzije v drugih državah članicah.

Pri analogni radiodifuziji je oseba, ki skrbi za distribucijo in oddajanje programa, hkrati tudi izdajatelj programa (vsebin). Zato se tej osebi podeli ena odločba, to je odločba o dodelitvi radijskih frekvenc, po dvostopenjskem postopku, v katerem se preveri izpolnjevanje pogojev glede uporabe radijske frekvence (APEK) in glede programskih vsebin (Svet za radiodifuzijo). Ena od značilnosti digitalne radiodifuzije pa je, da loči vlogo ponudnika/izdajatelja vsebin (priprava in produkcija programske vsebine) od operaterja multipleksa, ki upravlja multipleks programov (pri digitalni radiodifuziji se lahko hkrati oddajajo programi več izdajateljev s pomočjo multipleksa programov) ter skrbi za distribucijo in oddajanja signala.

Zaradi navedene ločitve vlog je načrtovano, da bo le operater multipleksa moral dobiti odločbo o dodelitvi radijske frekvence in to brez preverjanja programskih vsebin. Ker je temu treba prilagoditi tudi postopek podelitve odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, 56.a člen predloga zakona določa, katere od določb ZEKom, ki sicer veljajo pri podelitvi odločbe za opravljanje storitve radiodifuzije, se ne uporabljajo za radijske frekvence, ki so predvidene za opravljanje digitalne radiodifuzije.

Za dodeljevanje radijskih frekvenc za digitalno radiodifuzijo se uporablja postopek iz drugega odstavka spremenjenega 36. člena ZEKom (31. člen predloga zakona). Odločba o dodelitvi radijske frekvence se izda na podlagi javnega razpisa, kadar se v postopku iz spremenjenega 38. člena ZEKom (33. člen predloga zakona) ugotovi, da se učinkovita uporaba določene radijske frekvence lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi radijskih frekvenc. Ne uporablja pa se določba tretjega odstavka, po kateri se odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo vedno izda na podlagi javnega razpisa brez izvedbe postopka iz spremenjenega 38. člena ZEKom (33. člen predloga zakona).

Za sprejem splošnega akta o načrtu uporabe radijskih frekvenc se v delu, ki se nanaša na radijske frekvence, predvidene za digitalno radiodifuzijo, ne zahteva soglasje Sveta za radiodifuzijo.

V primeru dodeljevanja radijskih frekvenc za digitalno radiodifuzijo se v sklepu o uvedbi javnega razpisa ne navaja pogojev in meril glede programskih vsebin. Prav tako ni predvideno soglasje Sveta za radiodifuzijo za sprejem sklepa o uvedbi javnega razpisa, kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje digitalne radiodifuzije.

Svet za radiodifuzijo ne sodeluje pri pregledu in ocenjevanju ponudb za radijske frekvence za digitalno radiodifuzijo.

Ni predvidena iniciativa Sveta za radiodifuzijo, na podlagi katere mora APEK po uradni dolžnosti začeti postopek razveljavitve odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

Prvi odstavek spremenjenega 57. člena ZEKom sledi spremembi 35. člena ZEKom, ki inšpektorju odvzema pristojnost za nadzor nad uporabo radijskih frekvenc. Glej še obrazložitev k 30. členu (spremenjeni 35. člen ZEKom).

Poleg tega predlog zakona dodaja nov drugi, tretji in četrti odstavek, ki so podlaga za upravičenost APEK, da bo lahko nastopala v vlogi predlagatelja v postopku razlastitve zemljišč, ki jih potrebuje pri gradnji nadzorno merilnega sistema Republike Slovenije. Postavitev nadzorno merilnega sistema je stvar državnega interesa, zato je izbira lokacije, na kateri stojijo/bodo stali objekti za nadzor, izjemno pomembna z vidika učinkovitosti nadzora. Izgradnja omenjenega sistema se je začela, ko je bila graditev še v pristojnosti Uprave RS za telekomunikacije kot organa v sestavi ministrstva. APEK kot nosilec javnega pooblastila doslej brez zakonske podlage ni mogla nastopati kot razlastitveni upravičenec.

K 48. členu

Predlagane spremembe so obrazložene v druge odstavku obrazložitve k 2. členu.

K 49. členu

Predlog zakona predvideva, da načrta oštevilčenja ne bi več sprejel minister s pravilnikom, pač pa agencija s splošnim aktom. Direktiva 2002/21/ES, ki vsebuje določbe povezane z načrti oštevilčenja, določa, da morajo nacionalni regulativni organi upravljati z načrtom oštevilčenja, ne določa pa nobenih obveznosti v zvezi s sprejetjem. Primerjava ureditev drugih držav članic je pokazala, da jih veliko to nalogo poveri nacionalnim regulativnim organom (Češka, Francija, Danska, Finska, Avstrija, Portugalska, Luxemburg). V prid spremembi govori tudi dejstvo, da pri upravljanju radijskega spektra APEK pripravi in sprejme načrt uporabe radijskih frekvenc, ki je analogen načrtu oštevilčenja v prostoru oštevilčenja.

S predlagano dopolnitvijo glede harmoniziranih številskih virov je še poudarjeno, da mora načrt oštevilčenja obsegati tudi številke, katerih uporaba je usklajena na ravni EU. Za sedaj je usklajena uporaba kratke številke »112«, ki je enotna evropska številka za klice v sili, in predpone »00«, ki omogoči klicanje v tujino. Pričakuje pa se, da bo kmalu usklajena tudi uporaba števil, ki se začenjajo z »116«, za določene storitve javnega interesa, ki bodo dosegljive v več državah članicah, na primer storitve povezane z javno zaščito in varnostjo, zaščito potrošnikov, zdravstveno in socialno skrbjo, pomočjo turistom, informacijami o javnem prevozu.

K 50. členu

S predlagano spremembo 60. člena ZEKom, se izpušča dosedanji drugi stavek navedene določbe, ki je določal pristojnost inšpektorja v primeru uporabe števil brez veljavne odločbe. S tem se zmanjšuje pristojnosti inšpektorja v korist agencije, saj gre pri nadzoru pogojev uporabe pravice rabe elementov oštevilčenja v vseh primerih skladno z direktivo 2002/19/ES člen 10 za pristojnost, ki jo imajo nacionalni regulativni organi.

Glej še obrazložitev k 2. členu.

K 51. členu

Z določenimi elementi oštevilčenja upravlja Mednarodna telekomunikacijska zveza (ITU) in jih v sklopih dodeljuje članicam zveze, ki posamezen element oštevilčenja dodelijo naprej tistim osebam (največkrat operaterjem), ki zaprosijo zanje. Med take elemente oštevilčenja ne spadajo navadne (telefonske) številke, pač pa najrazličnejše kode oziroma oznake, ki se uporabljajo na primer na mednarodnem nivoju za pravilno usmerjanje sporočil ali pri sledenju mobilnega uporabnika v tujini. Iz priporočil ITU izhaja, da je treba na primer o vsaki dodelitvi ali odvzemu takega elementa oštevilčenja, obvestiti ITU. Če so številski viri harmonizirani na ravni Evropske skupnosti in če predpisi, ki določajo harmonizacijo, predpisujejo tudi (del) postopka za njihovo dodeljevanje, je treba upoštevati ta postopek.

Druge predlagane spremembe so obrazložene v drugem odstavku obrazložitve k 2. členu.

K 52. členu

V skladu s prvim odstavkom 62. člena ZEKom so lahko poleg operaterjev zaprosili za dodelitev številčk tudi druge fizične ali pravne osebe, ki jih potrebujejo za opravljanje dejavnosti, ki je v javnem interesu, kot to izhaja iz področne zakonodaje. Predlog zakona razširja ta javni interes tudi na tistega, ki izhaja iz predpisov Evropske skupnosti. Pričakuje se namreč, da za določene »harmonizirane« številke ne bodo zaprosili operaterji, ampak osebe, ki bodo izvajale določeno storitev (glej še drugi odstavek obrazložitve k 49. členu (spremenjeni 59. člen ZEKom)).

Predlagana sprememba 1. točke tretjega odstavka omejuje razloge, zaradi katerih agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja. Ureditev po ZEKom, v skladu s katero je agencija zavrnila izdajo odločbe, če je bila vlagatelju v zadnjih petih letih razveljavljena odločba o dodelitvi številčk po uradni dolžnosti zaradi razlogov iz 1., 3. in 4. točke tretjega odstavka 54. člena ZEKom (če je vloga za odločbo o dodelitvi številčk vsebovala neresnične podatke; imetnik ni odpravil pomanjkljivosti v roku, določenem z odločbo agencije, s katero je bila odrejena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti; plačilo za uporabo številčk oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub opozorilu ni bil plačan), je v določeni meri omejevala konkurenco. V okviru navedenih razlogov je zavrnitev izdaje odločbe po predlaganih spremembah mogoča le, če vlagatelj nima poravnanih vseh zapadlih obveznosti do agencije.

Predlagana sprememba sedmega odstavka izenačuje pravice preprodajalcev storitev z ostalimi izvajalci storitev. Dodatno je določeno, da operater ne sme diskriminirati izvajalcev storitev glede blokov številčk, ki se uporabljajo za dostop do njihovih storitev.

Druge predlagane spremembe so obrazložene v drugem odstavku obrazložitve k 2. členu.

K 53. členu

Predlagane spremembe so obrazložene v drugem odstavku obrazložitve k 2. členu.

K 54. členu

Predlagana sprememba 6. točke 64. člena je potrebna zaradi spremembe 66. člena ZEKom, na podlagi katere je odločba o dodelitvi elementov oštevilčenja prenosljiva na drugo fizično ali pravno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, vendar le s predhodnim soglasjem agencije, ki preveri, ali ta druga fizična ali pravna oseba izpolnjuje pogoje, določene z zakonom,

podzakonskimi predpisi ali aktom agencije. Glej še obrazložitev k 56. členu (spremenjeni 66. člen ZEKom).

Druge predlagane spremembe so obrazložene v drugem odstavku obrazložitve k 2. členu.

K 55. členu

Predlagane spremembe so obrazložene v drugem odstavku obrazložitve k 2. členu.

K 56. členu

Predlog zakona za 66. člena ZEKom predlaga, da postane odločba o uporabi elementov oštevilčenja prenosljiva, podobno kot je že sedaj možen prenos odločbe o radijskih frekvencah. Takšne določbe ne vsebuje katerakoli od direktiv ES, ki urejajo elektronske komunikacije.

K 57. členu

Predlagane spremembe so obrazložene v drugem odstavku obrazložitve k 2. členu.

K 58. členu

Predlog zakona za prvi odstavek 68. člena ZEKom določa novi razlog za razveljavitev odločbe o dodelitvi po uradni dolžnosti, to je, če jih imetnik odločbe ni začel uporabljati v treh letih ali če jih vsaj eno leto ne uporablja več. Ta razlog je bil po dosednji ureditvi razlog za prenehanje odločbe na podlagi samega zakona (glej 69. člen ZEKom).

Predlog zakona ukinja dva razloga za obligatorno razveljavitev odločbe o dodelitvi, in sicer neplačano plačilo za uporabo oziroma za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in ne odpravljanje ugotovljenih pomanjkljivosti. Namesto tega daje APEK zgolj možnost, da razveljavi odločbo o dodelitvi po uradni dolžnosti, če plačilo za uporabo elementov oštevilčenja oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub opozorilu ni bil plačan ali v primeru drugih nepravilnosti pri izpolnjevanju pogojev za uporabo elementov oštevilčenja, na primer glede prenosljivosti števil, če te nepravilnosti niso bile odpravljene z milejšimi ukrepi v postopku nadzora.

Druge predlagane spremembe so obrazložene v drugem odstavku obrazložitve k 2. členu.

K 59. členu

V predlogu zakona so razlogi, navedeni v drugem odstavku 69. člena ZEKom, preneseni med razloge za razveljavitev odločbe (glej obrazložitev k 58. členu (spremenjeni 68. člen ZEKom)).

Druge predlagane spremembe so obrazložene v drugem odstavku obrazložitve k 2. členu.

K 60. členu

Predlagana dopolnitev četrtega odstavka 70. člena ZEKom točneje določa, kateri podatki so podlaga za zaračunavanje prenesenih števil. Takšna ureditev bo dodatno spodbudila

operaterje, da agenciji ažurno sporočajo podatke o prenosu števil, saj bo od slednjega odvisno njihovo plačilo.

Druge predlagane spremembe so obrazložene v drugem odstavku obrazložitve k 2. členu.

K 61. členu

S predlaganimi dopolnitvami je točneje določeno, na katere subjekte se nanašajo določbe 71. člena ZEKom, ki v slovenski pravni red prenaša člen 30 direktive 2002/22/ES. Glej še prvi odstavek obrazložitve k 2. členu.

Predlagana dopolnitev (nov šesti odstavek) je potrebna zaradi natančnejše uskladitve s členom 30(3) direktive 2002/22/ES, ki določa, da nacionalni regulativni organi ne naložijo maloprodajnih tarif za prenos števil na način, ki bi izkrivljaj konkurenco, na primer z določitvijo posebnih ali skupnih maloprodajnih tarif.

K 62. členu

S predlaganimi dopolnitvami je točneje določeno, na katere subjekte se nanašajo določbe 72. člena ZEKom, ki v slovenski pravni red prenaša člen 26 direktive 2002/22/ES. Glej še prvi odstavek obrazložitve k 2. členu.

Obstoječa določba 72. člena je določala, da morajo zavezani subjekti dati organom, ki obravnavajo klice na enotno evropsko številko za klice v sili »112«, brezplačno na voljo informacijo o številki in lokaciji klicočega, če je to tehnično izvedljivo. Tehnična zmožnost se ne more več šteti za oviro pri večini tehnologij (PTSN, GSM), kar velja tudi za možnost direktnega posredovanja (t.i. »push mode«) brez predhodne zahteve. V primeru drugih tehnologij, morajo zavezani subjekt še vedno zagotoviti te podatke na zahtevo organa (t.i. »pull mode«). Z navedenim se utrjujejo in precizirajo obveznosti zavezanih subjektov glede posredovanja potrebnih podatkov, kar je sicer skladno z javnim interesom na navedenem področju. Boljše in hitrejše posredovanje podatkov namreč v primeru klicev na številko »112« lahko rešuje življenja. Navedeno je tudi skladno s prizadevanji Evropske komisije na navedenem področju. Dodatno se določa, da morajo zavezani subjekti dati organom, ki obravnavajo klice na številko policije »113«, na zahtevo takoj in brezplačno na voljo informacijo o številki in lokaciji klicočega. Podatkov o lokaciji jim torej ni treba posredovati skupaj z informacijo o številki, kot to velja za klice na enotno evropsko številko za klice v sili »112«, morajo pa jih posredovati na zahtevo pristojnih takoj in brezplačno. Taka ureditev ustreza že uveljavljeni praksi z dopolnitvijo, da morajo podatke posredovati takoj, s čemer se zagotavlja tudi takojšnja odzivnost pristojnih služb. V veliko primerih se namreč dogaja, da posamezniki v sili kličejo tudi številko policije, ki pa v primeru nepopolnih informacij, ki so poleg tega na voljo šele z zamudo, ne more pravočasno ukrepati.

K 63. členu

Ta določba implementira določbo o evropskem številskem prostoru iz člena 27(2) direktive 2002/22/ES, ki določa, da *»države članice zagotovijo, da vsa podjetja, ki so pristojna za obratovanje javnih telefonskih omrežij, izvajajo vse klice v evropski telefonski številski prostor, ne da bi to posegalo v potrebo podjetja, ki je pristojno za obratovanje javnega telefonskega omrežja, po povračilu stroškov prenosa klicev v svojem omrežju«*.

K 64. členu

S predlaganimi dopolnitvami je točneje določeno, na katere subjekte se nanašajo določbe 73. člena ZEKom, ki v slovenski pravni red prenaša člen 28 direktive 2002/22/ES. Glej še prvi odstavek obrazložitve k 2. členu.

K 65. členu

Zaradi čedalje večje konvergence komutiranih javnih telefonskih omrežij in omrežij IP se je pokazala potreba po preslikavi običajnih (telefonskih) števil v imena, primerna za uporabo v internetu. ENUM je mehanizem, ki omogoča to preslikavo. ENUM-domene števil so sestavljene iz treh delov, skladno s tem je tudi pristojnosti upravljanja porazdeljena na tri nivoje. Osnovni nivo, nivo 0, v celoti upravlja mednarodni koordinacijski center RIPE NCC (Réseaux IP Européens Network Coordination Centre) s sedežem v Amsterdamu. Glavna naloga nivoja 1 je vodenje in upravljanje domen ENUM, ki se nanašajo na isto državo (nacionalna domena ENUM), na nivoju 2 pa registracija in administracija domen ENUM, ki se nanašajo na posamične telefonske številke. Primerjalni pregled je pokazal, da države članice navadno pooblastijo nacionalne regulativne organe, da skrbijo za nacionalne domene ENUM. Predlog zakona predlaga, da se skrb za pretvorbo števil v ENUM domene števil poveri APEK, ki lahko ta način ter tehnične in druge zahteve uredi podrobneje s splošnim aktom.

K 66. členu

S predlagano spremembo je jasneje določeno, da APEK nadzoruje izvajanje vseh določb, povezanih z oštevilčenjem. Predlagana sprememba sledi tudi spremembi 60. člena ZEKom, ki odvzema inšpektorju pristojnost nadzora. Glej še obrazložitev k 50. členu (spremenjeni 60. členu ZEKom).

K 67. členu

Sprememba v naslovu 75. člena ZEKom je potrebna, ker se sedaj določba izrecno nanaša le na predpisane možnosti in postopke odvzema ali omejitve lastninske pravice v primerih graditve javnih komunikacijskih omrežij skladno z prvo alineo člena 11(1) direktive 2002/21/ES. Sprememba je potrebna zaradi večje jasnosti, saj so možnosti omejitve lastninske pravice v primeru graditve elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso namenjene javnosti, sedaj izrecno urejene posebej s spremenjenim 76. členom ZEKom. Besedilo 75. člena ZEKom je dodatno spremenjeno tudi tako, da so v njem zbrane vse splošne določbe, ki urejajo odvzem ali omejitev lastninske ali druge stvarne pravice pri graditvi javnih komunikacijskih omrežij (novi peti odstavek 75. člena je povzet po dosedanjem 76. členu ZEKom).

V drugem odstavku se izraz »zasebno« nadomesti z izrazom »tujo«, ki je kot terminološko ustrežnejši izraz tudi skladen z obstoječim pravnim redom Republike Slovenije na področju lastninskih razmerij. Tako namreč ne prihaja do dvomov glede ustreznosti prenosa, saj navedena določba direktive v angleški verziji uporablja besedi »public or private property«. Zato bi bila raba besede »zasebno« lahko sporna, če bi se jo razumelo le kot prenos druge

možnosti, čeprav je v našem pravnem redu tudi lastnina oseb javnega prava znana. Uporaba novega izraza ni sporna niti glede na Stvarnopravni zakonik (Uradni list RS, št. 87/2002, v nadaljnjem besedilu SPZ) ter Zakon o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03-popr., v nadaljnjem besedilu ZUreP-1), na katera napotuje obstoječi zakon glede razlastitve in omejitve lastninske pravice, saj ne razločujeta med tujo in zasebno lastnino. Redakcijska sprememba v tretjem odstavku 75. člena ZEKom.

Obstoječi zakon glede postopka razlastitve in omejitve lastninske pravice v četrtem odstavku 75. člena napotuje na uporabo določb ZUreP-1, ki ločeno ureja razlastitveni postopek in postopek ustanovitve služnosti. Zaradi uskladitve z ZUreP-1 v zvezi z uporabo navedenih postopkov (92. do 114. člen) sta zato v spremembah zakona izrecno navedeni obe možnosti operaterja, da nastopa bodisi kot razlastitveni upravičenec v postopku razlastitve bodisi kot služnostni upravičenec v postopku ustanovitve služnosti. Temu ustrezno se spremeni tudi šesti odstavek 75. člena ZEKom.

K 68. členu

Novi 76. člen posebej ureja tudi omejitve lastninske pravice pri graditvi elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso namenjena javnosti, pri čemer pa gre le za možnost vzpostavitve služnostne pravice na nepremičninah v lasti oseb javnega prava. Graditev takšnih omrežij je v javno korist le, če je izvedena na nepremičninah v lasti oseb javnega prava (glej obrazložitev k spremenjenemu drugemu odstavku 7. člena ZEKom). Samo v teh primerih se namreč lahko zahteva omejitev lastninske ali druge stvarne pravice. Spremenjeni člen zakona bolj natančno in jasno prenaša določbe člena 11 direktive 2002/21/ES, ki ločuje med podjetji, ki zagotavljajo javna komunikacijska omrežja, in podjetji, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, ki niso namenjena javnosti. Določba druge alineje člena 11(1) direktive 2002/21/ES namreč omogoča zahtevati pravico do poti tudi podjetjem, ki sicer zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, vendar ta niso namenjena javnosti, možnost zahtevati navedeno pravico v postopku pa je omejena na nepremičnine v lasti oseb javnega prava (direktiva v angleški verziji v teh primerih govori o »public property«). Omenjena določba direktive v nadaljevanju določa, da se postopki, v katerih pristojni organ obravnava vlogo podjetij za odobritev pravic za vgradnjo naprav na javnem ali zasebnem zemljišču, na ali pod njim, lahko razlikujejo glede na to, ali vlagatelj zagotavlja javna komunikacijska omrežja ali ne. Zaradi jasnega razločevanja so v novem 76. členu urejeni primeri graditve elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso namenjena javnosti, primeri graditve javnih komunikacijskih omrežij pa so urejeni ločeno v 75. členu ZEKom.

K 69. členu

Predlog zakona v 77. členu ZEKom nadomesti izraz »operater« z izrazom »služnostni upravičenec«, ker je glede na spremenjeni 76. člen ZEKom (glej še obrazložitev k 68. členu) postala služnostni upravičenec tudi fizična ali pravna oseba, ki želi na, nad ali pod nepremičnino, ki je v lasti oseb javnega prava, graditi, postaviti ali vzdrževanje elektronsko komunikacijsko omrežje, ki ni namenjeno javnosti.

Glede na dejstvo, da pri gradnji in vzdrževanju elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture ne gre samo za obremenjevanje lastnika zemljišča, pač pa tudi samega zemljišča in okolja, se spodbuja upoštevanje temeljnih ciljev in načel urejanja prostora ter zagotavljanje varstva naravnega in bivalnega okolja v skladu s predpisi, ki urejajo

varstvo okolja ter urejanje prostora. Spremenjeni drugi odstavek 77. člena ZEKom dodatno obvezuje služnostnega upravičenca, da pri izvrševanju upravičenj iz služnosti le v najnujnejšem obsegu obremenjuje služeče zemljišče. Le zaradi večje jasnosti ureditve, ki bi bila sicer lahko napačno razumljena, kot prekomerno poseganje v ureditev Zakona o javnih cestah, se izrecno določa, da se morajo vsa dela na območju avtocest izvajati skladno s predpisi o javnih cestah in varnosti prometa na njih.

K 70. členu

V prvem odstavku se namesto termina »zainteresirani operater« kot primernejši termin uporabi »služnostni upravičenec«.

Z vidika mestnega načrtovanja, varstva naravnega in bivalnega okolja, javnega zdravja se spodbuja, da čim več služnostnih upravičencev skupaj uporablja obstoječe objekte komunikacijskega omrežja. Zaželeno je pogodbeno urejanje takšne uporabe zmogljivosti. Drugi odstavek vpeljuje kot dodatno obvezno sestavino predloga pogodbe za ustanovitev služnosti določilo o dopustnosti skupne uporabe zgrajenih zmogljivosti. Nadalje drugi odstavek zaradi zaščite služnostnega zavezanca oziroma lastnika obremenjenega zemljišča dodatno opredeli obseg denarnega nadomestila za služnost, upoštevajoč njegove omejitve v zvezi s predstavitvijo javnih komunikacijskih omrežij (v smislu omejitev iz prvega do tretjega odstavka 83. člena obstoječega zakona).

V tretjem odstavku je redakcijska sprememba, namesto termina »zainteresirani operater« pa se kot primernejši termin uporabi »služnostni upravičenec«.

K 71. členu

Izraz »zasebno« se nadomesti z izrazom »tujco«. Glej tudi obrazložitev k 67. členu (75. člen ZEKom).

K 72. členu

Zaradi uskladitve s spremenjenim 3. členom ZEKom, ki ločeno definira operaterja in operaterja omrežja, se drugi odstavek ustrezno spremeni.

K 73. členu

Z vidika zaščite služnostnega zavezanca oziroma lastnika obremenjene nepremičnine, ki namerava graditi komunalne ali druge objekte, naprave ali napeljave, posledično pa je potrebna predstavitev ali zaščita obstoječega javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture na njegovem zemljišču, je v tretjem odstavku vključena možnost, da stroške predstavitve oziroma zaščite obstoječega javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, katere lastnik je operater, krije sam operater. Slednja možnost posredno udejanja težnjo po spodbujanju pogodbenega urejanja služnosti. V četrtem odstavku pa je bila črtana določba o nadzoru, ker je nadzor celotnega poglavja sedaj urejen v novem 83. a členu (74. člen predloga zakona).

K 74. členu

Zaradi večje jasnosti je bila dodana izrecna določba glede nadzora celotnega poglavja, tako da tega, če ne gre za upravno odločanje, izvaja inšpektor in pri tem sodeluje z inšpektorjem, pristojnim za prostorske in gradbene zadeve. S tem je odstranjen dvom o morebitnih pristojnosti APEK v tem delu, pri čemer naloge nadzora v tem delu tudi niso del nalog, ki jih direktive vežejo na nacionalni regulativni organ.

K 75. členu

Predlagane spremembe izrazov so obrazložene pri 2. členu.

K 76. členu

Predlagana sprememba je redakcijske narave.

K 77. členu

Predlagana sprememba je v povezavi z določbo člena 7(2) direktive 2002/58/ES, ki določa, da države članice uporabijo svoje nacionalne določbe za uskladitev pravice naročnikov, ki prejemajo razčlenjene obračune s pravico do zasebnosti kličočih uporabnikov in klicanih naročnikov, na primer s tem, da takšnim uporabnikom in naročnikom zagotovijo dovolj drugačnih načinov za povečanje zasebnosti komunikacij ali plačil. Slovenska nacionalna zakonodaja ter tudi dejansko stanje z različnimi alternativami za povečanje zasebnosti komunikacij in plačil v duhu recitala 33 direktive sicer sledita določbi člena 7(2) direktive. Tako je izvajalec univerzalne storitve je npr. dolžan zagotavljati javne telefonske govorilnice, ki z uporabo telekartic omogočajo anonimnost kličočega. Neželeno identifikacijo onemogoča tudi uporaba predplačniškega paketa, v okviru katerega določena številka ni vezana na konkretno osebo. Ne glede na navedeno se zaradi jasnosti v šestem odstavku 91. člena ZEKom predlaga dopolnitev z navedbami, da ureditev glede razčlenjenega računa ne posega v možnosti drugih uporabnikov in naročnikov, da posamične storitve plačujejo posebej, kjer je to tehnično možno, in v tem primeru niso vključene v razčlenjen račun.

K 78. členu

V naslovu in v četrtem odstavku 92. člena ZEKom se najprej predlagata redakcijski spremembi. V skladu s spremenjenim 129. člena ZEKom v povezavi s spremenjenim 130. členom ZEKom APEK (105. in 106. člen sprememb zakona) namreč ne obravnava pritožb, temveč gre za reševanje spora po predlogu stranke, in sicer najprej v obveznem posredovalnem postopku. Zaradi boljše uskladitve z določbo člena 34 direktive 2002/22/ES, pa se v četrtem odstavku 92. člena ZEKom predlaga tudi oprostitev plačila upravnih taks, za končne uporabnike, ki so potrošniki in dodatno še v petem odstavku za organizacije, ki sicer lahko vložijo tožbo po zakonu, ki ureja varstvo potrošnikov. Glej tudi obrazložitev k 105. in 106. členu (129. in 130. člen ZEKom).

K 79. členu

Predlagane spremembe izrazov so obrazložene pri 2. členu.

K 80. členu

Predlagane spremembe v prvih treh odstavkih so obrazložene pri 2. členu. Predlagana sprememba v četrtem odstavku so redakcijske ter povezane z nadomestitvijo izraza »pritožba« z ustrežnejšim »sproži spor« ter samo naravo postopka pred agencijo. Tudi predlagane spremembe izrazov v petem odstavku so bile obrazložene pri 2. členu.

K 81. členu

Predlog zakona zaradi večje jasnosti izrecno dodaja določbo nadzoru tega poglavja, ki je ZEKom ni vseboval. Glede na obstoječo določbo drugega odstavka 4. člena ZEKom (3. člen spremembe predloga), ki se s predlogom črta, pa se pristojnost za nadzor ne spreminja.

K 82. členu

Predlog zakona usklajuje poimenovanje subjektov, ki so zavezani za aktivnosti po tem členu s pomenom izrazov, kot so določeni z 2. členom tega zakona ter pomenom vsebine 23. člena direktive 2002/22/ES. Natančneje določa, kako se morajo operaterji, ki zagotavljajo dostop do javnega telefonskega omrežja in javno dostopnih telefonskih storitev, pripraviti na izredne razmere, kot so katastrofalen izpad omrežja, vojno ali izredno stanje ter naravne in druge nesreče. To naj bi omogočilo, da bi bilo v teh razmerah delovanje operaterjev čimmanj moteno in, kar je še pomembnejše, da bi bilo čimmanj moteno delovanje omrežij, ki jih uporabljajo nosilci varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja.

Operaterji morajo tudi zagotoviti prednost pri delovanju tistih delov omrežja, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij nosilcev varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja. Za čim krajše izpade teh omrežij morajo operaterji po potrebi predvideti tudi nadomestne poti.

Glej tudi obrazložitev k 2. členu.

K 83. členu

Predlog zakona odpravlja določbo, po kateri vlada s sklepom odloči o uporabi funkcije prednosti in po kateri se prekine delovanje ostalih telefonskih priključkov. Glede na to, da je pri naravnih nesrečah največ klicev v približno treh urah po nesreči in da je tedaj prvenstveno treba organizirati primerno reševanje, je nesmiselno, da bi se čakalo z uporabo funkcije prednosti. V skladu s predlogom zakona bodo komunikacije z omrežnih priključnih točk, določenih z uredbo vlade, imele prednost vedno, opazna pa bo postala samo pri prometnih preobremenitvah omrežja. Zaradi jasnosti je bilo treba dodati tudi določbo, da se mora funkcija prednosti prenašati med omrežji. Komunikacije iz omrežnih priključnih točk s prednostjo morajo namreč po naravi stvari imeti prednost v vseh omrežjih, po katerih se prenašajo. Preostale spremembe so redakcijske narave. Tako je pojasnjeno npr., da gre v primeru iz drugega odstavka za uredbo vlade (takšna uredba je bila dejansko tudi že sprejeta na podlagi ZEKom).

K 84. členu

Predlagana sprememba je obrazložena v razlagi k 86. členu.

K 85. členu

Direktiva 2006/24/ES opredeljuje pojme, povezane z hrambo podatkov, med drugim tudi pojem »telefonska storitev«. Ta pojem se razlikuje od pojma »javno dostopna telefonska storitev«, ki je opredeljen v 9. točki 3. člena ZEKom. Da ne bi prihajalo do nejasnosti, kdaj se uporabi kateri od obeh pojmov, in da bi poudarili, da se pojem »telefonske storitve« uporablja le v X. poglavju (konkretno v novem 107. b členu), smo njegovo definicijo dodali v 101. člen ZEKom.

K 86. členu

Predlagana sprememba temelji na dejstvu, da prihaja pri interpretaciji 102. člena ZEKom do različnih intepretacij v zvezi z obsegom obveznosti obveščanja in posledično odgovornostjo za škodljive posledice, ki nastanejo zaradi domnevne kršitve navedene obveznosti. Problem se je izkazal kot posebej pereč pri vprašanju zlorab s programi za samodejno klicanje t.i. »dialerji«.

APEK je konec leta 2004 prejela prve pritožbe naročnikov Telekoma Slovenije, d.d. na visoke račune zaradi klicev v mednarodno omrežje, za katere so naročniki trdili, da jih niso opravili. V mesecu juniju leta 2005 se je obseg pritožb stopnjeval, tako da je APEK v tem in naslednjih mesecih leta 2005 prejela, obravnavala in v roku rešila približno 85 tovrstnih pritožb. APEK je ugotovila, da so v tovrstnih primerih visoke telefonske račune povzročili posebni programi za klicanje, tako imenovani »dialer« programi ali spletni klicalniki, ki so prekinili zvezo s ponudnikom internet storitev v Sloveniji in vzpostavili mednarodni klic in povezavo s ponudnikom teh storitev v tujini. Naročniki Telekoma Slovenije, d.d., ki so bili hkrati tudi uporabniki interneta, so se s tako zlonamerno kodo (računalniškim virusom), ki spada v kategorijo *trojanskih konjev*, okužili pri pregledovanju nekaterih spletnih strani. APEK se po lastnih ocenah pri reševanju omenjenih pritožb ne more sklicevati na določilo 102. člena ZEKom, ki od operaterjev zahteva zagotavljanje varnosti svojega omrežja oziroma svojih storitev, ker se določilo nanaša le na zagotavljanje zaupnosti in tajnosti komunikacij, saj le-to po mnenju APEK v primeru teh pritožb ni bilo kršeno. Tako APEK, kljub ugotovljenim zlorabam, ni ugotovila nobenih kršitev ZEKom s strani Telekoma Slovenije, d.d., saj gre v tem primeru za kaznivo dejanje storjeno s strani tretje osebe, ki je izkoristila ranljivost sistema pri uporabniku internetnih storitev. Po mnenju APEK so se uporabniki dolžni sami informirati glede pravilne in varne uporabe svoje terminalske naprave še najbolj tako, da nanjo namestijo ustrezno zaščito in se na ta način zavarujejo pred morebitnimi zlorabami. APEK se iz navedenih razlogov sicer zaveda, da so uporabniki ogoljufani, vendar s pravnimi sredstvi, ki jih ima na voljo, po lastnih ocenah uporabnikom ne more nuditi pravnega varstva pred tovrstnimi zlorabami.

Tako stališče APEK in Telekoma Slovenije, d.d. je problematično predvsem z vidika varstva potrošnikov, kot pretežnih uporabnikov komunikacijskih storitev, ki ob taki interpretaciji ostanejo brez učinkovitega varstva in zaščite. Interpretacija pa je problematična tudi z vidika ustreznih določb direktive 2002/58/EC, predvsem njenega člena 4. Omenjeno določbo je namreč v slovenski pravni red prenesel prav 102. člen ZEKom, njuna vsebina je domala identična. Razlago člena 4 te direktive zagotavlja recital 20, ki določa: *»Ponudniki storitev morajo sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev varnosti svojih storitev, če je treba, skupaj s ponudnikom omrežja, in obvestiti naročnike o vseh posebnih tveganjih za kršitve varnosti*

omrežja. Takšna tveganja so zlasti možna pri elektronskih komunikacijskih storitvah v odprtem omrežju, kot sta internet ali analogna mobilna telefonija. Za naročnike in uporabnike takšnih storitev je zlasti pomembno, da jih njihov ponudnik storitve v celoti seznani z obstoječimi varnostnimi tveganji, ki so zunaj obsega ponudnikovih možnih sredstev za ukrepanje. Ponudniki storitev, ki ponujajo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve prek interneta, morajo obvestiti uporabnike in naročnike o ukrepih, ki jih lahko sprejmejo za zagotovitev varnosti sporočil, na primer z uporabo posebnih vrst programske opreme ali tehnologij šifriranja. Zahteva po obveščanju naročnikov o posebnih varnostnih tveganjih ne razrešuje ponudnika storitve njegove obveznosti, da na svoje stroške sprejme ustrezne in takojšnje ukrepe za odpravo vsakih novih, nepredvidenih varnostnih tveganj in da zopet vzpostavi običajno raven varnosti storitve. Zagotovitev podatkov o varnostnih tveganjih za naročnika mora biti brezplačna, razen morebitnih nominalnih stroškov, ki jih naročnik lahko utрпи pri sprejemanju ali zbiranju podatkov, na primer z nalaganjem sporočila, poslanega po elektronski pošti. Varnost se ocenjuje z vidika člena 17 Direktive 95/46/ES.»

Na problematiko zlorab s programi za samodejno klicanje je v pisnem poslanskem vprašanju in dveh pisnih poslanskih pobudah posebej opozoril tudi poslanec g. Srečko Prijatelj, ki je od Vlade RS zahteval ustrezno ukrepanje. Predlagane spremembe predstavljajo tako tudi normativni odziv na navedene predloge, katere je Vlada RS tudi že napovedala v odgovorih na postavljeno poslansko vprašanje in odgovorih na pisni poslanski pobudi.

Ker je očitno, da sedanja dikcija 102. člena učinkovitega varstva uporabnikov ni zagotavljala, saj omogoča različne interpretacije zakonskih obveznosti obveščanja v primeru zlorab, so predlagane spremembe utemeljene. Omogočajo namreč večjo jasnost in so bolj nedvoumne, saj podrobneje opredeljujejo pojem tveganja, natančno pa določajo tudi časovni in vsebinski okvir dolžnih ukrepov v primeru zlorab. Uporabnik je posledično v ugodnejšem položaju, če bo ugovarjal previsokemu znesku za opravljene storitve.

Spoštovanje omenjenih določb zagotavljajo tudi spremenjene prekrškovne določbe, preko katerih je prav tako mogoče kumulativno zagotoviti višjo raven potrošniškega varstva.

Iz enakih razlogov je smiselno predlagana tudi sprememba naslova X. poglavja ZEKom.

K 87. členu

Predlagana sprememba je redakcijske narave.

K 88. členu

Predlagana sprememba prvega odstavka 104. člena ZEKom je nujna zaradi sistemske spremembe režima hrambe podatkov o prometu, ki je v skladu z direktivo 2006/24/ES opredeljena v novem 107.a do 107.e členu. V skladu s tem je načeloma še naprej določen izbris za vse podatke o prometu, razen če sam ZEKom ne določa drugače, s čimer je zagotovljena skladna implementacija določb Direktive 2006/24/ES.

Preostali predlagani dopolnitvi točneje določata, na katere subjekte se nanašajo določbe 104. člena ZEKom, ki v slovenski pravni red prenaša člen 6 direktive 2002/58/ES. Glej še prvi odstavek obrazložitve k 2. členu.

K 89. členu

S predlaganimi dopolnitvami je natančneje določeno, na katere subjekte se nanašajo določbe 105. člena ZEKom, ki v slovenski pravni red prenaša člen 8 direktive 2002/58/ES. Glej še prvi odstavek obrazložitve k 2. členu.

K 90. členu

Predlagana sprememba je nujna zaradi sistemske spremembe režima hrambe podatkov o prometu, ki je v skladu z Direktivo 2006/24/ES opredeljena v novem 107.a do 107.e členu. Razlog za spremembo je enak kot pri spremembi 104. člena ZEKom (88. člen spremembe zakona). V skladu s tem je načeloma še naprej določen nespremenjen režim tudi za lokacijske podatke, razen če sam ZEKom ne določa drugače, s čimer je zagotovljena skladna implementacija določb Direktive 2006/24/ES. Iz navedenih razlogov je treba na ustrezni način derogirati siceršnjo ureditev.

K 91. členu

Predlagana sprememba je redakcijske narave in povzema ureditev zakona, ki ureja tajne podatke.

K 92. členu

107.a člen opredeljuje splošne določbe o hrambi prometnih in lokacijskih podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev in prevzema splošna določila in zahteve direktive 2006/24/ES glede subjektivnega okvira obveznosti hrambe ter načina dostopa. Zavezanci so v skladu s členom 1 direktive vsi operaterji elektronskih komunikacijskih omrežij in izvajalci storitev, ki jih 3. člen ZEKom določa s skupnim pojmom operaterji. Namen uporabe pa direktiva prepušča nacionalni zakonodaji. Pri tem velja ohraniti način dostopa, ki je v slovenske pravnem redu že uveljavljen in sprejet. Tega pa opredeljujejo če gre za namen pregona kaznivih dejanj, zakon, ki ureja kazenski postopek (v nadaljnjem besedilu: ZKP), če gre za namene obrambe države, zakon o obrambi (v nadaljnjem besedilu: ZObr), če gre za namene nacionalne varnosti in ustavne ureditve, pa zakon, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo (v nadaljnjem besedilu: ZSOVA). Skupna značilnost vseh ureditev je, da je dostop do podatkov pogojen s predhodno sodno odredbo pristojnega sodišča. Tako je zagotovljena vnaprejšnja sodna kontrola vsakršnega dostopa do hranjenih podatkov, kar je utemeljeno z dejstvom, da gre za elementaren in hud poseg v ustavno zagotovljeno pravico do komunikacijske zasebnosti. S tako ureditvijo so izpolnjeni tudi veljavni standardi varstva človekovih pravic kot jih določa Evropska konvencija o človekovih pravicah ter uveljavljena sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice, kar je prav tako ena od zahteve direktive 2006/24/ES.

Obveznost hrambe vključuje v skladu z direktivo 2006/24/ES tudi obveznost hrambe podatkov o neupešnih klicih. V zvezi z definicijo slednjih glej tudi obrazložitev k 2. členu.

Določba, da lahko operaterji hrambo zagotavljajo tudi skupaj je namenjena stroškovni racionalizaciji sistema hrambe. Hramba se tako lahko zagotavlja tudi na ravni transportnega omrežja za več operaterjev skupaj. V zvezi s tem je pomembna določba, da lahko agencija operaterju z odločbo naloži, da mora zagotavljati hrambo tudi za druge operaterje, če je to glede na medsebojni poslovni odnos operaterjev primerno in potrebno. Kar je upravičeno tudi

s konkurenčnopравnih vidikov, saj predstavlja zagotavljanje hrambe relativno večje breme za manjše operaterje. Z odločbo agencija odloči tudi o upravičenih stroških operaterja, ki je s hrambo obremenjen.

Kot rok hrambe je glede na določbe direktive 2006/24/ES mogoče izbrati obdobje med 6 in 24 meseci. Glede na dejstvo, da so morebitni dodatni stroški povezani predvsem s temeljno investicijo nadgradnje omrežne infrastrukture in da torej dodatni mediji za hrambo v tem pogledu ne predstavljajo večjega stroška, po drugi strani pa daljše obdobje hrambe pomembno prispeva k učinkovitosti pregona in izboljšuje možnosti pristojnih organov v zvezi z njim, je kot rok hrambe predlagan maksimum, ki ga omogoča direktiva 2006/24/ES. Pogosto namreč od nastanka komunikacijskega podatka pa do njegove identifikacije kot dokaza v kazenskem postopku, preteče veliko časa, zaradi česar daljši rok nujno pomeni tudi več možnosti organov za učinkovit kazenski pregon. Rok je v posameznem primeru v skladu mogoče

Peti odstavek prevzema določbe člena 12 direktive 2006/24/ES v posebnih okoliščinah in po predhodnem obvestilu Komisije. Postopek obveščanja poteka preko Ministrstva za gospodarstvo in se prekine takoj, ko prenehajo okoliščine, ki pogojujejo nujnost ali v primeru, če Komisija ugotovi nedopustnost ukrepa.

Šesti odstavek prevzema določbo člena 7 direktive 2006/24/ES, ki določa obveznost uničenja podatkov z izjemo tistih, do katerih je bil odrejen dostop in so bili posredovani pristojnemu organu..

107.b člen določa kategorije podatkov, ki se hranijo in prevzema t.i. tehnično listo opredeljeno v členu 5 direktive 2006/24/ES. Operaterji elektronskih komunikacijskih omrežij in elektronskih komunikacijskih storitev v skladu s tem zagotavljajo hrambo podatkov, potrebnih za odkritje in prepoznanje vira komunikacije, podatkov, potrebnih za prepoznanje cilja komunikacije, podatkov, potrebne za ugotovitev datuma, časa in trajanja komunikacije, podatkov, potrebnih za ugotovitev vrste komunikacije in podatkov, potrebnih za razpoznavo komunikacijske opreme uporabnikov. Vse navedene kategorije hranjenih podatkov so tudi podrobneje opredeljene v skladu z direktivo.

107.c člen določa zagotavljanje varnosti in kakovosti hranjenih podatkov in prevzema določbe pretežnega dela člena 7 direktive 2006/24/ES. V skladu za navedenim morajo operaterji zavarovati hranjene podatke v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Hranjeni podatki so osebni podatki, zaradi česar je smiselno zagotoviti tudi sicer sistemsko identičen režim zagotavljanja njihove integritete. Ta se kaže med drugim tudi skozi obveznost, da morajo operaterji vsak zase ali skupaj sprejeti primerne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi shranjene podatke zaščitijo pred uničenjem, izgubo ali spremembo, nepooblaščenimi ali nezakonitimi oblikami hrambe, obdelave, dostopa ali razkritja. Določba je pomembna saj omogoča operaterjem združevanje pri izvajanju hrambe in tako zniževanje stroškov hrambe. Predvsem se je treba izogniti nevarnosti nepotrebnega podvajanja stroškov. Hranjeni podatki morajo biti poleg tega enake kakovosti kot podatki v omrežju; zanje pa v skladu z direktivo veljajo tudi enaka določila o varnosti in zaščiti podatkov v omrežju. V primeru skupne hrambe morajo biti ti pogoji ustrezno zagotovljeni pri vsakem operaterju, ki zagotavlja hrambo enako, kar pa je prav tako prepuščeno in dano kot možnost, njihovi lastni pobudi. Dostop do podatkov tako zavezuje izključno glede rezultata,

ki mora biti skladen z izrekom odredbe, medtem ko so ostale modalitete dostopa in posredovanja prepuščene operaterjem, upoštevajoč veljavne zakonske omejitve.

Razumljivo je, da operaterji hranjenih podatkov ne smejo niti sami pregledovati, obdelovati ali drugače uporabljati več kot je nujno za zagotavljanje hrambe. Edini razlogi, ki omogočajo dostop do hranjenih podatkov so opredeljeni in posebej urejeni v ZKP, ZObr in ZSOVA. To pomeni, da je uporaba hranjenih podatkov izključena tudi za poslovne namene samih operaterjev in tudi ustrezno prekrškovno sankcionirana.

107. č člen opredeljuje operativne vidike dostopa in posredovanja hranjenih podatkov, pri čemer se navezuje na veljavno ureditev pri operativni ureditvi izvajanja zakonitega nadzora elektronskih komunikacij, kar je glede na enakost udeležencev tudi smiselno. Dostop do podatkov in njihovo posredovanje temelji na dvoje pravno relevantnih dejstvih. Prvič je nujna sama odredba za dostop do podatkov, ki jo v skladu z veljavno zakonodajo v vseh primerih izda pristojno sodišče. Odredba daje pravno podlago pristojni osebi operaterja, da sploh dostopi do hranjenih podatkov, kot oblike evidence osebnih podatkov. Potem ko dostopi do podatkov pa mora operater, oziroma od njega za to pristojna oseba, pripraviti zahtevane podatke v natančno tistem obsegu, ki ga določa prepis izreka odredbe. Po taki pripravi podatkov pa je treba podatke posredovati pristojnemu organu, kar je drugo pravno relevantno dejstvo, saj se le navedeni podatki hranijo trajno in se le o dejstvu njihovega posredovanja opravi neizbrisna registracija. Zakon zaradi navedenega tudi ločuje pojma same odredbe za dostop ter dejstva posredovanja podatkov. Sam dostop do hranjenih podatkov je pri tem tehnološko in izvedbeno manj zapleten postopek, kot izvedba zakonitega nadzora elektronskih komunikacij. Operater je v skladu za navedenim dolžan posredovati hranjene podatkov takoj, ko prejme prepis tistega dela izreka odredbe pristojnega organa, v katerem je navedba o vseh potrebnih podatkih o obsegu dostopa. Prepis odredbe opravi organ, ki je odredbo izdal, operater pa mora do podatkov dostopi in jih pristojnim posreduje v obsegu, kot je določeno v prepisu izreka, pri čemer zagotovi neizbrisno registracijo dostopa in posredovanja. Določba je izjemno pomembna z vidika varstva osebnih podatkov, saj omogoča ustrezno revizijsko sled in posledično verifikacijo zakonitosti izvedbe ukrepa tudi na tehnološki ravni. Poleg tega morajo operaterji vse tako zajete podatke trajno hraniti in varovati kot »ZAUPNE«, v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke. S tem se preprečuje možnost njegove zlorab. Izvedbena ureditev je podobno kot v primeru izvajanja ukrepa zakonitega nadzora, zaupana ministru za gospodarstvo v soglasju z vsemi drugimi udeleženci, ki so minister za notranje zadeve, minister za obrambo in direktor Slovensko obveščevalno-varnostne agencije. 107.č člen prevzema določbe člena 8 direktive 2006/24/ES.

Direktiva ureditev stroškov hrambe v celoti prepušča državam članicam, kar prevzema **107.d člen**. V zvezi s tem morajo operaterji zagotoviti vse potrebne tehnične in organizacijske ukrepe za hrambo podatkov v skladu z določili tega zakona na lastne stroške.

107.e člen določa obveznost vzpostavitve statistike hrambe in prevzema določbe 10. člena direktive 2006/24/ES. Glede na dejstvo, da je vsak ukrep pogojen s predhodno sodno odredbo pristojnega sodišča je smiselno, da se statistika zagotavlja na ravni sodišč, kamor je tudi treba nasloviti vsakršno zahtevo za dostop in posredovanje podatkov o kateri sodišče naposled tudi odloči s sodno odredbo. Statistika mora v skladu za zahtevami direktive obsegi štrevilo

zadev, v katerih je bil odrejen dostop do shranjenih podatkov, navedbo dneva, ko so bili podatki shranjeni, in dneva, izdaje odredbe in dneva posredovanja ter število zadev, v katerih odredbe za dostop ni bilo mogoče izvršiti. Glede na to, da je v nadaljevanju direktive 2006/24/ES določena tudi obveznost držav po poročanju Komisiji je operativna zasnova izvajanja poročanja opredeljena tako, da Ministrstvo za pravosodje do konca januarja zbere statistična poročila vse pristojnih sodišč in do konca marca za preteklo pripravi skupno poročilo, ki ga pošlje Evropski komisiji in ministrstvu za gospodarstvo.

K 93. členu

S 109. členom ZEKom se v slovenski pravni red prenaša določba člena 13 direktive 2002/58/ES. Vendar s tem, ko niso bile prenesene določbe direktive o tem, kaj se šteje za predhodno soglasje, ni zadostil namenu direktive, saj ne določa tako visokega standarda predhodnega soglasja, s tem pa posamezniku ne daje možnosti varstva v primerih, ko se v njegovo škodo ne uporablja takšen, po direktivi predpisan standard. S tem namenom je bil v 3. člen ZEKom, ki opredeljuje uporabljene izraze, dodan tudi izraz »soglasje«.

K 94. členu

Sprememba 4. in 5. točke prvega odstavka 110. člena ZEKom sledi načelni usmeritvi novele, ki zajema tudi internetno telefonijo. Temu sledijo tudi spremembe na področju naročniških podatkov.

ZVOP-1 je sicer določil prenehanje uporabe določb 110. in 111. člena ZEKom, če urejajo EMŠO, ni pa zaradi zakonodajno tehničnih pomislekov mogel spremeniti predmetne določbe ZEKom. To je imelo za posledico nezmožnost zbiranja in objave akademskih, znanstvenih in strokovnih nazivov v imenikih, po drugi strani pa je pred razveljavitvijo bilo mogoče v imeniku glede na določbe 111. člena objaviti EMŠO. Z ustrezno spremembo, ki določila o EMŠO tudi formalno črta iz ZEKom je zopet zagotovljena integriteta ureditve imenikov, in sicer tako, da lahko posamezniki zahtevajo objavo svojih akademskih, znanstvenih in strokovnih nazivov, medtem ko razumljivo ni omogočeno ne zbiranje niti uporaba ali celo objava EMŠO.

K 95. členu

Sprememba je redakcijske narave.

K 96. členu

Nadzor nad določbami X. poglavja je razdeljen med APEK in Informacijskega pooblaščenca. Taka ureditev je nujna zaradi dvojnosti nadzora in sicer subjektivnega okvira nadzora operaterjev ter vsebinskega nadzora ustreznosti varstva osebnih podatkov. Prvega kot prisojnosti neodvisni regulativni organ zagotavlja APEK v skladu z ZEKom, medtem ko je za drugega v slovenskem pravnem redu pristojen informacijski pooblaščenec, v skladu za Zakonom o informacijskem pooblaščenču (Uradni list RS, št. 113/05). APEK tako v okviru svojih pooblastil izvaja nadzor nad določbami tega poglavja o zaščiti tajnosti, zaupnosti in varnosti elektronskih komunikacij, razen določb o hrambi prometnih in lokacijskih podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih omrežij ali

storitev v skladu z novimi 107.a do 107.e členom. Inšpekcijski nadzor nad hrambo prometnih in lokacijskih podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev v skladu z novim 107.a do 107.e členom pa izvaja informacijski pooblaščenec. Taka ureditev sledi tudi določbam direktive 2006/24/ES, ki izrecno navaja, da lahko nadzor nad izvajanjem države zaupajo neodvisnim organom za varstvo osebnih podatkov.

K 97. členu

Predlog zakona s spremembo četrtega odstavka 113. člena ZEKom prenaša člen 18 direktive 2002/21/ES v zvezi z medobratovalnostjo digitalnih interaktivnih televizijskih storitev.

K 98. členu

Predlagane spremembe so redakcijske narave.

K 99. členu

Predlagana sprememba tretjega odstavka 116. člena ZEKom je potrebna zaradi uskladitve diktije z medtem sprejetim Zakonom o registraciji istospolne partnerske skupnosti (Uradni list RS, št. 65/05).

K 100. členu

S predlaganimi spremembami v tretjem odstavku se uvaja nova pristojnost direktorja, da s področja svojih pristojnosti izdaja tudi priporočila, kot pravni akt sui generis, ki nima zavezujočega značaja. Navedeno sprememba prispeva k večji ekonomičnosti regulativnega procesa. APEK s priporočili namreč lahko operaterje vnaprej seznani s svojimi stališči in jim da možnost, da se jim prostovoljno prilagodijo. Tak pristop lahko zmanjša uporabo postopkov reševanja sporov ter operaterje silil k dogovornemu reševanju morebitnih sporov. APEK s priporočili lahko prispeva tudi k dvigu standardov na področjih varstva končnih uporabnikov ter varstva zasebnosti in osebnih podatkov v zvezi z uporabo elektronskih komunikacijskih storitev, saj bi lahko priporočila višje standarde od zakonskega minimuma. Priporočila APEK lahko uporabi tudi za napoved obveznih aktov regulacije trga (npr. glede načina oblikovanja cen), po drugi strani pa zaradi svoje neobvezne narave priporočila operaterjev v ničemer ne bi prikrajšala za pravno varstvo. Priporočila bi posledično služila kot pomembno dopolnilo prisilne regulacije trga, vzpodbujala bi samo regulacijo operaterjev in prispevala k partnerskemu odnosu med agencijo, končnimi uporabniki in operaterji.

K 101. členu

Predlagana sprememba v tretjem odstavku 118. člena ZEKom je potrebna zaradi večje jasnosti. Določba prvega stavka tretjega odstavka ZEKom, ki določa pristojnost APEK za upravno izvršbo svojih izvršljivih odločb skladno s prvim odstavkom 289. člena, seveda ni imel namena kakorkoli izključiti določbe drugega odstavka 289. člena Zakona o splošnem upravnem postopku glede upravisne izvršbe denarnih obveznosti.

Predlagana sprememba v petem odstavku se nanaša na upravo izvršbo izvršljivih določb APEK, za katero je pooblaščen, in sicer le na primere izvršbe odločb, ki vsebujejo obveznosti iz 23. do 30. člena tega zakona, ali odločb, izdanih v postopku nadzora na takimi odločbami. V teh primerih se predlaga, bistveno zvišanje kazni iz tretjega odstavka 298. člena Zakona o splošnem upravnem postopku in sicer do višine 10 milijonov tolarjev. Pri tem mora APEK pri določitvi višine denarne kazni upoštevati sorazmernost s premoženjsko koristjo, ki bi jo operater ali z njim povezana družba utegnila pridobiti z neizvršitvijo odločbe. Naveden predlog je potreben, ker obstoječa kazen po Zakonu o splošnem upravnem postopku, ki znaša le 100.000 tolarjev, ni učinkovita. Gre namreč za znesek, ki je več kot očitno oblikovan za potrebe pravnih razmerij fizičnih ter manjših pravnih oseb. Ta znesek pa je zanemarljivo majhen že v primerjavi s cenami enkratne začetne vzpostavitve številnih osnovnih reguliranih operatorskih storitev (zakupljenih vodi večjih kapacitet, skupna lokacija ipd.). Ker gre pri izvrševanju navedenih vrst odločb praviloma za celovit način poslovanja operaterja s pomembno tržno močjo, ne pa zgolj za posamezen primer, je treba najvišji znesek kazni za izvršbo s prisilitvijo določiti v sorazmerju s premoženjsko koristjo, ki bi jo operater ali z njim povezana družba (npr. hčerinsko podjetje, ki deluje na maloprodajnem trgu) utegnila pridobiti z neizvršitvijo odločbe. Glede na vgrajeno načelo sorazmernosti pa bo moral APEK skrbno pretehtati višino denarne kazni pri izvršbi s prisilitvijo in bo morala presojski konkretni premoženjske posledice, ki bi po njeni presoji lahko sledile iz neizvršitve odločbe.

K 102. členu

Predlagani spremembi glede izraza »pripadajočih« zmožljivosti sta obrazloženi pri 2. členu.

Predlagana dopolnitev s sedmim členom, po katerem mora APEK pri opravljanju svojih nalog upoštevati priporočila Evropske komisije, izdana z namenom uskladitev uporabe določb direktiv iz 1. člena tega zakona oziroma v nasprotnem primeru o tem obvestiti Evropsko komisijo, je potrebna zaradi jasnega prenosa določbe 19(1) direktive 2002/21/ES.

K 103. členu

Predlagana sprememba glede uporabe izraza operater omrežij je obrazložena pri 2. členu.

Predlog zaradi upoštevanja določb 19/1 direktive 2002/21/ES (Okvirne direktive) in 5(3) direktive 2002/20/ES (Direktive o odobritvi) med podatki in informacijami, ki jih je APEK dolžan javno objaviti dodatno določa še odločbe o pravicah uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja (nova 3. točka tretjega odstavka) ter prenos pravice do uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja (nova 4. točka tretjega odstavka).

K 104. členu

Predlagana sprememba v petem odstavku 127. člena ZEKom je obrazložena že pri 2. členu.

Predlagana sprememba v sedmem odstavku 127. člena ZEKom upošteva razloge, zaradi katerih se vodijo uradne evidence ter naravo ter podatkov evidenc. Zato se predpisuje trajno hranjenje teh podatkov v obliki arhiva in ne več le pet let po prenehanju zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma storitev ali po prenehanju pravice.

K 105. členu

Predlog zakona natančneje določa, katere spore rešuje APEK. To obsega vse spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve (skladno z določbama 20. in 21. člena direktive 2002/21/ES – Okvirne direktive) ter med operaterji in uporabniki (skladno z določbo 34. člena direktive 2002/22/ES – Direktive o univerzalni storitvi), ki nastanejo v zvezi z obveznostmi, ki izhajajo iz tega zakona, na njegovi podlagi izdanih predpisov in splošnih aktov. Primarno si mora APEK prizadevati k mirni rešitvi spora, ki jo v zvezi s prej navedenimi določbami direktiv podrobneje določa spremenjeni 130. člen ZEKom in predstavlja javno shemo alternativnega reševanja sporov. Samo v primeru neuspešne mirne rešitve se uvede postopek reševanja spora po tem členu. Pogoj pa je tudi, da hkrati ni začeta pravda pred pristojnim sodiščem. Slednje je nujno zaradi zahteve direktive 2002/21/ES, ki izrecno določa, da omenjeni postopki ne smejo imeti vpliva na morebitno sodno pot uveljavljanja pravic, kar dejansko določa alternativno reševanje sporov. Tudi v primeru, da je med postopkom reševanja spora pred APEK o isti zadevi začeta pravda pred pristojnim sodiščem, je posledica enaka in se postopek reševanja spora pred APEK ustavi. To je smiselno, saj se v primeru litispendence ob uveljavitvi niti ne bi mogel začeti. Nujno pa je, da seveda sploh gre za sodno pristojnost in je tožba, po predhodnem preizkusu, že vložena nasprotni strani. Torej ne zadostuje zgolj vložitev tožbe, saj obravnavana zadeva morda sploh ne sodi v sodno pristojnost in v tem primeru ustavitev ne bi bila upravičena. V postopku reševanja sporov s strani agencije se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, kadar zakon ne določa drugače. To dejansko pomeni, da lahko stranke vseskozi v teku postopka reševanja spora uvedejo sodno pot, ki izključi upravno pred APEK. Vendar pa je v primeru, da je APEK odločbo že izdal v upravnem postopku, ta odločba dokončna in v skladu z direktivo za stranke zavezujoča, o morebitni tožbi odloča upravno sodišče. Tudi v tem primeru pa prav tako skladno z direktivo ni izključena morebitna sodna pristojnost, odpravlja se samo negotovost in nesprejemljivost položaja, v katerem bi o dejansko isti stvari odločala upravni organ in sodišče in ki bi implicirala dvoje pravnih varstev. APEK izda odločbo v najkrajšem možnem času vendar najkasneje v štirih mesecih oziroma dveh mesecih od uvedbe postopka. Posebej je določena tudi dolžnost sodelovanja strank z APEK v postopku ter sodelovalna dolžnost z organi drugih držav članic EU. Določena je javna objava odločb, ki se nanaša na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, v obliki, ki preprečuje objavo poslovnih skrivnosti (skladno z zahtevo direktive) ter objava informacij in podatkov o drugih sporih (npr. s potrošniki).

K 106. členu

Spremenjeni 130. člen v zvezi s pri obrazložitvi 105. člena tega zakona navedenimi določbami direktiv podrobneje opredeljuje posredovalni postopek, katerega namen je, da se stranki medsebojno poravnata. APEK v osmih dneh od prejema predloga za rešitev spora s strani ene od sprtih strani ali v primeru spremenjenega 9. člena ZEKom tudi na lastno pobudo, o uvedbi posredovalnega postopka ter pogojih za reševanje spora z zavezujočo odločbo agencije iz tretjega odstavka spremenjenega 129. člena, pisno obvesti sprti strani. Agencija ima v posredovalnem postopku vlogo posrednika. Posredovalni postopek je zaupne narave. APEK lahko v posredovalnem postopku razpiše posredovalni narok, na katerem uradna oseba, ki vodi posredovalni postopek, odprto razpravlja o dejanskih in pravnih vidikih spora, opredeli sporna in bistvena vprašanja ter preuči možnosti za mirno rešitev spora. Če se stranke niti na njem ne uspejo poravnati, se šteje, da posredovalni postopek ni uspel in APEK pod pogoji iz tretjega odstavka spremenjenega 129. člena takoj prične postopek reševanja

spora z ustno obravnavo skladno z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. Dejansko gre za obliko javne sheme alternativnega reševanja sporov, smisel pa je zagotavljanje hitrejše, cenejše in učinkovitejše rešitve spornega razmerja. Ne gre torej za arbitražni postopek, saj stranki v tem pogledu ne skleneta posebne arbitražne pogodbe, niti se ne odrečeta sodni pristojnosti, kar tudi ne bi bilo skladno z direktivo.

APEK lahko po potrebi pravila posredovanja natančneje opredeli v splošnem aktu.

K 107. členu

Predlog zakona ukinja posebne določbe glede arbitražnega postopka, ki so se izkazale za neuporabne. V praksi do sedaj ni bilo primerov, ko bi subjekti na trgu elektronskih komunikacij za razrešitev spora uporabili posredovalni ali arbitražni postopek.

Glej tudi obrazložitev k 105. in 106. členu (129. in 130. člen ZEKom).

K 108. členu

Nadzor izvajanja določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter splošnih aktov opravlja APEK. Izjema so primeri, ki spadajo v pristojnost inšpektorjev za graditev objektov ali inšpektorjev za elektronske komunikacije, elektronsko podpisovanje in pošto ali informacijskega pooblaščenca. S predlagano ureditvijo se opuščajo nekatere dosedanje pristojnosti inšpektorjev za elektronske komunikacije (dosedanji členi ZEKom 5(1), 53(1) ter 60), vendar gre v teh primerih za nadzor, ki je povezan s sistemom splošne odobritve (avtorizacije), ki je za operaterje povezan s predhodnim obvestilom agenciji (5. člen ZEKom) ter za nadzor povezan s pravicami rabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja. Vse navedeno pa je skladno s členom 10 direktive 2002/20/ES (Direktiva o odobritvi), del nalog nacionalnega regulativnega organa (glej tudi obrazložitev k navedenim členom). APEK opravlja tudi nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov oziroma ukrepov, ki jih sprejema na podlagi tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter splošnih aktov. Predlagana ureditev je tako skladna s siceršnjimi sistemskimi pristojnostmi omenjenih organov in evropsko regulativo.

Predlagana je tudi nova pristojnost APEK za nadzor izvajanja določb predpisov Evropske skupnosti s področja elektronskih komunikacij, ki imajo neposredni učinek v pravnem redu Republike Slovenije, če ti določajo nadzor in sankcioniranje na ravni držav članic. Predlog upošteva (sedaj tudi že dejansko predvideno) možnost izdaje takšnih predpisov s strani Evropske skupnosti. Tako je npr. javno znano, da Evropska komisija pripravlja predlog za Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o mednarodnem gostovanju v javnih komunikacijskih omrežjih v skupnostih, ki spreminja direktivo 2002/21/ES (Okvirno direktivo). Navedeni predpis bo direktno uporabljen v državah članicah in bo operaterjem direktno predpisal določene obveznosti, vendar pa se za sam nadzor in sankcioniranje morebitnih kršitev predvideva obveznost držav članic, da za navedeno poskrbijo (preko nacionalnih regulativnih organov). Takšni predpisi so možni tudi pri rešitvi drugih vprašanj s področja elektronskih komunikacij. Vsakokratno sprejemanje novega zakona (po nujnem postopku zaradi kratkih rokov za implementacijo) se ne zdi smiselno, potrebna pa je zakonska podlaga. Zaradi navedenega je bilo potrebno določiti tudi ustrezen prekršek z denarno globo za kršitev v spremenjenem 152. členu ZEKom.

K 109. členu

Zaradi vsebinskega prepletanja dela je nujno sodelovanje vseh organov, ki izvajajo nadzor. Predlagana sprememba je sicer podrobneje obrazložena tudi v obrazložitvi k 108. členu (141. člen ZEKom).

K 110. členu

Predlagana sprememba odpravlja dvome o uporabi postopkovnih določb v postopku nadzora. Določbi prvega in drugega odstavka spremenjenega 143. člena ZEKom sta tudi skladni z določbo prvega in drugega odstavka Zakona o inšpekcijskem nadzoru. Posebnosti glede nadzora informacijskega pooblaščenca so navedene v drugem odstavku, saj ta pri inšpekcijskem nadzoru kot posebni zakon uporablja tudi zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

K 111. členu

Spremenjen 144. člen ZEKom na novo določa pristojnosti in postopanje APEK in omogoča večjo fleksibilnost njenega dela ter pri tem v celoti sledi postopku, ki ga za navedeno področje določa že navedeni člen 10 direktive 2002/20/ES.

Skladno s tem se opredeljuje pristojnost APEK, da z odločbo sprejme primerne in sorazmerne ukrepe za zagotovitev odprave katerekoli nepravilnosti, skupaj in posebej z določno pristojnostjo prekrškovnega sankcioniranja.

Določba tretjega odstavka, da mora odločba, izdana v postopku nadzora, ki vsebuje ukrepe za odpravo nepravilnosti z razlogi zanje *odposlana* v sedmih dneh po njeni izdaji, vsebovati pa mora tudi razumen rok za izpolnitev naloženih ukrepov, je nujna z vidika učinkovitosti ukrepa ter skladna z direktivo.

Skrajna sankcija in možnost APEK (skladno z direktivo) pa je, da v primeru, ko ukrepi namenjeni zagotovitvi odprave nepravilnosti niso bili izpolnjeni, v primeru resnih in ponavljajočih se kršitev z odločbo prepove zadevni fizični ali pravni osebi nadaljnje zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali začasno ali stalno odvzame pravico uporabe radijskih frekvenc ali elementov oštevilčenja.

Izjemo, ki je skladna z direktivo, predstavlja tudi določba šestega odstavka, ki določa možnost APEK, da lahko, če ima dokaze o kršitvi, ki pomeni takojšnjo in resno grožnjo za javni red, javno varnost ali javno zdravje ali bodo drugim izvajalcem ali uporabnikom elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev povzročila resne gospodarske ali obratovalne težave, sprejme nujnečasne ukrepe za odpravo tega stanja pred sprejetjem končne odločbe in ne da bi prej določila rok za odpravo nepravilnosti ali dala možnost izjave o zadevi. V tem primeru dobi zadevna fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, šele potem možnost, da se o zadevi izjavi in predlaga rešitev.

K 112. členu

Določba, da je odločba APEK in informacijskega pooblaščenca, izdana v postopku nadzora, dokončna, dodatno izraža njuno neodvisnost in je sistemsko najbolj primerna, poleg tega pa

tudi zagotavlja hitrejšo pravno varstvo. Poleg tega se z navedeno določbo povečuje neodvisnosti regulativnega organa, torej APEK. Zoper odločbo se lahko vložijo tožbe v upravnem sporu.

Drugi odstavek je spremenjenega 146. člena ZEKom je v skladu s siceršnjo ureditvijo pravnega varstva v primeru inšpekcijskih odločb. Tretji in četrti odstavek spremenjenega 146. člena ZEKom vsebujeta spremembe redakcijske narave.

K 113. členu

Glede na dejstvo, da je poleg APEK glede na predlagane spremembe prekrškovni organ tudi informacijski pooblaščenec je potrebna tudi ustrezna sprememba člena, ki ureja prekrškovno pristojnost.

K 114. členu

Glede na 148. člen ZEKom, vključuje sedanja sestava Sveta za elektronske komunikacije 11 članov, od katerih jih je lahko največ 1/3 predstavnikov operaterjev. Ta določba je diskriminatorna predvsem do velikega števila manjših operaterjev, sploh pa je v povezavi tako s četrto alineo četrtega odstavka 12. člena Zakona o javnih agencijah kakor tudi z Direktivo 2002/21/EC nedopustna. Iz tega razloga spremembe določajo, da člani sveta ne morejo biti člani oziroma članice vodstev političnih strank, poslanci oziroma poslanke v državnem zboru, lokalni ali državni funkcionarji oziroma funkcionarke (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji), delavci oziroma delavke (v nadaljnjem besedilu: delavci) v državnih organih, osebe, ki so zaposlene pri operaterju, oziroma so člani nadzornega sveta organizacije, ki opravlja dejavnost iz področja urejanja iz pristojnosti agencije oziroma ima lastninske deleže v organizacijah, ki opravljajo dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizacijah, ki imajo lastninski delež v takih organizacijah in osebe, katere zakonec ali zunajzakonski partner ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno zakonsko skupnost ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član nadzornega sveta organizacije, ki opravlja dejavnost iz področja urejanja iz pristojnosti agencije oziroma ima lastninske deleže v organizacijah, ki opravljajo dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizacijah, ki imajo lastninski delež v takih organizacijah. Ostale spremembe so redakcijske narave.

K 115. členu

Prekrškovne določbe novo so razdeljene na tri razpone. Za najhujše kršitve je v spremenjenem 151. členu ZEKom na novo določen razpon med 7,000.000 in 20,000.000 SIT in v razponu 500.000 do 1,000.000 za samostojnega podjetnik posameznika ter odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika.

Kot take so določene kršitve obveznosti kršitev načel statusne ali računovodske ločenosti, neizpolnjevanje obveznosti izvajanja univerzalne storitve, kršitve obveznosti, ki izhajajo iz zagotavljanja konkurence, protipravna uporaba radijskih frekvenc, protipravna uporaba števil, kršitev obveznosti sporočanja lokacije klica, kršitev obveščanja o geodetskih podatkih. Najstrožje sankcioniran prekršek je tudi protipraven nadzor komunikacij, saj gre za hud poseg v zasebnost.

Novost je kršitev obveznosti omogočanja skupne hrambe podatkov, ki ima tudi konkurenčno pravno konotacijo, zaradi česar je sistemsko smiselna vključitev med prekrške, ki predstavljajo kršitev konkurenčnih pravil.

Kot prekršek pa je dodatno opredeljeno tudi oviranje pooblaščenih oseb informacijskega pooblaščenca, ki ima v skladu z ZEKom prav tako položaj nadzornega organa.

K 116. členu

152. člen ZEKom določa prekrške, ki so novo sankcionirani v razponu med 5,000.000 in 10,000.000 SIT in v razponu 500.000 do 1,000.000 za samostojnega podjetnik posameznika ter odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika.

Novosti sledijo zahtevi direktive 2006/24/ES po zagotovitvi ustreznih sankcij v primeru kršitve določb direktive. Tako so določene sankcije če operater hrani podatke za krajši čas, kot ga določa zakon, če operater shranjenih podatkov ne uniči po koncu obdobja hranjenja ali uniči tiste podatke, do katerih je bil odrejen dostop, če ne zagotavlja hrambe podatkov v obsegu kot ga določa zakon, ne zagotavlja varnosti shranjenih podatkov, če shranjene podatke pregleda, obdeluje ali drugače uporablja v nasprotju z zakonom, če ne zagotavlja enake kakovosti, varnosti ali zaščite shranjenih podatkov, kot za podatke v omrežju, če operater ne omogoči dostopa do shranjenih podatkov na način in v obsegu, kot je določeno v prepisu izreka odredbe ali če operater ne zagotovi neizbrisne registracije dostopa do shranjenih podatkov ali podatkov ne varuje kot uradno tajnost. Kot prekršek pa je dodatno opredeljeno tudi oviranje pooblaščenih oseb informacijskega pooblaščenca, ki ima v skladu z ZEKom prav tako položaj nadzornega organa.

Na novo je kot prekršek predeljeno tudi ne pošiljanje podatkov APEK v skladu s 126. členom ZEKom. Namen predlagane določbe je zagotoviti učinkovito pridobivanje podatkov, potrebnih za nemoteno izvajanje nalog APEK. Dosedanja odsotnost predlagane prekrškovne določbe APEK ni omogočala kaznovanja tistih zavezancev, ki zahtevanih podatkov niso posredovali. Posledično pa je prihajalo do hudega podaljševanje postopkov in zastojev v tržnih analizah, ki jih je APEK periodično dolžna izvajati in za njihovo redno in pravočasno izvajanje odgovarja tudi Evropski komisiji. Brez popolnih podatkov je izvajanje analiz trga izredno oteženo, v skrajnih primerih pa bi bilo lahko tudi onemogočeno.

Druge predlagane spremembe so posledica spremembe določb členov, na katere se nanašajo.

K 117. členu

153. člen ZEKom določa prekrške, ki so novo sankcionirani v razponu med 2,000.000 in 5,000.000 SIT in v razponu 200.000 do 500.000 za samostojnega podjetnik posameznika ter odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika.

Predlaga se črtanje 5. točke prvega odstavka, ki kot prekršek določa načrtovanje omrežja v nasprotju s predpisi. Samo načrtovanje je namreč nemogoče sankcionirati, zaradi česar določba ni smiselna.

Druge spremembe so redakcijske narave.

K 118. členu

154. člen ZEKom določa prekrške, ki so novo sankcionirani v razponu med 500.000 in 2.000.000 SIT in v razponu 100.000 do 500.000 za samostojnega podjetnik posameznika ter odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika.

Novo je določen prekršek za kršitev 6. člena v skladu s spremembami. Druge predlagane spremembe so redakcijske narave in posledica sprememb v členih.

K 119. členu

Novo besedilo 155. člen utemeljuje dejstvo, da trenutne določbe ZEKom omogočajo le omejeno prekrškovno sankcioniranje fizičnih oseb, ki nimajo pravnoorganizacijske oblike samostojnega podjetnika posameznika ali niso odgovorne osebe gospodarske družbe. Zadeva je zlasti relevantna pri neposrednem trženju (109. člen ZEKom), oziroma pošiljanju sporočil, namenjenih neposrednemu trženju. Trenutno namreč prikrito neposredno trženje preko fizičnih oseb (kot »tihih« zastopnikov) ali neposredno trženje ilegalnih dejavnosti (npr. droga, nelegalne igre na srečo) sploh ne more biti sankcionirano, saj neposredni storilci subjektivno ne sodijo v okvir tistih, ki bi jih bilo mogoče sankcionirati. Novo besedilo člena to pomanjkljivost odpravlja, pri čemer se navezuje pri višini glob na zakonski maksimum, določen z zakonom, ki ureja o prekrške.

K 120. členu

Dopolnitev je nujna zaradi večje jasnosti medsebojnega razmerja med Zakonom o javnih cestah (v nadaljevanju: ZJC) in ZEKom. ZJC določa namreč, da bremenijo stroški prestavitve omrežja v primeru obnove ali rekonstrukcije državne ceste, v vsakem primeru operaterja. ZEKom pa enako obveznost načeloma nalaga investitorju gradnje, pri čemer pa dovoljuje pogodbeno drugačno ureditev; torej tudi tako, da lahko pogodba določi, da krije stroške operater. V slednjem primeru kolizije med ZJC in ZEKom ne bo, medtem ko bo v primeru, da pogodba omenjene obveznosti ne določa, investitor v okviru zakonske domneve dejansko sankcioniran tako, da ga bodo samega bremenili stroški prestavitve. Poleg bodoče ureditve vzpostavljanja komunikacijskega omrežja v telesu javne ceste, ki je glede na navedeno usklajena, pa več praktičnih težav povzročajo komunikacijska omrežja, ki že obstajajo v telesih javnih cest. Osrednja težava je v tem, da operaterji takih omrežij v telesu javne ceste »gostujejo« brez posebne služnostne pogodbe, ki je v skladu z veljavno zakonodajo nujna, saj je bil njihov status zakonsko legaliziran tako v okviru prehodnih določb ZTel-1, kot tudi ZEKom. Zgodovinsko temelji nastali položaj na različnih načinih postavljanja komunikacijskih omrežij v preteklosti, ki pa so načeloma vsa po vrsti temeljila na obveznem soglasju upravitelja javne ceste (cestnega podjetja, DARS, DRSC) v katerem so bili tudi opredeljeni pogoji vzdrževanja omrežja, torej tudi plačila stroškov, v primeru prestavitve javne ceste. Tipična rešitev v navedenih primerih je bila vselej ta, da so stroški prestavitve bremenili operaterja. Vendar navedenih soglasij ni mogoče vselej rekonstruirati zaradi različnih upravljalcev in drugih razlogov. Ker tako pisna pogodba med njimi in upravljalcem javne ceste ne obstoji (niti ni mogoče njene vsebine identificirati iz danega soglasja), operaterji tudi zavračajo plačilo stroškov prestavitve in zavarovanja omrežja, nastalih v posledici obnove ali rekonstrukcije ceste, saj se sklicujejo na navedeno določbo ZEKom, ki jih od take obveznosti odvezuje. S tem pa so logično v nasprotju z veljavno ureditvijo ZJC. Nastali položaj je pravno sporen zaradi dejstva, da so omenjeni operaterji tako v boljšem položaju že zaradi dejstva neobstoja pisne pogodbe. Tako tudi ni v njihovem interesu skleniti

ново pogodbo, s katero bi poslabšali svoj pravni položaj. Taka situacija ni vzdržna, saj zakonodaja za obstoj služnosti zahteva veljaven pravni naslov. V tem primeru pa služnostni upravičenec – operater, pridobi ugodnejši položaj zaradi dejstva, da navedenega pravnega naslova ne more izkazati, kar pa ni v skladu s siceršnjimo ureditvijo vprašanja, kdaj stroški bremenijo investitorja, ki izhaja iz primata svobodnega pogodbenega urejanja.

Predlagana rešitev tako izrecno določa obveznost operaterja, da se ravna v skladu s prejetim soglasjem za postavitve omrežja v cestno telo, ki je tudi sicer bila podlaga za trenutni obstoj omrežja. Z navedenim želimo preprečiti položaje, ko bi bil operater v boljšem položaju samo zaradi dejstva, da noče predložiti danega soglasja, ker to zanj ni ugodno, kar je skladno s siceršnjo ureditvijo ZEKom, hkrati pa se s tem usklajuje tudi ureditev z ZJC. Še naprej se torej pušča prednost pogodbeni ureditvi, kjer sta stranki svobodni, medtem ko se v primerih, ko soglaja ni, določa domneva, da so pogoji soglasja glede plačila stroškov predstavitev za operaterja neugodni, zaradi česar ga tudi bremenijo. Taka ureditev v celoti sledi uveljavljeni praksi v preteklosti, kjer je bilo soglasje nujno povezano s pogojem kritja lastnih stroškov v primeru predstavitev. To je bilo zgodovinsko pogojeno z dejstvom, da takratni operater ni imel nikakršnih stroškov s pridobivanjem zemljišč in potrebnih dovoljenj, zaradi česar je navedeno obveznost tudi sprejemal in zanj ni bila sporna, kar potrjujejo tudi tipski primeri takratnih soglasij, upoštevajoč tudi monopolnost dejavnosti telekomunikacijskega operaterja v takratnem času.

K 121. členu

Člen določa prehodne določbe.

Rok za začetek uporabe določb zakona, ki se nanašajo na hrambo podatkov je prilagojen roku, ki je za prenos določb določen v členu 15(1) direktive 2006/24/ES, in sicer je ta rok 15. september 2007. Vendar pa direktiva v členu 15(3) dopušča, da lahko »država članica do 15. marca 2009 odloži uporabo te direktive za hrambo komunikacijskih podatkov, ki se nanašajo na dostop do interneta, internetno telefonijo in internetno elektronsko pošto«, če »...ob sprejetju te direktive uradno obvesti Svet in Komisijo prek izjave«. Ker je Republika Slovenija uradno obvestila obe instituciji, da želi podaljšanje tega roka, je temu prilagojen tudi rok začetka uporabe določb, ki se nanašajo na hrambo podatkov o dostopu do interneta, elektronski pošti in internetni telefoniji.

K 122. členu

Člen določa rok za uveljavitev tega zakona.

4. BESEDILO DOLOČB ZAKONA, KI SE SPREMINJAJO ALI DOPOLNJUJEJO

2. člen (namen zakona)

Namen tega zakona je zagotavljanje učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij, ohranjanje učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra in številskega prostora, zagotavljanje univerzalne storitve in varstvo pravic uporabnikov. Namen zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi nasploh, kot tudi razvijanje notranjega trga Evropske Unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov.

3. člen (uporabljeni izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Elektronska komunikacijska oprema so pripadajoče naprave elektronskih komunikacijskih omrežij, ki omogočajo elektronske komunikacijske storitve. Med drugim vključujejo komutacijsko ali usmerjalno opremo ali vse vrste baznih postaj ali električne kabelske sisteme, kadar se uporabljajo za prenos signalov pri izvajanju elektronskih komunikacijskih storitev, vključno z radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter kabelsko televizijo in kabelskimi komunikacijami, ne glede na vrsto prenesenih informacij.
2. Elektronska komunikacijska storitev je storitev, ki se navadno izvaja za plačilo in je v celoti ali pretežno sestavljena iz prenosa signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih ter vključuje telekomunikacijske storitve in storitve prenosa po omrežjih, ki se uporabljajo za radiodifuzijo, izključuje pa storitve, s katerimi se zagotavljajo programske vsebine ali izvaja nadzor nad uredniško oblikovanimi programskimi vsebinami, ki se pošiljajo po elektronskih komunikacijskih omrežjih in z elektronskimi komunikacijskimi storitvami. Elektronska komunikacijska storitev ne vključuje storitev informacijske družbe, ki niso v celoti ali pretežno sestavljene iz prenosa signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih.
3. Elektronska pošta je vsako sporočilo v obliki besedila, glasu, zvoka ali slike, poslano po elektronskem komunikacijskem omrežju, ki se lahko shrani v tem omrežju ali v prejemnikovi terminalski opremi, dokler je prejemnik ne prevzame.
4. Elektronsko komunikacijsko omrežje so prenosni sistemi in, kjer je to primerno, komutacijska ali usmerjevalna oprema in drugi viri, ki omogočajo prenos signalov po vodnikih, z radijskimi valovi, po optičnih ali drugih elektromagnetnih sredstvih, vključno s satelitskimi omrežji, fiksnimi (vodovno in paketno komutirana, vključno z internetom) in mobilnimi prizemnimi omrežji, električnimi kabelskimi sistemi, če se uporabljajo za prenos signalov, omrežji za radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter omrežji kabelske televizije, ne glede na vrsto prenesenih informacij.
5. Geografska številka po tem zakonu je številka iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 59. člena tega zakona, pri kateri ima del njene številčne zgradbe geografski pomen, ki se uporablja za usmerjanje klicev do fizične lokacije omrežne priključne točke.
6. Izvajalec oziroma izvajalka (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) univerzalne storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja univerzalno storitev ali njen del.
7. Javna komunikacijska storitev je javno dostopna elektronska komunikacijska storitev.
8. Javna telefonska govorilnica je javno dostopni telefon, katerega uporaba se plača s plačilnimi sredstvi, kot so kovanci oziroma kreditne ali debetne bančne kartice oziroma telefonske kartice, vključno s karticami za uporabo s klicnimi kodami.

9. Javno dostopna telefonska storitev je storitev, ki je na voljo javnosti in zajema oddajanje in sprejemanje notranjih in mednarodnih klicev ter dostop do storitev klica v sili prek števil, ki so za te storitve določene v načrtu oštevilčenja, in lahko vsebuje, kadar je to primerno, eno ali več naslednjih storitev: zagotavljanje pomoči posredovalca, zagotavljanje službe za dajanje informacij o naročnikih (v nadaljnjem besedilu: imeniška služba), zagotavljanje imenikov, zagotavljanje javnih telefonskih govorilnic, zagotavljanje storitev pod posebnimi pogoji, zagotavljanje posebnih zmogljivosti za uporabnike-invalidne ali uporabnike s posebnimi socialnimi potrebami oziroma zagotavljanje storitev prek negeografskih števil.
10. Javno komunikacijsko omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se uporablja v celoti ali predvsem za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev.
11. Javno telefonsko omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se uporablja za zagotavljanje javno dostopnih telefonskih storitev in omogoča prenos govornih komunikacij in drugih komunikacij, kot so faksimilne in podatkovne komunikacije, med omrežnimi priključnimi točkami.
12. Klic je zveza, ki je vzpostavljena s pomočjo javno dostopne telefonske storitve in dopušča dvosmerno komunikacijo v realnem času.
13. Klici v sili so klici na številke v sili, ki jih obravnavajo organi, ki so v Republiki Sloveniji določeni za sprejemanje takih klicev, vključno z organi pregona, reševalnimi službami na področju zaščite, reševanja in pomoči.
14. Komunikacija je izmenjava in prenos informacij, ki si jih končno število strank izmenja ali pošlje s pomočjo javne komunikacijske storitve, vendar ne vključuje kakršnekoli informacije, ki je javnosti poslana po elektronskem komunikacijskem omrežju kot del radiodifuzne storitve, razen če se lahko informacijo poveže z jasno prepoznavnim naročnikom ali uporabnikom, ki prejema to informacijo.
15. Končni uporabnik oziroma končna uporabnica (v nadaljnjem besedilu: končni uporabnik) je uporabnik, ki ne zagotavlja javnih komunikacijskih omrežij in ne izvaja javnih komunikacijskih storitev.
16. Krajevna zanka je komunikacijski vod, ki povezuje omrežno priključno točko na naročnikovi strani z najbližjim glavnim razdelilnikom ali drugo enakovredno napravo v fiksnem javnem telefonskem omrežju.
17. Lokacijski podatki po tem zakonu so kakršnikoli podatki, obdelani v elektronskem komunikacijskem omrežju, ki kažejo na zemljepisni položaj terminalske opreme uporabnika javne komunikacijske storitve.
18. Medomrežno povezovanje je fizično in logično povezovanje javnih komunikacijskih omrežij, ki jih uporablja isti ali drug operater, da omogoči uporabnikom enega operaterja komunikacijo z uporabniki istega ali drugega operaterja ali dostop do storitev, ki jih zagotavlja drug operater. Storitve lahko zagotavljajo udeležene stranke ali druge stranke, ki imajo dostop do omrežja. Medomrežno povezovanje je posebna vrsta operatorskega dostopa, izvedena med operaterji javnih komunikacijskih omrežij.
19. Negeografske številke so številke iz načrta oštevilčenja, ki niso geografske številke. Med negeografske številke spadajo številke mobilnih storitev, brezplačnih storitev, premijskih storitev in podobno.
20. Naročnik oziroma naročnica (v nadaljnjem besedilu: naročnik) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki z izvajalcem javnih komunikacijskih storitev sklene pogodbo za uporabo teh storitev oziroma za njihovo zagotavljanje s strani izvajalca.
21. Objekt kot del pripadajoče elektronske komunikacijske infrastrukture obsega stavbo ali del stavbe ali samostojne prostore v njej, kjer je nameščena elektronska komunikacijska oprema, pa tudi gradbeni inženirski objekt, ki ga sestavljajo antenski steber oziroma drog z antenskim nosilcem oziroma nosilci, namenjen za pritrdjevanje anten, priključenih na pripadajočo elektronsko komunikacijsko opremo, ki je v tem objektu, in ki omogočajo prenos radiofrekvenčnih signalov, vključno s prenosom prek satelitskih omrežij.

22. Omrežna priključna točka je fizična točka, na kateri ima naročnik dostop do javnega komunikacijskega omrežja; kadar omrežja vključujejo komutacijo ali usmerjanje, se omrežna priključna točka določi s posebnim omrežnim naslovom, ki je lahko povezan s številko ali imenom naročnika.
23. Operater je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javna komunikacijska omrežja ali z njimi povezane zmogljivosti oziroma izvaja javne komunikacijske storitve.
24. Operaterski dostop pomeni zagotovitev razpoložljivosti naprav oziroma storitev drugemu operaterju pod določenimi pogoji, bodisi na izključni ali neizključni podlagi, za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev. Med drugim zajema: dostop do omrežnih elementov in povezanih zmogljivosti, ki lahko vključuje tudi priključitev opreme s fiksnimi ali nefiksnimi sredstvi (zlasti to vključuje dostop do krajevne zanke ter naprav in storitev, ki so potrebne za zagotavljanje storitev prek krajevne zanke), dostop do fizične infrastrukture, vključno z zgradbami, kanali in drogovi, dostop do ustreznih sistemov programske opreme vključno s sistemi za podporo obratovanja, dostop do pretvorbe številke ali do sistemov, ki zagotavljajo enakovredno delovanje, dostop do fiksnih in mobilnih omrežij, zlasti za sledenje, dostop do sistemov s pogojnim dostopom za digitalne televizijske storitve, dostop do virtualnih omrežnih storitev.
25. Podatki o prometu so kakršnikoli podatki, ki se obdelujejo zaradi prenosa komunikacij v elektronskem komunikacijskem omrežju ali zaradi njegovega obračunavanja.
26. Povezane zmogljivosti so tiste zmogljivosti, povezane z elektronskim komunikacijskim omrežjem oziroma elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogočajo oziroma podpirajo izvajanje storitev po tem omrežju oziroma s to storitvijo. Vključujejo sisteme s pogojnim dostopom in elektronske programske vodnike.
27. Prikaz identitete kličočega priključka je funkcija, ki omogoča klicanemu, da razpozna omrežno priključno točko, iz katere izvira klic, na osnovi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.
28. Prikaz identitete priključka v zvezi je funkcija, ki omogoča kličočemu, da razpozna omrežno priključno točko, v kateri se zaključuje klic, na osnovi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.
29. Potrošnik oziroma potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) je vsaka fizična oseba, ki uporablja ali zaprosi za javno komunikacijsko storitev za namene, ki ne sodijo v njeno poklicno ali pridobitno dejavnost.
30. Radioamaterska storitev je radiokomunikacijska storitev za samoizobraževanje, medsebojno komuniciranje (vzpostavljane medsebojnih povezav) in tehnične raziskave, ki jo izvajajo radioamaterji, to je pravilno pooblaščen osebe, ki jih zanima radijska tehnika samo iz osebnih nagibov in brez gmotnih koristi.
31. Radioamaterska satelitska storitev je radiokomunikacijska storitev, ki uporablja vesoljske postaje na zemeljskih satelitih za iste namene kot radioamaterska storitev.
32. Radiokomunikacijske storitve so elektronske komunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo radijskih frekvenc.
33. Radijska frekvenca v tem zakonu je del radiofrekvenčnega spektra in je določena s centralno frekvenco in širino radiofrekvenčnega kanala, zgornjo ali spodnjo mejno frekvenco radiofrekvenčnega kanala ali navedbo posameznih nosilnih frekvenc.
34. Radiodifuzija je radiokomunikacijska storitev, ki je namenjena za oddajanje in razširjanje radijskih ali televizijskih programov z neposrednim javnim sprejemom v odprtem prostoru brez selektivnega izbiranja. Program ima pomen, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja medije.
35. Storitev informacijske družbe je storitev, ki se po navadi zagotavlja za plačilo, na daljavo, z elektronskimi sredstvi in na posamezno zahtevo prejemnika storitev. Pri tem »na daljavo« pomeni, da se storitev zagotavlja, ne da bi bili strani sočasno prisotni. »Z elektronskimi sredstvi« pomeni, da se storitev na začetku pošlje in v namembnem kraju sprejme z elektronsko opremo za obdelavo (vključno z digitalnim stiskanjem) in shranjevanje podatkov in v celoti pošlje, prenese in sprejme po žici, radiu, optičnih

- sredstvih ali drugih elektromagnetnih sredstvih. »Na posamezno zahtevo prejemnika storitev« pa pomeni, da se storitev zagotavlja s prenosom podatkov na posamezno zahtevo. Storitve informacijske družbe vključujejo zlasti storitve prodaje blaga ali storitev, dostopa do podatkov ali oglaševanja na svetovnem spletu ter storitve dostopa do komunikacijskega omrežja, prenosa podatkov ali shranjevanja prejemnikovih podatkov v komunikacijskem omrežju.
36. Storitve z dodano vrednostjo je kakršnakoli storitev, ki zahteva obdelavo podatkov o prometu ali lokacijskih podatkov, ki niso hkrati podatki o prometu, ki niso nujno potrebni za prenos komunikacije ali njeno obračunavanje.
 37. Sistem s pogojnim dostopom je vsak tehničen ukrep oziroma ureditev, pri katerem je dostop do zaščitene storitve radiodifuzije v nekodirani obliki pogojen s sklenitvijo naročniškega razmerja ali druge oblike predhodne individualne avtorizacije.
 38. Široko – zaslonska televizijska storitev je televizijska storitev, ki jo v celoti ali pretežno sestavljajo programi, ustvarjeni ali montirani z namenom prikaza na razširjenem televizijskem zaslonu. Format 16:9 je referenčni format za široko – zaslonsko televizijsko storitev.
 39. Številka je številka ali predpona, določena s priporočilom E.164 Mednarodne telekomunikacijske zveze (ITU).
 40. Številke za klice v sili so enotna evropska telefonska številka za klice v sili »112« in vse druge številke, ki so kot take določene v načrtu oštevilčenja, vključno s številko policije »113«.
 41. Škodljivo motenje je motenje, ki ogroža delovanje radionavigacijske storitve ali drugih varnostnih storitev ali ki drugače resno poslabša, ovira ali večkrat prekinja radiokomunikacijske storitve, ki delujejo v skladu z državnimi predpisi ali predpisi Evropske skupnosti.
 42. Uporabnik oziroma uporabnica (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) je fizična ali pravna oseba, ki uporablja ali zaprosi za uporabo javne komunikacijske storitve.
 43. Upravljavec oziroma upravljavka (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) v tem zakonu pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali katerikoli drug organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov.
 44. Vmesnik aplikacijskega programa (API) je programski vmesnik med aplikacijami, ki jih zagotavljajo radiodifuzijske hiše ali izvajalci storitev, in viri v zmogljivejši digitalni televizijski opremi za digitalne televizije in radijske storitve.
 45. Zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij je vzpostavitev, upravljanje, nadzor ali zagotavljanje razpoložljivosti takega omrežja.
 46. Zakonito prestrezanje komunikacij je postopek, odrejen na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo, pri katerem se zbira vsebino, okoliščine in dejstva, povezane s komunikacijami na določeni točki v javnem komunikacijskem omrežju.
 47. Zakupljeni vodi so vrsta elektronskih komunikacijskih zmogljivosti, ki uporabniku omogočajo transparentne prenosne povezave med omrežnimi priključnimi točkami brez funkcije avtomatske usmerjevalne komutacije, ki bi bila uporabniku na voljo kot del funkcij zakupljenega voda.
 48. Zmogljivejša digitalna televizijska oprema so naprave, ki se lahko postavijo na televizijske sprejemnike in priključijo nanje, ali integrirani digitalni televizijski sprejemniki, ki lahko sprejemajo digitalne interaktivne televizijske storitve.

4. člen

(zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev)

- (1) Vsaka fizična ali pravna oseba lahko zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvaja elektronske komunikacijske storitve pod pogoji, ki so določeni s tem zakonom

in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi ter v skladu z drugo veljavno zakonodajo, če s tem ne ogroža javnega reda, življenja in zdravja ljudi ter javne varnosti in obrambe države.

(2) Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira skladnost zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev s pogoji, ki izhajajo iz tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov, razen če je to v posameznih primerih drugače določeno v tem zakonu.

5. člen (obvestilo)

(1) Pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanjem javnih komunikacijskih storitev je potrebno obvestiti agencijo v pisni obliki. Če se zagotavlja javna komunikacijska omrežja oziroma izvaja javne komunikacijske storitve brez obvestila, inšpektor, pristojen za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor), ukrepa skladno s postopkom nadzora.

(2) V obvestilu iz prejšnjega odstavka morajo biti navedeni podatki, ki jih agencija potrebuje za vzdrževanje uradne evidence operaterjev in nadzor, in sicer:

1. ime, naslov, davčna in matična številka za fizične osebe,
2. firma, sedež, davčna in matična številka, registrska številka in navedba zakonitega zastopnika za pravne osebe,
3. kratek opis javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev, vključno z opisom značilnih fizičnih in okoljskih lastnosti omrežij in naprav ter načina njihove izvedbe,
4. predviden datum začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev.

(3) Obvestilu morajo biti priložena dokazila za podatke iz prejšnjega odstavka in izjava o izpolnjevanju vseh tehničnih, varnostnih in drugih določenih pogojev za zagotavljanje javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev.

(4) Spremembo podatkov iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena mora operater agenciji sporočiti v roku 30 dni od njihovega nastanka, spremembo podatkov iz 4. točke istega odstavka pa pred predvidenim datumom.

(5) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila z vsemi potrebnimi podatki in dokazili iz drugega in tretjega odstavka tega člena, vpiše operaterja v uradno evidenco in mu hkrati pošlje potrdilo o vpisu v uradno evidenco. Vpis v uradno evidenco ni pogoj za izvrševanje pravic in obveznosti, ki jih imajo operaterji po tem zakonu. Potrdilo ni upravni akt in samo po sebi ne ustvarja pravic in obveznosti po tem zakonu.

(6) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila, ki ne vsebuje vseh potrebnih podatkov in dokazil iz drugega in tretjega odstavka tega člena, operaterja posebej pozove, da je obvestilo treba dopolniti v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni.

(7) Agencija s splošnim aktom podrobneje predpiše vsebino in obliko obvestila iz prvega odstavka tega člena ter vsebino podatkov in dokazil iz drugega in tretjega odstavka tega člena. Agencija s splošnim aktom določi tudi obliko in vsebino potrdila iz petega odstavka tega člena.

7. člen
(graditev in delovanje elektronskih komunikacijskih omrežij)

(1) Elektronska komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura, ki je namenjena za povezovanje z javnimi komunikacijskimi omrežji in za izvajanje javnih komunikacijskih storitev, morajo biti grajena v skladu s predpisi o urejanju prostora, graditvi objektov, vključno z njihovimi bistvenimi lastnostmi, in o varstvu okolja ter morajo delovati v skladu z veljavnimi predpisi, ki določajo varnost delovanja elektronskega komunikacijskega omrežja, njegovo celovitost, medsebojno delovanje storitev in priključevanje telekomunikacijske terminalske opreme.

(2) Gradnja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture je v javno korist ter je uvrščena v prostorsko ureditev državnega pomena.

(3) Ne glede na to, da javna komunikacijska omrežja niso namenjena zagotavljanju opravljanja gospodarske javne službe, se štejejo za vzdrževalna dela v javno korist v smislu predpisov o graditvi objektov naslednja dela na javnem komunikacijskem omrežju in pripadajoči infrastrukturi zlasti:

1. dogradnja in nadgradnja obstoječih objektov oziroma opreme javnih komunikacijskih omrežij (zamenjava opreme, povečanje zmogljivosti, postavitve novih sistemov/tehnologij, rekonstrukcije, prestavitve in zaščite ter popravila kabelskih omrežij),
2. ojačitev obstoječih antenskih sistemov in njihovo zvišanje,
3. zamenjava obstoječih zabojnikov oziroma razširitev z novimi,
4. povečanje zmogljivosti obstoječih ali postavitve novih sistemov zvez ter dostopovnega omrežja (mikrovalovni sistemi, optika, baker, vmesniki in podobno),
5. zagotovitev potrebnega povečanja obstoječe električne priključne moči,
6. izvedba zahtevanih ozemljitev oziroma razširitev obstoječe ozemljitve zaradi zamenjave zabojnika/stolpa.

(4) Vzdrževalna dela v javno korist morajo biti opravljena tako, da objekti ohranjajo bistvene lastnosti v skladu s predpisi o graditvi objektov.

(5) Minister določi objekte in njihovo razčlenitev v okviru javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče zmogljivosti glede na stopnjo zahtevnosti njihove gradnje oziroma vzdrževanja oziroma lahko podrobnejše uredi vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju tega člena.

(6) Inšpektor pristojen za prostorske in gradbene zadeve opravlja nadzor nad izvajanjem določb o gradnji javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, ki izhajajo iz tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter pri tem usklajeno deluje ter sodeluje z inšpektorjem. Inšpektor pa opravlja nadzor nad delovanjem v obratovanju iz prvega odstavka tega člena ter pri tem sodeluje ter usklajeno deluje z inšpektorjem pristojnim za nadzor blaga na trgu. Vsi navedeni inšpektorji sodelujejo z agencijo ob uporabi tretjega odstavka 141. člena tega zakona.

8. člen
(skupna uporaba)

(1) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij, ki pridobijo pravico do postavitve zmogljivosti na, nad ali pod nepremičnino v javni ali zasebni lasti, morajo zaradi racionalne rabe prostora

graditi omrežja in naprave tako, da v kar največji meri omogočajo skupno uporabo obstoječih objektov komunikacijskega omrežja.

(2) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij se morajo z drugimi operaterji javnih komunikacijskih omrežij dogovarjati o skupni uporabi takšne lastnine oziroma zmogljivosti.

(3) Agencija vzpodbuja pogodbeno urejanje skupne uporabe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Kadar so operaterji javnih komunikacijskih omrežij prikrajšani za dostop do uporabnih alternativ zaradi racionalne rabe prostora, varstva okolja ali javnega zdravja, zaradi javne varnosti ali prostorskih ureditev ter se sami ne dogovorijo, na zahtevo ene izmed strank o zadevi odloči agencija z odločbo po postopku iz 129. člena tega zakona. V tem primeru lahko agencija operaterju javnih komunikacijskih omrežij odredi, da drugemu operaterju javnih komunikacijskih omrežij omogoči skupno uporabo zadevnih zmogljivosti oziroma lastnine. Pri tem lahko določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmogljivosti oziroma lastnine.

(5) Agencija lahko odredi skupno uporabo le na podlagi predhodno izvedenega javnega posvetovanja, ki ne sme trajati manj, kot je opredeljeno v 95. členu tega zakona. V okviru javnega posvetovanja morajo imeti vse zainteresirane stranke možnost, da izrazijo svoje mnenje.

(6) Agencija ne more odrediti skupne uporabe, če bi ta posegala v stvarne pravice tretje osebe, razen če je operater sprožil postopek razlastitve ali ustanovitve služnosti.

9. člen

(medomrežno povezovanje in operatorski dostop)

(1) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij imajo pravico in dolžnost, da se medsebojno pogajajo o operatorskem dostopu oziroma o medomrežnem povezovanju.

(2) O tehničnih in komercialnih vprašanjih operatorskega dostopa oziroma medomrežnega povezovanja se stranke dogovorijo same s pogodbo, ki ne sme biti v nasprotju z določbami tega zakona.

(3) Pri sklepanju pogodb o medomrežnem povezovanju oziroma operatorskem dostopu so stranke dolžne varovati zaupnost vseh podatkov, ki so si jih pri tem izmenjale. Izmenjani podatki ne smejo biti uporabljeni za kakršenkoli drug namen ali izročeni tretji osebi, zlasti ne drugemu oddelku, podružnici oziroma hčerinski družbi ter partnerjem, ki bi jim posredovanje takšnih informacij lahko prineslo konkurenčno prednost. Ne glede na navedeno pa veljajo obveznosti iz 23. in 24. člena tega zakona.

(4) Če ne pride do dogovora iz drugega odstavka tega člena, odloči na zahtevo ene izmed strank oziroma po uradni dolžnosti agencija z odločbo ob smiselni uporabi postopka iz 129. člena tega zakona. Agencija z odločbo uredi le tista vprašanja medomrežnega povezovanja oziroma operatorskega dostopa, glede katerih ni mogoče doseči soglasja med strankami in ki niso v nasprotju s tem zakonom.

10. člen

(operaterji s posebnimi ali izključnimi pravicami)

Operaterji, ki imajo posebne ali izključne pravice za izvajanje druge gospodarske dejavnosti in imajo letni prihodek na področju elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev večji od dveh milijard slovenskih tolarjev, morajo ali zagotavljati elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve v pravno samostojni družbi, ali pa voditi ločene računovodske evidence za aktivnosti, povezane z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij, tako kot da bi te aktivnosti opravljali v pravno samostojni družbi.

11. člen (univerzalna storitev)

- (1) Univerzalna storitev je najmanjši nabor storitev določene kakovosti, ki je dostopen vsem končnim uporabnikom v Republiki Sloveniji po dostopni ceni ne glede na njihovo geografsko lego.
- (2) Najmanjši nabor storitev, ki sodijo v univerzalno storitev, vključuje:
 1. priključitev na javno telefonsko omrežje in dostop do javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji na razumno zahtevo uporabnika, tako da mu to omogoča vzpostavljanje in sprejemanje notranjih (krajevnih in medkrajevnih) in mednarodnih klicev, prenos faksimilnih komunikacij in podatkovnih komunikacij s prenosno hitrostjo, primerno za funkcionalen dostop do interneta;
 2. zagotavljanje in dostop do univerzalnega imenika in univerzalne službe za dajanje informacij o naročnikih (v nadaljnjem besedilu: univerzana imeniška služba) v skladu z 12. členom tega zakona;
 3. zagotavljanje javnih telefonskih govorilnic, iz katerih je možno brezplačno in brez uporabe kakršnihkoli plačilnih sredstev klicati na številke za klice v sili, tako da so izpolnjene razumne potrebe končnih uporabnikov glede geografske pokritosti, števila javnih telefonskih govorilnic, dostopnosti za uporabnike-invalidne in kakovosti storitev;
 4. zagotavljanje ukrepov za končne uporabnike-invalidne, ki jih določi vlada na usklajen predlog ministra in ministra oziroma ministrice, pristojnega oziroma pristojne za socialne zadeve (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za socialne zadeve), in ki končnim uporabnikom-invalidom omogočajo ustrezen dostop do in uporabo javno dostopnih telefonskih storitev, vključno z dostopom do storitev v sili, imenikov in imeniških služb, kot ga imajo drugi končni uporabniki.
- (3) Če se najmanjši nabor storitev iz prejšnjega odstavka spremeni v zakonodaji Evropske skupnosti, Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) sprejme uredbo, s katero določi spremenjeni najmanjši nabor storitev.
- (4) Vlada lahko z uredbo poveča obseg najmanjšega nabora storitev, ki je določen z drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena, če je to v skladu z razvojem elektronskih komunikacij.

12. člen (univerzalni imenik in univerzalna imeniška služba)

- (1) Univerzalni imenik mora vsebovati najmanj podatke iz od 1. do 5. točke prvega odstavka 110. člena tega zakona o vseh naročnikih javno dostopnih telefonskih storitev, ki temu ne nasprotujejo. Univerzalni imenik je lahko natiskan oziroma elektronski, za kar mora agencija predhodno izdati odločbo o soglasju.

(2) Univerzalna imeniška služba, do katere morajo imeti dostop vsi končni uporabniki, vključno z uporabniki javnih govorilnic, mora dajati podatke o vseh naročnikih, ki so vključeni v univerzalni imenik.

(3) Podatke v univerzalnem imeniku je treba redno oziroma najmanj enkrat letno obnavljati ob upoštevanju načina njegovega izdajanja. Podatki, ki jih daje univerzalna imeniška služba, pa morajo biti obnovljeni najmanj enkrat mesečno. Izvajalec univerzalne storitve, ki zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo, nemudoma obvesti agencijo, če mu drug operater javno dostopnih telefonskih storitev ne posreduje podatkov iz prvega odstavka tega člena.

(4) Izvajalec univerzalne storitve, ki zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo, ne sme različno obravnavati podatkov, ki jih dobi od različnih operaterjev javno dostopne telefonske storitve.

13. člen

(zagotavljanje univerzalne storitve)

(1) Agencija z odločbo določi za dobo pet let enega ali več izvajalcev univerzalne storitve, tako da se univerzalna storitev zagotavlja na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(2) Če v tem poglavju tega zakona ni drugače določeno, agencija določi izvajalca univerzalne storitve z odločbo na podlagi smiselne uporabe določb javnega razpisa, ki je določen v V. poglavju (radiofrekvenčni spekter) tega zakona. Če javni razpis ne uspe, določi agencija z odločbo za izvajalca univerzalne storitve tistega operaterja, ki ima na področju javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji pomembno tržno moč v skladu s prvim odstavkom 19. člena tega zakona oziroma, če tega ni, pa operaterja, ki ima največ naročnikov javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji. Pri tem mora agencija upoštevati načelo učinkovitosti, objektivnosti in transparentnosti.

(3) Predmet javnega razpisa je zagotavljanje različnih storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, oziroma zagotavljanje univerzalne storitve na določenem območju ali na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(4) Pri izboru se kot merila upoštevajo zlasti sposobnost izvajanja univerzalne storitve oziroma različnih storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, na določenem območju in stroški tega izvajanja.

(5) Agencija mora šest mesecev pred iztekom trajanja odločbe iz prvega odstavka tega člena na podlagi podatkov o izvajanju univerzalne storitve ugotoviti, ali je splošna dostopnost zmogljivosti oziroma storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, takšna, da je treba ponovno določiti izvajalca univerzalne storitve, pri čemer upošteva mnenje zainteresirane javnosti.

14. člen

(cene in splošni pogoji)

(1) Agencija spremlja razvoj in višino drobnoprodajnih cen storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev.

(2) Cene posamezne storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, morajo biti pri posameznem izvajalcu univerzalne storitve enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(3) Izvajalec univerzalne storitve lahko ponudi cenovne opcije ali pakete za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma posebnimi potrebami, ki se razlikujejo od tistih, ki jih sicer zagotavlja pod normalnimi komercialnimi pogoji.

(4) Agencija na podlagi zbranih podatkov iz prvega odstavka tega člena in z odločbo od posameznega izvajalca univerzalne storitve zahteva, da ponudi cenovne opcije ali pakete za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma posebnimi potrebami, ki se razlikujejo od tistih, ki jih sicer zagotavlja pod normalnimi komercialnimi pogoji, če na podlagi zbranih podatkov ugotovi, da so cene iz prvega odstavka tega člena previsoke glede na povprečno mesečno plačo v Republiki Sloveniji, kot jo objavi Statistični urad Republike Slovenije, in če rastejo za več kot 5 odstotnih točk hitreje kot indeks življenjskih stroškov v preteklem letu. Agencija s splošnim aktom določi način upoštevanja navedenih meril. Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za socialne zadeve, določi kategorije potrošnikov, ki se štejejo za osebe z nizkimi dohodki oziroma s posebnimi potrebami.

(5) Izvajalec univerzalne storitve mora določiti cene in splošne pogoje, tako da naročniki določene storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, niso dolžni plačati še za zmogljivosti ali storitve, ki pri tej storitvi niso potrebne ali zahtevane.

(6) Agencija lahko z odločbo izvajalcu univerzalne storitve naloži, da svojim naročnikom zagotovi eno ali več naslednjih možnosti za nadzor izdatkov:

1. razčlenitev računa v skladu z 91. členom tega zakona,
2. brezplačno selektivno zaporo izhodnih klicev za preprečitev določene vrste klicev ali klicev na določeno vrsto števil,
3. predplačniški sistem za plačilo dostopa do javnega telefonskega omrežja in uporabe javno dostopnih telefonskih storitev za potrošnike,
4. obročno odplačevanje priključnine na javno telefonsko omrežje.

15. člen

(kakovost univerzalne storitve)

(1) Minister predpiše kakovost univerzalne storitve, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov.

(2) Agencija s splošnim aktom določi prenosno hitrost, primerno za funkcionalen dostop do interneta, in rok, v katerem jo je treba doseči. Pri tem upošteva prevladujoče tehnologije dostopa, ki jih uporablja večina naročnikov, ter tehnološko in ekonomsko izvedljivost. Po izteku roka, določenega v splošnem aktu, agencija ponovno preveri okoliščine, ki so pripeljale do določitve prenosne hitrosti, in po potrebi s splošnim aktom določi novo prenosno hitrost.

(3) Agencija v splošnem aktu predpiše vsebino, obliko in način objave podatkov o kakovosti univerzalne storitve.

(4) Izvajalci univerzalne storitve morajo najmanj enkrat letno objavljati ažurne podatke o kakovosti univerzalne storitve in podatke ter vsako njihovo spremembo pošiljati agenciji.

(5) Agencija nadzoruje kakovost univerzalne storitve in lahko ukrepa v skladu s postopkom nadzora.

(6) Če agencija utemeljeno sumi v resničnost podatkov iz četrtega odstavka tega člena, lahko agencija po uradni dolžnosti odredi neodvisno revizijo ali tej reviziji podoben pregled

podatkov o kakovosti zagotavljanja univerzalne storitve na stroške določenega izvajalca univerzalne storitve.

(7) Če izmerjene vrednosti parametrov kakovosti določenega izvajalca univerzalne storitve najmanj trikrat zaporedoma ne dosežejo mejnih vrednosti, lahko agencija začne postopek izbire novega izvajalca univerzalne storitve.

16. člen

(nadomestilo neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve)

(1) Izvajalec univerzalne storitve je upravičen do nadomestila, če mu zagotavljanje storitev iz drugega odstavka 11. člena oziroma četrtega odstavka 14. člena povzroča neto stroške.

(2) Neto stroški zagotavljanja univerzalne storitve se izračunajo kot razlika med neto stroški izbranega izvajalca, če deluje z obveznostmi izvajanja univerzalne storitve in če deluje brez teh obveznosti, pri tem pa se upošteva koristi, ki jih ima z izvajanjem univerzalne storitve, vključno z nematerialnimi koristmi. Agencija v splošnem aktu podrobneje predpiše način izračuna neto stroškov in nematerialne koristi, ki se upoštevajo pri izračunu neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. Pri tem mora upoštevati opredeljena izhodišča, navedena v zakonodaji Evropske skupnosti, ki urejajo univerzalno storitev.

(3) Izvajalec univerzalne storitve mora stroške ukrepov iz 4. točke drugega odstavka 11. člena evidentirati in voditi ločeno od ostalih stroškov univerzalne storitve.

(4) Izvajalec univerzalne storitve mora agenciji v 90 dneh po zaključku poslovnega leta poslati oceno neto stroškov ter računovodske evidence in informacije, ki so služile za oceno neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. V nasprotnem primeru izgubi pravico do uveljavljanja neto stroškov.

(5) Agencija ali s strani agencije pooblaščen revizor revidira in potrdi računovodske izkaze in informacije iz prejšnjega odstavka.

(6) Agencija mora preveriti izračun neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. Če je bil izvajalec univerzalne storitve izbran na javnem razpisu, agencija pri preverjanju upošteva stroške zagotavljanja univerzalne storitve, ki jih je le-ta ponudil na javnem razpisu. Agencija upošteva drugačne stroške, kot jih je na javnem razpisu ponudil izvajalec storitve samo v primeru, ko je prišlo do spremembe pogojev, ki so bili upoštevani pri javnem razpisu in ko izvajalec univerzalne storitve dokaže upravičenost odstopanj na objektivni in transparentni osnovi. Agencija objavi rezultate izračuna stroškov in rezultate revizije podatkov, ki ji jih je posredoval izvajalec univerzalne storitve.

(7) Agencija z odločbo določi višino nadomestila. Pri tem lahko na podlagi izračunov odloči, da izvajalec univerzalne storitve ni upravičen do nadomestila ali da je upravičen do manjšega nadomestila neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, kot ga je le-ta predlagal.

17. člen

(financiranje univerzalne storitve)

(1) Nadomestila neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve se financirajo iz prispevkov operaterjev, ki delujejo na območju Republike Slovenije in imajo prihodek iz zagotavljanja

javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev višji kot 500 milijonov slovenskih tolarjev.

(2) Višino prispevka za posameznega operaterja določi agencija na podlagi deleža njegovega prihodka iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev glede na prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev vseh operaterjev iz prejšnjega odstavka na območju Republike Slovenije.

(3) Operaterji morajo svoj prispevek plačati neposredno izvajalcu univerzalne storitve v roku in višini, ki ju z odločbo določi agencija.

(4) Operaterji vsako leto do 31. marca obvestijo agencijo o višini prihodkov, ki so jih imeli v preteklem letu iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev. Če operater do tega roka tega ne stori, upošteva agencija kot prihodek iz drugega odstavka tega člena celotni prihodek operaterja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(5) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil operater, lahko agencija ali pooblaščen revizor po izboru agencije pregleda podatke in oceni prihodek na stroške tega operaterja. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz prejšnjega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(6) Podatki o nadomestilu neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, načinu njihove razporeditve in uporabe ter delih, ki so bila financirana, so javni. Agencija v ta namen vsako leto objavi letno poročilo o nadomestilih neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, izračunanih neto stroških, nematerialnih koristih, ki so bile upoštevane pri izračunu neto stroškov, in plačanih prispevkih.

(8) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena nadomestila neto stroškov za ukrepe za uporabnike-invalidne v okviru univerzalne storitve financira ministrstvo, pristojno za socialne zadeve.

18. člen (nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira izvajanje univerzalne storitve.

19. člen (operaterji s pomembno tržno močjo)

(1) Pri zagotavljanju učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij s predhodno (ex ante) regulacijo se šteje, da ima operater pomembno tržno moč po tem zakonu, če ima sam ali skupaj z drugimi operaterji na določenem trgu javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev (v nadaljnjem besedilu: upošteven trg) položaj, enakovreden prevladujočemu položaju, torej tak ekonomski vpliv, da mu omogoča znatno mero samostojnosti nasproti konkurentom, uporabnikom in potrošnikom.

(2) Če dva ali več operaterjev delujejo na trgu, katerega struktura pospešuje usklajene učinke, se jih lahko obravnava kot operaterje s skupnim prevladujočim položajem v smislu prejšnjega odstavka, tudi kadar med njimi ni strukturnih ali drugih povezav.

(3) Kadar ima operater na upoštevnem trgu pomembno tržno moč, se lahko šteje za operaterja s pomembno tržno močjo tudi na trgu, ki je tesno povezan s prvim trgom, če povezave med obema trgoma omogočajo, da se tržna moč z enega trga prenese na drugega in s tem krepi tržna moč operaterja.

(4) Kadar agencija presoja, ali ima operater pomembno tržno moč v skladu s prvim odstavkom tega člena, upošteva zlasti naslednja merila, ki niso kumulativne narave:

1. tržni delež operaterja na upoštevnem trgu in spreminjanje njegovega tržnega deleža na upoštevnem trgu v daljšem obdobju;
2. ovire za vstop na upoštevni trg in vpliv na potencialno konkurenco na tem trgu;
3. vpliv velikih uporabnikov na moč operaterja (izravnalna kupna moč);
4. elastičnost povpraševanja;
5. faza v razvoju upoštevnega trga;
6. tehnološke prednosti;
7. razvitost prodajne in distribucijske mreže;
8. doseganje ekonomij obsega oziroma ekonomij povezanosti,
9. stopnjo vertikalne integracije;
10. stopnjo diferenciacije produkta;
11. možnosti dostopa do finančnih virov;
12. ali nadzira infrastrukturo, ki se je ne da zlahka podvojiti;
13. zvezanost storitev.

(5) Kadar agencija presoja, ali imajo dva ali več operaterjev pomembno tržno moč v skladu z drugim odstavkom tega člena, upošteva zlasti naslednja merila, ki niso kumulativne narave:

1. stopnjo koncentracije upoštevnega trga, razporeditev tržnih deležev na upoštevnem trgu in njihovo spreminjanje v daljšem obdobju;
2. ovire za vstop na upoštevni trg in vpliv na potencialno konkurenco na tem trgu;
3. vpliv velikih uporabnikov na moč operaterja (izravnalna kupna moč);
4. preglednost upoštevnega trga;
5. faza v razvoju upoštevnega trga;
6. homogenost produktov;
7. elastičnost povpraševanja;
8. koliko je tehničnih inovacij in kakšna je razvitost tehnologije;
9. obstoj prostih (neizrabljenih) zmogljivosti;
10. ali obstajajo neformalne ali druge povezave med temi operaterji;
11. mehanizme, ki jih ti operaterji uporabijo pri povračilnih ukrepih;
12. obstoj cenovne konkurence.

(6) Pri določanju pomembne tržne moči in uporabi meril iz četrtega in petega odstavka agencija ravna skladno z zakonodajo Evropske skupnosti in dosledno upošteva smernice Evropske komisije, ki urejajo tržno analizo in določitev pomembne tržne moči na področju elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence.

(1) Agencija mora na področju zagotavljanja in izvajanja elektronskih komunikacij v skladu z načeli konkurenčnega prava in ob doslednem upoštevanju vsakokratnega priporočila Evropske komisije o upoštevni trgih produktov in storitev na področju elektronskih komunikacij in smernic iz šestega odstavka prejšnjega člena s splošnim aktom določiti produktne, storitvene in geografske trge, ki ustrezajo razmeram v državi. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence.

(2) Če Evropska komisija na področju zagotavljanja in izvajanja elektronskih komunikacij z odločbo določi meddržavne trge, mora biti vsaka določitev meddržavnih trgov agencije v skladu z odločbo Evropske komisije.

(3) Agencija mora v skladu s tem členom v 60 dneh od izdaje novega priporočila oziroma nove odločbe Evropske komisije izdati ustrezno odločbo.

(4) Če agencija v skladu s tem členom izda odločbo, ki se razlikuje od priporočila Evropske komisije, mora pred tem izpeljati javno posvetovanje v skladu s 95. členom in sodelovanje v skladu s 124. členom tega zakona ter posvetovanje s pristojnimi organi urejanja drugih držav članic Evropske unije in Evropsko komisijo v skladu s 125. členom tega zakona.

21. člen (analiza upoštevni trgov)

(1) Agencija mora v sodelovanju z organom, pristojnim za varstvo konkurence, v rednih časovnih intervalih analizirati trge iz prvega odstavka prejšnjega člena. Pri tem pa časovni intervali ne smejo biti daljši od enega leta.

(2) Pri analizi iz prejšnjega odstavka mora agencija upoštevati smernice iz šestega odstavka 19. člena tega zakona.

(3) Analizo meddržavnih trgov izvede agencija skupaj s pristojnimi organi urejanja iz drugih držav članic Evropske unije, ki jih ta meddržavni trg obsega.

22. člen (naložitev, sprememba, ohranitev ali razveljavitev obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo)

(1) Če na podlagi analize upoštevnega trga agencija ugotovi, da ta trg ni dovolj konkurenčen, z odločbo določi operaterja oziroma operaterje s pomembno tržno močjo na tem trgu. Pred izdajo odločbe lahko pridobi mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence.

(2) Z odločbo iz prejšnjega odstavka mora agencija naložiti operaterju s pomembno tržno močjo vsaj eno izmed obveznosti iz 23. do 30. člena tega zakona. Agencija pri tem upošteva načelo sorazmernosti, kar mora v obrazložitvi odločbe tudi ustrezno obrazložiti.

(3) Če namerava agencija operaterju s pomembno tržno močjo z odločbo naložiti druge obveznosti, ki niso obveznosti določene v 23. do 30. členu tega zakona, sme to storiti samo na podlagi predhodnega soglasja Evropske komisije.

(4) Ob ponovni določitvi določenega operaterja za operaterja s pomembno tržno močjo lahko agencija temu operaterju naloži iste ali druge obveznosti.

(5) Če na podlagi analize upoštevnega trga agencija ugotovi, da je ta trg dovolj konkurenčen, ne sme določiti nobenega operaterja za operaterja s pomembno tržno močjo. Če je bil ta trg prej nekonkurenčen, mora agencija z odločbo razveljaviti vse odločbe, ki so na tem trgu določale operaterje s pomembno tržno močjo.

(6) Pri razveljavitvi odločb na podlagi prejšnjega odstavka agencija razveljavi tudi vse obveznosti, ki so jih ti operaterji imeli kot operaterji s pomembno tržno močjo.

(7) O naložitvi, spremembi, ohranitvi ali razveljavitvi obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo na meddržavnih trgih, odloča agencija skupaj z drugimi pristojnimi organi urejanja v državah članicah Evropske unije, ki jih ta meddržavni trg zajema.

(8) Vsak ukrep na podlagi tega člena lahko agencija izvede le na podlagi predhodno izpeljanega posvetovanja z zainteresirano javnostjo, kot je določeno v 95. členu tega zakona, z organom, pristojnim za varstvo konkurence na podlagi 124. člena tega zakona, pod pogoji iz 125. člena tega zakona pa tudi z drugimi pristojnimi organi urejanja v državah članicah Evropske unije in Evropsko komisijo.

23. člen

(obveznost zagotavljanja preglednosti)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka prejšnjega člena naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo, da zagotavlja preglednost glede medomrežnega povezovanja oziroma operatorskega dostopa, tako da od njega zahteva razkritje določenih informacij v zvezi medomrežnim povezovanjem oziroma operatorskim dostopom, na primer računovodske informacije, tehnične specifikacije, značilnosti omrežja, pogoje izvedbe in uporabe, cene. Agencija v tej odločbi natančneje določi, katere informacije naj bodo razkrite, kako podrobne naj bodo in kako naj bodo razkrite.

(2) Od operaterja iz prejšnjega odstavka, ki mu je naložena tudi obveznost iz 24. člena tega zakona, lahko agencija v skladu s prejšnjim odstavkom z odločbo zahteva, da objavi vzorčno ponudbo za medomrežno povezovanje oziroma operatorski dostop. Ta vzorčna ponudba mora biti dovolj razčlenjena, tako da drugim operaterjem, ki želijo določeno storitev v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operatorskim dostopom, ni treba plačati zmogljivosti, ki niso nujno potrebne za zahtevano storitev. V tej vzorčni ponudbi morajo biti opisane storitve, ki jih operater s pomembno tržno močjo ponuja v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operatorskim dostopom, razčlenjene na komponente v skladu s tržnimi potrebami, ter z njimi povezani pogoji, vključno s cenami. Če ta vzorčna ponudba ne ustreza določbam tega zakona, sme agencija z odločbo zahtevati njeno spremembo.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka mora vzorčna ponudba za razvezan dostop do krajevne zanke vsebovati vsaj tiste elemente, ki jih agencija določi s splošnim aktom, pripravljenim v skladu z zakonodajo Evropske skupnosti.

24. člen

(obveznost zagotavljanja enakega obravnavanja)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo obveznost zagotavljanja enakega obravnavanja v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operatorskim dostopom.

(2) Z naložitvijo obveznosti iz prejšnjega odstavka se zlasti zagotovi, da operater iz prejšnjega odstavka:

1. uporablja enakovredne pogoje medomrežnega povezovanja oziroma operatorskega dostopa v enakovrednih okoliščinah za druge operaterje, ki zagotavljajo enakovredne storitve, ter
2. zagotavlja drugim operaterjem enako kakovostne storitve in informacije v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operatorskim dostopom pod enakimi pogoji kot za svoje storitve ali storitve svojih hčerinskih podjetij ali partnerskih podjetij.

25. člen

(obveznost ločitve računovodskih evidenc)

(1) Agencija lahko v skladu s predpisi, ki urejajo računovodstvo, z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo, da vodi računovodske evidence za določene dejavnosti, povezane z medomrežnim povezovanjem oziroma operatorskim dostopom, ločeno od računovodskih evidenc za ostale dejavnosti.

(2) Agencija naloži to obveznost zaradi nadzorovanja izpolnjevanja obveznosti iz prejšnjega člena ali, kjer je to potrebno zaradi preprečitve neutemeljenega navzkrižnega subvencioniranja. To obveznost naloži zlasti vertikalno integriranemu operaterju in od njega lahko zahteva, da zagotovi preglednost svojih grosističnih in internih obračunskih cen. Pri tem lahko določi tudi obliko in metodologijo vodenja računovodstva, ki jo je treba uporabiti.

(3) Operater iz prvega odstavka tega člena mora na zahtevo agenciji predložiti računovodske evidence, vključno s podatki o prihodkih, prejetih od tretjih strank.

(4) Agencija lahko objavi informacije, ki bi prispevale k odprtem in konkurenčnem trgu, vendar mora pri tem upoštevati stopnjo zaupnosti prejetih podatkov skladno z domačimi predpisi in predpisi Evropske skupnosti, ki se nanašajo na poslovno tajnost.

(5) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju tega člena.

26. člen

(obveznost dopustitve operatorskega dostopa do določenih omrežnih zmogljivosti in njihove uporabe)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo obveznost, da ugoti vsem razumnim zahtevam za operatorski dostop do in uporabo določenih omrežnih elementov in povezanih zmogljivosti. Tako ravna agencija zlasti, kadar oceni, da bi zavrnitev operatorskega dostopa ali nerazumni pogoji, ki bi imeli podoben učinek, ovirali vzpostavitev zadostne konkurenčnosti trga na maloprodajnem nivoju, ali da ne bi bili v interesu končnih uporabnikov. Pri tem agencija lahko naloži tudi dodatne pogoje, da se zagotovi poštenost, razumnost in pravočasnost izpolnitve obveznosti.

(2) Agencija lahko od operaterja iz prejšnjega odstavka med drugim zahteva zlasti, da:

1. omogoči operatorski dostop do določenih omrežnih elementov oziroma naprav, vključno z razvezanim dostopom do krajevne zanke;
2. se v dobri veri pogaja z operaterji, ki zahtevajo operatorski dostop;

3. ne zavrne že odobrenega operatorskega dostopa do zmogljivosti;
4. zagotovi določene storitve na grosistični osnovi zaradi preprodaje teh storitev na maloprodajnem trgu;
5. odobri odprt operatorski dostop do tehničnih vmesnikov, protokolov ali drugih pomembnih tehnologij, ki so nujno potrebni za vzajemno delovanje storitev ali storitev navideznih omrežij;
6. zagotovi skupno uporabo (kolokacija) ali druge oblike souporabe zmogljivosti, vključno s souporabo kanalov, zgradb ali drogov;
7. zagotovi določene storitve, ki so potrebne za vzajemno delovanje storitev med koncema za uporabnike, vključno z zmogljivostmi za inteligentne omrežne storitve ali gostovanjem v mobilnih omrežjih;
8. zagotovi operatorski dostop do sistemov za podporo obratovanju ali podobnih sistemov programske opreme, ki so potrebni za zagotovitev pravične konkurence pri izvajanju storitev;
9. medsebojno poveže omrežja ali omrežne zmogljivosti.

(3) Ko agencija presoja, ali naj naloži obveznost iz prvega odstavka tega člena, in še posebej, ko ocenjuje, ali je naložena obveznost proporcionalna koristim, ki jih zasleduje, mora upoštevati zlasti naslednje dejavnike:

1. tehnično in ekonomsko upravičenost uporabe ali namestitve konkurenčne opreme glede na hitrost razvoja trga ter naravo in vrsto predlaganega medomrežnega povezovanja in operatorskega dostopa;
2. izvedljivost predlaganega operatorskega dostopa glede na kapaciteto, ki je na voljo;
3. začetno naložbo operaterja iz prvega odstavka tega člena ob upoštevanju tveganja v zvezi s to naložbo;
4. potreba po dolgoročnem varstvu konkurence;
5. ustrezne pravice intelektualne lastnine, kadar je to primerno;
6. zagotavljanje vseevropskih storitev.

(4) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi posamezna vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju tega člena.

27. člen

(obveznost cenovnega nadzora in stroškovnega računovodstva)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo obveznosti v zvezi s pokrivanjem stroškov in kontrolo cen, vključno z obveznostmi glede stroškovne naravnosti cen in obveznostmi glede sistemov stroškovnega računovodstva, v povezavi z zagotavljanjem določene vrste medomrežnega povezovanja oziroma operatorskega dostopa.

(2) Agencija naloži obveznosti iz prejšnjega odstavka, če na podlagi tržne analize iz 21. člena tega zakona oceni, da bi operater iz prejšnjega odstavka zaradi pomanjkanja učinkovite konkurence utegnil obdržati ali previsoke cene ali prenizko razliko med maloprodajnimi in grosističnimi cenami v škodo končnih uporabnikov.

(3) Agencija mora pri naložitvi obveznosti iz prvega odstavka tega člena upoštevati naložbe operaterja iz prvega odstavka tega člena in mu zagotoviti primerno stopnjo donosnosti naložbe glede na vložena sredstva, pri čemer upošteva s tem povezana tveganja.

(4) Vsak mehanizem pokrivanja stroškov ali metodologija določanja cen, ki ga predpiše agencija, mora biti namenjen pospeševanju učinkovitosti in trajnostne konkurence ter

povečanju koristi potrošnikov. Pri tem lahko agencija upošteva tudi cene, ki so na voljo na primerljivih konkurenčnih trgih in pri operaterjih.

(5) Kadar mora operater iz prvega odstavka tega člena pri svojih cenah upoštevati stroškovno naravnost, mora dokazati, da so cene izračunane na podlagi stroškov, vključno s primerno stopnjo donosnosti naložbe. Pri preverjanju te obveznosti lahko agencija uporabi metode stroškovnega računovodstva, ki so neodvisne od tistih, ki jih uporablja operater. Agencija lahko od operaterja z odločbo tudi zahteva, da utemelji svoje cene, in lahko, kjer je to primerno, zahteva prilagoditev cen. Pri tem je dokazno breme na strani operaterja, ki je zavezan za izpolnjevanje te zahteve.

(6) Agencija mora zagotoviti, da je v primeru obvezne uporabe sistema stroškovnega računovodstva za podporo cenovnega nadzora javnosti na voljo opis sistema stroškovnega računovodstva, ki prikazuje vsaj glavne kategorije, po katerih so stroški razvrščeni v skupine, in pravila, ki se uporabljajo za razporeditev stroškov. Skladnost s sistemom stroškovnega računovodstva preverja pooblaščen revizor. Izjava o skladnosti se objavi vsako leto.

28. člen

(obveznost regulacije maloprodajnih storitev)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo na določenem maloprodajnem trgu obveznosti, povezane z regulacijo maloprodajnih storitev.

(2) Obveznosti iz tega člena lahko agencija naloži le, če na podlagi tržnih analiz iz 21. člena tega zakona ugotovi, da upošteven trg, ki je namenjen končnim uporabnikom, ni dovolj konkurenčen, obveznosti na podlagi 23. do vključno 27. člena in 30. člena tega zakona pa ne bi dosegle ciljev, ki jih na trgu zasleduje. Obveznosti iz tega člena lahko vključujejo prepoved:

1. zaračunavanja prekomernih cen,
2. oviranja vstopa na trg,
3. omejevanja konkurence s postavljanjem previsokih ali prenizkih cen,
4. dajanja neupravičene prednosti določenim končnim uporabnikom,
5. neutemeljenega združevanja določenih storitev.

(3) Agencija lahko hkrati z naložitvijo obveznosti na podlagi tega člena predpiše eno izmed naslednjih metod:

1. metodo cenovne kapice na maloprodajnih cenah,
2. metodo regulacije individualnih tarif,
3. metodo stroškovne usmeritve cen,
4. metodo usmeritve k cenam na primerljivih trgih.

(4) Pri izpolnjevanju obveznosti na podlagi tega člena, ki se nanašajo na regulacijo maloprodajnih tarif ali drug ustrezen maloprodajni nadzor, mora operater iz prvega odstavka tega člena uporabiti potreben in primeren sistem stroškovnega računovodstva, ki ga določi agencija z odločbo iz prvega odstavka tega člena. Pri tem lahko agencija določi obliko in metodologijo vodenja računovodstva, ki ju mora ta operater uporabiti. Skladnost s stroškovnim računovodstvom preverja usposobljeni neodvisni revizor. Agencija zagotovi letno objavo izjave o skladnosti.

(5) Agencija mora na zahtevo Evropske komisije tej sporočiti informacije, ki se nanašajo na obveznosti nadzora maloprodajnih cen in, kadar je to primerno, tudi o sistemih stroškovnega računovodstva, ki jih uporabljajo operaterji iz prvega odstavka tega člena.

30. člen

(obveznost zagotavljanja izbire in predizbire operaterja
javnih komunikacijskih storitev)

(1) Agencija mora z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naložiti določenemu operaterju s pomembno tržno močjo na področju zagotavljanja priključitve in uporabe javnega telefonskega omrežja na fiksni lokaciji obveznost, da omogoči svojim naročnikom dostop do storitev vseh medomrežno povezanih operaterjev javnosti dostopnih telefonskih storitev, in sicer:

1. pri vsakem klicu z uporabo posebne številke izbranega operaterja,
2. s predizbiro operaterja, ki jo je možno preklicati ob vsakem klicu z uporabo metode iz prejšnje točke.

(2) Agencija lahko na podlagi zahtev uporabnikov od operaterjev iz prvega odstavka tega člena z odločbo iz 22. člena tega zakona zahteva tudi drugačen primeren način izvršitve obveznosti, kot je način, določen v prejšnjem odstavku.

(3) Agencija lahko na podlagi zahtev uporabnikov od operaterjev drugih javnih komunikacijskih omrežij, ki imajo pomembno tržno moč, z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona zahteva, da omogočijo svojim uporabnikom izvajanje izbire in predizbire izvajalca javnih komunikacijskih storitev. Pri tem smiselno uporabi prvi odstavek tega člena ali določi drug primeren način izvršitve te obveznosti. Zahteve uporabnikov iz tega ter iz prejšnjega odstavka agencija oceni v skladu s postopkom tržne analize iz 21. člena ter ob smiselnem upoštevanju zahtev iz 26. člena tega zakona.

(4) Operaterji z obveznostjo na podlagi tega člena morajo stroškovno oblikovati cene za operaterski dostop in medomrežno povezovanje v zvezi z izbiro in predizbiro operaterja.

(5) Operaterji iz prejšnjega odstavka lahko naročniku zaračunajo le enkratno stroškovno utemeljen znesek, ki pokrije stroške izvedbe predizbire operaterja. Ne glede na to pa ta znesek ne sme biti toliko visok, da bi odvrnil naročnike od uporabe te zmožljivosti.

(6) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, povezana z izvrševanjem tega člena.

35. člen

(uporaba radijskih frekvenc)

(1) Fizična ali pravna oseba lahko uporablja določeno radijsko frekvenco le na podlagi odločbe agencije, s katero ji ta podeli pravico uporabe te radijske frekvence. Če se radijske frekvence v nasprotju s tem zakonom in podzakonskimi predpisi uporabljajo brez veljavne odločbe, inšpektor ukrepa skladno s postopkom nadzora.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ni potrebno pridobiti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za radijske frekvence, ki so s splošnim aktom iz prejšnjega člena predvidene za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi

nesrečami. Upravljanje in dodeljevanje teh radijskih frekvenc izvaja organ, pristojen za načrtovanje in upravljanje radijskih frekvenc za potrebe državnih organov.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena ni potrebno pridobiti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc tudi za radijske frekvence, za katere minister v skladu z načrtom uporabe radijskih frekvenc predpiše, da se lahko uporabljajo brez odločbe o dodelitvi frekvenc, ter predpiše način njihove uporabe. Pri tem mora upoštevati tudi prevzete mednarodne obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnopravnih sporazumov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, in iz veljavne zakonodaje Evropske skupnosti.

(4) Agencija pripravi pregled dodeljenih radijskih frekvenc, ki vsebuje podatke o tem, katerim fizičnim ali pravnim osebam so določene radijske frekvence dodeljene, vendar ne vsebuje podatkov za radijske frekvence iz drugega odstavka tega člena. Podatki iz pregleda dodeljenih radijskih frekvenc so javni. Agencija pregled dodeljenih radijskih frekvenc javno objavi in ga redno posodablja.

36. člen

(postopek izdaje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc v skladu s splošnim aktom o načrtu uporabe radijskih frekvenc po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ter po predhodno izvedenem postopku javnega razpisa v primerih, ko to določa ta zakon.

(2) Odločba o dodelitvi radijske frekvence se izda na podlagi javnega razpisa, kadar gre za radiodifuzijo, in v primerih, kadar v postopku iz 38. člena ugotovi, da se učinkovita uporaba določene radijske frekvence lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo vedno na podlagi javnega razpisa brez izvedbe postopka iz 38. člena.

(4) Če je bila dodelitev določenih radijskih frekvenc določenim fizičnim ali pravnim osebam usklajena v Evropski skupnosti na podlagi mednarodnih sporazumov in predpisov Evropske skupnosti, mora agencija tem osebam izdati odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc. Če so bili v usklajenem postopku izbire teh oseb izpolnjeni vsi pogoji, predpisani za dodelitev teh radijskih frekvenc s tem zakonom, jim agencija ne sme naložiti še dodatnih pogojev, meril ali postopkov, ki bi lahko omejili, spremenili ali upočasnili izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

37. člen

(izdaja odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc
na podlagi splošnega upravnega postopka)

(1) Vloga za začetek postopka za pridobitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc mora vsebovati podatke, ki jih agencija potrebuje za vodenje uradne evidence imetnikov odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in za nadzor uporabe radijskih frekvenc, in sicer:

1. ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,
2. firma, sedež, davčna in matična številka, registrska številka in navedba zakonitega zastopnika za pravne osebe,
3. navedba radijske frekvence, na katero se vloga nanaša, in namen uporabe te radijske frekvence,

4. navedba geografskega območja uporabe radijske frekvence,
5. podatki o predvideni tehnični rešitvi, predvsem podatke o predvidenem antenskem sistemu in radijski opremi ter podatke, ki so potrebni za presojo sevanja, navedba geografskega območja uporabe radijskih frekvenc in lokacije objektov, škodljivega motenja in ekonomičnosti izrabe radijske frekvence.

(2) Agencija mora odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, kadar ni potrebna izvedba javnega razpisa, izdati in vročiti vlagatelju v 42 dneh od prejema vloge za pridobitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ter hkrati podatke o dodelitvi vpisati v pregled dodeljenih radijskih frekvenc.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi, če ugotovi, da:

1. je bila vlagatelju v zadnjih petih letih razveljavljena odločba o dodelitvi po uradni dolžnosti zaradi razlogov iz 1., 3. in 4. točke tretjega odstavka 54. člena,
2. dodelitev radijske frekvence ne bi bila v skladu z aktoma iz 33. in 34. člena tega zakona,
3. dodelitev radijske frekvence ne bi bila v skladu z učinkovito uporabo radiofrekvenčnega spektra,
4. bi signal radijske opreme povzročal škodljivo motenje druge radijske opreme, sprejemnikov ali električnih oziroma elektronskih sistemov, ki se mu ne bi bilo mogoče izogniti.

38. člen

(pridobitev mnenj zainteresirane javnosti)

(1) Če agencija oceni, da bi interes za določene radijske frekvence lahko presegel njihovo razpoložljivost in zato ne bi bila mogoča njihova učinkovita uporaba, objavi javni poziv za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti o pogojih uporabe teh radijskih frekvenc, zlasti o omejitvi števila imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc. Takšen javni poziv pa mora objaviti vedno, kadar s strani zainteresiranega za uporabo določenih radijskih frekvenc prejme pobudo za javni razpis. Agencija v javnem pozivu določi rok za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni, in vprašanja, o katerih želi pridobiti mnenje zainteresirane javnosti. Glede morebitnih predlogov zainteresirane javnosti o višini plačila za radijske frekvence mora agencija ohraniti stopnjo njihove zaupnosti.

(2) Če agencija na podlagi odziva zainteresirane javnosti ugotovi, da določene radijske frekvence ne bodo dostopne vsem interesentom, mora pred izdajo odločb o dodelitvi radijskih frekvenc izvesti javni razpis. V nasprotnem primeru agencija izda odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi splošnega upravnega postopka.

39. člen

(uporaba določb pri izvajanju javnega razpisa)

(1) V samem postopku javnega razpisa se ne uporablja določb splošnega upravnega postopka, razen določb o izločitvi.

(2) Javni razpis vodi posebna nepristranska komisija, (v nadaljnjem besedilu: komisija), ki jo imenuje direktor oziroma direktorica agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor) in v kateri so lahko zastopane tudi osebe, ki niso zaposlene na agenciji.

40. člen
(sklep o uvedbi javnega razpisa)

(1) Javni razpis se začne s sklepom agencije, ki mora vsebovati vsaj:

1. natančno navedbo radijskih frekvenc, ki so predmet javnega razpisa, radiokomunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo teh radijskih frekvenc, ter območja oziroma lokacije, kjer se bodo te radijske frekvence uporabljale;
2. pogoje, zahteve in kvalifikacije, ki jih mora ponudnik izpolnjevati, ki pa morajo biti v skladu z veljavno relevantno zakonodajo in prostorskimi akti;
3. merila za izbiro najugodnejše ponudbe in način njihove uporabe ter morebitne druge omejitve, ki bodo upoštevane pri ocenjevanju ponudb;
4. najmanjši znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in način njegovega plačila (enkratni znesek, letno), razen če se javni razpis nanaša na radijske frekvence za opravljanje radiodifuzije;
5. rok, v katerem lahko ponudniki predložijo ponudbe, in način njihove predložitve (datum, čas, naslov, oznaka);
6. naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja ponudb;
7. kraj, čas in osebo, pri kateri lahko zainteresenti dvignejo razpisno dokumentacijo, ceno razpisne dokumentacije in način plačila te dokumentacije;
8. kontaktno osebo, pri kateri lahko ponudniki dobijo dodatne informacije;
9. rok, v katerem bodo ponudniki obveščeni o izidu razpisa (rok, v katerem bodo izdane odločbe).

(2) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, mora sklep vsebovati tudi pogoje, ki jih mora izpolnjevati ponudnik glede programske vsebine, ter merila za izbiro najugodnejše ponudbe, ki bodo upoštevana pri ocenjevanju programskih vsebin. Pogoje in merila iz tega odstavka določi Svet za radiodifuzijo.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, sprejme agencija sklep o uvedbi javnega razpisa s soglasjem Sveta za radiodifuzijo.

(4) Agencija mora glede najmanjšega zneska za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in načina njegovega plačila predhodno pridobiti soglasje vlade.

(5) Sklep, ki ga agencija izda na podlagi tega člena, mora agencija objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije in ga po njegovi objavi ne sme spreminjati ali dopolnjevati.

41. člen
(rok za predložitev ponudb)

(1) Rok za predložitev ponudb mora omogočiti ponudnikom pripravo kvalitetnih ponudb in ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od 90 dni in začne teči naslednji dan po objavi sklepa iz prejšnjega člena.

(2) Za pravočasno vloženo se šteje ponudba, ki je predložena v roku, določenem v javnem razpisu.

(3) Agencija ne sme prevzeti ponudbe, njene spremembe, dopolnitve ali nadomestitve, prispele po izteku roka iz prejšnjega odstavka. V primeru, da je poslana po pošti, jo mora zapečateni poslati nazaj pošiljatelju.

(4) Agencija mora seznam ponudnikov in predložene ponudbe čuvati kot poslovno skrivnost do konca poteka roka iz drugega odstavka tega člena.

43. člen (posebne določbe o javnem odpiranju ponudb)

(1) Odpiranje ponudb je javno.

(2) Razpisna komisija o postopku odpiranja vodi zapisnik, ki mora vsebovati zlasti podatke o zaporedni številki ponudbe, če je razpis anonimen, pa podatke o nazivu ali šifri ponudnika, ponudbeno ceno. Pri tem je treba ves čas postopka paziti, da se ne razkrije ponudnikovih poslovnih skrivnosti.

(3) Na javnem odpiranju ponudb se preveri, ali ponudba vsebuje vse dokumente, ki jih zahteva razpisna dokumentacija, pri čemer se ne preverja verodostojnost in vsebina dokumentov.

(4) Odpirajo se samo v roku dostavljene in pravilno označene ponudbe.

(5) Javni razpis uspe, če je nanj prispela vsaj ena pravočasna in pravilna ponudba, ki ustreza razpisnim pogojem.

(6) V sklepu o uvedbi javnega razpisa lahko agencija določi, da posamezen javni razpis uspe, če nanj prispe drugo določeno najmanjše število ponudb, ki ustrezajo razpisnim pogojem.

45. člen (splošni upravni postopek)

Agencija po sprejemu poročila komisije o oceni ponudb oziroma obrazloženega predloga Sveta za radiodifuzijo, če je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, nadaljuje z odločanjem po splošnem upravnem postopku, pri čemer imajo položaj stranke vsi ponudniki, ki izpolnjujejo pogoje iz 43. oziroma prvega odstavka 44. člena tega zakona.

46. člen (omejitev dokazovanja)

(1) Agencija o ponudbah odloči z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi radijskih frekvenc. Agencija mora izdati in vročiti odločbe v največ osmih mesecih od preteka roka za predložitev ponudb ter hkrati obvestiti javnost o svoji odločitvi.

(2) Kadar so predmet javnega razpisa radijske frekvence za opravljanje radiodifuzije, agencija ne sme izbrati ponudnika, ki ga ni predlagal Svet za radiodifuzijo.

48. člen (vsebina odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc poleg vsebin, predvidenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vsebuje predvsem:

1. podatke o imetniku pravice uporabe radijskih frekvenc;
2. dodeljene radijske frekvence;
3. območje pokrivanja;
4. čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc;
5. pogoje, ki morajo biti izpolnjeni pri uporabi radijskih frekvenc.

(2) Kadar je predmet odločbe dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, vsebuje odločba tudi navedbo imena programa ter pogoje in zahteve glede programskih vsebin, ki morajo biti izpolnjeni pri uporabi radijskih frekvenc.

(3) Spremembo podatkov iz prve točke prvega odstavka tega člena mora imetnik pravice uporabe radijskih frekvenc agenciji sporočiti v 30 dneh od njihovega nastanka.

52. člen

(prenos odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

Imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc lahko svojo pravico do uporabe teh radijskih frekvenc s pravnim poslom prenese na drugo fizično ali pravno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, vendar le s predhodnim soglasjem agencije, ki preveri, ali ta druga fizična ali pravna oseba izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, podzakonskimi predpisi ali aktom agencije.

53. člen

(sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija lahko po uradni dolžnosti spremeni odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, če:

1. se spremeni razporeditev radiofrekvenčnih pasov oziroma uporaba radijskih frekvenc;
2. se pojavijo javne potrebe, ki jih ni mogoče zadovoljiti na drugačen način;
3. je to potrebno zaradi učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra v javno korist;
4. se ni mogoče drugače izogniti škodljivemu motenju;
5. to zahtevajo mednarodnopravni akti, uveljavljeni v Republiki Sloveniji.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka agencija izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, v kateri lahko določi tudi obseg in rok prilagoditve.

(3) Z odločbo iz prejšnjega odstavka lahko agencija izjemoma podaljša veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, če so zaradi prilagoditve iz prejšnjega odstavka stroški prilagoditve nesorazmerno posegli v korist, ki jih ima imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(4) V primerih iz prvega odstavka tega člena lahko agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc z novo odločbo tudi v celoti razveljavi in določi novo vsebino.

(5) Imetnik spremenjene ali razveljavljene odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ima pravico do dodelitve drugih enakovrednih radijskih frekvenc, če razlogi za spremembo ali razveljavitev niso nastali po njegovi krivdi. Radijske frekvence z enakovrednim območjem pokrivanja se dodeli z odločbo po upravnem postopku brez javnega razpisa.

(6) Sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na predlog njenega imetnika je možna samo v okviru območja pokrivanja iz te odločbe in to tako, da se s tem ne posega v pravice drugih, ter pod pogoji tega zakona. V primeru, da gre za spremembo odločbe o dodelitvi

radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije je sprememba možna tudi izven območja pokrivanja, če se s tako spremembo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc zagotavlja večja učinkovitost uporabe radijskih frekvenc, ter takšna sprememba ne posega v koristi, ki jih imajo drugi imetniki odločb o dodelitvi radijskih frekvenc.

54. člen (razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija lahko razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ali na predlog imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali po uradni dolžnosti. Agencija mora po uradni dolžnosti začeti postopek razveljavitve odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za radiodifuzijo, če to predlaga Svet za radiodifuzijo.

(2) Na predlog imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc agencija razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc samo v primeru, če je ta imetnik izpolnil vse obveznosti, določene na podlagi veljavne zakonodaje in na podlagi njegove odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Agencija razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po uradni dolžnosti, če ugotovi, da:

1. je vloga za odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc vsebovala neresnične podatke;
2. imetnik ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, določenih na podlagi veljavne zakonodaje ali na podlagi njegove odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc;
3. imetnik ni odpravil pomanjkljivosti v roku, določenem z odločbo agencije, s katero je bila odrejena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti;
4. plačilo za uporabo radijskih frekvenc oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub opozorilu ni bil plačan;
5. se ni mogoče drugače izogniti škodljivemu motenju, ki ga povzroča signal radijske opreme drugi radijski opremi, sprejemnikom ali električnim oziroma elektronskim sistemom.

55. člen (prenehanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc preneha na podlagi samega zakona veljati:

1. s pretekom roka, za katerega je bila izdana;
2. če je prenehal obstajati njen imetnik;
3. če njen imetnik ni začel uporabljati radijskih frekvenc v enem letu po izdaji odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali dodeljene radijske frekvence ni uporabljal več kot eno leto razen, če je z odločbo drugače določeno.

(2) V primerih iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka izda agencija ugotovitveno odločbo.

57. člen (nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira učinkovito rabo radiofrekvenčnega spektra.

58. člen

(cilji in upravljanje)

(1) Agencija na podlagi javnega pooblastila upravlja z množico vseh števil, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji za potrebe javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev, s ciljem zagotavljanja njenega učinkovitega strukturiranja in uporabe, kot tudi s ciljem zadovoljevanja potreb operaterjev ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki so upravičene pridobiti odločbo o dodelitvi števil po tem zakonu, na pošten in nediskriminatoren način.

(2) Agencija vodi vse podatke v zvezi z upravljanjem s številkami.

(3) Agencija na svojih spletnih straneh objavi podatke o dodeljenih številkah oziroma številskih blokih, in sicer:

1. številko oziroma številski blok,
2. imetnika številke oziroma številskega bloka.

59. člen (načrt oštevilčenja)

(1) Minister na predlog agencije izda pravilnik o načrtu oštevilčenja (v nadaljnjem besedilu: načrt oštevilčenja).

(2) Načrt oštevilčenja določa vrsto, dolžino in zgradbo ter namen in način uporabe števil, ki sestavljajo prostor števil, vključno s številkami za klice v sili, ter mora omogočati prenosljivost števil in uvajanje novih elektronskih komunikacijskih storitev.

(3) Spremembe ali dopolnitve načrta oštevilčenja, ki bistveno posegajo v sistem oštevilčenja in katerih izvedba je tehnološko zahtevna, se začnejo uporabljati šele dve leti po njihovi uveljavitvi.

60. člen (uporaba števil)

Operater ter fizične ali pravne osebe iz prvega odstavka 62. člena tega zakona lahko uporabljajo določene številke le na podlagi odločbe agencije, s katero ji ta podeli pravico do uporabe teh števil. Če se številke v nasprotju s tem zakonom in podzakonskimi predpisi uporabljajo brez veljavne odločbe, inšpektor ukrepa v skladu s postopkom nadzora.

61. člen (postopek izdaje odločbe o dodelitvi števil)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi števil v skladu z načrtom oštevilčenja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ter po predhodno izvedenem postopku javnega razpisa v primerih, kot to določa ta zakon.

(2) Postopek javnega razpisa uporabi agencija le takrat, kadar ob smiselni uporabi postopka iz 36. člena ugotovi, da se učinkovita uporaba določenih števil (npr. kratke številke) lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi števil. V postopku javnega razpisa lahko kot ponudniki sodelujejo le operaterji, ki na ta način pridobljene številke lahko

dodeljujejo v uporabo svojim uporabnikom pod enakimi, stroškovno naravnanimi in preglednimi pogoji.

(3) Agencija v tem postopku javnega razpisa smiselno uporabi določbe javnega razpisa, ki ga na podlagi tega zakona izvede za dodelitev določenih radijskih frekvenc.

(4) O ponudbah odloči agencija z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi števil, ki pa jih mora v tem primeru izdati in vročiti v 42 dneh od preteka roka za predložitev ponudb ter hkrati obvestiti javnost o svoji odločitvi.

62. člen

(izdaja odločbe o dodelitvi števil na podlagi
splošnega upravnega postopka)

(1) Vlogo za pridobitev odločbe o dodelitvi števil lahko vloži operater, druga fizična ali pravna oseba pa le, če lahko dokaže, da številke potrebuje za opravljanje dejavnosti, ki je v javnem interesu, kot to izhaja iz področne zakonodaje.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke, ki jih agencija potrebuje za vodenje uradne evidence imetnikov odločbe o dodelitvi števil in za nadzor uporabe števil, in sicer zlasti:

1. ime, naslov in davčno številko za fizične osebe,
2. firmo, sedež, davčno in matično številko, registrsko številko in navedbo zakonitega zastopnika za pravne osebe,
3. dokaze o tem, da je vlagatelj upravičen do dodelitve števil,
4. podatke o vrsti, količini in namenu uporabe števil, ki jih želi dobiti,
5. projekt, ki vsebuje načrt o oceni potreb za prihodnja tri leta, če vlagatelj zahteva večji blok števil,
6. utemeljitve, na podlagi katerih vlagatelj dokazuje, da bo dodeljena količina števil v treh letih uporabljena.

(3) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje predpiše vsebino in obliko vloge ter vrsto dokazil, ki morajo biti priložena vlogi.

(4) Agencija s splošnim aktom določi velikost bloka števil iz 5. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Agencija mora odločbo o dodelitvi števil, kadar se ne izvede javni razpis, izdati in vročiti v 21 dneh od začetka postopka za pridobitev števil.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi števil, če ugotovi, da:

1. vlagatelj na podlagi veljavne zakonodaje ni upravičen za dodelitev števil;
2. je bila vlagatelju v zadnjih petih letih po uradni dolžnosti razveljavljena odločba o dodelitvi zaradi razlogov iz 1., 3. in 4. točke 68. člena tega zakona;
3. nameravana uporaba ne upravičuje dodelitve zahtevane količine oziroma vrste števil;
4. bi bila dodelitev števil v nasprotju z veljavno zakonodajo.

(7) Dodeljene številke operater v skladu z odločbo o dodelitvi števil in veljavno zakonodajo lahko dodeli v uporabo uporabnikom svojih storitev, na podlagi pravnega posla pa jih lahko odplačno dodeljuje v uporabo tudi preprodajalcem svojih storitev, pri čemer lahko zaračuna le dejanske stroške. Vse podatke o takih pravnih poslih mora poslati agenciji. Preprodajalci

storitev smejo tako dodeljene številke dodeliti v uporabo le končnim uporabnikom storitev tistega operaterja, od katerega so dobili številke.

63. člen
(vsebina odločbe o dodelitvi števil)

(1) Odločba o dodelitvi števil mora vsebovati najmanj:

1. podatke o imetniku pravice uporabe števil,
2. dodeljene številke,
3. pogoje uporabe števil iz naslednjega člena tega zakona.

(2) O spremembi podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka mora imetnik pravice uporabe števil agencijo obvestiti v 30 dneh od njihovega nastanka.

64. člen
(pogoji uporabe števil)

Pogoji iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena se smejo nanašati samo na:

1. določitev storitve, za katero se lahko uporabi dodeljena številka ali številke, vključno z vsemi zahtevami, povezanimi z izvajanjem te storitve,
2. zagotavljanje dejanske in učinkovite uporabe števil,
3. prenosljivost števil,
4. obveznost zagotavljanja informacij o naročnikih, potrebnih v javnih imenikih v skladu z 12. in 89. členom,
5. čas trajanja odločbe o dodelitvi števil ob upoštevanju vseh sprememb načrta številčenja,
6. prepoved prenosa odločbe o dodelitvi števil na pobudo njenega imetnika,
7. plačila za uporabo dodeljenih števil v skladu s 70. členom tega zakona,
8. obveznosti, ki jih je imetnik odločbe o dodelitvi števil prevzel v postopku javnega razpisa,
9. obveznosti iz mednarodnopravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, ki se nanašajo na številke in njihovo uporabo.

65. člen
(veljavnost odločbe o dodelitvi števil)

Odločbo o dodelitvi števil izda agencija za nedoločen čas.

66. člen
(prenos odločbe o dodelitvi števil)

Odločba o dodelitvi števil je neprenosljiva.

67. člen
(sprememba odločbe o dodelitvi števil)

(1) Agencija lahko zaradi usklajevanja s spremembami oziroma dopolnitvami načrta v skladu s tretjim odstavkom 59. člena tega zakona po uradni dolžnosti z odločbami spremeni že izdane odločbe o dodelitvi števil v 30 dneh od dneva uveljavitve sprememb oziroma

dopolnitev načrta. V tem primeru imetnik odločbe o dodelitvi številc oziroma uporabniki, ki so jim bile dodeljene, nimajo pravice zahtevati odškodnino.

(2) Agencija lahko spremeni odločbo o dodelitvi številc tudi na predlog njenega imetnika.

68. člen (razveljavitev odločbe o dodelitvi številc)

Agencija mora odločbo o dodelitvi številc razveljaviti po uradni dolžnosti, če ugotovi, da:

1. je vloga za dodelitev številc vsebovala neresnične podatke;
2. njen imetnik ne izpolnjuje več pogojev, določenih na podlagi veljavne zakonodaje in odločbe o dodelitvi številc;
3. njen imetnik ni odpravil pomanjkljivosti v roku, določenem z odločbo agencije, s katero je bila odrejena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti;
4. plačilo za uporabo številc oziroma znesek za učinkovito rabo omejene dobrine kljub opozorilu ni bil plačan.

69. člen (prenehanje odločbe o dodelitvi številc)

(1) Odločba o dodelitvi številc preneha veljati:

1. na predlog imetnika odločbe o dodelitvi številc,
2. če preneha obstajati imetnik odločbe o dodelitvi številc,
3. z razveljavitvijo odločbe o dodelitvi številc.

(2) Če imetnik odločbe o dodelitvi številc določenih dodeljenih številc v treh letih po izdaji odločbe o dodelitvi številc ni začel uporabljati ali če določenih dodeljenih številc ni uporabljal več kot eno leto, preneha veljati odločba o dodelitvi številc za te številke.

(3) V primerih iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ter v primerih iz prejšnjega odstavka mora agencija izdati ugotovitveno odločbo.

70. člen (plačila za uporabo številc)

(1) Imetniki odločbe o dodelitvi številc so zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih številc. Plačila krijejo stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom prostora številc.

(2) Minister predpiše način izračuna višine plačila agenciji na podlagi tega člena. Ta je odvisen od količine, dolžine in vrste številc, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg.

(3) Višino plačil na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena določi agencija s tarifo ob upoštevanju potrebnega pokrivanja stroškov iz prvega odstavka tega člena ter ob smiselni uporabi petega in šestega odstavka 6. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbe prvega odstavka pa operaterju ni treba plačati agenciji za uporabo številc, ki so bile prenesene k drugemu operaterju. Zavezanec za plačilo agenciji za te številke je operater, h kateremu so bile prenesene.

(5) Za številke, ki se dodelijo na podlagi javnega razpisa, se lahko zahteva tudi plačilo določenega zneska za učinkovito rabo omejene dobrine, s katerim se zagotovi optimalna raba dodeljenih števil. Ta je prihodek državnega proračuna. Najmanjša višina tega zneska in način njegovega plačila se v tem primeru določita v sklepu o uvedbi postopka javnega razpisa. Pri odločitvi o takšnem razpisnem merilu, najmanjši višini tega zneska in določitvi načina njegovega plačila se upošteva ponudbo in povpraševanje po razpisanih številkah, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisane številke, ter višino tovrstnih plačil v drugih državah Evropske unije, v nobenem primeru pa ne sme biti tako visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurenco na trgu.

71. člen (prenosljivost števil)

(1) Vsi operaterji javno dostopnih telefonskih storitev vključno z mobilnimi storitvami, morajo svojim naročnikom omogočiti, da lahko ohranijo svojo številko ali številke pri zamenjavi operaterja v naslednjih primerih:

1. pri geografskih številkah na točno določeni lokaciji,
2. pri negeografskih številkah na vsaki lokaciji.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka pa se ne more zahtevati prenosa števil iz omrežja, ki zagotavljajo storitve na fiksni lokaciji, v mobilno omrežje ali v obratni smeri.

(3) Operater lahko naročniku za prenos številke k drugemu operaterju zaračuna samo enkratni znesek, ki krije stroške izvedbe prenosa številke, vendar ne sme biti tako visok, da bi odvrnil naročnika od uporabe te zmožljivosti.

(4) Cene medomrežnega povezovanja v zvezi z zagotavljanjem prenosljivosti števil morajo biti stroškovno naravnane.

(5) Operaterji so dolžni sami nositi stroške prilagoditve svojega omrežja, tako da ta omogoča prenosljivost števil, in stroške vzdrževanja te zmožljivosti. Operater omrežja, v katerem se je generiral klic, plača stroške po pogodbi o medomrežnem povezovanju operaterju omrežja, na katerem se klic na preneseno številko zaključi.

(6) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvedbe prenosljivosti števil ter tudi tehnične in druge zahteve za izpolnjevanje določb tega člena.

(7) Operater mora do 15. januarja agenciji poslati seznam vseh števil, ki so bile v preteklem letu prenesene k drugim operaterjem, in seznam vseh števil, ki so bile v preteklem letu prenesene k njemu.

72. člen (številke za klice v sili)

(1) Operater javnega telefonskega omrežja oziroma javno dostopnih telefonskih storitev mora zagotoviti, da imajo uporabniki javnosti dostopnih telefonskih storitev, vključno z uporabniki javnih telefonskih govorilnic, možnost brezplačnega dostopa do števil za klice v sili.

(2) Operaterji javnih telefonskih omrežij oziroma javno dostopnih telefonskih storitev morajo dati organom, ki obravnavajo klice na enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili

»112«, brezplačno na voljo informacije o številki in lokaciji kličočega, če je to tehnično izvedljivo.

(3) Minister v soglasju z ministrom oziroma ministrico, pristojnim oziroma pristojno za zaščito in reševanje, predpiše kakovost storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili »112«, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov.

73. člen (negeografske številke)

(1) Operater javnega telefonskega omrežja oziroma javno dostopnih telefonskih storitev mora omogočiti uporabnikom iz drugih držav članic Evropske unije, da kličejo na negeografske številke, določene v načrtu oštevilčenja, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo.

(2) Operater javnih telefonskih omrežij oziroma javno dostopnih telefonskih storitev ni dolžan izpolniti obveznosti iz prejšnjega odstavka, če se je klicani zaradi komercialnih razlogov odločil za omejitev klicev, ki prihajajo iz določenega območja Evropske unije.

74. člen (nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira učinkovito rabo številskega prostora.

75. člen (odvzem ali omejitev lastninske ali druge stvarne pravice)

(1) Graditev, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v skladu s predpisi je v javno korist.

(2) Javno komunikacijsko omrežje je treba načrtovati tako, da so posegi v zasebno lastnino čim manjši.

(3) Lastninsko ali drugo stvarno pravico na nepremičninah se v javno korist lahko odvzame ali omeji, kadar je to potrebno zaradi gradnje, postavitve, obratovanja in vzdrževanja javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

(4) Lastninsko ali drugo stvarno pravico na nepremičninah se odvzame ali omeji po postopku in na način, ki ga določa zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, ter zakon, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon ne določa drugače.

(5) Predpostavlja se, da gre pri odločanju o zadevah iz tega poglavja tega zakona za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice. Upravni organ, ki je pristojen za odločanje na podlagi zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, mora zato pri odločanju o teh zadevah posebej obrazložiti in utemeljiti tudi, če se ne odloči za uporabo nujnega postopka.

76. člen (razlastitev in služnost)

Operater, ki želi na tuji nepremičnini izvesti dela iz prvega odstavka prejšnjega člena, lahko v postopku razlastitve nastopa kot razlastitveni upravičenec ali pa predlaga ustanovitev služnosti.

77. člen (služnost)

(1) Služnost na podlagi tega zakona je stvarna pravica, ki obsega za operaterja iz prejšnjega člena naslednja upravičenja:

1. graditev, postavitev in obratovanje elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture;
2. dostop do elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe njihovega obratovanja in vzdrževanja;
3. odstranjevanje naravnih ovir pri graditvi, postavitvi, obratovanju in vzdrževanju elektronskega komunikacijskega omrežja.

(2) Upravičenja iz prejšnjega odstavka mora upravičenec izvrševati tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika oziroma lastnico (v nadaljnjem besedilu: lastnika) nepremičnine. Če lastniku nepremičnine pri izvrševanju teh upravičenj nastane materialna škoda, jo je povzročitelj dolžan povrniti.

78. člen (ustanovitev služnosti)

(1) Za ustanovitev služnosti mora zainteresirani operater lastniku nepremičnine predložiti predlog pogodbe.

(2) Obvezna sestavina predlagane pogodbe je določilo o višini denarnega nadomestila, ki mora biti enaka plačilu za enakovredno služnost, ki bi jo bilo mogoče doseči v običajnem poslovnem prometu glede na vrsto in obseg pravice ter lastnosti nepremičnine brez upoštevanja neobičajnih ali osebnih okoliščin.

(3) Če lastnik nepremičnine v desetih dneh po prejemu predloga pogodbe ne pristane na njeno sklenitev, lahko zainteresirani operater zahteva, da o ustanovitvi služnosti v skladu s četrtem odstavkom 75. člena tega zakona odloči pristojni upravni organ po nujnem postopku.

79. člen (pogoji za odločanje pristojnega organa)

(1) Pristojni upravni organ mora pri odločanju o ustanovitvi služnosti ugotoviti in upoštevati, ali:

1. je pridobitev služnosti nujen pogoj za gradnjo elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture;
2. je bila gradnja elektronskega komunikacijskega omrežja načrtovana tako, da so posegi v zasebno lastnino čim manjši;
3. bo izvrševanje služnosti bistveno oviralo lastnika nepremičnine.

(2) Za bistveno oviranje lastnika nepremičnine iz 3. točke prejšnjega odstavka gre v primerih, če se:

1. lastniku nepremičnine onemogoči ali znatno oteži dostop do nepremičnine (do zemljišča oziroma objekta na njem);
2. lastniku nepremičnine onemogoči ali znatno oteži opravljanje dejavnosti;
3. znatno zmanjša vrednost nepremičnine (zemljišča ali objekta na njem).

82. člen

(prestavitev ali sprememba drugih napeljav in kasnejša graditev drugih napeljav)

(1) Operater, ki želi graditi javno komunikacijsko omrežje, lahko v zahtevi za ustanovitev služnosti zahteva premestitev ali spremembo obstoječih drugih napeljav, vendar le v primeru, če se javnega komunikacijskega omrežja ne bi dalo zgraditi, druge napeljave pa se lahko premesti ali spremeni brez negativnih posledic za njihovo uporabo, skupna uporaba napeljav pod pogoji 8. člena tega zakona pa ni mogoča.

(2) Stroške premestitve ali spremembe napeljav mora v celoti kriti operater, ki je premestitev ali spremembo zahteval.

(3) Kasnejše graditve drugih napeljav se mora opraviti tako, da ne vplivajo moteče na obstoječa javna komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo.

83. člen

(prestavitev in zaščita obstoječih javnih komunikacijskih omrežij)

(1) V primeru, da je zaradi gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav treba izvesti prestavitev in zaščito obstoječega javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajoče infrastrukture, je dolžan investitor predvidene gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav o tem obvestiti operaterja, ki je lastnik javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, ki jo je potrebno prestaviti in zaščititi, najmanj 30 dni pred predvidenim pričetkom del ter njegovi pooblaščenim osebam omogočiti prisotnost ter strokovni nadzor pri izvedbi del. V nasprotnem primeru investitor odgovarja operaterju za morebitno povzročeno škodo.

(2) Prestavitev in zaščito iz prvega odstavka tega člena lahko po dogovoru z investitorjem izvede tudi operater, ki zagotavlja elektronsko komunikacijsko omrežje in je lastnik javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, ali od njega pooblaščen izvajalec.

(3) Stroški prestavitve in zaščite bremenijo investitorja gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav.

(4) Lastnik javnega komunikacijskega omrežja oziroma pripadajoče infrastrukture mora posredovati podatke o vrstah in legi omrežij ter objektov, kolikor so ti del pripadajoče infrastrukture, neposredno organu, pristojnem za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov skladno s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba teh podatkov se posreduje pristojnemu organu v roku treh mesecev od njenega nastanka. Nadzor nad izvajanjem te določbe izvaja inšpektor in pri tem sodeluje ter usklajeno deluje z inšpektorjem pristojnim za prostorske in gradbene zadeve.

86. člen

(kakovost javnih komunikacijskih storitev)

(1) Agencija lahko po posvetovanju z zainteresiranimi stranmi zahteva od operaterjev javnih komunikacijskih storitev, da objavijo primerljive, primerne in najnovejše informacije o kakovosti svojih storitev vključno s točnostjo obračuna. Operater mora na zahtevo te informacije še pred objavo dostaviti agenciji.

(2) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju tega člena, zlasti lahko določi parametre kakovosti storitev, ki jih je treba meriti, vsebino, obliko in način objave informacij.

88. člen

(radijska in telekomunikacijska terminalska oprema)

(1) Operaterji ne smejo iz tehničnih razlogov zavrniti razumne zahteve za priključitev uporabnikove radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme, ki ustreza zahtevam iz predpisov, ki urejajo radijsko in telekomunikacijsko terminalsko opremo.

(2) Uporabniki ne smejo na javno komunikacijsko omrežje priključiti radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme, ki ne ustreza zahtevam iz predpisov, ki urejajo radijsko in telekomunikacijsko terminalsko opremo. Inšpektor nadzoruje izvajanje te določbe v smislu nadzora nad delovanjem navedene opreme v delovanju. Ob tem sodeluje ter usklajeno deluje z inšpektorjem, pristojnim za nadzor blaga na trgu, ter z agencijo ob uporabi tretjega odstavka 141. člena tega zakona.

91. člen

(razčlenitev računa)

(1) Vsem naročnikom javno dostopnih telefonskih storitev mora biti na razpolago takšna stopnja razčlenitve računa, ki jim omogoči preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska. Ta razčlenitev pa ne sme obsegati klicev na brezplačne telefonske številke, vključno s številkami za klice v sili.

(2) Osnovna stopnja razčlenitve računa se naročnikom pošlje brezplačno in ob izstavitvi vsakega računa, razen če naročnik obvesti operaterja, da razčlenitve računa ne želi prejemati.

(3) V osnovni stopnji razčlenitve računa za javno dostopne telefonske storitve na fiksni lokaciji morajo biti ločeno navedeni najmanj naslednji elementi:

1. obračunsko obdobje;
2. priključnina;
3. vrsta in znesek vseh morebitnih drugih enkratnih plačil v obračunskem obdobju, za katerega se izdaja račun;
4. naročnina,
5. vrsta in znesek vseh morebitnih drugih mesečnih plačil;
6. število klicev, trajanje teh klicev, število obračunskih enot, znesek, ločeno za:
 - notranje klice,
 - mednarodne klice,
 - klice v mobilna javna komunikacijska omrežja,
 - klice premijskih storitev,
 - prenos podatkov;
7. vrsta in znesek za druge opravljene storitve;
8. skupni znesek računa.

(4) Če operater iz prejšnjega odstavka uporablja različne tarife za krajevne in medkrajevne klice, morajo biti ločeno prikazani zahtevani podatki iz prve alineje 6. točke prejšnjega odstavka za krajevne in medkrajevne klice.

(5) Za ostale operaterje javno dostopnih telefonskih storitev se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka tega člena.

(6) Vse višje stopnje razčlenitve računa, ki jih nudi operater, morajo biti opredeljene v splošnih pogojih. Če jih operater nudi odplačno, morajo biti njihove cene določene v višini dejanskih stroškov, ki jih imajo operaterji z zahtevano dodatno razčlenitvijo.

92. člen (pravica do ugovora in pritožbe)

(1) Vsak končni uporabnik ima pravico do ugovora zoper odločitev ali ravnanje operaterjev v zvezi z dostopom do storitev ali njihovim izvajanjem na ustrezen organ ali telo, ki ga ustanovi operater.

(2) Ugovor mora končni uporabnik vložiti v 15 dneh od dneva, ko je izvedel za izpodbijano odločitev ali ravnanje iz prejšnjega odstavka, pri čemur se šteje, da je ugovor pravočasen tudi, če je vložen zadnji dan pritožbenega roka priporočeno po pošti. Če bi se rok iztekkel na soboto, nedeljo, praznik ali dela prost dan, je ugovor pravočasen, če je vložen prvi naslednji delovni dan.

(3) Način in postopek reševanja ugovorov končnih uporabnikov mora operater določiti v svojih splošnih pogojih.

(4) Če operater v 15 dneh po prejemu ugovora temu ne ugotovi oziroma ne odloči o njem, lahko uporabnik v 15 dneh po prejemu neugodne rešitve svojega ugovora oziroma po preteku 15 dnevne roka od njegove vložitve vloži pritožbo na agencijo, ki o vprašanju odloči z odločbo po postopku iz 129. člena tega zakona.

(5) Organizacije, ki lahko vložijo tožbo po zakonu, ki ureja varstvo potrošnikov, smejo vložiti ugovor zaradi kršitve splošnih pogojev in cen operaterjev pri poslovanju z uporabniki in potrošniki, kot tudi postopati po prejšnjem odstavku.

93. člen (omejitve oziroma prekinitve zaradi razlogov na strani operaterja)

(1) Operater javno dostopnih telefonskih storitev lahko brez soglasja uporabnikov začasno omeji oziroma prekine dostop do svojih storitev, če je to potrebno zaradi dograditev, posodobitev ali vzdrževanja ali če je prišlo do napake ali okvare.

(2) Operater mora najaviti omejitve oziroma prekinitve zaradi dograditev, posodobitev ali vzdrževanja v sredstvih javnega obveščanja vsaj en dan vnaprej in istočasno obvestiti agencijo, o večjih omejitvah ali prekinitvah zaradi okvar ali napak pa mora nemudoma obvestiti uporabnike in agencijo.

(3) Omejitve oziroma prekinitve smejo trajati le toliko časa, kot je to potrebno za izvedbo ustreznih del oziroma odpravo napake ali okvare.

94. člen
(omejitev ali odklopitev zaradi razlogov na strani naročnika)

- (1) Operater javno dostopnih telefonskih storitev lahko omeji dostop do svojih storitev oziroma naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo le, če le-ta ni poravnal zapadlih obveznosti ali je kršil druge pogoje, določene v naročniški pogodbi. Operater mora v splošnih pogojih določiti, kateri ukrep se izvede pri določenih kršitvah ter rok, v katerem se izvede. Izbrani ukrep ter rok morata biti sorazmerena tem kršitvam in nediskriminatorna.
- (2) Ob kršitvah mora operater naročniku na zanesljiv način poslati opozorilo, v katerem navede razumen rok, v katerem mora naročnik prenehati s kršitvami ali poravnati svoje obveznosti, in ukrep, ki ga bo operater izvedel, če naročnik tudi po izteku tega roka ne bo prenehal s kršitvami ali ne bo poravnal svojih obveznosti.
- (3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka operaterju ni treba predhodno obvestiti naročnika o izvedbi ukrepa, če kršitev pomeni takojšnjo in resno grožnjo za javni red, javno varnost ali javno zdravje ali povzroča resne gospodarske ali operativne težave in če je takšen ukrep predviden v splošnih pogojih. Neplačevanje računov se v nobenem primeru ne sme šteti za kršitev, ki bi zahtevala izvedbo ukrepa brez vnaprejšnjega obvestila.
- (4) Če naročnik na podlagi 92. člena tega zakona vloži ugovor oziroma pritožbo glede višine zneska na računu, operater do dokončne odločitve agencije ne sme izvesti ukrepov iz tega člena, če je naročnik v roku poravnal nesporni del računa ali znesek, ki ustreza povprečni vrednosti zadnjih treh nespornih računov.
- (5) Če je to tehnično mogoče, mora operater omejiti dostop le do tistih storitev, glede katerih uporabnik krši naročniško pogodbo, razen v primeru zlorabe, stalnih zamud pri plačilu računov ali stalnega neplačevanja računov. Operater ne sme omejiti dostopa in uporabe enotne evropske telefonske številke za klice v sili »112«.

96. člen
(izvajanje storitev)

- (1) Operaterji, ki zagotavljajo dostop do javnega telefonskega omrežja in javno dostopnih telefonskih storitev, morajo sprejeti načrt ukrepov, s katerimi se zagotovi celovitost javnega telefonskega omrežja ter omogoči dostop do javnega telefonskega omrežja in javno dostopnih telefonskih storitev v primerih izpada tega omrežja, vojnega ali izrednega stanja ter ob naravnih in drugih nesrečah. Operaterji morajo te ukrepe izvajati ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti.
- (2) Z ukrepi iz prejšnjega odstavka mora biti zagotovljen predvsem neprekinjen dostop do in uporaba številke za klic v sili, predvsem do enotne evropske telefonske številke za klice v sili »112«.
- (3) Minister lahko podrobneje predpiše ukrepe, ki morajo biti urejeni z načrtom iz prvega odstavka tega člena.

97. člen
(ukrepi v primeru izrednih stanj)

(1) Operaterji, ki zagotavljajo javno telefonsko omrežje, morajo svoje omrežje prilagoditi tako, da omogoča dodelitev prednosti komunikacijam z določenih omrežnih priključnih točk pred komunikacijami z ostalih omrežnih priključnih točk (v nadaljnjem besedilu: funkcija prednosti). Minister lahko predpiše tudi druge ukrepe, ki jih je treba izvesti v primerih vojnega in izrednega stanja ter ob naravnih in drugih nesrečah.

(2) Vlada določi skupine uporabnikov, ki imajo pravico do omrežnih priključnih točk s prednostjo v skladu s prvim odstavkom tega člena (v nadaljnjem besedilu: prednostni telefonski priključki). Funkcija prednosti se lahko uporabi le v primerih izpada omrežja, vojnega ali izrednega stanja ter ob naravnih in drugih nesrečah.

(3) Vlada s sklepom odloči o uporabi funkcije prednosti v okoliščinah iz prejšnjega odstavka in lahko zahteva zagotovitev delovanja prednostnih telefonskih priključkov tudi s tem, da se prekine delovanje ostalih telefonskih priključkov in pri tem upošteva tudi tehnološko pogojenost realizacije teh zahtev. Vlada lahko v teh okoliščinah s sklepom določi tudi druge ukrepe ter omejitve ali prekinitve delovanja.

(4) Sklepi vlade, izdani na podlagi tega člena, morajo biti določeni v takšnem obsegu in veljavni toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za odpravo izrednih okoliščin.

X. ZAŠČITA TAJNOSTI IN ZAUPNOSTI ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

101. člen (pojem uporabnika)

Uporabnik za potrebe tega poglavja je fizična oseba, ki uporablja javno komunikacijsko storitev v privatne ali poslovne namene, čeprav ni nujno, da je naročena nanjo.

102. člen (zaščitni ukrepi)

(1) Operaterji morajo vsak zase ali po potrebi skupaj sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, da zagotovijo varnost svojega omrežja oziroma svojih storitev.

(2) Ukrepi morajo ob upoštevanju tehnološkega razvoja in stroškov njihove izvedbe zagotoviti takšno raven varnosti in zaščite, ki ustreza predvidenemu tveganju.

(3) Operater, ki izvaja javne komunikacijske storitve, mora svoje uporabnike obvestiti o vsakem posebnem tveganju za varnost omrežja ter o vseh možnih sredstvih, s pomočjo katerih lahko naročnik zmanjša ta tveganja, vključno z navedbo verjetnih stroškov, če tveganje presega obseg ukrepov, ki jih operater lahko sprejme.

103. člen (zaupnost komunikacij)

(1) Zaupnost komunikacij se nanaša na:

1. vsebino komunikacij;
2. podatke o prometu in lokacijske podatke, povezane s komunikacijo iz prejšnje točke tega odstavka;

3. dejstva in okoliščine neuspešnih poskusov vzpostavljanja zvez.

(2) Operater in vsakdo, ki sodeluje pri zagotavljanju in izvajanju njegove dejavnosti, je dolžan varovati zaupnost komunikacij tudi po prenehanju opravljanja dejavnosti, pri kateri jo je bil dolžan varovati.

(3) Zavezanci iz prejšnjega odstavka smejo pridobiti informacije o komunikacijah iz prvega odstavka tega člena le v obsegu, ki je nujno potreben za izvajanje določenih javnih komunikacijskih storitev, in smejo te informacije uporabljati ali posredovati drugim le zaradi izvajanja teh storitev.

(4) Če morajo operaterji v skladu s prejšnjim odstavkom pridobiti informacije o vsebini komunikacij, posneti ali shraniti komunikacije in z njimi povezane podatke o prometu, morajo o tem ob sklenitvi naročniške pogodbe oziroma ob začetku izvajanja javne komunikacijske storitve seznaniti uporabnika, informacije o vsebini komunikacije oziroma komunikacijo pa zbrisati takoj, ko je to tehnično izvedljivo in ko to ni več potrebno za izvedbo določene javne komunikacijske storitve.

(5) Vse oblike nadzora oziroma prestrezanja, kot so poslušanje, prisluškovanje, snemanje, shranjevanje in posredovanje komunikacij iz prvega odstavka tega člena so prepovedane, razen če je to dovoljeno v skladu s prejšnjim odstavkom ali v skladu s 107. členom tega zakona oziroma, če je takšna oblika nadzora oziroma prestrezanja nujno potrebna za prenos sporočil (npr. faksimilna sporočila, elektronska pošta, elektronski predali, glasovna pošta, storitev SMS).

(6) Naročnik ali uporabnik lahko komunikacijo snema, vendar mora pošiljatelja oziroma prejemnika komunikacije o tem obvestiti ali pa delovanje snemalne naprave prilagoditi tako, da je o njenem delovanju pošiljatelj oziroma prejemnik komunikacije obveščen (npr. avtomatski odzivniki).

(7) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je dovoljeno tudi snemanje komunikacij in z njimi povezanih podatkov o prometu v okviru zakonite poslovne prakse z namenom, da se zagotovi dokaz o tržni transakciji ali katerikoli drugi poslovni komunikaciji, ali v okviru organizacij, ki sprejemajo klice v sili, zaradi njihove registracije, identifikacije in reševanja.

(8) Uporaba elektronskih komunikacijskih omrežij za shranjevanje podatkov ali pridobitev dostopa do podatkov, shranjenih v terminalski opremi naročnika ali uporabnika, je dovoljena samo pod pogojem, da je bil naročnik ali uporabnik predhodno jasno in razumljivo obveščen o upravljavcu in namenih obdelave teh podatkov. Naročnik ali uporabnik ima pravico, da zavrne takšno obdelavo ali izrazi soglasje.

(9) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je dovoljeno tehnično shranjevanje podatkov ali dostop do njih izključno za namen opravljanja ali lajšanja prenosa sporočila prek elektronskega komunikacijskega omrežja, ali če je nujno potrebno za zagotovitev storitve informacijske družbe, ki jo naročnik ali uporabnik izrecno zahteva.

104. člen (podatki o prometu)

(1) Podatki o prometu, ki se nanašajo na naročnike in uporabnike ter jih je operater obdelal in shranil, morajo biti izbrisani ali spremenjeni v brezosebne, takoj ko niso več potrebni za prenos sporočil.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko operater do popolnega plačila storitve, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka, hrani in obdeluje podatke o prometu, ki jih potrebuje za obračun in za plačila v zvezi z medomrežnim povezovanjem.

(3) Operater, ki izvaja javne komunikacijske storitve, lahko zaradi trženja elektronskih komunikacijskih storitev ali izvajanja storitev z dodano vrednostjo obdeluje podatke iz prvega odstavka tega člena v obsegu in trajanju, potrebnem za takšno trženje ali storitve, samo na podlagi naročnikovega ali uporabnikovega predhodnega soglasja. Naročniki oziroma uporabniki morajo biti pri tem predhodno obveščeni o vrstah podatkov o prometu, ki se obdelujejo, in trajanju takšne obdelave pred pridobitvijo soglasja. Uporabnik ali naročnik ima pravico, da kadarkoli prekliče to soglasje.

(4) Operater mora za namene iz drugega odstavka tega člena v splošnih pogojih določiti, katere prometne podatke se bo hranilo, obdelovalo in koliko časa, ter izjaviti, da se bo z njimi ravnalo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(5) Podatke o prometu smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le osebe, ki pod nadzorstvom operaterja skrbijo za zaračunavanje ali upravljanje prometa, odgovarjajo na vprašanja porabnikov, odkrivajo prevare, tržijo elektronske komunikacijske storitve ali zagotavljajo storitve z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na to, kar je potrebno za namene takšnih dejavnosti.

(6) Ne glede na določbe prvega, drugega, tretjega in petega odstavka tega člena operater na pisno zahtevo pristojnega organa, ki jo ta poda z namenom reševanja sporov, zlasti sporov v zvezi z medsebojnim povezovanjem ali zaračunavanjem, in v skladu z veljavno zakonodajo, tega seznanjeni s podatki o prometu.

105. člen

(prikaz identitete kličočega priključka in priključka v zvezi)

(1) Če operater nudi prikaz identitete kličočega priključka, mora imeti pred vsakim klicem kličoči uporabnik možnost, da sam, z enostavnimi sredstvi in brezplačno prepreči prikaz identitete priključka, s katerega kliče. Naročnik pa lahko od izvajalca elektronskih komunikacijskih storitev to zahteva avtomatično in brezplačno za vse klice s svojih priključkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka morajo operaterji razveljaviti preprečitev prikaza identitete kličočega priključka pri klicih na številko za klic v sili.

(3) Če operater nudi prikaz identitete kličočega priključka, mora imeti klicani naročnik možnost, da sam z enostavnimi sredstvi in, ob razumni uporabi te funkcije, brezplačno za dohodne klice prepreči prikaz identitete kličočega priključka.

(4) Če operater nudi prikaz identitete kličočega priključka in je identiteta kličočega priključka prikazana že pred vzpostavitvijo zveze, mora imeti klicani naročnik možnost, da z enostavnimi sredstvi zavrne dohodne klice, pri katerih je kličoči uporabnik ali naročnik preprečil prikaz identitete kličočega priključka.

(5) Če operater nudi prikaz identitete priključka v zvezi, mora imeti klicani naročnik možnost, da brezplačno in z enostavnimi sredstvi prepreči kličočemu uporabniku prikaz identitete priključka v zvezi.

(6) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za klice, ki izvirajo iz držav članic Evropske skupnosti, in se zaključijo v tretjih državah. Tretji, četrti in peti odstavek tega člena se uporabljajo tudi za dohodne klice, ki izvirajo iz tretjih držav.

(7) Če naročnik pisno zahteva od operaterja, da izsledi zanj zlonamerne ali nadležne klice, sme operater začasno beležiti izvor vseh klicev, ki se zaključijo v omrežni priključni točki tega naročnika, tudi tistih za katere se zahteva preprečitev prikaza identitete kličočega priključka.

(8) Operater mora podatke o sledenju shraniti in o rezultatu sledenja obvestiti naročnika, ki je zahteval sledenje zlonamernih ali škodljivih klicev, in mu jih na utemeljeno zahtevo tudi izročiti. Pod pogoji in na način iz 107. člena tega zakona pa jih mora izročiti tudi pristojnim organom.

(9) Operater, ki izvaja javne komunikacijske storitve, je dolžan v svojih splošnih pogojih objaviti možnost prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega priključka in priključka v zvezi.

(10) Ta člen se uporablja za naročniške vode, priključene na digitalne centrale, na analogne centrale pa le, če je to tehnično izvedljivo in če ne bi povzročilo nesorazmerno visokih stroškov.

106. člen

(lokacijski podatki, ki niso hkrati podatki o prometu)

(1) Lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu in se nanašajo na uporabnike ali naročnike, se sme obdelovati le v brezosebni obliki ali pa na podlagi predhodnega soglasja uporabnika ali naročnika v obsegu in trajanju, ki sta potrebna za izvedbo storitve z dodano vrednostjo. Uporabnik ali naročnik lahko to soglasje kadarkoli prekliče.

(2) Uporabnik ali naročnik mora biti pred izdajo soglasja v zvezi z obdelavo podatkov iz prejšnjega odstavka, seznanjen:

1. z vrsto teh podatkov, ki bodo obdelani,
2. z namenom in trajanjem takšne obdelave,
3. o možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretji osebi zaradi izvedbe storitve z dodano vrednostjo.

(3) Uporabnik ali naročnik, ki je soglašal z obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena, ima možnost, da na preprost in brezplačen način začasno zavrne obdelavo takšnih podatkov pri vsaki priključitvi na omrežje ali za vsak prenos komunikacije.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le osebe, ki so pod nadzorom operaterja ali tretje osebe, ki izvaja storitev z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na to, kar je potrebno za izvedbo storitve z dodano vrednostjo.

(5) Operater mora lokacijske podatke iz prvega odstavka tega člena v zvezi s klici na enotno evropsko številko za klice v sili »112« takoj in ne glede na pogoje iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, posredovati pristojnim organom, ki jih obravnavajo.

107. člen

(zakonito prestrezanje komunikacij)

- (1) Operater mora na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo v svojem omrežju in primerne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje komunikacij.
- (2) Operater je dolžan omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na določeni točki javnega komunikacijskega omrežja takoj, ko prejme prepis tistega dela izreka odredbe pristojnega organa, v katerem je navedba točke javnega komunikacijskega omrežja, na kateri naj se izvaja zakonito prestrezanje komunikacij, ter drugi podatki, povezani z načinom, obsegom in trajanjem tega ukrepa.
- (3) Prepis odredbe iz prejšnjega odstavka opravi organ, ki je odredbo izdal.
- (4) Operater je dolžan omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na način, v obsegu in trajanju, kot je določeno v predpisu izreka odredbe.
- (5) Operaterji morajo skupaj s pristojnimi organi, ki izvajajo nadzor komunikacij, zagotoviti neizbrisno registracijo zakonitega prestrezanja komunikacij ter pri tem zbrane podatke varovati kot uradno tajnost.
- (6) Minister v soglasju z ministrom oziroma ministrico, pristojnim oziroma pristojno za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za notranje zadeve), ministrom oziroma ministrico, pristojnim oziroma pristojno za obrambo (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za obrambo), in direktorjem Slovensko obveščevalno-varnostne agencije predpiše funkcionalnost opreme in določi primerne vmesnike iz prvega odstavka tega člena.

109. člen
(neželene komunikacije)

- (1) Uporaba samodejnih klicnih sistemov za opravljanje klicev na naročnikovo telefonsko številko brez človekovega posredovanja (klicni avtomati), faksimilnih naprav ali elektronske pošte za namene neposrednega trženja je dovoljena samo, če naročnik predhodno soglaša s tem.
- (2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko fizična ali pravna oseba, ki od kupca svojih izdelkov ali storitev pridobi njegov elektronski naslov za elektronsko pošto, ta naslov uporablja za neposredno trženje svojih podobnih izdelkov ali storitev, vendar mora kupcu dati možnost, da kadarkoli na brezplačen in enostaven način zavrne takšno uporabo njegovega elektronskega naslova.
- (3) Uporaba drugačnih sredstev za neposredno trženje s pomočjo elektronskih komunikacij kot so določena v prejšnjih dveh odstavkih tega člena, je dovoljena le s soglasjem naročnika.
- (4) Elektronske pošte za potrebe neposrednega trženja s skrito ali prikrito identiteto pošiljatelja, v imenu katerega se sporočilo pošilja, ali brez veljavnega naslova, na katerega lahko prejemnik pošlje zahtevo za prekinitev takega neposrednega trženja, ni dovoljeno pošiljati.

110. člen
(podatki o naročnikih)

(1) Operaterji lahko zbirajo o svojih naročnikih naslednje podatke:

1. priimek in ime oziroma firmo naročnika in njeno organizacijsko obliko;
2. EMŠO – enotno matično številko občana;
3. dejavnost naročnika na njegovo željo;
4. naslov naročnika;
5. naročniško številko;
6. na željo naročnika akademski, znanstveni ali strokovni naziv naročnika;
7. na podlagi plačila še dodatne podatke, če to želi naročnik in se s tem ne poseže v pravice tretjih oseb;
8. davčno številko za fizično osebo ter davčno in matično številko za pravno osebo.

(2) Zbrane podatke iz prejšnjega odstavka se lahko uporablja le za:

1. sklepanje, izvajanje, spremljanje in prekinitev naročniške pogodbe;
2. zaračunavanje storitev;
3. pripravo in izdajanje naročniških imenikov v skladu s tem zakonom.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena se mora ob prenehanju naročniškega razmerja hraniti še eno leto od takrat, ko je bil naročniku izstavljen obračun za opravljene storitve, če je v tem času izdana odredba pristojnega organa za hranjenje in posredovanje teh podatkov, pa še toliko časa, kot je določeno v odredbi pristojnega organa.

111. člen (imeniki)

(1) Preden se naročnikovi podatki vključijo v tiskan ali elektronski imenik, ki je dostopen javnosti ali ga uporabljajo imeniške službe, morajo biti naročniki brezplačno obveščeni o namenu tega imenika ter o vseh nadaljnjih možnostih uporabe teh podatkov, predvsem na podlagi iskalnih funkcij. Stroške obveščanja nosi izdajatelj imenika.

(2) Naročniki morajo imeti možnost, da sami odločijo, ali bodo njihovi osebni podatki, določeni v 1. do 5. točki prvega odstavka prejšnjega člena, vpisani v javni imenik, in kateri od teh podatkov naj bodo vpisani. Naročniki smejo preveriti vpisane podatke, zahtevati njihovo spremembo ali njihov izbris.

(3) Zavrnitev vpisa v javni imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka morajo biti brezplačni.

112. člen (nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil izvaja nadzor nad določbami tega poglavja o zaščiti tajnosti in zaupnosti elektronskih komunikacij.

113. člen (digitalna radijska in televizijska radiodifuzija)

(1) Javna komunikacijska omrežja, ki so namenjena za distribucijo digitalnih televizijskih storitev, morajo biti načrtovana tako, da so primerna tudi za distribucijo široko-zaslonskih televizijskih storitev in programov.

(2) Operater, ki zagotavlja javna komunikacijska omrežja iz prejšnjega odstavka, mora pri sprejemu in ponovni distribuciji široko-zaslonskih televizijskih storitev ali programov ohraniti njihov široko-zaslonski format.

(3) Agencija lahko z odločbo naloži operaterju, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja iz prvega odstavka tega člena, da zagotovi dostop do vmesnikov aplikacijskih programov ali elektronskih programskih vodnikov pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminatornimi pogoji.

(4) Agencija s splošnim aktom predpiše zahteve za medsebojno delovanje digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki.

(5) Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira izvajanje določb o digitalni radijski in televizijski radiodifuziji.

114. člen (sistemi s pogojnim dostopom)

(1) Sistemi s pogojnim dostopom do storitev digitalne televizije in radia morajo imeti takšne tehnične zmožnosti, da operaterjem javnih komunikacijskih omrežij na lokalni in regionalni ravni omogočajo popoln nadzor nad storitvami, ki uporabljajo takšne sisteme s pogojnim dostopom.

(2) Operaterji storitev s pogojnim dostopom, ki zagotavljajo dostop do storitev digitalne televizije in radia, od katerih so odvisne radiodifuzne hiše, morajo vsem radiodifuznim hišam pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminatornimi pogoji zagotoviti tehnične storitve, ki omogočajo naročnikom le-teh dostop do njihovih storitev s pomočjo dekodeja.

(3) Operaterji iz prejšnjega odstavka morajo zagotavljanje pogojno dostopnih storitev računovodsko ločiti od ostalih dejavnosti.

(4) Imetniki pravice industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom morajo te pravice pod pravičnimi, upravičenimi in nediskriminatornimi pogoji podeliti proizvajalcem uporabniške opreme. Ti imetniki ob podelitvi te pravice ne smejo s kakršnimikoli pogoji proizvajalcu preprečiti, da v isti izdelek ne bi vključil skupnega vmesnika, ki omogoča povezavo z drugimi dostopnimi sistemi, ali elementov, ki so značilni za drugi dostopovni sistem, če se ravna v skladu z ustreznimi in sprejemljivimi pogoji, s čimer se zagotovi varnost transakcij operaterjev sistemov s pogojnim dostopom.

(5) Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira izvajanje določb o sistemih s pogojnim dostopom.

116. člen (direktor agencije)

(1) Agencijo vodi, predstavlja in zastopa direktor, ki ga na podlagi javnega natečaja za dobo pet let imenuje vlada. Pri izbiri mora upoštevati predvsem kandidatove strokovne in mednarodne izkušnje.

(2) Direktor za posamezna področja lahko imenuje svoje namestnike.

(3) Direktor in njegovi namestniki, njihov zakonec ali zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo biti člani nadzornega sveta organizacije, ki opravlja dejavnost iz področja urejanja iz pristojnosti agencije in ne smejo imeti lastninskih deležev v organizacijah, ki opravljajo dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizacijah, ki imajo lastninski delež v takih organizacijah.

(4) Vlada razreši direktorja:

1. na predlog direktorja;
2. če mu je odvzeta poslovna sposobnost ali postane zdravstveno nesposoben za opravljanje svojega dela;
3. če svoje delo opravlja nevestno ali nestrokovno ali če se izkaže, da po delovnih in strokovnih kvalitetah ni primeren za opravljanje dela na položaju direktorja;
4. če agencija ne dosega zadovoljivih delovnih rezultatov;
5. če je zaradi kaznivega dejanja pravnomočno obsojen na zaporno kazen;
6. če je pri opravljanju svoje funkcije kršil določbe tega zakona in predpisov, sprejetih na njegovi podlagi.

117. člen (delovanje agencije)

(1) Delovanje agencije mora biti neodvisno od fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, ter mora biti do njih nepristransko.

(2) Organizacijo in poslovanje agencije ureja statut, ki ga izda direktor agencije in potrdi vlada.

(3) Direktor izdaja splošne akte ter odloča o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije. Pri tem pa lahko za odločanje v posamičnih zadevah pooblasti osebo v agenciji, ki izpolnjuje pogoje za odločanje v splošnem upravnem postopku.

(4) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju posameznih določb tega zakona.

(5) Statut in splošne akte agencije, izdane za izvrševanje javnih pooblastil, mora agencija objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije in v drugih uradnih glasilih določenih z veljavno zakonodajo.

118. člen (postopek pred agencijo)

(1) Agencija vodi postopek ter izdaja odločbe in druge posamične akte po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni drugače določeno. Kadar ta zakon določa, da se odločba ali drug posamični akt izda po javnem razpisu, izvede agencija pred uvedbo upravnega postopka postopek javnega razpisa po tem zakonu.

(2) Odločba ali drug posamičen akt agencije sta v upravnem postopku dokončna, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Agencija sama opravlja upravno izvršbo svojih izvršljivih odločb in lahko pri tem izreka ustrezne kazni in uporablja prisilne ukrepe, ki so predpisani z zakonom o splošnem upravnem postopku.

120. člen
(pristojnosti in cilji agencije)

(1) Agencija izvaja vse naloge, ki so določene s tem zakonom, na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi akti in drugo veljavno zakonodajo.

(2) Agencija mora pri izvrševanju svojih nalog sprejeti vse ukrepe, ki so potrebni za doseg ciljev iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena, pri tem pa mora v okviru svojih pristojnosti prispevati k uresničevanju usmeritev, ki so namenjene spodbujanju kulturne in jezikovne raznolikosti ter tudi pluralnosti medijev.

(3) Ukrepi, ki jih sprejema agencija, morajo biti čim bolj tehnološko nevtralni in sorazmerni ciljem, ki jih želi agencija z njimi doseči. Pred sprejemom ukrepov je agencija zavezana opraviti skrben pregled dejanskega stanja.

(4) Agencija pospešuje učinkovito konkurenco pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij, elektronskih komunikacijskih storitev in povezanih zmogljivosti ter storitev med drugim tako, da zlasti:

1. poskrbi, da uporabniki, vključno z uporabniki-invalidi, v celoti izkoristijo ugodnosti v smislu izbire, cene in kakovosti;
2. zagotovi, da v sektorju elektronskih komunikacij ni izkrivljanja ali omejevanja konkurence;
3. spodbuja učinkovito vlaganje v infrastrukturo in podpira inovacije;
4. spodbuja učinkovito uporabo radijskih frekvenc in številskega prostora ter zagotovi njihovo učinkovito upravljanje.

(5) Agencija prispeva k razvoju notranjega trga med drugim tako, da:

1. odpravi preostale ovire pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij, povezanih zmogljivosti in storitev ter elektronskih komunikacijskih storitev na nivoju Evropske unije;
2. spodbuja graditev in razvoj vseevropskih omrežij, vzajemno delovanje vseevropskih storitev ter povezanost med koncema;
3. zagotavlja, da v podobnih okoliščinah ne pride do diskriminacije pri obravnavanju fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve;
4. sodeluje z drugimi pristojnimi regulativnimi organi držav članic Evropske unije (v nadaljevanju: drugi regulativni organi) in z Evropsko komisijo na transparenten način, da bi zagotovila razvoj enotne prakse njihovega delovanja in enotne implementacije zakonodaje Evropske unije.

(6) Agencija podpira interese državljanov Evropske unije med drugim tako, da zlasti:

1. zagotovi, da imajo vsi državljani dostop do univerzalne storitve;
2. poskrbi za visoko raven varstva potrošnikov pri njihovem poslovanju z dobavitelji, zlasti z zagotovitvijo možnosti preprostih in ne predragih postopkov reševanja sporov preko institucije, ki je neodvisna od vseh vpletenih strank;
3. prispeva k zagotavljanju visoke ravni varstva osebnih podatkov in zasebnosti;
4. pospešuje zagotavljanje jasnih informacij, zlasti tako, da zahtevajo preglednost tarif in pogojev za uporabo javnih komunikacijskih storitev;

5. obravnava potrebe posebnih družbenih skupin, zlasti uporabnikov-invalidov;
6. poskrbi za ohranjanje integritete in varnosti javnih komunikacijskih omrežij.

121. člen
(javnost dela agencije)

(1) Delovanje agencije je javno.

(2) V statutu mora agencija z namenom izvajanja določbe prejšnjega odstavka podrobneje določiti:

1. pravila postopka za zbiranje mnenj na podlagi 95. člena tega zakona, v katerem opredeli najmanj način in mesto objave aktov iz prvega odstavka 95. člena tega zakona in rezultatov posvetovanja ter obliko sprejemanja mnenj zainteresirane javnosti;
2. način dostopa do podatkov in informacij, ki jih je agencija dolžna objavljati in drugih javnih podatkov in informacij;
3. obliko sodelovanja s predstavniki uporabniških organizacij javnih komunikacijskih storitev in pomoč pri njihovem oblikovanju in delovanju.

(3) Agencija je dolžna objavljati podatke in informacije o:

1. sklenjenih pogodbah o medomrežnem povezovanju operaterjev s pomembno tržno močjo;
2. vzorčnih ponudbah tistih operaterjev, ki so jih dolžni oblikovati in objaviti;
3. izračunih nadomestila in stroškov za zagotavljanje univerzalne storitve.

127. člen
(uradne evidence)

(1) Agencija vodi uradne evidence:

1. operaterjev,
2. imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc,
3. imetnikov odločb o dodelitvi števil.

(2) Uradne evidence iz prejšnjega odstavka vodi agencija kot med seboj povezano informatizirano bazo.

(3) V uradni evidenci operaterjev agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčna številka za fizične osebe;
2. firma, sedež, matična številka, registrska številka za pravne osebe;
3. o obvestilu, o javnem komunikacijskem omrežju oziroma javni komunikacijski storitvi;
4. o datumu začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev;
5. o odločbi o ugotovitvi, da gre za operaterja s pomembno tržno močjo;
6. o poravnavanju obveznosti operaterjev, ki izvirajo iz tega zakona;
7. o kaznovanju zaradi kršitev določil tega zakona.

(4) V uradni evidenci imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčna številka za fizične osebe;
2. firma, sedež, matična številka, registrska številka za pravne osebe;
3. o odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, o elektronskem komunikacijskem omrežju, oziroma elektronski komunikacijski storitvi, za katere se uporablja dodeljene radijske frekvence, datum prenehanja veljavnosti te odločbe ter drugi podatki iz te odločbe;

4. o poravnavanju obveznosti imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ki izvirajo iz tega zakona;
5. o kaznovanju imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc zaradi kršitev določil tega zakona.

(5) V uradni evidenci imetnikov odločb o dodelitvi številke agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčna številka za fizične osebe;
2. firma, sedež, matična številka, registrska številka za pravne osebe;
3. o odločbi o dodelitvi številke, o elektronskem komunikacijskem omrežju oziroma elektronski komunikacijski storitvi, za katere se uporablja dodeljene številke, datum prenehanja veljavnosti te odločbe ter drugi podatki iz te odločbe;
4. o poravnavanju obveznosti imetnika imetnikov odločb o dodelitvi številke, ki izvirajo iz tega zakona;
5. o kaznovanju imetnikov odločb o dodelitvi številke zaradi kršitev določil tega zakona.

(6) V tem členu navedene podatke lahko agencija pridobiva tudi iz uradnih evidenc drugih državnih organov in z neposredno računalniško oziroma elektronsko povezavo.

(7) Podatke iz tretjega odstavka tega člena agencija vodi, dokler operater zagotavlja javna komunikacijska omrežja oziroma izvaja javne komunikacijske storitve na podlagi tega zakona, v obliki arhiva pa še pet let po tem. Podatke iz četrtega in petega odstavka tega člena pa agencija vodi ves čas, dokler ima fizična ali pravna oseba pravico uporabljati radijske frekvence oziroma uporabljati številke, v obliki arhiva pa še pet let po prenehanju pravice.

129. člen (reševanje sporov)

(1) Kadar je tako določeno s tem zakonom, rešuje agencija spore med subjekti na trgu elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji, kot so spori med operaterji ter med operaterji in uporabniki.

(2) Agencija uvede postopek po uradni dolžnosti ali na predlog stranke.

(3) V postopku reševanja sporov s strani agencije se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, kadar s tem zakonom ni določeno drugače.

(4) Rok za izdajo odločbe je 42 dni po prejemu predloga za uvedbo postopka. Če je to nujno zaradi obsega ugotovitvenega postopka, je rok za izdajo odločbe štiri mesece.

(5) Agencija mora odločiti na podlagi zakona, podzakonskih predpisov in splošnih aktov ter skladno s cilji, ki jih na podlagi tega zakona na trgu zasleduje, zlasti zagotavljanja učinkovite konkurence in zaščite interesov uporabnikov.

(6) Agencija mora odločbo, ki se nanaša na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, javno objaviti v obliki, ki upošteva prepoved objave poslovnih skrivnosti strank.

(7) V sporu med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, ki nastane v različnih državah članicah Evropske unije, in za katerega so poleg agencije pristojni še eden ali več drugih regulativnih organov, mora agencija uskladiti prizadevanja za rešitev spora skupaj z njimi skladno s cilji, ki jih pristojni organi na trgu zasledujejo. V primeru, da je bil spor predložen v

reševanje agenciji in po uskladitvi z drugimi pristojnimi organi urejanja, se smiselno uporabljajo določbe prejšnjih odstavkov tega člena.

130. člen
(posredovanje in arbitraža)

Subjekti na trgu elektronskih komunikacij se lahko s pisnim sporazumom dogovorijo, da bodo določen spor ali vse bodoče spore reševali z uporabo pravil posredovalnega ali arbitražnega postopka.

131. člen
(organ za reševanje sporov)

Subjekti na trgu elektronskih komunikacij lahko za reševanje sporov s posredovanjem in arbitražo ustanovijo poseben organ (v nadaljevanju: organ za reševanje sporov).

132. člen
(posredovalni postopek)

Posredovalni postopek se začne s pisnim predlogom stranke oziroma strank, ki mora biti v skladu s sporazumom iz 130. člena tega zakona.

133. člen
(posrednik oziroma posrednica)

(1) Posrednik oziroma posrednica (v nadaljnjem besedilu: posrednik) je nepristranska in od strank neodvisna oseba, ki poskuša strankam pomagati doseči rešitev sporne zadeve in je pooblaščen, da vodi in usmerja skupne in ločene posredovalne naroke s strankami ter predlagati način rešitve spora in vsebino rešitev.

(2) Stranke sporazumno določijo konkretno osebo kot posrednika, ki mora biti tretja nepristranska oseba, neodvisna od strank.

(3) Če se stranke v sedmih dneh ne morejo sporazumeti o posredniku, lahko vsaka od strank zaprosi organ za reševanje sporov, da določi posrednika. Organ za reševanje sporov določi posrednika v sedmih dneh od prejema zaprosila.

134. člen
(posredovalni naroki)

(1) Posredovalni naroki so zaupne narave.

(2) Na posredovalnih narokih so praviloma lahko navzoče stranke in njihovi pooblaščenici, druge osebe pa le ob izrecnem predhodnem soglasju strank in s privolitvijo posrednika.

135. člen
(pisni predlog poravnave)

- (1) Ko posrednik ugotovi, da je ustrezno proučil spor med strankami, sestavi pisni predlog poravnave in ga dostavi strankam.
- (2) Če stranke poravnavo sprejmejo, se njena vsebina vpiše v zapisnik, ki ga podpišejo stranke in posrednik.
- (3) Če se stranke ne uspejo poravnati, se šteje, da posredovalni postopek ni uspel.

136. člen (arbitražni postopek)

- (1) Arbitražni postopek se začne s pisnim predlogom stranke oziroma strank, ki mora biti v skladu s sporazumom iz 130. člena tega zakona.
- (2) Arbitražni postopek je zaupne narave.
- (3) Pravila arbitražnega postopka podrobneje določi organ za reševanje sporov, ki sprejme poslovnik arbitraže.
- (4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka stranke lahko posamezna vprašanja arbitražnega postopka dogovorijo tudi drugače.

137. člen (arbitri)

- (1) Arbitre imenuje za dobo pet let predstojnik organa za reševanje sporov in so lahko ponovno imenovani.
- (2) Za arbitra je lahko imenovana oseba, ki ima posebno znanje in izkušnje s pravnega, ekonomskega ali tehničnega področja.
- (3) Vsak imenovan arbiter mora biti in ostati nepristranski in neodvisen od strank v postopku.
- (4) Arbitri se imenujejo na posebno listo, ki jo vodi organ za reševanje sporov in s katere se v konkretnem primeru postavlja arbitri za določen spor (v nadaljnjem besedilu: lista arbitrov).

138. člen (arbitražni senat)

- (1) Spore rešuje arbitražni senat, sestavljen iz petih arbitrov, ki se imenujejo z liste arbitrov.
- (2) V arbitražni senat vsaka od strank v sedmih dneh od predloga za začetek arbitražnega postopka imenuje po enega arbitra. Ostale tri arbitre določita sporazumno že imenovana arbitra najkasneje v sedmih dneh od svojega imenovanja. Tako določeni preostali trije arbitri najkasneje v sedmih dneh od imenovanja med seboj izberejo predsednika arbitražnega senata.
- (3) Če stranke v rokih, navedenih v prejšnjem odstavku, ne določijo arbitrov ali če se imenovani arbitri ne morejo sporazumeti o preostalih arbitrih in predsedniku arbitražnega

senata, opravi potrebna imenovanja predstojnik organa za reševanje sporov v petih dneh od poteka rokov iz prejšnjega odstavka.

139. člen
(kraj arbitražnega postopka)

Če se stranke ne dogovorijo drugače, se za kraj arbitražnega postopka šteje sedež organa za reševanje sporov.

140. člen
(odločba)

- (1) Arbitražni postopek se konča z izdajo arbitražne odločbe.
- (2) Arbitražno odločbo sprejmejo arbitri z večino glasov.
- (3) Arbitražna odločba mora vsebovati izrek in obrazložitev.
- (4) Arbitražna odločba ima moč pravnomočne sodbe in pomeni izvršilni naslov.
- (5) Zoper arbitražno odločbo ni pritožbe.

141. člen
(pristojnost za nadzor)

(1) Agencija kot neodvisni regulativni organ v okviru svojih pooblastil nadzira uporabo določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, razen v primerih, ki po tem zakonu izrecno spadajo v pristojnost inšpektorja. Agencija opravlja nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov oziroma ukrepov, ki jih sprejema v okviru svojih pristojnosti na podlagi tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov.

(2) Če agencija ali inšpektor pridobijo informacijo o kršitvi določb tega zakona, predpisov, posamičnih aktov oziroma ukrepov, za katere nadzor so pristojni, o tem obvestijo fizično oziroma pravno osebo, ki je po njihovem mnenju za kršitev odgovorna ter ji dajo možnost, da se v primernem roku o zadevi izjavi oziroma hkrati kršitev tudi sama odpravi. Postavljeni rok je lahko krajši od 30 dni, če gre za ponavljajoče se kršitve.

(3) Agencija in inšpektorji so dolžni delovati usklajeno, se obveščati o izvedenih ukrepih nadzora, drug drugemu posredovati podatke potrebne za izvajanje nadzora ter medsebojno strokovno sodelovati. Agencija lahko opravlja tudi posamezna strokovna dela iz pristojnosti in na zahtevo inšpektorja.

(4) V postopku nadzora po tem zakonu se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, razen če s tem zakonom ni drugače določeno.

142. člen
(ukrepi nadzora)

(1) Če organ nadzora iz prvega odstavka prejšnjega člena pri opravljanju nalog nadzora iz svoje pristojnosti ugotovi, da je kršen predpis iz prvega odstavka prejšnjega člena, ima pravico in dolžnost:

1. odrediti primerne in sorazmerne ukrepe za odpravo vseh ugotovljenih nepravilnosti v primernem roku, ki ga sam določi;
2. izvesti postopke v skladu z zakonom o prekrških;
3. podati kazensko ovadbo za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti;
4. predlagati pristojnemu organu sprejem ukrepov;
5. začasno v primeru hujših in ponavljajočih se kršitev prepovedati nadaljnje opravljanje dejavnosti, če se ne opravlja v skladu z zakonom;
6. preveriti resničnost podatkov, ki jih fizične ali pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, posredujejo na podlagi tega zakona.

(2) V primeru, ko ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka prejšnjega člena, mora pristojni organ nadzora izdati pisno odločbo najkasneje v roku osem dni po ugotovitvi kršitve.

143. člen (nadzor nad izvajanjem ukrepov)

(1) Agencija opravlja nadzor nad izvajanjem ukrepov, ki jih je izdala z odločbo ali drugimi splošnimi ali posamičnimi pravnimi akti.

(2) V kolikor agencija pri opravljanju nadzora ugotovi, da fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvaja elektronske komunikacijske storitve, ali druga fizična ali pravna oseba ravna oziroma je ravnala v nasprotju z ukrepi iz prejšnjega odstavka, lahko dodatno naloži izpolnitev tega ukrepa oziroma določene obveznosti v okviru tega ukrepa ali naloži drug primeren in sorazmeren ukrep, s katerim se odpravi takšno ravnanje. Pri tem za izpolnitev ukrepa nadzora agencija določi rok najmanj 30 dni, krajši rok pa le, če gre za ponavljajočo kršitev.

(3) Pri izvajanju tega člena tega zakona agencija ravna v skladu s pristojnostmi in pooblastili, ki jih ima na podlagi tega poglavja tega zakona.

144. člen (začasni ukrepi nadzora)

Pristojni organ nadzora iz prvega odstavka 141. člena tega zakona lahko tudi začasno, do odločitve pristojnega organa, z odločbo prepove opravljanje dejavnosti oziroma odvzame predmete ali dokumentacijo, ki jih zavezanec uporablja za kršitve ali so s kršitvami nastali, ne da bi prej določil rok za odpravo nepravilnosti:

1. če bi bil neposredno in resno ogrožen javni red, zdravje in življenje ljudi ali javna varnost;
2. če bi imele druge fizične ali pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, ali uporabniki elektronskih komunikacijskih storitev resne ekonomske ali operativne probleme;
3. če radijska postaja oddaja brez veljavne odločbe o dodelitvi radijske frekvence.

146. člen

(pravna sredstva)

- (1) Zoper odločbo izdano v postopku nadzora po tem zakonu je v 15 dneh od njene vročitve dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije. Pritožba ne zadrži njene izvršitve.
- (2) Tožba v upravnem sporu zoper dokončno odločbo, izdano v pritožbenem postopku iz prvega odstavka tega člena, se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani.
- (3) Postopki v zvezi s tožbami v upravnem sporu po tem zakonu so hitri. Sodišče o njih odloča po tem zakonu prednostno, kar velja tudi za pritožbeno sodišče.

147. člen
(prekrškovni organi)

- (1) Agencija in inšpektorat, pristojen za elektronske komunikacije, odločajo o prekrških za kršitve tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov kot prekrškovni organ v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, vsak na svojem področju, ki ga nadzorujejo.
- (2) Prekrškovni organ po tem zakonu lahko izreče katerokoli predpisano višino globe. Kolikor s tem zakonom ni drugače določeno, prekrškovni organ glede prekrškov uporablja določbe zakona, ki ureja prekrške.
- (3) Za nadzor pooblašcene osebe agencije in inšpektorji so hkrati tudi pooblašcene uradne osebe, ki vodijo postopek prekrškovnega organa in v njem odločajo, vse pod pogoji in skladno z zakonom, ki ureja prekrške.

148. člen
(Svet za elektronske komunikacije)

- (1) Svet za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: svet) je organ za spremljanje in svetovanje pri usmerjanju trga elektronskih komunikacij.
- (2) Svet ima enajst članov, ki jih za dobo pet let imenuje državni zbor izmed različnih strokovnjakov, ki se ukvarjajo s področjem elektronskih komunikacij.
- (3) Predsednika oziroma predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik sveta) in namestnika oziroma namestnico predsednika sveta imenujejo člani sveta izmed sebe.
- (4) V svetu sme biti največ ena tretjina predstavnikov, ki so zaposleni pri operaterijih, ne glede na to, kako so imenovani. Povezane družbe lahko zastopa le en predstavnik.
- (5) Člani sveta ne smejo biti člani oziroma članice vodstev političnih strank, poslanci oziroma poslanke v državnem zboru, lokalni ali državni funkcionarji oziroma funkcionarke (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji) in delavci oziroma delavke (v nadaljnjem besedilu: delavci) v državnih organih.
- (6) Člani sveta imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo. Višino nagrade določi državni zbor. Sredstva, pogoje za delo in informiranje sveta zagotovi agencija.

151. člen
(prekrški)

- (1) Z globo od 5,000.000 do 10,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
1. pisno ne obvesti agencije pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (prvi odstavek 5. člena);
 2. ne zagotavlja elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma izvaja elektronskih komunikacijskih storitev v pravno samostojni družbi ali ne vodi ločenih računovodskih evidenc za aktivnosti, povezane z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij (10. člen);
 3. ne zagotavlja univerzalne storitve, ki ji je bila naložena z odločbo agencije (drugi odstavek 13. člena);
 4. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem preglednosti (23. člen);
 5. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem enakega obravnavanja (24. člen);
 6. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z ločitvijo računovodskih evidenc (25. člen);
 7. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z dopustitvijo operaterskega dostopa do določenih omrežnih zmogljivosti in njihove uporabe (26. člen);
 8. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih s cenovnim nadzorom ali stroškovnim računovodstvom (27. člen);
 9. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z regulacijo storitev (28. člen);
 10. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem minimalnega nabora zakupljenih vodov (29. člen);
 11. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem izbire ali predizbire operaterja javnih komunikacijskih storitev (30. člen);
 12. uporablja radijske frekvence brez veljavne odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc (prvi odstavek 35. člena);
 13. uporablja številke brez veljavne odločbe o dodelitvi števil (60. člen);
 14. ne posreduje podatkov organu, pristojnemu za geodetske zadeve, skladno s četrtem odstavkom 83. člena;
 15. nadzoruje oziroma prestražuje komunikacije v primerih, ki niso izrecno dovoljeni s tem zakonom (peti odstavek 103. člena);
 16. ne zagotovi na svoje stroške ustrezne opreme in primernih vmesnikov (prvi odstavek 107. člena);
 17. ne začne zakonitega prestrezanja komunikacij po prejemu prepisa izreka odredbe (drugi odstavek 107. člena);
 18. ne izvaja zakonitega prestrezanja na način, v obsegu in trajanju, kot je določeno v prepisu izreka odredbe (četrti odstavek 107. člena);
 19. ne zagotovi neizbrisne registracije prestrezanja ali podatkov ne varuje kot uradno tajnost (peti odstavek 107. člen);
 20. ovira pooblaščen osebe agencije oziroma inšpektorje pri izvajanju nalog nadzora (141. do 144. člen).

(2) Z globo od 250.000 do 1,000.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ali odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

152. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 2,000.000 do 10,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. se ne dogovarja o skupni uporabi lastnine oziroma zmogljivosti (drugi odstavek 8. člena);
2. ne izvrši odločbe agencije (četrti odstavek 8. člena);
3. se ne pogaja o medomrežnem povezovanju (prvi odstavek 9. člena);
4. ne varuje zaupnosti podatkov (tretji odstavek 9. člena);
5. ne izvrši odločbe agencije (četrti odstavek 9. člena);
6. zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo in različno obravnava podatke, ki jih dobi od različnih operaterjev javno dostopne telefonske storitve (četrti odstavek 12. člena);
7. cene storitev, ki jih izvaja kot univerzalno storitev, niso enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije (drugi odstavek 14. člena);
8. cen in splošnih pogojev ni določila v skladu s petim odstavkom 14. člena;
9. ne spoštuje odločbe agencije (četrti in šesti odstavek 14. člena);
10. izmerjene vrednosti parametrov kakovosti univerzalne storitve, ki jo izvaja, najmanj trikrat zaporedoma ne dosežejo mejnih vrednosti (sedmi odstavek 15. člena);
11. svojega prispevka ne plača izvajalcu univerzalne storitve v roku in višini, ki ju z odločbo določi agencija (tretji odstavek 17. člena);
12. v roku, ki je določen s tem zakonom, ne obvesti agencije o prihodkih iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (četrti odstavek 17. člena);
13. ovira agencijo pri pregledu podatkov in oceni prihodkov (peti odstavek 17. člena);
14. je imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh radijskih frekvenc (52. člen);
15. dodeljene številke na podlagi pravnega posla dodeljuje v uporabo preprodajalcem svojih storitev in pri tem zaračuna več kot le dejanske stroške (sedmi odstavek 62. člena);
16. prenese odločbo o dodelitvi števil (66. člen);
17. svojim naročnikom ne omogoči prenosljivosti števil (prvi odstavek 71. člena);
18. prenos številke drugemu operaterju naročniku zaračuna v nasprotju s tretjim odstavkom 71. člena;
19. cene medomrežnega povezovanja niso stroškovno naravnane (četrti odstavek 71. člena);
20. svojim uporabnikom ne omogoči brezplačnega dostopa do števil za klice v sili (prvi odstavek 72. člena);
21. v skladu s predpisi ne objavi preglednih informacij o veljavnih cenah in tarifah ter o splošnih pogojih dostopa in uporabe javnih telefonskih storitev (84. člen);
22. ne obvesti uporabnikov in agencije v skladu z drugim odstavkom 93. člena;
23. omeji dostop do svojih storitev oziroma naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo iz razlogov, ki niso določeni v njenih splošnih pogojih (prvi odstavek 94. člena);
24. ukrep, ki ga izvede, ni določen v splošnih pogojih, oziroma ni sorazmeren kršitvam ali je diskriminatoren (prvi odstavek 94. člena);
25. ne opozori uporabnika v skladu z drugim odstavkom 94. člena;
26. zaradi neplačevanja računov izvede ukrep iz tretjega odstavka 94. člena brez vnaprejšnjega obvestila;
27. izvede ukrep kljub temu, da je naročnik ravnal skladu s četrtim odstavkom 94. člena;
28. ne odklopi uporabnika le od neplačane ali premalo plačane storitve, pa je tak odklop tehnično izvedljiv (peti odstavek 94. člena);
29. ne sprejme načrta ukrepov za primer izpada omrežja, vojnega ali izrednega stanja ter naravnih in drugih nesreč oziroma te ukrepe ne izvaja ves čas trajanja okoliščin, za katere so bili sprejeti, razen, če je bilo to nemogoče zaradi višje sile (prvi odstavek 96. člena);
30. ne zagotavlja neprekinjenega dostopa do in uporabo številke za klic v sili (drugi odstavek 96. člena);
31. ne prilagodi svojega omrežja tako, da omogoča funkcijo prednosti (prvi odstavek 97. člena);
32. uporabi funkcijo prednosti v nasprotju z določbo tretjega odstavka 97. člena;

33. v primerih izpada omrežja, vojnega in izrednega stanja ter ob naravnih in drugih nesrečah ne uporabi funkcije prednosti ali ne izvede drugih ukrepov oziroma omejitev ali prekinitev delovanja skladno s sklepom vlade (četrty odstavek 97. člena)
34. s sklepom ne določi svojih zaposlenih, ki morajo med stavko omogočiti nemoteno izvajanje univerzalne storitve oziroma obveznosti, ki jih ima operater v primeru izrednih stanj (98. člen);
35. tehnično in organizacijsko ne ukrepa na tak način, da zagotovi varnost svojega omrežja in svojih storitev (prvi odstavek 102. člena);
36. ne sprejme takih ukrepov, ki zagotovijo raven varnosti in zaščite, ki je sorazmerna pričakovanim tveganjem in stroškom ter v skladu s tehničnim in tehnološkim razvojem (drugi odstavek 102. člena);
37. ne opozori uporabnikov na nevarnost ter na možnost varovalnih ukrepov in za to potrebnih sredstev (tretji odstavek 102. člena);
38. ne varuje zaupnosti elektronskih komunikacij v skladu z drugim odstavkom 103. člena;
39. sebi ali komu drugemu pridobi informacije o vsebini, dejstvih in okoliščinah prenesenih sporočil, ki presegajo najmanjšo potrebno mero, nujno potrebno za izvajanje določenih elektronskih storitev, oziroma teh informacij ne uporablja samo za izvajanje teh storitev ter uresničevanje pogodbenih obveznosti v zvezi z njimi (tretji odstavek 103. člena);
40. ne seznani uporabnika v skladu s četrtyim odstavkom 103. člena;
41. na jasen in razumljiv način ne obvesti uporabnika o upravljalcu in namenu obdelave podatkov in mu hkrati ne nudi možnosti, da zavrne takšno obdelavo ali izrazi soglasje (osmi odstavek 103. člena);
42. podatkov o prometu po končani zvezi ne zbriše ali naredi brezosebnih (prvi odstavek 104. člena);
43. ne pridobi naročnikovega oziroma uporabnikovega predhodnega soglasja v skladu s tretjim odstavkom 104. člena;
44. podatke o prometu obdeluje nekdo drug kot pa osebe, ki so pod njenim nadzorom (peti odstavek 104. člena);
45. ne ravna v skladu s šestim odstavkom 104. člena;
46. ne obdeluje lokacijskih podatkov v skladu s prvim odstavkom 106. člena;
47. uporabniku ali naročniku krši pravico dočasne zavrnitve obdelave podatkov iz tretjega odstavka 106. člena;
48. lokacijske podatke obdeluje nekdo drug kot pa osebe, ki so pod njenim nadzorom (četrtyi odstavek 106. člena);
49. elektronski naslov kupca uporablja za neposredno trženje, kljub temu, da je kupec tako neposredno trženje odklonil (drugi odstavek 109. člena);
50. uporablja elektronske komunikacije za neposredno trženje brez soglasja naročnika (prvi odstavek 109. člena oziroma tretji odstavek 109. člena);
51. pri neposrednem trženju z uporabo elektronskih komunikacij uporablja lažno identiteto ali lažni naslov (četrtyi odstavek 109. člena);
52. na podlagi odločbe agencije ne zagotovi dostopa do vmesnikov aplikacijskega programa ali elektronskega programskega vodnika ali tega ne zagotovi pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminatornimi pogoji (tretji odstavek 113. člena);
53. ne spoštuje predpisanih zahtev za medsebojno delovanje digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki (četrtyi odstavek 113. člena);
54. njeni sistemi s pogodnimi dostopom do storitev digitalne televizije ali radia ne delujejo v skladu s prvim odstavkom 114. člena;
55. ne zagotovi tehnične storitve pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminatornimi pogoji (drugi odstavek 114. člena);
56. zagotavljanje pogodno dostopnih storitev računovodsko ne loči od ostalih dejavnosti (tretji odstavek 114. člena);

57. pravice industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom pod pravičnimi in nediskriminatorskimi pogoji ne podeli proizvajalcem uporabniške opreme (četrti odstavek 114. člena);
58. s kakršnimikoli pogoji prepreči izdelovalcu, da v isti izdelek vključi skupen vmesnik, ki dopušča priključitev na druge dostopne sisteme, ali elemente, ki so značilni za druge dostopne sisteme (četrti odstavek 114. člena).

(2) Z globo od 50.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ali odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

153. člen (prekrški)

- (1) Z globo od 500.000 do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
1. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc (48. in 49. člen);
 2. ne pošlje vseh podatkov o pravnih poslih v zvezi z dodeljenimi številkami agenciji (sedmi odstavek 62. člena);
 3. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi številke (63. in 64. člen);
 4. ne omogoči uporabnikom iz drugih držav članic Evropske unije, da kličejo na negeografske številke v Republiki Sloveniji, če je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (prvi odstavek 73. člena);
 5. načrtuje javno komunikacijsko omrežje v nasprotju z drugim odstavkom 75. člena;
 6. deluje v nasprotju z drugim odstavkom 77. člena;
 7. naročniška pogodba ne vsebuje vseh predpisanih elementov (prvi in drugi odstavek 85. člena);
 8. ne obvešča svojih naročnikov v skladu s tretjim odstavkom 85. člena;
 9. ne nudi na razpolago takšne stopnje razčlenitve računa, ki omogoča preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska (prvi odstavek 91. člena);
 10. naročnikom osnovne stopnje razčlenitve računa ne nudi brezplačno (drugi odstavek 91. člena);
 11. ne upošteva naročnikove zahteve (drugi odstavek 91. člena);
 12. osnovna stopnja razčlenitve računa ne vsebuje z zakonom določenih elementov (tretji in četrti odstavek 91. člena);
 13. zaračuna višjo ceno za dodatno razčlenitev računa kot pa so dejanski stroški (šesti odstavek 91. člena);
 14. v svojih splošnih pogojih ne določi, katere podatke o prometu se bo hranilo, ali obdelovalo, ali koliko časa oziroma ne izjavi, da se bo z njimi ravnalo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo podatkov (četrti odstavek 104. člena);
 15. podatke o prometu obdeluje za trženje ali za izvajanje storitev z dodano vrednostjo brez predhodnega soglasja uporabnika (tretji odstavek 104. člena);
 16. ne zagotavlja možnosti, ki so določene v prvem do vključno šestem odstavku 105. člena;
 17. ne zagotavlja možnosti, ki je določena v sedmem odstavku 105. člena v skladu sedmim in osmim odstavkom 105. člena;
 18. ne objavi v svojih splošnih pogojih možnost prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega ali klicanega priključka ali priključka v zvezi (deveti odstavek 105. člena);
 19. ne seznani uporabnika pred njegovim soglasjem z:
 - vrsto lokacijskih podatkov, ki se bodo obdelovali;
 - namenom in trajanjem obdelovanja lokacijskih podatkov;
 - vrsto lokacijskih podatkov, ki bodo posredovani tretjim osebam (drugi odstavek 106. člena);

20. ne nudi naročniku oziroma uporabniku možnosti, da kadarkoli na enostaven način in brezplačno začasno prepreči obdelovanje lokacijskih podatkov (tretji odstavek 106. člena);
21. za neposredno trženje uporablja klicne avtomate, faksimilne naprave ali elektronsko pošto, brez predhodnega soglasja naročnika (prvi odstavek 109. člena);
22. zbrane podatke uporablja v nasprotju z drugim odstavkom 110. člena;
23. naročnikov predhodno in brezplačno ne obvesti o namenu in nadaljnji uporabi tiskanega ali elektronskega naročniškega imenika, ki vsebuje njihove osebne podatke (prvi odstavek 111. člena);
24. naročnikom ne da možnosti za odločitev (drugi odstavek 111. člena);
25. zavrnitev vpisa v javni naročniški imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov ni brezplačna (tretji odstavek 111. člena);
26. elektronska komunikacijska omrežja za razširjanje storitev digitalne televizije ne načrtuje tako, da se da po njih razširjati tudi široko – zaslonske televizijske storitve in programe (prvi odstavek 113. člena);
27. ne ohrani širokozaslonski format (drugi odstavek 113. člena);

(2) Z globo od 50.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ali odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

154. člen (prekrški)

- (1) Z globo od 350.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
1. v zakonsko določenem roku o spremembi podatkov določenih z zakonom ne obvesti agencije (četrti odstavek 5. člena);
 2. ne objavlja ažurnih podatkov o kakovosti univerzalne storitve oziroma podatke o tem in vsako njihovo spremembo ne pošlje agenciji (četrti odstavek 15. člena);
 3. v roku ne pošlje agenciji oceno neto stroškov, računovodske evidence in informacije, ki so služile za oceno neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve (četrti odstavek 16. člena);
 4. v roku ne sporoči spremembe podatkov (tretji odstavek 48. člena in drugi odstavek 63. člena);
 5. v okviru tehničnih zmožnosti ne sporoči ustreznim organom, od kod prihaja klic (drugi odstavek 72. člena);
 6. ne krije stroškov premestitve ali spremembe napeljav, pa je tako premestitev ali spremembo zahtevala (drugi odstavek 82. člena);
 7. ne objavi ustrezne in posodobljene podatke o kakovosti svojih storitev ali jih ne dostavi agenciji (86. člen);
 8. svojim uporabnikom ne omogoči tonskega izbiranja ali prikaza identitete kličočega, kjer je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (87. člen);
 9. zavrne priključitev radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme v nasprotju z določbo prvega odstavka 88. člena;
 10. na javno komunikacijsko omrežje priključi radijsko ali telekomunikacijsko terminalsko opremo v nasprotju z določbo drugega odstavka 88. člena;
 11. ne omogoči vsem svojim naročnikom vpisa v univerzalen imenik, ki se zagotavlja v okviru univerzalne storitve (prvi odstavek 89. člena);
 12. ne da na voljo ustreznih informacij za potrebe zagotavljanja javno dostopnih imenikov ali imeniške službe pod pravičnimi, objektivnimi, stroškovno usmerjenimi in nediskriminatornimi pogoji (drugi odstavek 89. člena);

13. vsem uporabnikom ne zagotovi dostopa do univerzalne imeniške službe oziroma do ustreznih imeniških služb v drugih državah (tretji odstavek 89. člena);
14. ne omogoči pomoči pri posredovanju klicev (90. člen);
15. pri izvajanju elektronske komunikacijske storitve, ki omogoča preusmeritev klicev, ne omogoči naročnikom, da za posamezen klic ali priključek, brezplačno in z enostavnimi sredstvi preprečijo avtomatsko preusmeritev klicev s strani tretjih oseb na svoj terminal (prvi odstavek 108. člena).

(2) Z globo od 30.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ali odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

155. člen (prekrški)

Z globo od 10.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje fizična oseba, če:

1. uporablja radijske frekvence brez veljavne odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc (prvi odstavek 35. člena);
2. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc (48. in 49. člen);
3. na javno komunikacijsko omrežje priključi radijsko ali telekomunikacijsko terminalsko opremo v nasprotju z določbo drugega odstavka 88. člena.

164. člen

- (1) Lastniki zemljišč, po katerih potekajo ali na katerih se gradijo oziroma postavljajo elektronska komunikacijska omrežja, morajo dovoliti nadaljnjo uporabo svojih zemljišč za potrebe gradnje oziroma postavitve, vzdrževanja in obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja, če so sami ali njihovi pravni predniki pisno izrazili strinjanje s takšno uporabo.
- (2) Pravica operaterja, ki izhaja iz obveznosti lastnikov zemljišča iz prejšnjega odstavka, vsebuje upravičenja, ki jih vsebuje služnost po tem zakonu, izvrševati pa jo treba skladno z določbami 77. člena tega zakona.

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)
2006-2111-0020

ID predpisa:
ZAKO4601

ID izjave:
1

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Je direktiva v celoti prenesena? (obrazložitev)
1. 32002L0019	Direktiva 2002/19/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu)	01.05.2004	DA
	1. 2004-01-4240 Splošni akt o elementih vzorčne ponudbe za razvezan dostop do krajevne zanke		
	2. 2004-01-1925 Zakon o elektronskih komunikacijah		
2. 32002L0020	DIREKTIVA 2002/20/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi)	01.05.2004	DA
	1. 2005-01-5297 Splošni akt o spremembah in dopolnitvah Splošnega akta o vsebini in obliki obvestila o zagotavljanju javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanju javnih komunikacijskih storitev		
	2. 2004-01-3626 Splošni akt o vsebini in obliki obvestila o zagotavljanju javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanju javnih komunikacijskih storitev		
	3. 2004-01-4866 Pravilnik o načinu izračuna plačil na podlagi obvestila, za uporabo radijskih frekvenc in za uporabo števil		
	4. 2005-01-1864 Pravilnik o radijskih frekvencah, ki se smejo uporabljati brez odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc		
	5. 2001-01-2043 Zakon o medijih		
	6. 2004-01-1925 Zakon o elektronskih komunikacijah		
3. 32002L0021	DIREKTIVA 2002/21/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva)	01.05.2004	DA
	1. 2004-01-3417 Splošni akt o določitviupoštevnih trgov		
	2. 2003-01-1938 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o načrtu oštevilčenja		
	3. 2005-01-2492 Pravilnik o načrtu oštevilčenja		
	4. 2004-01-4500 Uredba o načrtu razporeditve radiofrekvenčnih pasov		
	5. 2004-01-1925 Zakon o elektronskih komunikacijah		
4. 32002L0022	Direktiva 2002/22/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah)	01.05.2004	DA

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Je direktiva v celoti prenesena? (obrazložitev)
5. 32002L0058	1. 2004-01-3624 Splošni akt o podatkih o kakovosti univerzalne storitve		
	2. 2004-01-3623 Splošni akt o načinu izračuna neto stroškov univerzalne storitve		
	3. 2004-01-5997 Splošni akt o načinu upoštevanja meril glede nujenja cenovnih opcij in za določitev paketov za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma s posebnimi potrebami v okviru zagotavljanja univerzalne storitve		
	4. 2006-01-1691 Splošni akt o spremembi Splošnega akta o prenosljivosti števil		
	5. 2004-01-4241 Splošni akt o preglednosti in objavi informacij		
	6. 2004-01-4239 Splošni akt o minimalnem naboru zakupljenih vodov		
	7. 2004-01-3625 Splošni akt o prenosni hitrosti, primerni za funkcionalni dostop do interneta		
	8. 2005-01-3368 Splošni Akt o prenosljivosti števil		
	9. 2002-01-0046 Pravilnik o načrtu oštevilčenja		
	10. 2005-01-4402 Uredba o ukrepih za končne uporabnike invalide		
	11. 2005-01-4423 Pravilnik o kategorijah potrošnikov, ki so upravičeni do posebnih cenovnih opcij ali paketov		
	12. 2005-01-2492 Pravilnik o načrtu oštevilčenja		
	13. 2004-01-4600 Pravilnik o kakovosti univerzalne storitve		
	14. 2004-01-4868 Pravilnik o kakovosti storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili "112"		
6. 32002L0077	15. 2001-01-2043 Zakon o medijih		
	16. 2004-01-1925 Zakon o elektronskih komunikacijah		
7. 32006L0024	DIREKTIVA 2002/58/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah)	01.05.2004	DA
	1. 2006-01-1223 Pravilnik o opremi in vmesnikih za zakonito prestrazanje komunikacij		
7. 32006L0024	2. 2004-01-1925 Zakon o elektronskih komunikacijah		
	DIREKTIVA KOMISIJE 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Besedilo velja za EGP)	01.05.2004	DA
7. 32006L0024	1. 2004-01-1925 Zakon o elektronskih komunikacijah		
	Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES	15.09.2007	DA

3.2) Uredbe/odločbe/sklepi, katerih izvrševanje neposredno ali posredno zagotavlja predlog akta

CELEX oznaka predpisa	Naslov predpisa ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to uredbo/odločbo/sklep	Rok za usklajitev nacionalne zakonodaje	Je predlog akta v celoti usklajen z uredbo, sklepom ali odločbo? (obrazložitev)
-----------------------------	---	--	--

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

CELEX oznaka predpisa	Naslov predpisa ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to uredbo/odločbo/sklep	Rok za uskladitev nacionalne zakonodaje	Je predlog akta v celoti usklajen z uredbo, sklepom ali odločbo? (obrazložitev)
1. 32002D0676	ODLOČBA ŠT. 676/2002/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 7. marca 2002 o pravnem okviru za politiko radijskega spektra v Evropski skupnosti (Odločba o radijskem spektru)		DA
	1. 2006-01-0365 Splošni akt o načrtu uporabe radijskih frekvenc		
	2. 2004-01-1925 Zakon o elektronskih komunikacijah		

4) Ali je predlog pravnega akta v celoti usklajen z akti EU, navedenimi pod točko 3?
DA

5) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?
NE

6.) Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino
Act Amending the Electronic Communications Act

Priloga:

Korelacijska tabela za akte, ki prenašajo določbe direktiv v pravni red RS

MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO

Ime in priimek vodje pravne službe:

Podpis ministra oziroma predstojnika organa:

